

הלכות מקואות

(סי' ר"א – ר"ב)

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.nebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ג

מפתחות הפימנים

הלכות מקואות
דף

חלק שביעי
סימן

א
בא:

א. דיני המקוה ומימיו, (עיה טעמים)
ב. דברים החוצצים בטבילה, (ט' טעמים)

הקדמת המחבר דרכי תשובה (להל' ממואות)

אקדמות מליץ קצרים, רבים אחרים נאמרים ולא אמרו עתה הנוצות, בדברי מליצות, בקרית הנוצות, רק אבות בזה באמרי הנוצות, ובלשון משוש ושמהי, כי עיקר דרכי הקדמותי, המבחי יתרותי, ואנקומ בשפולי גלימא דמי אבא אמרר וצלליה ויע בהקדמותי הגדולה הנודעה ראש וראשון, בתלק הראשון, דרכי תשובה ועל הלי שחיפה ופרישות) והדברים אשר הוא ביקש והוהיד שמה לכל לסמך עליו להלכה למעשה עד אשר יעינו בגנים כמובא שם וכן שארי פרסי עיני הדרכי תשובה, תהלכותי ותכליתו, תעינו שמה ויהי נא בעיניכם כאלו אני הייתי פורמן גם בזה כי אם הוא ז"ל נברא דמרא סייעי, ומי כמדו מורה, ואשר כמעט לא היתה כמדו מדובר נדול ותחץ להלכה והוראה כאשר הכימו וענו ואמרו או כל חכמי דורו ז"ל וממבאר בהקדמותי להדרכתש על הלי טרה (עיישו) ועם כל זה ירא לנפשו (פרוב ענותנותו וצדקתו) וכאשר כי גם בתשובותיו (שרת צבי המארת) התנצל כיש כי הגה בעל מלאכות הרבה ע"כ אפי' דבר א' אינו עולה לו בשלימות כראוי, הגה כתב זה פרוב ענותנותו, ואצלי מקיים בעת באמת כן כענותי, וכרוב צרותי, כי רבות אמתותי ומחושתי, וכאבי נופי ונפשי, ובמרס בצרות הרוד ומירדות ורריפות, תכלי משיח הנוראים מכל צד, ממש דורו של שמה, ר"ל, (השי ירחמנו וינאלנו כיב כבי בביאניצ) קז בנו של קז מעופ כמנוי שדעי צריך להזהר ליהוד ולהוהיד בכל פרטים המבאר בהקדמות הגיל, ובחסדי השי, ובזכות אבות, אשען ואעתיר שלא אכשל בדרכי הלכה, ומאת ה' אשא ברכה, לערוך מערכת, כראוי למחברת הזה ככה, אך הנה באתי להציע לעורר עוד על איזה פרטים שלא הזכרו כלל בהקדמות הקודמות.

ב) הנה אמרר ויע מלכד נאונתו ובקאתו הגדולה בכל מינות התורה כעלה תסתה, וכחו הנפלא ושקדחת עבודתו הנמצאה והרצויי' כפי דרכי תשובה ולהלכה למעשה (ושאר היבדיו הנפלאים) הנה הי' לו יד גדל ושם בחלק החריפות והפלאות וכמו שנראה מדוכדו החסר שרת צבי המארת (ועוד נשארנו כתבים הרבה בפלאותם הידועים באריכות אשר השאיר אחריו ברכה אולם לא רציתי להרשים יען לא הכניסם בחיים חיותו אתנו בשרת צבי המארת ואצלי מפני נדל יראתו, והתחקותו על שרשי האמת לאמתו, ולא נחא ליי לארפוסם ארדא וכמש כבר בתחלת הקדמת שטרסה לתפארת בנים עהת ומערים עיישו) אך בחיבורו דרכי תשובה לרגל המלאכה (מפדת צרכה ומצינותה) שם רמן לעטו מבלי לאסוף שמה חידושי והערותיו (ולת במקומות מעטים מזעיר) כי עיני יוגל החיבור בפלאותם כנחל שומף הרבה על כל פרט, וזה בונה וזה מותר, ולא ידע הקורא, וזה המורה, כדת מה לעשות להלכה למעשה, ויפסד עיני תכלית והועלת מעשה החיבור (דרתיש) ומסרתו, כן גם אנכי הצעיר בישראל אקיים שאל אביך ויערך גוי ולא הבנתי בחי' דרכי תשובה הלז על הלי' מקואות' פחי' ופלאותי גם כשהי בדרכה מקומות לסתור ולפלא ברבדי האחרונים המובאים מנימה עצרתי ידי בכח המעצר בכל האפשר, מעטם הגו, כדי לשנות משנה קצרה לפני הרב ומורה, [ורפלאותים שמתי להם מקום גם בהלכה וזו בחשו' מציא וגם בחלקים מטדא הבאים בעהי].

ג) גם זאת ראיתי להדיע כאשר עוררני מהתמימים ושלמים, אשר שמעו ריבת מחפשי מומים, לאשר ימצאו בחיבורנו באיזהו מקומן (בענינים נחוצים) השנות להלכה והערות על ספרי רבותינו האחרונים וז' גם מהגדולים הקדושים אשר בארץ החיים המה אשר מפתח' אנו חיים ובאורם נראה אורה, וכדרכה של תורה, והנה הגם כי קשיא זו מעיקרא ליתא, ותשובתה בצידה, כי הלא בזה בעהי רק בעקבותיהם (לך של אבותינו ורבותינו ויע בספריהם, כאשר עשו גם המה בחיבוריהם להשיג ולפלא ע'ד הגדולים ורבותיהם, אשר למינהם, ובתהיק ואמת כתיב בה, בנפשה של תורה, הן הן נפי הלכות לברר בלי משוא מנים במקום הלכה ברורה תכליו' בשערה, וגם אכן בענינות, וחיוב כל אדם לומר לך נוצרתי לסי אשר זענו השי להבין ולניע בקצה המסע מעץ הדעת תהיק לפלא להעמיק לדבר לחבר ולברר, וזאת היא באמת פעולת המחבר אשר רוצה, להתחקות על שרשי האמת שחיברם הוציר יתש בתפלה, בנתינת התהיק לעם סגולה, ובדראי אמור לנו, לכבוש תחת לשוננו, פרס באמתנותא, בליא רענותנותא, בשפולי גלימא, אקוד ואשתתחה אפים ארצה, להבין דעת קדושים וכתלמיד השואל על רינת רבותינו האחרונים ז' והמעמיק המעיין בהדר יבחר, וכאשר תראה (לדומא) כפי' את שלום על הלי' מילה (פי' ויטז) על תשובתו הרפתה של אאומרר וההיק איש אלקים אור צח וערב המפורסם ויע אכרפהיק בעים שום שלמרה, אשר העתקתי שמה [כאשר

הקדמה

הדפסתי מדבריו בהרבה מקומות בעה"י בזכרות וכן בזכרונות כהנה"ל של אמרד הנחלק ז"ע. כי עמי צואתו הקדושה הידועה (מרב ענותנותו, או כמש שם מטעם אמת הכתוב אמת, כנראה מפני שורש נשמתו) אסור לנו להדפיס מחיבוריו חיבור בשלימות כתובתם האכמ"ל] ואשר השיג שם על מן התביש האי בעניי הארכתי שם להשיג ולהעמיד דבר התביש, וכן עוד באיזה מקום אשר פלפלו על דבריו בהבאם וכן עוד בדברי אבותי הקדושים ז"ע ואם כי הי אנומורד בעל שם שלמה ז"ע רבי הראשון שיש לתהי אותו לא יוכל לשכח ובבדו רחא רשביק בה בעלה וכו' כנודע על ברכיו נוראיתו נודע נוראותיו ונפלאותיו יאכמ"ל) ועיי מש קדוש וקניי כפי אנרא הכלה (פי פנחס, עה"כ יפקד ה' אלקי הרחמים לכל בשר) כי רבו הראשון שיש לתהי אותו לא יוכל לשכח ובבדו רחא רשביק בה בעלה וכו' כנודע כוה"ק עיי"ש, ועוד כהנה מרבותיו אבותיו [ועיי בדבריו בשורת מנודא (חלק ד' סי' ו') בארוכה: בראיות לאין שיעור משים ופוסקים שיותר להלכה ברת לחלוק גם על אביו או רבו עיי"ש] וכן הגהק שר התורה, מי כמדו מורה, האמרר מריא מסאכאמשוב ז"ע בעל אבני נזר אשר כל נופי מרתת מאורייתא דילי ותהלתו מלאה הארץ (וכן שמעתי מאמרד הגהק ז"ע חמיד תהלתו בפיו) וכמובא בזכרונות מבריו ומחיבוריו אעטנו עמרה לראשנו, והמפורסב איצ דארי, ובמקומות אשר כתבתי בדרך השנה בחשר מסדא על דבריו ז"ל בודאי אל יפלא מאמה עפי המעמים שכתבתי לעיל כזה, והכפל הדברים אך לפתור, ותהיתו מלפני ארון כל יתש הודע האמת, להורנו בדרך האמת בתורת אמת, למען שמו ואמונתו ותורתו, וכוזוז אבותיו ודבותיו, ב"ב, ושיענו, וכל הן אחי לכך וכות ידוהו לזכח ולפובה מן השמים.

ד) עוד אכתוב כזה, הגם כי הדברים ידועים ונראים לעין ומעין בדרכי תשובה בחלק הקדום (ה"ל: נדה) וכמבואר שם בהקדמתי כי אמרד חיבר הדרכי תשובה רק עד סי קצ"ט באמצעו קרוב לסופו ואו בענותו הרבים וענות הדור נצחו האראלים את המצוקים [וגם זהו שחיבר על ה"ל: נדה עד שמה רק בדרך (הגקרא אצ"ל) מהדורא קמא היינו שהקדים בהצלה בהבאת הספרים שחיברו על השיע שם ולא השות אתרונים] ואשר השלמתי אני הצעיר בשעדי במהדורא ב' שמה ונפרתי עד סי ר' כמבואר שם בהקדמתי לה"ל: נדה כי הסיק היינו ריה אשר מאתי זהו מצויין ומסומן בהדפסתו טרשם בתהלתו וסופו בין שני תנאי אריה – אמנם בה"ל מקאוות כזה איצ לאותות וסימנים האלו לאשר בשעדי הכל מאתי הצעיר כחסדו יתש ובזכות אבותי הקדושים.

ה) וארשום עוד בקצת האומד, לאשר הבאתי כזה כש המובא בשורת הגאון מהרש"ם בשם סי האשכול (הפיחום) דרכיו הראב"ד ז"ל ולא נעלם מאתי, ואשר גם להלכה כי רבו על ככה בעלי תריסין, והדפיסו קונטרסים, חיברו חיבורים, המלאים ערעורים, תוכחות ובידורים, לשיפתם כי סי האשכול הגדלם או אינו להראב"ד ז"ל וכו', ולא אארך ואציג ולא באתי להכריע, יען בי גם כבוד ההג"ה בעל נחל אשכול המז"ל (ואשר האריך לבאר כשיטתו במבואו והקדמתו) לא נקל בעיני, והגם כי ברת להלכה אין משוא פנים וכני"ל (ולא ידעתי מה הי לו להג מהרש"ם ז"ל וכי לא ראה או לא ידע מש וערש"ו על ככה והביא כמעט כל דברי סי האשכול כאלו הי ברוד ומקובל אצלו הל"מם שהו להראב"ד ז"ל בלי ספק ומקפוק מעולם) מים לאשר רובו כבולו המובא כזה להלכה מפי האשכול הזה להעמיד ולא להקל ע"כ זהו סיאי לחוש גם לסיפקא להומרא המי,

ו) דעני כזה אסיד תורה וברכה מהנה: לדידי תביכי הרב ההג"ה החי"ך ובקי פועה מורה כהלכה: חובר חיבורים מחכמים ורח מרה נפע שלמה שליטעל שליטא אשר פרח הרכה בהתקת חלק זה דרכי תשובה וכינתו מכדי וסדוהו לדפיס ירי ה עמו זעל על בפתו הצלחה הכתוב ב"ב ובכ"ע.

ואחתום בברכה, מעין הפתיחה, בברכה מחדש לארשי"ם כתב וחזום בתודע הדפוס והדפן שנת תרצ"ג המצפה לישועה ונאלה, תוך אמרי עם סגולה, מקרה ישראל הי משיע בעת צרה, יציאנו מאפילה לצורה בביאנצ'ה ושחפים ב"י,

יורה דעה רא הלכות מקואות סעיף א

(ה) ישיש (ו) בהם (ז) ארבעים (ח) סאה

דרבי תשובה

למדים שגאו מן הטוב קיק וילגה בגנה רמיו לסיק וכלו לקיק סכטור וקבטו מנכס זה וכו' ואמרחי מאחר סכטו מן לא אכיל מנכסו כדי שלא להוליא למן מל בניס ובטו שטלרו עד סנה וגם שגאלו מברייס כי שגחשט סמכנג ממדיטו שטי דל סם וכו' אבל הלילס והלילס לפשטו מן במקוס אחר אטי במקוס שיש איה דוחק לפשוה מקוס כנסוג בזחס הולאס מרובס עכל סביס סילל ופוי צידולו סכרס (לכניס ממנדל קארטו זל) גכח סיק אי שר עס סחלס עפיה סמקוס יסדר מלוד אס אפטר בעפין או לפשוה בני סמליס וסחוקפ סמלו לפשוה מקוס אל מי גשמיס מכניס סמלו לסקק ליסור כרה לפי שאיל בשוס מין בעפולס שטי כער לכל סדיטוה וכמו שיחבאר וסוב לפני אלקיס ימלג מוס מכל וכי גלחס וסמלס גלחס סיק גי שסרו לפשוה מן ככל כי בני גשמיס מריס סגמס גדולס ויכל לבא לירי חששוה עכל וסס סדכר נפחה מוד עגדולו סרלשוטי רביטו סביס כי כוס חיל וספטר דמפני סמוסס זו (יטי סדכרי ריטויו אל רטי שרביץ לזכס בר מוס חייס) וכטו בכל סקלוחו שריט לגמיס מקוס אל מוס חייס לזמיס כסס ופוי בני מקוס סכרס (לכי מחוספ זל) סיק אי סקקסס לכלו דאי מריס כורל לסכר לבחלי לסקק לחוקן מוס חתון אטי לספיג לינתן דכוס ככר כמל מכס סרוס מוס חייס אלל שר עס סגרוס לו דמס סמדקדקין מל מקוס אל מוס חייס מוסרס דבמקוס אל מי גשמיס זיל ללחס ירה שיס סרמניס וסרלכיד רמיל כה דנתן סכס ונמל סלס גל מיכער כיל עד רוח מיורי אטי ממיס וליכ כיון דמקוס אל מי גשמיס לריך לסלכ וליסול משוס מנקוחסו וכסמוסוף מוס עד סרבו סמקוס סכולס לרי סרמניס וסרלכיד כיל ובמפין זיל לסקק לחוקן מוס שאוביס דמפין טובס מפלמו מיכ סכרלוי וכקן לכל קסלוה קדושוה לכוה סמדקין אחר מקוס אל מוס טובפין דוקס פכל ופוי דכריו עס צמיקוס סכרס מין סיס כריס וסחללו וכי ונפטרו שיס סמרוס כסמס חיז מויר סיי קאי מייס ססוסר וכי רק לסדר ולסחללו בכל סלפסרוה לפשוה מקוס ממפין וכי עוד עס כחיבורו שרי סרוגה כטמס חיז מויר סיי ריי כריס ומס ש' סדרג כי עוד בעס שסכרי ורקיזי זמניט וכי מייס סממו ופוי בשריה לבוסי מרדי (לסגלון סלדיק ממלוד זל) סכדורל סליחטי מויר סיי ליכ מיש גיכ ליסור בכל סלפסרוה ממקוס אל מי גשמיס משוס כמס סממטיס מוס סר וסמס טרל ממקוס אל מי גשמיס סמלו כקסלס אי וסלל לסרד וכי מחי נפשיס וסמפירו סמקוס סרלס וסגיב לפי חממיס סכ (וסייס) וליכ גלי סקק כי אטי סיפס אי לא סיסס במקוס זו ופויס עוד מיש חיל אל כי מן חייס דפחו כי סילטוה אל מחכס חן בו עוס סככס מוס כפיו רלחי בכל מקוס סמחקוס כדך סילטוה שיש כוס סככס מוס דורלי אייל לכוה סילון עוט אי דביכ ממוכריס מכמס חיסוח סיי מסמריס או מיי סופרה סוכוך וביכ שאלל גלי סככס מוס כל ססול ויש חשש דסלכין כמו כסילון אל מן כמיס מן חייס כסי ריל וכו' פכל בלבס מרדי ופוי דכריו בעניוון בשריס מנחה אלמס חק סיי ריי [סודט ככחוסיס כעח] מיש כוס דמיס כגלון חייס מויר סיי ריי דליה ככ ממיס לפשוה מקוס מיי מי גשמיס כמיכ כוס סליסס סקולמס גלשט [ממחכחיג] כמסולר דודלו מי מפין סוף ויחר לכיי סך יס ליטב דכרי קרוס יסרלל דביכ לל אי אפטר במין אחר כעצורל דילי עכסלל וכמו ש' עס כמפי סלחיו סיי ריי עכס ללמ זכוס

מל סמקומו שנטו מן מייס [ומיי דכריו לקמן סיק לוי וסיק ליח] :
(ה) ישיש בהם. כי כשיך סיק כי בשס ככיי משמע שסלס סמיס משיס עון מפין שסול ויחל וזין בשוס מקוס מי סלס אלל כסחלמקל כל סמיס ממחלס ומד סוף סס מ' סלס מוילס בכל מקוס ממט שוף כסעכל ממחכסס בו כין ארס ויכין כלי פכל ופוי כסי גידולו סכרס גחל סיק סיי דכייט דוקס אס ויחל כקרקע יסרס או מלמפין סמיס שסחלמס ועד סף לשיטור מי סלס אלל אס סול מקוס מדרון חן מלמפין דק יל קסמרוס אטי חיכר וכיכ כסי מי סלשלו לכניס סמחס ויחל זל מסוירו סיק כי וסנגס גס גלחס סיק סיי ופויס כשמלס סיק אי כריס גלחס כחכחי וכי שסקק מל רליוה סגדולו סכרס לוס מירושלמי מייס :
(ו) בהם. מיי ריי סיק (ו) כי ופוי כסי דכרי אמח לסלון מריכ יחק ככר דוד זל קוממרוס גי מייס כלורך סכסול :
(ז) ארבעים סאה. מיי כלסיס סיק מי בעסכר בשס טריס מסרי כן לב ופוי כשרס סמריי כן לב חיז סיי מיל אס פכלס במקוס ומגדרס וליחכ ומללס שזין עס מי כלס אטיס סכול מפין סכול סיס סמל סלכס כמד דמפין זל מי סלס וסמל סיי בו מי סלס כספכלס מיי יס לסמיר מייס ויגלחס סיק סיי כוס כיולו ופויס ולפידר יי. וכוס חון לריו לסלריך כסי סוס כדריש כספוליס (כמיס ככקדמחי) חך אפירס כוס דמיס ייפ כייט אס לסמיר ללפיד דמנוטס לסלכס לפמס דכרי רביט כמריי כן לב שיש לסחכיר כוס מפי ליסור כרה וכוס שיש סיס לקולל כחי מיש סכס טרפ דכרי כמריי חייז חייד סיי ריי דמס דססקין סיי מוס שאוביס לקולל כול דוקס שיש לסמקוס חוקה כשרח ככוי דסיף סיי לקמן מקוס כסחשקו אס נפלו כוס מוס שאוביס או לא דיל סספמד סמיס כחוקק כשיזיסי פליסס יחי כוס מ' סלס אלל כשטס מסחפיקי מל סמקוס וכרי סיל סכרס לפשוה וכי כמו שר שחוט ללחיט וכרי סיי סיי דרבנן במקוס חוקה ליסור וסומלס דסרס וסלריס וכו' סגדולו סלחרויס ופוי כוס כל מוס חייס ומלבוסי סכרס סיי ריל סיק כי כמס ססלריך כוס וליכ סיי כיון דמקוס סכרס לפיטו חן לכ חוקה סכרס וכי סיס במקוס חיקה ליסור דסכרס ולסור כדססקין כריס סיס לסריך סיי קיי וחן לדווח כיון דכול ממפין ליכ ליש סכרס לפיטו למד דמפין כער גכ כסכרס מופיו דכס לפומוס זי יס דפס כמריס וכי כשרס סמכטו יסקב סיי מיי דמפיי עוד גדול סלחרויס מובס כפויס סיק כיה [ומיי דכריו כוס לסלן ספיי מי סיק רפין] דכל סמפייטו שביטי כמייטו סמוסווס כין כסכרוס יס לסכספס שזין לסס דין מפין לקולל מייס וליכ כוי לפי סיס לחומרל סקס סמקוס וססקיס דמס כמפין לריני מי סלס וסלל כסמקוס דמפין זל מי סלס ספס אס זכו דין מפין לוכל ופיי יס לסחכיר וסכעיל כיל. ופוי כשרס מירי סכרס לכמכרסיק זל חשי ליי לסי ריל מייס : **(ח) סאה.** מיי עך סיק אי שר אלל סכרסו עיכמיס סמס מפין גמור (לכל דכרו) ופי פכל וכוס בשריס פליסס כוס יסודל למכרי לירסל זל סיי סיי סקול ומרי כדן סכרסו כיון שיש חשש שחל נפלו לחוקן גי לונן שזיכין כער סכרסו מי סלס לרפס כסופסיק דמס מפין סוסליס ככייז וכו' מיי בשריס זכרון יסקב חייד סיי יי. כסי מפכרס סללון סכרדי חון כסיס סיי גי' ססלכס מפיי חשש סכו דרק בשמס סרמק שזין לסס במקומוס מקוס אחרת יסכלו ככררוס וכי בשריס מטר יסקב סכרדי סיי מיי וסייל אמנס מקורו סול עוד מרלשוטיס

יורה דעה ר"א הלכות מקואות סעיף א ב באר הגולה

(א) (ט) ושיעורה אמה על אמה על רום ג' אמת במרובע (ב) רבאמה בת ר' מפחים וחצי ר' רבינן ג' טעם אצבע רואם הוא רחב יותר ואינו גבוה כ"ב כשר אם יכולה להתכנסת כל גופה בהן בבת אחת, (י) וצריך שיעלה בתשבורת (כ) מד אלקה וקייח אצבעות בגודל ועוד חצי
 ג'י אלנע תליט פ"י ד כל"ס - רביט ירוסם ו הוא לפי הטען אמה ג' טפחים ומ"ו אלנע טעיה כ"ד אלנעו ומ"ו אלנע דלת י"ס טלתיט פל
 אמה טט מלוח אלנעוה ורבוט ג' אמהו מ"ד אלמ"ס וק"יט אלנעוה ו"ו פל"ק"ס טעיה"ט אלנע ואלו דק רכז נעמי"י אלנעוה ולמטמלא

פתיח תשובה

ך"א (א) ושיעורו אבר על אבר, ע' בחשבון היא ס' קפס ועוד ס"ו קפס
 ע"י ס' קפס במקוה עול"ד או העשויה בחבינה חצי כדור החלק
 פ"הצא"ם אך משרט"ם אותו ע"י ררכי והמטמ"ם: (ב) מד אלקה, ע' ע"ך

באר היטב

גמלחת טענה"ם הם מפיין גמור לכל דבר כ"כ המרי"ך והכנתן נסתנה
 (ג) גליהה נחשונה הרי"ו סיוף ג' פ' כנז חלו"ך ג' מעגלי"ס ומל"ס גיטוי
 הי"ט אמה זע"ס וכנז טע"ו וכ"ז למ"ס אל"ל לכל"ס מטכ"ר מפיין נכ"ס

דרכי תשובה

תכראטו"ס המכרי"ל וכו"סו בעכני"ג י"ד ס' ק"כ בעכסוה סמור
 אוח ג' וכן גשריה מטכטוה יתקב ס' מינ ג"מס הכלל הטולס
 וכו"סו בעח"ם טס ס' ק' ד"ן לכת"ל כל"ס בנכ"ר מפני הכחש
 ג' לזנין שאזנין כ"ל וצ"י לט"ל ג'דב"י אלוטוד ג'דרכי הטובכ ס'י
 ק"כ ס'ק כ"ג כבי"א סוד דיטו"ת גדולי"ו לחטו"ס שאכ"ו לכת"ל כל"ס
 בנכ"ר פ"י"ס וא"ס כ"י פ"י"ס טס נכ"ס אכ"ו (סו"ל אלוטוד ז"ללכ"ס)
 גשריה טס כלמ"ס כח"י דכ"ש"ו מ' סכ"ס בככ"ר בככ"ר שא"ן טס
 מקו"ס וכו"ל פורה גדול לכסות פ"ס הכל"ס סע"ד"ה י"ס לפמ"ך בגש"ד"ו"ה
 טל"ל נכ"ל טס ג' לזנין שחב"ן בנח שאזני"ס כנ"ל פ"י"ס וחי"ט
 טעני"ל כל"ס אל"ל טע"ל"ח א"ס לנד"סו בגסק"ל חיבור כ"ח י"ל
 ד"ן לפמ"ך פ"ל ז"ל לכח"ר ח"ס לטב"ל בנכ"ר א"ס"י ככ"ר בטעכ"ד"ה
 מטמ"ס כ"ג"ל וצ"י מי"ס רבי"ט ז"ללכ"ס ג'דב"י ח"ס פ"ל כ"ל מקו"סו"ס
 ס"י ר"ב ג'בי"א"ר בענין טענוח"ח ס'סוק"ס או ב"ר י"ס לו ד"ן
 מפיין לטק"ל ובע"מ"ס טס כח"ב ג' דיטוח חלוקו"ס וכו"סו"ס אלוטוד"ה
 כח"ב י"ס חולק"ס דל"ל מירק"י מפני"ן א"ס ב"ר טב"ב טמ"ס
 מט"ס מטח"ל"ו פ"ל: **(ב) ושיעורה אמה על אמה על רום וכי.**
 סיוף ע"מדר"ו ז"ל שיעור"ו ונ"ל ע"י שיעור המטק"ל ש"יה אבק"ה
 חו"ל למדן כבי"י ס'י כ"ב זכ"י פ"י"ס ומוב"ל ג'דרכי יוסף ח"ס גשר"י
 ג'רכ"ס חולק"ס פ"ס"ו פ"ל רכ"ב ג"יה ב"ח דוד ח"ד"ר ס'י ק"כ ג"ד"ל"ס
 לכו"ר ח"ס גשר"י פ"י ס'הטק"ל וכ"כ ג'ב"ד"ו ובע"מ"ו גשר"יה ח"י"ס
 טל"ל ח"א ס'י מ"ד אוח ח"י פ"י"ס שחל"ק ג"כ פ"ל רכ"ב ב"ח דוד
 ע"כ, וכנס לו זכ"ח לזנין מי"ס מן ג'בנק"ה רובל טס כ"ר י"כ
 נכ"ר כו"ס"ו לו גמור ל"ל אקל"ו כ"ל פ"ס טכ"ד"ס רכמ"ג"ס שיעור
 רביטי"ח ט"ג וטק"ל וט"ל שיעור וכ"י ומי"ס ז"ן ל"ו למד"ו פ"ל
 המטק"ל במקו"ס טע"י סו"ר למד"ס כ"י כמד"ה ח"א ס'שיק"ך יחד
 חקו"ס פ"ל ג'בנק"ה רובל וכנס לו יכ"לחו לטב"ן משיק"ר ח"ך
 ויכלו לטק"ל כו"ב ס'יס כ"ון שא"ן דומ"ן ז"ל"י המפי"י"ה ומקו"ס"ה
 כ"י כ"י פ"ס ט"ב כנס מינפ"רלפ"ן ק"ח יי"ח משר"ס ב"ר"ל ויכ"ל"ו
 או יב"ד מט"ו ק"ח יי"ח וכ"ס"י טשיפור כנס ט"פ"ג"ר ט"כ"ו
 ומטק"ל כ"כ לשיפור מ' ס"ח כמות כמי"ס ט"פ"מ"ו ויטט"ו כ"מי"ס
 לל"ל"ס ח"וד"יס מ"ד"ן ס'רכ"ס וטכ"ס"י המקו"ס ממי"ס כנדי"ס ויחד
 ע"י יש"ר"ו נפח"ח ממשיפור יו"ב"ל"ו ל"די ח"ס"ר כ"ח ח"ו וי"ד
 וכו"ל ס'שיק"ך ח"א סוף כל סוף לזני"ן לב"א למדי"ס למדו"ס המקו"ס
 ט"ס כנס י"ס כ"מי"ס כ"י מ"ס ויט"ו כנסמק"ל כ"ל לו טע"ל ח"ל
 ס'יס לטק"ל אוח"ס גמלו"יס לנד"ס כנס מטק"ל כ"י לשכ"ר ע"י
 שיעור"ס וכ"י"חמל"ל (ד"ך מ"ל) בכמ"כ"ה וכ"י טע"ל"ס טל"ס (כ"ד
 טע"ל לטק"ל אוח"ס כ"ח) ולר"ס"ס פ"ל ס'דטמ"ה פ"ד כנס מ"ו כ"ד
 ג"ד"ס פ"ד כנס י"ס שיעור מקו"ס וכ"י"טמ"כ"ס פ"ד ס'סכ"ס וכו"ל
 סוף כל סוף י"ס ז"ל מדי"ס וכו"ל ס"ס ג"מ"ט ג"ק"ל"ס כמטמ"ן
 לכמות המטק"ל וכמדי"ס, כמות"ו ס'יס"ס כ"ל מ"מ י"ס ח"ס כ"מי"ס
 לחש"ב

טכבדי"ס יי"ח כ"ל ח"כ כ"ל דב"ך לשיטור"ן כמסק"ל ח"ס"ר כ"ח
 ומ"י יוכל לשפר ולכמ"ן ז"ל כ"ל מקו"ס לכד"ל כ"ן מ"ס למ"ס וש"ד
 כמי"ס לש"ל כ"ס וי"ל דג"ס כונח מן ג'בנק"ה רובל ז"ל דמט"ס ז"ל
 ז"ן לחש"ב כ"ל במקו"ס בעמק"ל רק במדי"ס אלנע"ו פ"י"ס כ"כ
 ח"ס לט"ו במח"ב: **(י) וצריך שיעלה בתשבורת מד אלקה וקייח**
 אצבעות בגודל ועוד חצי אצבע, פ"י פ"ס"ס ח"ס ס'ק ח"י ו"ב.
 לחמ"ס לו ר"י"ח"י להמרי"ס ולכרי"ך ח"ס כמ"ס טע"ר"י"ס ח"ל"ע"י"ס
 והטח"ר"י"ס ז"ל ח"ך לשפר ולחש"ב כמחמ"ס כ"ד"ס"ס ח"כ"ר למו כ"י"ס
 ורוב"ל כ"ולו לו גמ"ר כ"ל ח"ך גשיפור מטמ"ר כ"לכ"טמ"ס לנ"ל כ"ס
 אכ"ר ל"ך"ך לחח"ק מ"ס"י כ"כ ב"כ"ר"ו ורמ"ו ונכ"ס"ו כ"ח"ס ופ"י
 כ"כ" כ"ס"ס טלמ"ה פ"ל ח"ד"ר ח"ס וט"ס"ו גשר"ה מטכ"ר"ס ט"ק ח"ד"ר
 ס'י ק"י"ס מ"י"ס מ"ו כ"י טע"ב ז"ל"ח מלפ"ו (ט"ל כ"ר"ס טלמ"ה) כמ"ד"ח
 ח"ס פ"י"ס ופ"י"ו ח"ס גשר"ה ח"כ"ל ח"כ"ר"ס (לכ"י) מ"י ט"ל"חמ"כ"פ"ל
 ד"ל) ס'י ס"ח וצ"י גשר"ה פ"ר"י טכ"ס ח"א ס'י ק"ר"ל לפנין מטמ"ן
 שיעור המקו"ס כ"לכ"טמ"ס ח"ס וכו"ל כ"י ס"כ"ו וטק"ל"ו אלו"ל מטמ"ח"י
 כ"ח"ו"י"ס ס'ק"ו"י"ס ז"לכ"י י"ס ח"כ"ב כ"י מ"ס כמח"ס כ"ס"ר ח"ח"ח
 ס'י ק"ש"ל כ"למ"ג ח"כ"י"ו ד"ס"ס וכ"י ר"שיפור אלנע לנ"ל ח"א
 ק"י"ב כמ"ך ל"ל"ל וכנס שטמ"ו"ו חטבו"ט אחר"ס דר"י"ס וכ"ל"ל
 טכ"ו ח"ד"ל כמ"ך 2 לענפ"י מטמ"ט"ר טכ"ו פתוח מט"ס משיפור
 ל"ל"ל ח"י ט"ס ויכ"ו טכ"ו"ל ז"ל אלוטוד ג'דרכי ח"ס"ס לפ"ל ס'י
 כ"כ ס'ק ל"ד ד"ס"ס ובע"מ"ן שיעור לנ"ל וכ"י ועוד במקומות ס'ח
 טדי"ר מה דר"ח"ס"ס כמי"ס ט"ס כמ"ס"ר לזנין פ"י"ס וכנס ס'סכ"ס
 ט"ס דר"ח"ס"ס לפנין אלנע לנ"ל ר"שיפור כ"ק שא"ן לטמ"ח"ו ח"ס"ב
 ל"ל"ל ט"ס כ"שיפור כ"כ כמח"ס"ס כ"ון ד"שיפור כ"ק וכמ"ח"ר"ל לנ"ל
 ח"ט מדי"ח דגמ"י רק מחומ"ר"ס ס'סוק"ס פ"כ"י ד"י כמ"טמ"ר שיעור
 כ"כ לענפי"טמ"ט"ר וכו"ל כ"ל"ל"ל ט"ס פ"י"ס מטכ"י"כ ג"ד"ו"ן ד"ן לפמ"ן
 שיעור מקו"ס ד"כ"ו ח"ק ח"ס"ר כ"ח ביד"ל ח"י לטמ"ר ו"לחש"ב
 לנ"ל כ"ו ל"ל"ל ט"ס וכ"כ גשר"ה ח"ד"ר יי"ח וי"ח ח"י ס'י ט"ח לפמ"ן
 מקו"ס לחש"ב לחומ"ר"ל ח"ד"ר ח"ש"ר כשיפור ל"ל"ל:

פתיח תשובה

רבא (א) ושיעורו אבר על אבר, ע' בחשבון היא ס' קפס ועוד ס"ו קפס
 ע"י ס' קפס במקוה עול"ד או העשויה בחבינה חצי כדור החלק
 פ"הצא"ם אך משרט"ם אותו ע"י ררכי והמטמ"ם: (ב) מד אלקה, ע' ע"ך

יורה דעה רא הלכות מקואות סעיף א ב

ו יסנה סניק
 דמקואות ה פול
 וכי האקספוז
 סנה דף סיה בינ
 וכי דפדרי
 הלמניס גניס
 מה' מקואות סניק
 וסעפא דמלמא פניס דמיין מקדא נכל ענין גין נוחלין גין נלשטקן חלל מקוס אינו נקדא חלל נלשטקן דכתיב יקו היס חל מקוס חסד וכתיב
 מפרטל מקוס דכתיב נקדא

פתורי תשובה

וע' בחשובת דרכי נועם סי' כיה מש בזה: (ג) גדול יותר, ע"י בחשובת מעלי צדקה, סי' ל"ט שכתב רבני: מקוה צריך שיהא החרץ גדול כפי בענין שכתבנו ארץ לחובר לטבול לא יספיקו מן המים חציה ולא כלום ואין אם ידיו בתוכה אלף סאן לא מצי לא מצי לה (אף דמדברי המחבר לא משמע הכי לישורו אולי לקמן סי' דלא ויהי דהיא פירי מים ולא מפורש בדברי המחבר להראי וכדאי נוונא מצניו בביתו כמיס לקמן סי' דבינה, ריש להחריף

דרכי תשובה

לעמוד בנקל כן למדוד במדה מעטפיר אשר נזר הטני מרשטו בקוים מדה סאללמתי אס דוסני המקוס שזרען ונחמקן במדה סאללמתי ולטולן ועי' בהשטן הנקדא כול (מלמשיסיריעין) והחדש יהיה כמה זל עובס (ועוד יותר משע מיעוסא דמיכר) כדעס הסמבר בסעיף זה ע"י טלס כיה מיר חלק וקרה סאלל עד שיסוד הסמבר כדו וסוד יותר מעט כדו דכדי שילא סהפס מלב סלל יחסר משיסור סלל כדו ובעון במקוס שמשמחה סלטה סהשיסור סודך ורסוד וסולא. ובמקוס סיי' כדכס סהשיסור במילואו כדו' שזי יאייט סס דכדסתיי דדף קמן או בסמבר שיקבס סס כדו יודע כי עד סס שיסוד סמקוס סלל יסאכס ומסס מוס סהשיסור וסס שזיכל למעלה מוס לסיסוף מוס למלואה ככהפ כהלמסרסו לסמסס כהמקוס רסוד וכסי סהשיסור אין מניס עוד ארס למעלה ממסרס סנה סבילסס כדלקמ; כספוף סיו ולסיל סיי קליס סיי ליי ליי וכניס סס כדך סיק ד' או יוכלו לסוסוף מוס כדו שיניסו צוונס לשיסוד זה למלס ממסרס כבילסס נעונו, ועיי' בס' מסגרה סלמון סססרסו פל סירד סס וכן בחיבורו סרה עמק סולן סיי ליי סהסרין גיכ בענין חסגון סהסרס סמקוס וכדיחס סייס ולדקן אין כיס כיי ככל זה וססוד יותר פשוט ונקל ככל לחשב כסי חשבון סללל כדו חלק וקרה סאללמתי ככלו וסיי כניס סהסרס (לכסי מבכססרענין דמי) כקוים חלל חסרן וכסוף ססי מיש בענין שיסוד מקוס ועיי' בהס' מסרי סססוד זיל סירד סיי ריי וסי רייכ כססס סמקוס לפי מדה סמפסיר סייס ועיי' בהס' ור סעסס (לסי מוירלסרר דל) סיי קייג סייס:

לעמוד בנקל כן למדוד במדה מעטפיר אשר נזר הטני מרשטו בקוים מדה סאללמתי אס דוסני המקוס שזרען ונחמקן במדה סאללמתי ולטולן ועי' בהשטן הנקדא כול (מלמשיסיריעין) והחדש יהיה כמה זל עובס (ועוד יותר משע מיעוסא דמיכר) כדעס הסמבר בסעיף זה ע"י טלס כיה מיר חלק וקרה סאלל עד שיסוד הסמבר כדו וסוד יותר מעט כדו דכדי שילא סהפס מלב סלל יחסר משיסור סלל כדו ובעון במקוס שמשמחה סלטה סהשיסור סודך ורסוד וסולא. ובמקוס סיי' כדכס סהשיסור במילואו כדו' שזי יאייט סס דכדסתיי דדף קמן או בסמבר שיקבס סס כדו יודע כי עד סס שיסוד סמקוס סלל יסאכס ומסס מוס סהשיסור וסס שזיכל למעלה מוס לסיסוף מוס למלואה ככהפ כהלמסרסו לסמסס כהמקוס רסוד וכסי סהשיסור אין מניס עוד ארס למעלה ממסרס סנה סבילסס כדלקמ; כספוף סיו ולסיל סיי קליס סיי ליי ליי וכניס סס כדך סיק ד' או יוכלו לסוסוף מוס כדו שיניסו צוונס לשיסוד זה למלס ממסרס כבילסס נעונו, ועיי' בס' מסגרה סלמון סססרסו פל סירד סס וכן בחיבורו סרה עמק סולן סיי ליי סהסרין גיכ בענין חסגון סהסרס סמקוס וכדיחס סייס ולדקן אין כיס כיי ככל זה וססוד יותר פשוט ונקל ככל לחשב כסי חשבון סללל כדו חלק וקרה סאללמתי ככלו וסיי כניס סהסרס (לכסי מבכססרענין דמי) כקוים חלל חסרן וכסוף ססי מיש בענין שיסוד מקוס ועיי' בהס' מסרי סססוד זיל סירד סיי ריי וסי רייכ כססס סמקוס לפי מדה סמפסיר סייס ועיי' בהס' ור סעסס (לסי מוירלסרר דל) סיי קייג סייס:

לעמוד בנקל כן למדוד במדה מעטפיר אשר נזר הטני מרשטו בקוים מדה סאללמתי אס דוסני המקוס שזרען ונחמקן במדה סאללמתי ולטולן ועי' בהשטן הנקדא כול (מלמשיסיריעין) והחדש יהיה כמה זל עובס (ועוד יותר משע מיעוסא דמיכר) כדעס הסמבר בסעיף זה ע"י טלס כיה מיר חלק וקרה סאלל עד שיסוד הסמבר כדו וסוד יותר מעט כדו דכדי שילא סהפס מלב סלל יחסר משיסור סלל כדו ובעון במקוס שמשמחה סלטה סהשיסור סודך ורסוד וסולא. ובמקוס סיי' כדכס סהשיסור במילואו כדו' שזי יאייט סס דכדסתיי דדף קמן או בסמבר שיקבס סס כדו יודע כי עד סס שיסוד סמקוס סלל יסאכס ומסס מוס סהשיסור וסס שזיכל למעלה מוס לסיסוף מוס למלואה ככהפ כהלמסרסו לסמסס כהמקוס רסוד וכסי סהשיסור אין מניס עוד ארס למעלה ממסרס סנה סבילסס כדלקמ; כספוף סיו ולסיל סיי קליס סיי ליי ליי וכניס סס כדך סיק ד' או יוכלו לסוסוף מוס כדו שיניסו צוונס לשיסוד זה למלס ממסרס כבילסס נעונו, ועיי' בס' מסגרה סלמון סססרסו פל סירד סס וכן בחיבורו סרה עמק סולן סיי ליי סהסרין גיכ בענין חסגון סהסרס סמקוס וכדיחס סייס ולדקן אין כיס כיי ככל זה וססוד יותר פשוט ונקל ככל לחשב כסי חשבון סללל כדו חלק וקרה סאללמתי ככלו וסיי כניס סהסרס (לכסי מבכססרענין דמי) כקוים חלל חסרן וכסוף ססי מיש בענין שיסוד מקוס ועיי' בהס' מסרי סססוד זיל סירד סיי ריי וסי רייכ כססס סמקוס לפי מדה סמפסיר סייס ועיי' בהס' ור סעסס (לסי מוירלסרר דל) סיי קייג סייס:

יורה דעה רא הלכות מקואות סעיף ב

(פוד בשם רי"ת וביי בשם רמ"א וסמ"ג) וכן נכנו בזמן המקומות (כ"א) במקום (כ"ב) שאין מקוה ואין למטה פד
הטובין להקל כי יש להם על מי שיסתמו (מכריח ונחיה ומכריז וכו') מינו יש ליזכר מלפניו בנכר כמחובו למרי מי גשמים
והואל גשמים פוסק לגמרי אפי' ששאר נכרות שפכים לחובו בשפה גשמים ומחכים על ידן מים (כ"ג) הואל ופוסק לגמרי בשפה
שאין גשם אסור לשבול כי דרך זמילתו פד שיקון כמים גשמים (שם במכריח) אבל בנכר שאיט פוסק אפי' שבשפה גשמים
מחרב ומתפשט על כל גדותיו (כ"ד) מותר

דרכי תשובה

דבני אחריות ולא חסי כקבלה בני מקוה פ"ט: (כ"ג) הואיל
ופוסק לגמרי בשעה שאין גשמים. פ"י בשיה מכריח שרש
קצו פד הנכר כמחובו מהמה ירידה גשמים ובשפך גשמים
יבאו מימיו וכך יתכן ואלמו כיחידים שחדלה על גשמים
יורדו מן הכרים והפסחה לחוך נכר אי פד כי נחמול על כל
גדותיו ומזוהן המים כלמים על שפה נכר כראשון מחובו זה
שגר והפלה לניסור וי' חסיל מאחר שגראה למימיו ששפך
הגשמים ולא יכיו ממד אין מים בלוחו נכר כלל ובסודרי' גשמים
מחובו איך יש לחוש משום מראיה פין דלמי' אם נאמר שגא
מכר כאלה וכדכתיבה מאן דחי שביטוחו בגשמים מחובו ובכלל
הגשם יבש לגמרי סבד שאיט אלא ממי גשמים ואם יחוד לפסול
בו דרך זמילתו איך נשק ממי' חורבה דלמי' למיטבל בני גשמים
ממנו אפי' כספן זמילן ובכלל חלמודו אשכחן דהשו חכמים למראה
פין וכו' פיל וכוונת בלהם פ"ק כ"ז. והנה נפסיד לנאורה לא
פיהו איסור מראה פין רק מה שצדו בהלמודו וכפי' מכריח.
כמי וכל אלו כמדות מראה פין הוא שרבו גשמים חס' כל מקוה
שאסרו חכמים משום מראה כסין וכו' סייעו כהכמים דרל חכמי
גשם אבל לגזר גזירה מראה פין אחרי חומיה חלמוד לא
מליט רק בלשח הסו חכו גיב מקורו מירובלמי לאסור משום
מראה פין ואספ"ד י' דפוח כמחידן בלכפי' פ"י פיו כיו
דגשים בבלי דילן לא אסורו וגם למען גלוח כקון במספרים גפין
חמר לו בשם אשר ממנו אין לכיור אם הוא גלוח בליסור בחמר
ועדי' גם כהאסרי' בל גלוח גם בשם ובמספרים כסין חמר ובפרט
בכסיק מליצווי' פ"ל סהרדין למעשהו בלי' חידד פ"י י"ג לנאסור
מכרוב פסמים ואספ"ד לא איתחמים לומר שיש ספס משום
מראה פין שגראה גלוח בהסר לא בלי' ולא שום אי מבל בלכרי'ם
שגפיו וזלחורו וכסובל דבביתו בשיה מחדל חק ב' פ"י מ"ח
ובדרש' פ"י קפ"ח פ"י"ט אלא ודאי כיון דלא מנלל בזה גשים
גזירה משום מראה פין אין לו להסיף אחרי החימה חלמוד
במקום שלא מנלל פל זה גשים אך יורד פ"י פ"י מליט בבית
שיתו שקדים אלא חלב שקדים שמתגלים ויחלים עם גשר פ"י"ט
בין גשם מרשיל' וכן שם לפניו לבעל בשר חבלל אשם פ"י"ט
פ"ד כיון שזליט גם בשר שקדו רק בשקקים להחמד במראה
פין דלאו גם רביט במכריח להחמד טחי' בזה משום מראה פין
ובפרט במקום אשר בזה חלוי סכרחה אל ישראל ומי' להקל בשמי'
כ"ד בין פ"ק פ"י ובדפני' שם ובפרט שם דבביתו [פ"ק קפ"ח]
ועי' להקל דבביתו שמי' ר"ב [פ"ק רפ"ב] וספי' פ"ד [פ"ק
פ"י]:

בגדירות. אפי' כספן זמילן כדרך הנכרות. פ"ק. ומי' לחס פ"ק
כ"ב והמלך פ"ק י"ג דדוקא בנכרות שאינם מחובים מימם אבל
נכרות כמחובין לפסמים פסולים לפולס בוחלין לכי' אפי' בזמן
שאין לחוש למי גשמים ותלצין ואלו כן כמחובין שפסמים טובים
ומתקיים ותפסום מרובים ויבשים אפי' מרובים פ"ה לשבט שיש
פסולים אבל אם מחובין בטולמסוזה (פ"י חול) או בשגה בנרות
גשמים גשמים לכן בנכרות לריבין לחס לב אם הוא קמן ר"כ
שלא פ"י גלי' שאין שם גשמים מרובים מכוב פ"ה ל' שיש פסול
פ"י"ט ומי' בפרט' בזה בשם כהמים פ"י ר"ב ופ"י"ט בהמים
שחסור להמורה כרז השאל למעט בכל האפשרות מפסולה נכר
רק לגסוף למיר שיש מקוה פ"י"ט ומי' בשיה מכרי' כהקן ממחרת
מכיה יורד פ"י ל"ב פ"ד מקוה שמתעבט מכר פ"י ליטר והפלה
דלמי' כי לכהחלל אין לפסוח מקוה שמתעבט מכר שיש פליס
השם ריבוי טופסין על החולין ומבואר בזה גשמים מי' בדפי'נד
בדלוי מותר כפי'טלה שכבר פבלו בזה פ"י"ט ומי' בשיה מנחה
פ"י ח"ד פ"י ר"ג שפסלה דפי'טו שחול דוד פרוץ ובגלילה שיש
לחוש שלא יפסול כל חיו בודלוי יש להסיר לפסול בנכר שלא יבאו
מימיו במקום שיש פ"י"ט לכהמיר כחומתה כטובי חגיגה חידד
פ"י קלוי רק שיש לפסוח שם נכרים וגם לחוף עם ולפסוח אפי'
בנך שלא ירלוט טופסין ומי' בשיה ארדין חליתי' (לכ"י)
מכאשר דפנקא דל' פ"י ק"ד מה שברדין קנה בפסין כמכשולת
שכחיים להכשים שפסולות בנכרות ויש לו לפסוח כל פלדקי דלפסד
להכלל מפסולה הנכרות פ"י שישוה מקוה כשרה וגם כ' דלי' בזה
כלל מליט לפי פל כראשונים לחון שפבלו בנכרות פ"י"ט ומי'
בשיה לחגי יול' חידד פ"י ר"ז פ"ד כהשם שפסולה לפסול בנכר
כקרא קאליל' ובכר הקמן לא פין לו מקור ממנו רק מפי'
מכר כגדול הקרא קראכר' ובכר כזה מהפרי' מי גשמים
והשפחה שלים ככחיים מכרים כרמים ופל דם נחוס ככר אלו
והנרבה במה גשמים ויפלה על כל גדותיו והפלה שיש לאסור
לפסוח לפסול בנכר (קאליל') כהיל' אבל לאסור דפי'טו בודאי
אין לפסוח פ"ד כיון שזהו נכר כקרא אפי' שחול רק פק' אבל
מקורו מכר כגדול קראכר' וגם כהכר כהפך כלו איט מכר
מימיו (לגמרי) לפולס פ"ד דפי'טו אין לאסור אבל לכהחלל בודאי
הוא איסור גמור במקום שיש מקוה כשרה לפסול בנכר כלו וגם
דפי'טו שכבר פבלו בנכר בלוחו לילס חפסול פ"ד כהשם (בל'
בזה) במקום אבל כשפדה לילס לא חפסול בלילה כשרי' משום
למי' פ"י"ט: (כ"א) בשקום שאין פקדו. אבל בשי' קרין שרגיל הוא
שכר חוד לקדשוהו בימים טופסין תלי' דמי' להמחין פ"ט
כפי'טו וכן שפסו מדבני הסידר דתבז שפסולים שלא חפסול
מטה פסול לגמרי אבל לבעל לפי שמה לא חיישי'ן. גדולי סוסר
גמל פ"ק פ"י: (כ"ב) שאין מקדו. פ"י בשיה אמרי יודד ח"ד פ"י
רי' פ"ד שרגיל לפסוח במקום ולבנה מקוה חרש במקומם
שחסי' בקיון יסור וספי' חוקי חמון ומג"י. וכדו כהואל השם
שחסי' ככר כפיר גמחים על מקוה ויחולו ח"י לדי' מכשולת וכשי'
פ"י סלוק פ"ט כרז וכדאי דלמרו לא ליסור ליכ' כי כפי'טו פ"ד

יורה דעה רא הלכות מקואות סעיף ב ג

(בר) למנוח בו ככל מקום (כי לדעה המדרי והאשרי והחוספות) לפי סברת המקילין ולפי מה שזכנו: **ג** בארבעים כ נעשה נעין
 מאה שאמרו צריך שלא יהיו שאובים שאם הם שאובים פסולים: אה ואם כל המקום הוא ודקוואת ונכנס
 שאובין (ו) פסול מן הכורס וספיקא לחומרא אבל אם רוב המקום כבר והמיעוט הוא שאובין (בר) אינו אלא מדרבנן
 ונעין וזר מקוה מים מה מעין נדיי שמים אף מקוה נדיי שמים

באר היטב

פתיים ונעלה עיקר רמזין מתקין מינו נמקום שיש מקוה אין לנטול (בר) (ו) מסול מרת. ע בחשובה רבוי הדרשות מ' עד:

דרכי תשובה

כדי מותר המעט דאין מיטה יורדה וכו' אלא כפי שפיים עולה לקראתו
 מלמעט כיון שסכנה אינו פוסק לפסול כן הוא לפי כוונה רוב
 הפוסקים נעשים זו שכוונת שמה רח אכל ירא שיהא לשיכח זו או
 דואר שנגדל בזה מכר שמש נעשים אין לפסול זו ומאחר שנלחש
 רבו החולקים על ריה ולא הוהר לפסול בזה רק מחמת דוחק
 ככל לכן מי שהוא צפול נעש יחמיר על עצמו שאם נחגל בזה
 מחמת נעשים או מחמת העשרה נעשים חמתין כי או ג' ימים עד
 שישיב לנתיב וגם מה עיב אם באשאר שחטובל במקום שזכור
 כולך חמיר דבזה ית קנה מחירין גם להחולקים על ריה עכ"ד
 מ"ש (בר) למבול בו בבל מקום. מיי צורה מכרם שיק
 חמיר מ' ק"ג פ"ד מקום שיהא סמוכה לנכר וכיח חמיי גוי
 ואין משגיחין אם יש בה מים או לא ומחובר בנקב כשפסיק מחמת
 המקום למטה וסמנו מ"ז כיון שמהובר כשפסיק מכרם אפ"י צבול
 שאובים והמקום נעשה באופן כזה בשעריה שלא יהי באשפחה
 באופן אחר ואם הוא שפסדיה כח' וטכנן שם למבול בנדרות
 מ"ש רמ"א בזה הפלג שם דגם במקום כהו יסולן לפסול באופן
 ובחנאי שיהי לכל הסמות מוצגה בזה כשפסול שיהי זו מ' אה
 ושיחיו מימי כנכר וזמלן לחוך המקום לפסול מ"ש ומוד בסי
 ק"ג שלחמירי בסמך שם ומ"ש בנכרית שיק מ' ר"ג פ"ד המקום
 ששקם ונעם הרבה לחשוב כנכר באותו קנה (שהוא לקוואת)
 בחוק ואם לחוש לחילול מ"ד ר"ג ה"ג שאול לפשית חקקם
 שומרו אה המקום להכיר בסמך לה שכוה מ' מ' ש"ן לחוש
 לרבו טעם על הוזהלן כדי שחא המקום מחובר לנכר ולשאין
 על כח' בזה ס"ק ג' שאם המעיין כ"י זמל ומשך מטיקרה או
 כשפסחה נכמקום המקום כזה ג"כ מפעל בוחלן והשיב דת
 לחוש שאין למשך על היסודים ולפעמים יתמלא כל הליגור באבנים
 או עפר ומיט ונא יהי כשפסיק פ"ד יוחר כול להחמץ בשדוך
 החפירט ג' יהי חשש וזמלן שישחמו דק סיכב ולא יפחח אלא
 לזמן מרובה מ"ש ופ"י בשו"ת ז"ל (להביק מליבואוויש ז"ל) חמיר
 מ' קס"ה נידון מקום שחפרו קרוב לנכר פדך יח אריות ומלא
 שם מים ונעשים בחוק אם דינה נעשיין והכר ארבו כי פסולות
 ויכ טעם בחוק ופ"י שלא ברוך כשפסחה שלים ולא בזמן גשמים
 ונעשה חפירט נעלו בזה ג' לוגין מים שאובין ממכלי שיקו ארבו
 בכן והעל כיון דהוא ספק פסול שאובין אין להחמיר רק לסמוך
 על הספק וכפסק ש"ע אך עיני הספקה דעמו ז"ל שלא לסמוך
 על הספקה לנכר דהא רבו המחמירים שלא לפסול בנכרות אלא
 לחמיר חפירה אחרת למעלה מהפירה זו סמוך לנכר שהתמלא וכו'
 גם מי סכה ממה שיתמלא בסכנה או נמי גשמים ולאמיר שלא
 יעלו בה ג' לוגין שאובין ואח"כ שיקו חפירה זו שהדעה לחפירה
 הראשונה שאנו פסוקין מלי' ומ"י חפירט ראשונה. ומ"י
 אם יועלו ג"כ לנקותה מ"י ליים מטקבים לשדוך עפר ואח"כ
 התמלא ואח"כ לפסוח הסקה כגיל כדי פוז יוחר מכלי בחשי ז"ל
 מ"ש:

פתיח תשובה

ועיי' בסי חיבור למכרס (מכרס' מ' מדרי מהארנישפאלול
 ז"ל) כלי מקואות כלל ב' סעי' ה' שניאר בלחזה נעלול
 ש"ל חוק ומפחה המדינה ממלא שם מקום אף אם לא
 נודע כלל שנעשה לשם מקום ופ"י מי נעשה מים הוא כעירה אך
 הפסל שם אח"כ דבאנטי רובם מכרס גם צאי יש לחוש גם שם
 צאי כמו בחמיל ואין חילוק מ"ש:

ומ"ש לעיל מדרי המכרס שיק וה"ל החדשות בדרך כשמוכה
 לנכר והחמיל לחמיל מ"י צורה נעם שדק חמיר ס"י
 פ' ש"י פ"ד מקוה ששעו הרס ומלאו מים שאובים ומיבדו
 לנכר זמל שגלו והמקום צבוב סמנו החמיל לחול בלי נודע מקום
 החמיל ולפול הרבה וביאר מדברי ש"ח מכרס שיק כגיל ש"ח
 לחוש למקום כזה ששם שזכור במקום החמיל אינו מקום מכלל
 בחמלה והוא ז"ל (בנעם שדק) הרבה להשיב מ"ד להחיר על
 סכר ודיעבד אבל מכאן והלאה לריבין לתקנה שלא החול כלל
 מ"ש ובסימנים שלחמירי ג"כ עוד פלפול בנחו שאלה והסי
 כשאל אשר השיבו עוד בסי פ"א פ"ב פ"ג פ"ד מ"ש באורך.
 [ומ"י בדבריו בפ"י להלן בפ"י ר"א ס"ק ר"ס רפ"א לפני וזמלן
 כאלו]:

סעיף ג' (בר) אינו אלא מדרבנן וספיקו לקולא. מ"י בשלמן
 גמס בזה ס"ק י"ד בזה גליון הסוד שנידו כחי
 בזה שהביא בזה הסוד (ובסמך) בזה חשי כר"ש לפני מקום
 על כרי סיטו משום דהר"ש אזיל לשימחי דכולו שאוב פסול כ"י
 מכ"ה מ"ז ז"ל ר"א סאן אבל לפ"ד הפוסקים דש"ל דגם כולו
 שאוב אינו רק מדרבנן מ"ז למימר דכל המקואות שזם ברשות
 כגויים אינו רק מ' שאובין דרבנן, ומותר עכ"ד וכנה הק"י בזה
 גם אם נאמר דהו רק ספיקא דרבנן מ"מ כ"י חוק עומאם על
 האשה גם שודע רב שפגלה במקום כעירה וכמ"ש בחשי כ"י ס'
 כ"י וכו' ג"כ בבי בזה סוף ס"י ר"א ר"ד' כהב כר"ן וכו' וגם
 נודע מה שפסק כש"ך מ' ק"י ס"ק כ"י דספקא דרבנן גם בדבר
 ששיקרו מדרבנן במקום חוקת איכר כ"י ספיקו להחמיר וכן נראה
 מפסק מן המחבר לקמן סעי' מ"א ש"י כ"י כשעמא בחוקתו עד
 שודע שפגל כר"א ובסי' ס"ה במקום שפסחים מימי מחמטמין
 ממ' אה שדביעבד ז"ל לפסול עוד הפעם גם אם לא ידעם
 צבירור אם כ"י או מ' אה כשעמלה ובסעי' כ"י פסק להקל
 בזה שאובים מ"ש ופ"י מ"ש רבינו בדברי הייס על כלי מקואות
 סעי' ס"א דש"ל צ"כ למרן המחבר דלא מיישין ל' שאובים יוחר
 משאר ס' איסורי דרבנן מ"ש וכו' מלי סיחרא"י ניכור לכאורה
 זה מול זה וגם קשה על רבינו הש"ך שפסק שם להחמיר דבתי
 ס"ה גם בנשך דרבנן במקום חוקת איכר ומדוע לא חמיר בזה
 דגם בסי שאובים כשאור דרבנן מ"מ הוא במקום חוקת עומאם
 דהאשה כח' וליעבד כל זה צ"כ ז"ל כ"י ש"ח מכרס ח"ב ח"ד
 מ' ר"ס ורפ"י ס' להם חוקת כערה כשחפיו עוליכס ועמד
 ג"ד חוקת כשפול לסיח ספק השקול מ"ש ופ"י בנכרית פכרס
 ס':

יורה דעה רא הלכות מקואות סעיף ג ד

ל מור נטס חזונה וספיקא לקולא (מור נטס כרמי' ורס): ד (כז) 'מקוה שהוא (כח) של עובר טובים ומקבל פניו סליש ככלל י"ט ס"י ט

דרכי תשובה

כל דרכים ולחור ולמלאוהו און להאמיט לנכרי אפי' במקוה גלס דחייסין שמא יחזור וימלאו וכמיט סמור עבד כביה וסדך כי פ"ז ומשמע דלא חייסין שגמלו משם מים והאליפו אלס כשנסכה בחליפין כגון שמים שבמקוה סרוחים ופחירהו גלס יטלו צו כגזים וכו' מכל כשך פייטש עוד ופיי' בשיח' חסד לאברכס (לכג' מקרי' האומים ז'ל) קמא ס"י סג מ"ט פ"ד כשך אלו דכן יש להרוח בשודא דנאלא אפר כרו מקוה חון לפי' ומלאו מים ויש לחוש כי קודם שחי' שם מים לקחו מים לחבשילין ומלאו נפל מכלים ג' לנחן שאובין וכן שמא לקח פכיים מבער קודם שחי' מ' פאכ וכפלט לכלל דלין לחוש שבפכיים גלסו ממט וכחזרו כיון דלין לפכיים כנאכ מהו ולא חייסין שיעש מפסס להכשילו וכמיט כשך בה ככל פייטש ופיי' בשיח' מכלי' (לכסיג) מנפספסרמין ז'ל) בקוי' חלח אכרן לכלי' מקואות ככחי' כפי' פייטש פ"ד כשך אלו ופיי' דבגרי' כסיק קודם ופוס ככח' מדברי' כפזי' בשיח' מנחיה ח"ד ופשוט בימיטו דמקואות של מי נשמים גס אס נפשו כסוגן לריש מימ' און להטחן ציד השמרחות פכיים ששיך במקוה לכס או לכשכי' כשר שלכס שמקפידין על כמים של נשמים שאני ללול משאי' כמים שאובים שזאו מכו'ספליירומזי' שם פ"י סהר'א"ף גכס גללים וקאי' פ"ד שחי' להחליפס כמי' נשמים ממט מד גלסו ישר' מכם ממוחכ כדי גלסו ושמכס על ידס בהחיבור פמכס מרחיחם של כמים שאובים כקיים כח' ופיי' כפי' חיבור למכרס (לכנכ"ל מכרמס מכלרי'סמאסלי' ד'ל) על כלי' מקואות כלל ג' כפי' ז' מה שפלא' ופיי' להלכס גלסו כשכורו הפכיים המקוה ישראל גשגה ולא און לימ' לפכיים' אלא לפכיל' כיוט להמליך פיימי' כדי לנקוה' ירא' גלסו חייסין שמא פכיל' ורא' כיון שאינם נעולה ויש לחוש שמא יתאבו בי' של ככרי' ממכס וחזור ככרמס ומלאהו ופיי' שם כיליך און לכאמין לפכיים בכל פנין כלל בה פייטש ופוד דבדרי' כלל ג' כפי' י' מ"ט וכפלה במקוה שמקליחין לה כפי' ליטור ומכחשה קצפה צלדס ויש ספק אס בואו לכמיק' פיי' כליטור או פיי' כמכחשה אס און שם רוב אינו נאמן אפי' פ"א מישראל לומר שפי' כליטור בואו למקוה ומרש פכרס מכלי' ירא' דפ"א ישראל נאמן אכל פכרס גס מפלי' אינו נאמן ופיי' דגס פכרס מפלי' נאמן אס און כמכחשה קרוב ויהר' להמקוה מכליטור ואס י' חוב במקוה לריש אפי' פכרס מפלי' נאמן פייטש כליטור ד' סופסקי' בה פייטש עוד כפמי' גלגלחיו (כפי' ירא') שכי' במקוה שחי' גס רוב כשרים ופחה היא מלי'ח ויש ספק אס נחמלס ככשך ואס נמשך פיי' ליטור או פיי' כמכחשה (ככד) ופכרס' א' פמיד שבאוסר נחמלס אינו נאמן לאוסר אפי' הוא מפלי' אכל למי שמאמין לפכרס' בה אסור למטול שמכ' ואס המקוה של הפכרס' וסכרי' כעלמו לומר שגחמלס' בליטור לריש נאמן שכי'כא שמקבל שגר וכוא' לומר שפכסיד שגרו בודאי נאמן פייטש: (ל) דפמךד עליו אלא אב' כן וכד' פיי' כסיק הקדום גס כביה דסייע רק כגסול כמסחה וכו' וכנס כפנין כמסחה אס י' למסך פיי' כפי' כפי' לפי' כפי' קריח פיי' כ"ב דמסחה לא כיו' כמחש' ופיי' כפרי' חכס לבי' כיו' לריש שפסיג' על כפרי' גמס שפסיג' למסך בליטור' כמסחה נעול כיוט כמסחה א' פחמי' סכרי' וסוף הפלס דלין למסך על ז' ופייטש עוד ככח' מ"ט גס מכרי' ח"א ס"י ג' ומי'

פי' קלי'ס סיק' כיה דבי' מרס שפסיס ס"י ז' וכו' פייטש באורן ופיי' גשומה י'טקב בה פסי'א סיק' ג' ירא' וכן פיי' בשיח' חסד לאברכס (לכסיג אברכס האומים ז'ל) קמא יוד' ס"י סג מ"ט בה דלנגד חוקה מופלס דבגבר' יל' חוקה כשרה דמקוה ואמי' סמור ז' כיון דיל' דכל כרי' של חוקה במקוה סוף רק לפלסו בגבר' מחוקה מופלסו פייטש באורן וכפי' בלר מים חיים ומגוטי' פכרס ס"י ז' על כפי' י' סיק' ג' בליטור' גדול [ופיי'] דבדרי' לפעל בה סיק' ז' [ולכנס למפסלי' מ"ט כפי' נודלי' פכרס גב' סיק' י' שכי' ובשיק' מחוקה אלו כיון שאין בידית להכריע כיו' סודאי ליטור דלוי'י'ח' ודלא כמקלח' אחרונים שמלרפסי' ספק מה פס ספק אחר ומולידים מה פס וואן רוח חכמים נוחס כמים כאלו גס אינו צדור דמכ"י ס"ס דיוי' מקואות פכיל' :

סעי' ד' (כז) מקוה שדואו של נכרי' פשים ללא דוקא נכרי' סמך אלא אפי' ישראל מחלל שבה כפרכסיה דיוי' כנכרי' כמבואר לפעל ביוי' ס"י ג' וכן אס טרעס להטור פפי' כבי' שאינו נאמן לה' דיוט כנכרי' וכן אס גוף המקוה שיי'ת לישראל שמר שבה אכל משרחיו שהמס ממונים על המקוה לנקוה פיי' ופכרס' אקוה'א קפדי' ולא אלא'רס להחליפ' מ"א ולכרבו'ו כשאוים וכיוצא פ"ד בודאי דין מקוה של נכרי' יש לה בה ופיי' דבדרי' בשיח' מנחה אלפז חלק ד' ס"י ז' דבי' ופוד' יש בה כך דפסקי'ן וכו' ופייטש עוד [ופיי' דבדרי' לקמן סיק' ג' ז' ול'א] ופיי' בשיח' מכרי' ככסן מפרלח' מרי'ה בטרופ' ובכשמונה דבי' והשלישי' אס נאמן כגון שפס' כקיון בלואוס ככשך דח' שפוס דכסן א' מרע סיקודים כוא' בודאי נאמן שפס' המקוה ככשך אס ויע' אוק'ן סכשך דה' רק כפכרס' מנאר' גשע' פ"א אס אפי' ד' שאינו נאמן וכי' עכיל' ח"א (במכחשה) דגס אס מרע סיקודים כ"א (ואפי' שפס' ישראל כוא') בודאי אינו נאמן אס חשוד על החמור וגס אס אינו חשוד רק על ככל' מימ' במקואות כאלו שכביחם שיש פלי'ס רק חשש שאובין ולפי' שאובין דרבנן כי רוב סג כוא' כס באשבורן ככר' אז אפי' כוא' טרעס ככר' לחשוד כל איטורי' דרבנן ג"כ אינו נאמן בה' על המקוה גלסו ופכיל' דליטור דרבנן כמי' ובפרט כשר' לו עי'ס' ממהה נקוה'א וכיוצא כנ"ל: (כח) של נכרי' פיי' בשיח' לב שלמס ספסרי' ס"י ח"י מ"ט דבדרי' רבוטי' כמחנך וכרמי'א בה פייטש ופיי' בשיח' רבי' דברי' חיי'ס ח"ב חויד' ס"י כ"ב אודות המקוה שגמלא' אכל כנוי' אחס גומא של מים וחפר' אכל כנומא' ונחמלא' מאיליו לא רחש פין אס מילואה' וכפלט לאוסר' ומס שאלמו' שהוא מפיין יש לחוש ל' כפרי' כשיח' חויד' ס"י י' דלין לו' כמניט' דין מפיין צדור לסקל' פיי' ומס שאלמו' שכר' כמורס סחיד יחוקר' אכל כמורס מ'אזס פמס סחיד ויודיע' לו' ואז' דע' מה לפסוח' כי מוסמחה כמורס שסחיד' לא קפיל' קני' כגומא' כוא' קך לריש' יאמר שאסור לכל כשמים לפעול שמס' מד אחר' חקרי' מהמורס' ולא יקל' כחשה' איטור' נרכ' מדאי' ומשנס' משרשה' לליטור' [כפיה' דמקואות] דמקואות כפמי' ככר' לנכרי' קריין' כרי' ככרי' ללכרס' ססולס' מכרס' פייטש: (כט) אין להאמינו למסךד עליו אלא אם כן וכו' פיי' שך סיק' פ"ז גסס' כביה דסייע דוקא כגסול' כמסחה אכל בלוי' נעול כיון דככרי' יכול' לכנס' לאוסר' ולפול' מים משס

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף ד ה באר העולה

(לא) **מאריך יש** (תמיד) במכרה ביא סאה: כנס ומלח (לב) דרוכו כער (ח) ספיקא לקולא. מקום שביחס: ז עס נחשונה חסירה לפניו וכו' ומלחא מלחא (תשד'ן) ולא ידעט מי מילא אחת האם ביחס כער רוכס כצכער דכייט שביס כע ירא סאין חליקין לקולא ואם לא סיב רוכס כצכער דכעשו איכא ספיקא דאורייתא (לג) אם

באר היטב

נכרות אלא זמן שהגדר קטן שלו עומד ש"ך: (ח) ספיקא כמד הע"ך אין כונה המחנה עמוס ספק דרענן ולקולא שכרי ליהו סוגר לקמן כפינ לעצרו כולו שער אינו אלא מדרגת אלא מיידי נמקום מעול עשין יכולין להכניס למטה מים אלא בהמשכה דרך הגג והלכן כיון שיש בו כ"א סאה אינו נעפל גמים שאזינן כיון שהמחנה מולקמן עמיד וכבר חילל לשיטתו

דרבי תשובה

והדב סי' ג' דכל דחיישינן בכבדי לחלוטין גם בדבר שאין לו הנאה ממנו שיחליטו אסור ואיך יש להחמיר גם כזה שלא להאמין בכבדי שכול חדי וחיישינן לחלוטין ואינו משוער רק במתחם אי בלבד כפי אולם מ"י בדבדי רבינו הדבדי חיים על כלי מקואות סמי סוף שערם על מדרוכו או וברי הכרזי כפי דמאן נאמן בכבדי גם במתחם והסכל דבכ"כ פיקר הכמס משא דמחשינן להכל דמסק מים שאזינן ספיקא מדרגתן להכל מ"י"ש ובחלמא מה דקשה על זה דכ"א יש חוקה שומאה עדי הספיקא דרענן כער כחבט לפיל [בס"ק כ"ו] ובמה שז"ינתי שם. ומ"י בדבדי רבינו שם כפי דברי חיים סמי' ר"ח מה שסאריך בשלפול ומראה פנים לכל ד' בספיקא כילו אם יש בזה חוקה שומאה ובחלמא אופן דייקן למקום בחוקה כשרה מ"י"ש ופ"י בדבדי יוסף מה: (א) א"י"ב וכו'. מ"י בש"ח מברשים ח"ג סי' קמ"ה פ"ד מקום בנאך לרפה שנפשה מ"י רב רפ"א רפ"י ואין שום ע"ד כער שיעיד איך נפשיה וכממונה על המרחץ אחר שהמים נמשכים ויולאים ממעין היולא מן הכר כרחוק משם ומשם אלא כמשיך חיוב מן המשפטים ושם מתקבלים המים ומשם באים דרך סילוטו של ברזל חנה סאין וכו' ובאים למקום הסקוק וברב השולל ר"ח א"ך שהמים יולאין מן הסילון טעמים על מדרגתו (כ"ש) כפי משפטיהם רחבה מערה טעמים ומשם נטלים יורדים נחור המקום כבני משפטיהם וקאל"ש וכ"כ יש להסתפק מחמת שאין נאמנות להדידקמארי ההשור על כל אסורים ואולי המים נמשכים שם מיד מהמטין לחור באזיין על ברזל. וגיבט שם כרוב קולתו להחיר דיעבד וכי שם אמנם דא פקא שכתמינה לפסח הוא צודאי של ברזל שכן פושין כל סוונפסילין גם כמדינתו לצורך בליט ולא נשמו מחלמא פ"מ נאמנא הסקוק איב סי' דבר כמקבט שומאה וכו' [כ"ל מברשים ס"א] אמנם בעיני זה כיון דנמשי כוונתסילין האנו בלמחא גם לאבשפומה. כבני כמרהלמות, לאלפים ובכל מה למאנה. איב מה אהני כשנאמר אנהנו שנפשו פ"מ נקובט, בקרקס וכו' כחוק מלאכי בשו"ע למבין וכמו שאמרתי בזה הס"א ובבבאי לטן כבש"י ג' [ס"ק רע"ג] מ"י"ש. מ"י שנינו דין וכלל מברשים שם להכל גיבט של כמס סי' ש"י"ש ובחלמא דבדיו נפ"ד כדרי לצומח זה חוקה אוסור וסומאה על האשח וכמו שכתבנו לפיל בזה לפיל כבש"י א' וכתב"ל ומ"י גם הוא כעלמו סיים שם שחא כחשאר לברד פ"י שיש למקום יוליא סמטין מן הכר ולרמות כבאזיין סעומד שם אם נפשה מלמפטיה ולא של ברזל וכדומה בדאי הוא מכנתן דכל רפ"א לברדי מברדין פ"ל מ"י"ש ופ"י פ"ד בדבדי בש"ח מברשים ח"ב סי' ג' פ"ד מקום שחבט מברשים כבליט שאינן נקובים וספק אם שאב גם למטה משוער מקום והסכל בקל"ה דאין לחוש לזה מפ"י"ד הע"ך דכ"א דאין מחיר"ל שפטיה וכו' ואין לו שום גיבט או לא חיישינן ועדי הסכל דאם אשאר ליקוחה

הסכל

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף ד

(לד) יש לחת (לה) שמוצד טכרים מילאט כדי לרמוח בה ספולס (כ"ט בחוספתא) ואס לאו דודאי ישראל מילא טחא
כדי לסבול בה כהרס (לו) רובו סמטין אלא מקום

באר היטב

כיון דהענין טכרים יכול לייבם לחתו וליטול מים משם ולחזור ולמלאותו אין להאמין לטכרים אשרי המקום שם דהיינו שם יסוד וימלאו מיכ ומצד הדך והענין דלא היינו שם ענינו משם מים והחליטו אלא כהנהגה נסליטין והכליל סיון קיים ב"י כגון שהמים שנתקבו קרויים ומתירלה שלא יפסיד שכרו או לאוריקה ממים המלובבים והמלאותה מים נקיים לרמוח גופם הו' ליהי לא היינו שם כיון להסביל עביל (כתב מהרי"ל

דרכי תשובה

רובא דחליא במפסא אוח י"ב פיי"ש וכן פיי בלחיו שם דלא מילי מנפילא קבלא כלל רק קאי על דבדי סמכד דרובו כהיילין לשחוס ולא מילי שם עוד (רק דמ"א כגס' שלאחריו) מנפילת קבלא ואי יל כמו כן כלא ברוב סמחשקין במקום למשוחה כהכשר בקיאת סיון ר"ח דל"ג פ"ג כלל קבלא כחז ממכס פל סמחשקו שחז בקי' כגל' מקואות ורק רובו כחוקה כשרות שחז לא ה' בקי לא ה' מחפיק בה להכשר רה ורי דוח' לר' הסלחי שם כג' וצמח' אפרים פי' מה' יבוס הקשה ג"כ מראשמי' דכוי חליא במפסא ומלכל שם עוד מפנין סמוך מיטופא לחקס ופי' סקי דחליא במפסא לא ה' כלום, והכש בחוס' יבוסה דף קיים פ"א דרי' רבא אב"י כי דרבא פליג וסיל דרובו סחלי' בצעמ' ג"כ חליקן במד רובו ז' ורק רבינא ס"ל כן שם בבביות דרובו דחליא במפסא לאו רובא הוא וצ"ח ה' בשרת שיבה לין ס' כ"ס כך קיטוי' דמראשמי' דכוי רובא דחליא במפסא רבא דרבא ס"ל רוב מאשמי' במולין בלגנחא דרבינא ורבא שם והייט דרבא לשיטתו מה בבביות דס"ל דגם רובא דחליא במפסא כוי רוב מפשי' רבינא דס"ל רובא דחליא במפסא לא ה' פ"ל רמאשמי' במולין פיי"ש דבריו כי נמשו אמנם במחכ"ה דהיבה לין ז"ל דכא מנלא לסי' דרמ"ב"ס והסופי' שפסקו כגל' שמיט' דרוב מאשמי' וכגל' בצורות דכוי ססק' כבוד ולא אמרינן רוב בצמות וילדות ס"ל דרובא דחליא במפסא לא כוי רוב ואיכ' בבי' מפשי' הייט ר' ישפאל שם בבביות חליא בפי' כתי רבא שם בבביות דחליא כרע דהיינו למיטופא ואיכ' הוא שחז כהילחחא דכ' לא פסקין ר"ח ולא חייטין למיטופא רק היכא דליכ' חוקה חיבור וחיו חוקה איסור י' בהם כגור בצמח' שיליה שב רחוי' גס במלא כרופים מך רוב מאשמי' ש"י ג"כ כסבדא ו דחליא בלגנחא רבינא רבא דלישטרו כתי מימ קישא כך שפסקי מפס' שפסקו כרבי' ופוש' כגל' בצורות כרע כתי :

א"כ"ג גס ז' קישא דגס א"ס נאמר דרובו כחפסמקי אלא במקום בקיאים ס"ל ה' לפומת ז' חוקה פומא דאש' סבולת וימלא סמוך מיטופא לחקס. והכש ידוע שזכר קי כרבי'א לפנין רמאשמי' דיעמא סמוך מיטופא לחקס חוקה איסור דכסוס קודם שמשפסא ומה שחילט בה כרבי'א כרבי'א וברא"ה כמב חירות' דכוי רמאשמי' כוי רוב גמור הייט דיעוס סבבדו הוא כמו מיטופא למיטופא ולי' שוד להכמיט לחוקה מלן ליעמא לן דגם במקום סוף כן כמו רובא דרובא הייט רוב גמור דבקיאת להכשירם כמו בחמיט' בלמלא כהם כחמיט' פליט ז' צ"ס דרובו מוין אלא שמיט' מומחין סן וכוין דפסקין כן כרבא איכ' כוי רוב גמור ועב"ס ספוקים אכל ככל דלא מליט כלל לשון ז' ב"ס ^{ויש' מל' למסרין} שמתע' מצי' כרמי' דרובו כחפסמקין במקום בקיאת סן (וכי' כרבי' מונח כג"י בה הלגן דרובו כחפסמקי' אלא במקום בקיאת סן) מל' למד דכוי רוב גמור

זורה דעה הלכות מקואות רא סעיף ד ה ו

נ שואל הי שיש
 ושרה ועד פיה
 דנקולות וכוני
 יחי עם סכמי
 סמקיים ופני
 ר יחי דנקולות
 פ לפון סמקיים
 מהם סמקיים מהמק
 סמקיים נשלקן וליח
 פני וסמקיים אריס
 פני דנקולות פ

לוחס דלמסן מחאר שבידו לחקנס וכוואי נוולס (לח) עד אחד נלמסן בליסורין (סוס דבני סמקיים כדלעיל סי
 קצו ועיין פוד לקמן סוף סיסמון מדין סמק (טובים): ה (למ) יכל הימים יש להם דין מעיין
 (מ) למודי בזוחילה הילכך (מא) יגל שנתלש מהים וכו ארבעים סאה (מב) תנפל על
 האדם או על (י) הכלים עלתה להם מבילה (מג) אבל אם המביל בגל כשרוא באידי
 קדם שיפול על הארץ אעמם שיש בו ארבעים סאה או שזיק כלים באמצעות הגל
 שרוא עשוי כביפה לא עלתה להם מבילה: ו צריך שלא יהיו ארבעים סאה

מדל וכוסי רשי עם נשלקן צ פמסן סי פיד דנקולות תכמה דוכמי

באר היטב

שבין אחר ימינו מהם נקלים כד נסמקיים: (י) בכלים. אצרי דשביין לכלים מעלים נביש היינו נמקום פגור המכין אכל הכל שנתלש בגל דרך

דרכי תשובה

המטכנות ועקב. ויה לרון גם בימינו דין מעיין כמים בשמו דבחיט
 לקמן ספרי מי סיק רפין] ומלמל סמים כשנכנסו למוך לחיבה
 מעיין כלו וסס נקרים ומשולם לא נשקלו וספי לפיד סמקיים
 פיה להחמיד גם במעיין בשואבים היינו שדוע ששקלו לוחסי גי
 לטון. וגם ים סמקן אם אין סכלי ששזובין כס בכמקום גדולה כד
 שדודו יפלו מחוך סכלי לסמקיים גי לנין בביא גס ים פוד
 סיקוקו ולחוס לסיסודים ששטבו גי לא שיק דלס כיו שואבים לו
 ששקין עם מים כיו מסמקיים כלשך שמשו שדורשים לרדוס סמקיים
 ככל וגם לניו אין כנלס מה פיד איט השד לכשכל חוקק צנו
 סמחויק סמקוס וסכסו ממלופי סמקיים ים נחוס [וככל דבדיט
 ספרי זס] ונשרם שאלן סגויים רגילים לילך עם גלילס פיד כסס
 ססי רלוי לכחלסס לסגורס גלילס מיס דיופוד אין לסכסס
 פייטש:

סעי' ה' (למ) כל המים יש דרום דין מעיין. פיי' בשמלס

סיק כ' שצדק דרוס לרבי ולקנח פוסקי סל
 דסיס סגדול ים לו דין פקוס ולוי מססר בזוחילן פייטש וסכס
 דבדיו אצרי לכחי פיון דסגוי כוס פל מין סביס דסל דלסכרביס
 סיס סגדול מססר בזוחילן אסנס כיון שפידר שס בשמלס בשס
 דפס כמס קמלוי דסל דים סגדול איט מססר בזוחילן פיד כדלוי
 דריבין לחיס לחוסרס. אך ליע מסו סיס סגדול כיון דסגויס סי
 רכיס סיק אי כ כשס לחס מחודוס דרק סיס סוקייטוס נקדס
 ים סגדול ולס סיס סגדול (שנקדס כן בחיסר) ססמוך לאי וכן
 ביאד בלרוכס בשרה דברי יוסק (לסגסכרי שואלן דל מידולסיס)
 חיד פדרסם ונפרי חבוטס שרק ים סוקייטוס ססמוך לאמפריקס
 זסו סיס סגדול פייטש ופיי' דבדיט גלימקו אריח סי רכיס סיק
 גי ולשך סוס רמוק ממלואוס סיפי שאלס כו למשפס לטנין סיס
 סגדול אס מססר בזוחילן פיד לא אלהין כזס כס: (מ) למודי
 בזוחילר. פיי' מיס רביט דבדי חיים פל מקואוס ספי פיו
 שפיר בלורך סביט חוקק לוס דיו מעיין שמססר בזוחילן אכל
 ים סגדול לטנין מרלס נפסל כמקוס פייטש: (מא) גל שנתלש.
 פיי' ממי סכולס סי בי ססל כ' שני דגל שנחלס סיו אשכין
 כסמנוס פל סכרל ועוד כ' דמיס כרמביס לפי שאלן מפבילין
 בזוחילן היינו משוס דנהלס ונפסק אין דיו מעיין לסכר בזוחילן
 ומכל למודי דלס מיירי חוקק ביס סגדול רק גס בבארי ימים פייטש:
 (מב) תנפל על האדם או על הכלים. ולפתטיכ לפיל סוף סי
 קציו דבדי טוס זיל כדלמרינן צנו' פיוצב ומלפס אריפו ילגס
 סגל וכליס חומי דלרסס. ביח: (מג) אבל המביל בגל כשרוא
 באידי. פיי' ביודיו פכרס גכס סיק יד דכס דלון מפבילין
 כאלוי לרפס רשי כוס פן סורס ולרפס כרעביס איט אלא

מדל חדי פייט ופיי' בשמים כד לוחי חויד סי ל' ע' ע' גיכ כי
 דבי זס על ככר מקוס מסור לבד אכל אס פוסס אי ביח
 ססרילס עלל גשווס סרז ועורס כלים כמס מעסולוס ויה כז ביד
 סרז לגודו גדר ולפסלס פכחד פייטש. ופיי' שרי שרי פכרס
 לכי פכרטיק דל חסי מיה לכי רל פיד פקוס שדחוק סמסעיין
 עך פכרס ויוסר ועמס טכפ סמס ונמך אמה סמס לטס
 ולפסמס מייכב אמה סמס לגמרי ונפסקו סקולוס ונמשכו אמה
 סמס לבד כנו כפליס וככור איט פמוק כלל וכו וסיס ללכרס
 מפיי כמס סמסו ולרלס ולרלסן פפשו ונמשכו ספיקר כי כיון דרלס
 ככר ולין עם חיה פמוקס לכפניה ולסלן סמסמסו שיוכלו לגל
 וכו פייטש ופיי' בשרה כרי בשמים מסיק סי גי דגס לסמחירין
 כנחן סלס ונפל סלס [פיי' לקמן דבדיט ספי כיד סיק קכח]
 ים לסחיר רק כשיחל חחוס סגמס סכריל סמסמסמסקין כס כמס
 פומחיל אכל כידול סכללס סכוס מקוס על יסוד וסכלן פוחס לגל
 יסו כריד פין סכחחוס פליו אין למקוס חוקק ככרוס ויפס פטס
 סרז ססכרו כפומבי שלסור לגשים לפבול כמקוס סלו פכר פייטש
 ופיי' בשרה אכן יקרס יוד סי פיד מס שסכיר גור פייטש לבס
 אי ממחידה ריפיל סגינס איט כסס רז וסכרל רביס וסחיר מקוס
 אלא ככרי פייטש: (לח) עד אחר נלמסן באיסודים. פיי' בשרה
 עם ארי ככספס לפרונס סכסס (לגכולן וכו) חויד סי
 סז פיד ששטבו סמקוס ולחיד כזו ד' או סי שפוס למלואוס
 סק כס סכלן פיס חמיס ופכלו כסיס ולמרו כי ככר סי שיעור
 מקוס פכרס שפסק כס סממין וגס סרז אומר שבידוע לו כי כרי
 שפוס ויכל לסמללללל שיעור מקוס ולחיד פפרר איט כמיו שדודו
 לג סי אי שיעור פיס ולרלס לבד סרבי ללשבו וכו ולא סיוס
 לחוס סרז כי אין זס שיק לליס סמיו וסמלס כי יפכ פטס סרז
 ופניו סמקוס שייכוס רק לסכר מרל דלררל ופסקיי כזס פיל
 נלמסן באיסודים ולמין סכלן אך פכיו מלויס עם פכס אין למודי
 כדי לבד ולסילוי מפרמר כיל.

ועיי' בשרה למח דקד לנטיק מליכאויפוס דל חויד סי קכח
 פיד שפסק סכלן אה מי סמקוס למוך ולומר שקנח סכילויס
 כמכד וסמקוס סגיני שאלחוי סחיבה לא קנח וסללרו עם
 כחחחוח מפס מים סרלשטיס ונחשד כביטיכס שגס דלס ככליס
 שליכס נקוביס מחמח סכרון דיופסו וגס לא סגר סלנה גלילס
 ולויס נשמרס עכל סללללל וסביד דודווי נלמסן ככסיג סכלן משוס
 פיד נלמסן בליסורין ונכרפס דכוס בירו אסנס נס לחשכ סני לנין
 סלובין כיון ששטבו ככליס שליכס נקוביס פוכליס אה סמקוס כז
 ככח דסחירס מכמס פממיס דכיון שסעיין איט פוסל סמקוס
 [ויסינו לשפסו דרב סלי גלון זל כדחוסו ולין לחוס לחומרס

זרה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף ו ז

(מז) (ח) שאין מובלין בכלים: ז (ממ) (ט) יהלוקה (ג) כלי (נא) גדול

ק ל' סעיפים
נתי' דמקואות
שבתקופה קצתין סתקלם מיט וכו' ובכתי' למכור גבוי יומי טס

פטר השובה

החשוב חזק עם ועש' שמתקן מה נעשה במבילה של שבת (מהו גיל דכל עיקר מפרקי ליש אלא למאי דמי' מפקירא רדי בנקב א' משאר השנה לא סייך זה זרע שם) אם פותר לפתוח הברוא ולסחפה שרדי הנקב במפל מתורה כלי החמישה חזר ועשהו כלי הציד לדחוי ועברין אין להחזיר הברוא אצרי שובלין בה בתוקף רק חיה רשיה קבת ופגועות בתוך החדר לכאן ולכאן עש'. וע' עוד בחשובת בית שם שהאיך הרבה בחיי מקוה וגם בחשובת טרב שם במקום התשובה בראי יד פרטי ריחם במקואות עש': (ז) שאין מובלין בכלים. ע' מענין זה בחשובת פטר תריבים בקמפרם מקוה ימים שהאיך בזה: (ט) יהלוקה כלי גדול. ע' בחשובת אצרי פטר מאירות חז' סי' פא שוב אצרי רבה לומר דיה דוקא

דרכי תשובה

לפשו נקב א' גדול כעולת עמון ולתמו כבוד ולחזוה דרך דרך גנין חס יכי פסוח ועוד יעשה נקב כשפסוח כמד שם ברחל ולתפוח סכרוא כל פח שילט לפטול וכו' פייש צניח אפרים שנתקן מה נעשה כמכילט על טבח וכו' ועש' חס עומד לפתוח סכרוא ולתפוח פייש וכנה כמרוך כשחן (לסעי' מנאולדאק) פייש פיו בזה כצו דברי ספחים נשם בניה אפרים והחס פלוי כמרוך כשחן דכא' כיון שש' עוד נקב אחר ונתמלכ מחורה כלי (וכי שאין סי' ביה אפרים לפטול) ובתלמה וכו' פטור שם כפחש כמלמו כמסגר חל מיכו גיל דכל פיקר סטיקו (אל כבא'ס) ליש אלף למאי דמי' דכני ננקב א' משאי' כשחל גיש זה עכ"ל ספחים ובתלמה הוא מפורט בניה אפרים למשיח שם בזה חס לפתוח סכרוא ולתפוח כ' כאלמכ השאי' ולבסוף החשי' בדיח הנגול לדיח וכו' וכן לכן פטור דמי לפטוח נקב א' גדול כעולת רישו וכו' ועוד יפשו נקב כשפסוח סוד שם ברחל וכו' וכו' ית' סיגר מפי ולתפוח ולתפוח נשחז וכו' עכ"ל פייש כרו' ולקני' כמון: (ג) כלי גדול. פיי' כפחש' סיך פי' כשם כפחים מליחות לפען כלי גדול ופיי' בשרת מכרוא' (לסעי' ממאגרנרסמן זל) חידר סי' לז' פטר מקוה שפחו חפירו כאלמכ כמקוה ונתנו שם כלי גדול ובתורה כמה נקבים ובטויו סי' קרב א' יומר כמפסח' ופלפל שם כרי כפחים מליחות וכשאל שם והכנס דכנלי גדול צ"ל ניקב כעולת רישו וכן כצוה מכיבית אפרים וכחיים שאל גם כנלי פן כעולת רישו ומכיש כנלי גדול שרק אז רשאי לפטול זו פייש' ופיי' בשרת דברי שמואל הספרדי (לכרז פי' רשאל שמואל ארדייפי זל) יוד' סי' פי' פייש': (אג) גדול. פיי' צנדי' יוסף צנדי' ברכה בזה בשם כהונה כרדי' שפעלם לכנס למעשה שאין לפטול כנלים אפי' נקבים כשפסוח כמד חל"כ כס כחוק חס וכמקל עמיד ליתן את כרוך עכ"ל ופיי' בשרת עמק כמלך הספרדי לכרז כמל מאגרם כשחן זל סי' פיג שחשי' בזה על כרז כרדי' כנמסוחו ועל כעולת צנדי' ופי' למעשה כחזיר כדבריו אך כעולת פחש לכנס דבדיעבד חס פעלם כנלי כנקובה כו' באתון כה אפי' שאינם כחוק חס פלחם לה כדיועבד פטולס פייש' עכ"ל כמסוחו מליחות כשחן על כויד כנסי' פי' פייש' ועיין בשרת אמר מדרכי (לכנאל רמיז זל כמל מסחי') סי' מיש כרין כלי גדול ששמיים כמקוה ומוקבים נקב גדול כמפסח' כמחיתה כלי ונפס' יחמו המים סוף סחוס כנקב ככרוא וכנלי כמסוח' גידים כשו' מוחס כניכזה וגם החיטה כשו' שלא חמד וכאלך מלוד כנסי' ז' דלון פוטלס כנלים וגם משום גזרה מרחלמות (וכו' כנאל סמרי' א'יעמגר זל שם כנביה סלרדי גר' בזה) וסיים ללכס דעמיה' א'ין חוששים

אחולס כקי' אלגיר שחמילו כששים למטל כמרחלמות על גמדים (כמאירם כנשום) ויהי' גינית כלי על גדול שם פלי' גדול שם כלי והמים כמים אפי' פיי' לטווח כל גדול ואינם נקובים כלל ואינם ממוכרים לקרקע וכו' ועלו לאוהרס גדול מוכרנס סעמס' והכרס למפוחם ועלול כשפוחים א"ל לסלרדי צנדי' כמפוחים פייש' [ועיי' לקמן צנדי' ספי' פי' סיך שתי']: (מז) שאין מובליים בכלים. פיי' בשרת כרזות חיים (לסעי' מלמנמסג' זל) חלירה יוד' סי' פטר כשנין כמקוה אשר המים שבתוכס כמים כמסגר כמאירס פי' סילון על פן שאין לו ביה קיטול ופיקר כהכנסות ככר הוא ממשין אשר יוד' אל כווייטיל וכמה כנה א' רחיים על מים למפסל מן כמקוה כרנה וכחם שם ככר מכל לך שלא יפלו המים כי חס לוחך חיכה א' מפנין נקרים מרחש מלד שנתנס המים כחורו וכאלמכ כחיכה שבו פחה שדך שם מקלוחים סמים לסנגל אשר הוא מתחזיו וכנגלל נפסח מחלוטות חלוטות כנף על כנגלל וחס כשו חיכה קמעה פשויות נקבל שמתח' זה מנגלל כנגלל וכל חיכה וחיכה משקבלה המים למפסל אינם שפחה המים שמתוכס עד אשר כל נל למפסל לרד כאלך ופיי' נמסק כקיטול וכחיכה כאלו חס נקובים כמות משקב א"ל. אלף שיש לכחפסן חס מקוה כנקבים הוא כבטויו או שחא' מן כרז וגם שחחיכה כה' כשפס' שחם למפסל חס כס מקבלות חים כרנה מתחת לכנקבים מתחת שאל' המס מפיה על ליד' ועוד כל ככר אינו כל לכאן פד אכר יפטרו כנגלל כה' ופיי' נעשה שאויים ואי' כל החיטה כמקוה מן כשאויים. והכס לרס לככר מפיי' שכתכר יוד' חל"כ לווייטיל אי' ככר ככר פיי' חיבורו פס כמשין א'ן כיון שככר יוד' מכר נכס לווייטיל וכמה מקושות ית' חס קמפרס פוכה לפרך ח'י חמס ובכא' למפסל כה' חס קמפרס מפיי' לככר כמקואות אך ליד' וכמלי' חיחר מלד דכוי קבוע כנכין רחיים ופלי' לנתון משס חס לא שפסוח סחירס נמודס לקלן כנגלל או ככוחל פי' כו' ככנין קבוע ופלפל כדן קבוע ולבסוף חקקו. וגם לרס לפסוח חיחרו שם משס דלוי' נללל שאני כיון דמתנגלל לא נקרה קבוע וחל"כ כעלס דגם כמתנגלל לא קבוע כנין דין קבוע וכדפסקין כויד' סי' ז' כשיך וכפיי' סיך א' והפעל לחדר כמקוה פייש' [ועיי' צנדי' לקמן ספי' לז' סיך קטיב כדיח והכס עוד כרז כפחה כשם שריח נכרז ככסף למיין נללל כקבוע כנין פייש':]

סעי' ז' (ממ) יהלוקה כלי גדול. פיי' כפחש' סיך ז' בשם שחם ביה אפרים חידר סי' יג' חס שחשי' על כטויו וכו' ומיי' חושש לדברי כנאל כטויו זל' לכן פטור דמי

יורה דעה הלכות מקואות רא סעף ו

מחנה תשובה

הרמב"ם דעמוד בו ולפול הי מחדד למדרס ומסול להראב"ד (לע"ז) סי קצח ס"א) משום נדירה מרחצאות גורע ממנינים שבמרחץ רחבבו האחרונים להקל כיון דנעשו להדרס בקרקע גם הפרס צמים עליו אין בו דין מדרס משא"כ בניד דלא מחביו בקרקע. אך יש לצדד להקל ודיל דוקא בקבוע עין קרקע דומה למרחצאות אבל בניד דאינו קבוע עין קרקע אלא רח"ל ע"פ הדם י"ל דאין זה דומה למרחצאות וכוון הריבה פוסקים לא מ"ל להדיא הרמב"ד ו"ל רבבה נגם להראב"ד שרי יש למסוד בזה להקל ע"ש (וע' בחשובות ח"ס סי ר"ו שאילה כוון שעשו מקור עין נדירה אמת חלחה בשלשלות לחוד המעיין ומנוקבת בשפה חרובה אל המעיין ומסוף הנקב בברזא כדי שלא יחקרו הדמים ובשעה שהיא

מ"ל הך נדירה שכתב הריש הגיל א"כ בין לדיש ובין להדמים המקה כשר אף ראין משמע אתר לא תפסין ב' הראשויות בהדי' (ובעין שכתב רש"י לש"ל סי נ"ד מקום ע"ש) ואף דבשך ס"ק כ"ו לא הקיל רק בניקב כשפיה ויש לומר כ"ו ע"י אבל כון בפרס מקיפו הדיש הוא האוטר והוא מ"ל ונקב כ"ש מר"י ולא מצינו האוטר לשבול בו י"ל דמסבין ע"י להקל בניקב כ"ש א"ל ע"פ"כ כיון דיש לפקען בהו סוב ויחר' לעשות מבסה לא סבירא אלא כרפו (ו"ל שלא יעשו סק' רק כמסה לכמות הנקב ויהיה רפוי וכו' חשב כמ"ל ונקב פתוח הוי ממש כמזון השך' ומפני דיש לחוש שיהיה פתוח מדרק לבן יש לנקוב נ"כ נקב כ"ש) ולנקוב נ"כ שולי התיבה בניקב כ"ש רובה יש למסוד להקל אולם שייך יש חשש במקרה זו כיון

דרבי תשובה

כך פלוג ואם רק משני שדופן אי על הכויבה הוא חלל המים שבבד מקום כגדולה ושאר ג' דפסח סמקוס לנ"ד סדפסח של כבוד ו"ל שמוציאין הכויבה מן המים ואין מכניסין. אך דיל דלע סמ' המים שבבד מקום כגדולה י"ל מנינים נ"כ בחלל כסוף שבין דפסח כבוד להכויבה וכו'. והאיכה באלר סמיכה אבל בחיבה (שדופ) שמחוקת מים וחיבה מוציא כלל כנידון ידון שפ"י שטהמ"י כבודא דיוע שאין המים ויולאין כלל איכ ית לוחם בשחטב' אחר' עמיים כשרים ועוד דחיבה) ז' שהוא נביס רבנה מקרקעיה טור מקוס כגדולה וחי' שחמלא מ"ס מים כשרים מטר' כמקוס אחר' פ"י שטופתין מים רבים שאופין בבד מקוס כגדולה. וחי' כשכנסו פ"י טאה ב"הכויבה פסולה היא להראב"ד מפעם דבמי טאה אין חטבון כשרים י"כ ואם כבוד משפ"ן י' רביעי ידחם ט"ז מכניסין כשכנסו ממנו מים וכי כעיל ג"ל ויסי' שאם בחלל נחום ל"ד כר"ב"ד בפ"י י"ל שח"י כבודא פתיחה נשמה פבילס חכו א"ל מפני שהי' כוחלין פ"י נראה לחכר שינכס בה מים מים כשרים דוקא פביל פ"י. ועוד ג"ל כפי סי ק"צ"ד במען חיקון כמקוס כעיל נש"ל ב' שאלות ה) אם משכב מדינת מה ששלישים רחוקי' מן הכרסה כ"ס שהוא מתובר לדפסח שדפסתי' כ"ס מתוברים להקרקע ז' אם נלך נקב בשוליים והשי' שגורחה לכו"ס ששליש מתוברים להקרקע משש או לראסה וכמבאר בחיקון המקוס של כרד במל התיז' ז"ל אך שכלתן לחבדו לדבר המתובר להקרקע וגם בפני' סקב' י"ל פסח על פסח כדמ' זקב' בחיקון כמקוס ובבדו ג' חסכס' יפה יפיעדו סגרו' (שמוד ע"ז) תמה כ"סר שבו סקב' יכסליום יחי' חתוב כיפד בקרקעיה כמקוס כגדולה ויניש מד סמוך לנגר' שבו סקב' ופי' הסגרו' יהט פי' נ"כ חגן שינוע פתיחה נגד סקב' שחי' כסחס' יפה וכדמ' זקב' לפנין מקוס עלו אך ל"ל יסחטשו פ"י כ"סכס' פ"ן לחוכיות כסקב' משש פ"י מציא סי ק"רס' סי' ו'. רק יבולין לסחוס כסד כדמ' שס'. וקוד כ' שאם אשפ'ד לנשוח סשוליים מנכרית' שאין רחבים כ"כ שחי' כ"ל ראו' למדרס כרנ"ל שפ"י כ"ל פ"י חיטר' כרבה כשרים י"ל לנשוח כון ג"ל יס"ו ראוים למדרס קודם חיטורין למקוס ואף דחלר חיטובין למקוס פ"י דרף' נשרים כרבה ראוים כ"ס למדרס מ"מ כיון שקודם שחיבה'ס ל"ל ס"ו ראוים לקב' פועל'ה מדרס' ליח' כ"ו ממיש' כסודי' פה"ס סי ק"רס' סוף סי' ג'. ועוד כ' שס' (ג"ל) דמס' יח"ל שחי' מתוברים דרבוים הפ"ס ל"י כ"ו שוכלו לחמט' פ"י מאלר סי' מחפ"ד כאלאוטר [במל כרס'] כ"פ וחי' מחטר' מאלר כיפס' מקוס חמ"ס סן מלד גיראו'ס כה'פ' כרז'ם חל"ט'ם כל"ל כידוע וכו' מלד סד'ן שלפולס חממ'ס הקוד' ממחרס' לפבול וחי' להקשר' כ"ל לספס'ס' קתפתי'ס וחי' פביל פ"י. ועוד שס' כפ"י קפ"י' פ"ד חיקון כמקוס על זקית' כעיל שפסח על פסח' מחנש' סוף יחר' משיז'ט' רשון [פ"י] מיש' לפול בהו כ"ס ג"ל' כפי' קפ"י' חגן י' כרז'ם [ח'ס] ו"כ כ' בחטוט' שבין' לאל"י רל"ס שסט'ול' לקטן ז"ל ח"י פגול

כרך שמתברר בבגין סיספ' וגם על מיש' כחמ"ס שטיטו סוד כרבה חון סקב' שבשול' הכויבה כסכס'ס כנסר חלק שחמחו על זה כ' ג"ל' שבוו ויחר' למחיס סקב' כסמרוש'ים ולש"ס פ"ז חגן וכנסר שחמחו אף ג"ל' יחי' מתובר' כמסמ'ד וסחוס סקב' יפה ומכ"ל לא מחטב כ"י פ"יז פכ"ל ג"ל' פ"י"ש כ"ל' כג'לר' בלורך. ופי' עוד בשס' בשרית' י"ל כפי' חיד' סי ק"צ' פ"ד מקוס וסלר' פ"ס חויבה כניד' י"ל כפי' שז"ר' שס' בלורך וקס"ק' עלי' והר"ב' ג"ל' כפי' יתון סק'קופיוס. ה) פ"ד שרי' ששכט'ה יפקב' חיד' סי' מ"ד שחמחי' כפבילס' חון כע"ל' שאיט' מתוקב' על' כדפח' כרמ"כ'ם וספתי'ם סי' ר"ב ספ"י ז' [כס']. ב) כיון שחמקוין כמקוס על כהני' כני"ל לא חכר' שיחוקי' חויבה כמסמרי'ם על כרז' וסמ"ה (כפי' המתובר' שס' בלור' כמניס'ס בשאל"ה) חוק' חויבה כרבה כמסמרות' על כרז' ואף שחב"ל מתוקב' מי' ר"ל' דלחן ז' ס' וסלר' רב' כו"יחו' כר' סכרס' כפי' חן וסלר' חן וסלר' נגטות' לכקל' דל'ל' חלוקי' כ"ה כמר' כמסמרי'ם על כרז' ומחלר' כמסממרי'ם קבועים' כשהיבה' שח"י מתובר' להקרקע אין כ"ס' ממש' קבול' פועל'ה ומתובר' כפטי' מ"ה כ"ס וכוון שחמ"ה כמסמרי'ם גוה"ס כל"ל ממש' כגביל' לקובט'ם כנתי' כמחובר' להקרקע ואף כ"ס יג'רתי'ם נ"כ לנספס'ה ועגלו'ה גוה"ס מי' דוכן כמס' כגביל' כניד'ם וחי'ן מקב'ל' שפס'ל' פ"י"ש בלורך עוד. ופי' אחרות' מקוס כמחוקב' כיוחר' ופתי'ם רל"ס' מנכרית' כאלפ'ס וקובש'ים כמסמרי'ם סיפ'ס א"כ רשאי' לפסול' ל"י כשי' לפיל' סי ק"רס' ספ"י י"ל פ"י"ש. ופי' עוד בשרית' י"ל כעיל' סי קפ"י' פ"ד המקוס כפטי'ם כחיקון כמקוס י"ל כעיל' סי קפ"י' כעיל' רק שפ"ק' עלי' להקרקע ואף כ"ס יג'רתי'ם או רבי' רחכ'ה על פ"י כל לורך הכויבה) הוא יול' חון להקרקעיה כבוד' וסניק' וחולה בלור' מיש' סמ'ס' שבו'ה' וש"כ בשול' הכויבה י"ת נקב' גדול' ודך' זה סקב' כחי'ס' ועול'ס' מ' טאה מים כשרים להכויבה וחי'ס' כוחותין סקב' כבוד' על פ"ן וספס'ר'ס' להכיס' מים סנין' שאופין' כרבה וכפלה דרמקוס' כשרים ד"ה ממש' כבוד' על פ"ן חמ"ד סחימ"ה מפיוחה' כ"י' כטב"ה חיד' סי' קפ"י' אך כ' דים לחוס' פטי'ס' כ"י' כהשרי'ן וכן שיק' סי' כ"י להחמיר' לכהמל' כ"י' כר"ב"ד חכו' ככ"כ' כנון' טאה ונמ' טאה ויחר' שס' ג"ל' דכמ"ס' י"ל שזקן כרד כמנו' חג' גס' [חמ"ס'ה] ז' ומס' על' סכר' כפתי'ס' כחיקון כמקוס עלו' סי'ו' כשהיבה' שפתי'ם שחיבה'ס נחמרי'ם ממש' ממש' כ"כ כרבה אין ז'ה' חלל' מפני' ששהיבה' אינ'ס' מחוקת' מים כ"כ כפ"ד ג"ל' ו"ל' ממש' ש"ס מים' לחון' ר"ה י"ל כ"ו כס' סדק'ים קמי'ס מאלר' כמול'ס' מחוק' ומס' ויול'ס' סמי'ס' ממש' ממש' וחי' כ"כ כ"כ ועל' יד' נ"כ נכנס' ממים' שבוו'ר' מקוס' כגדולה' מים' כשרים' אל' חון' הכויבה' וחי' כעיל' שגחסרו' כפי' טאה מים' כשרים' כשהיבה'. דכמו' יל"ל' ממים' ככשרים' כן' כנכנס' ממים' כשרים' שבוו'ר' להכויבה' שחי' רדון' הכויבה' הוא מנדול' כיון מים' ששהיבה' למים' שבוו'ר' ויחו' דמ"י יי'ט'ס' הוא מפני' שש"י' מנדול' כפ"ד י"ל אחרת' כפול'ו

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף ז

ט

פתוד תשובה

שאני מוסר המקוה ומכיו שפנייה הויכה מליקרא לשמש הקרקע גרע מפר כי עיש עוד רמזו שהגיה חזקה בחבוסים ויחידה של ברזל אין קפידא דהחשוקים ויחידות איהם עתים את הבלי כלי חפכות ומכיו בניד שפון הגניה צריכ דלם עתה כלל רק שלא יחלקקל לעתיד עיי ברכי והפס ושובלים ומכיו בגודש ביהודה מרחי סי קלי טובא לקמן סק כרם עשו :

יורד לשבול פותחן הברזל כדי לחבר עם הפסן וכתב שמקוה כזו כבר בא לידו ופסל אותו מפניו שאינה מחוברת בקרקע רק תלוי בשלשלאות וזו כפי מדינתו שיהיה הנקב פתוח בשעת מציבה וא לאו מפליה מרחי וכל הגשם המטפסים המקוה רעידו לפניו שאין פותחן הברזל מפס מפני שאר אדם למצוא הנקב בתוך המים בו וכל הני מילי לימדו משמי ברכים

דרכי תשובה

וביומי הצרי כדום פכל כדום. ומיי בשרים קגלם טופרים בהטמטום לשרי מטרם תפוי מיו טכרעיש פל דבני כרז הכניס זל שאין להחמיר בדבריו חס במיש לפתוח בשולי כמו משה בהכניס קודם טמטום כלו בשרם במיש כרז הכניס לפתוח ד' נקבים סיטו בכל ד' אולי הוא חושש שאר מולא לנו פל כרלשונים שלא נכט להחמיר בן רק בקלות טכרז נכט לפתוח כחמורו כללו יעשו פמנכס פמכרז מייש. ובלאטם כל רוחס בשיה ז' (טחדשים) לנכדו וקלמיו זל בלודך גדול מיישב ומבאר דבני אקט חס יחלס ביטוב כרזס קטיוח וחסיוחס נכט טמטום פליו כלהרוגים זל טלמחירו. וגם כמדומי טכרעיש נכט להחמיר חס כרזס הכניס זל המינס בחשי אמרי אט כחי. וגם מיש כרז מטרעיק זל טס בקגלם טופרים דכוי חס בעקוס מוליא לנו פל כרלשונים מיי בדריגו בשיה מנחם אלמאר חד סי ו' טביארטו ביז רליוח דבעקוסות טפושין במניט טכרי כרזס לכהחילס לכל הדיעות ליש מוליא לנו פל כרלשונים וכן רליוח פסס בשיה רמין חירוד סי רעס בסוף הטכרעיש למען חיקון בעקוס והכניס בחוכס פלחיוס חס ליש מוליא לנו פל כרלשונים מייש זל מטרליוח טס במחילס מדברי כרז מטרעיק כרל בשיה טרי מטרם סי ריז דבעקוס במשט טלוינ דרנכן ליש מוליא לנו פל כרלשונים מייש והני מילי סיחלרי מינט דבדבי פלמו מיד מיש חס בקגלם טופרים כרל ופיון בשרים טול ומוציא קמח חרז סי סיט טכ ריז לרד דיל דבעקוס טמטוי לטקן פלחיוס ליש מוליא פל לנו כרלשונים טכרס טפלוט טס. וגם מיי בשיה טול ומכיו מהדורח חיינל חד סי קליה דרס חרך אבד אכרזט פס טפלאטי וכו' מיד בעקוס טכרעיש לפתוח בשיה גדולס טמטויס בחוכס ונקבים מלמטס כפטיסי. ומפסס ברח זכי מייש ומיי בשיה לבתי מדרי חירוד מהדורח חיינל סי קי ומיי בשרה טרי מטרס לכגלון מטרעיק זל סי ר' טכ שאין לסחוט כנקב בהכניס ברחל טל מן רק בסוד ויחידות דרך ביטן אלס טפלוט וכן טכרס לרדיו בשרים קול ארי חירוד סי סל אמרי טכרס חיקון הכניס בעקוס ד' כרז הכניס זל ר' דכעקנו טלויס בלחוכס פורס יחברס אל דופני הכניס זל זל סודך טמנכר לכהחלס וטרי דופיו בן וכן יקפסס בבנין בסוד ויחידות חלסל אט ופמרו אחיך אמרי זמן לפתוח כנקב בברזל אין בך כלס וכסי דבדיכס גם טריב סודס ככסי להחיר מייש. והסס כנס טכרעיש רעיו דבני חייס חרז יוד סי ריז ר' בטקן לחות גום בעקוס ממשט לנו פל כרלשונים מייש מיש טרי מיי חרז ככו גום טכרעיש דכרזר אכל לל ככסי כטמטויס פלחיוס טקס ופליס לכל כדיוחם וגם ככו טפילק בשרים קול יחורל (לכניז יחורל זל מטרלוק) סי ריז דליס בטקן זל טמטויס לחות לחמורל חתם מוליא לנו פל כרלשונים ומיי דבדיכס לקמן סי ר' סק רעיו בכוט בלחוכס טחל ומייש פוד בקגלם טופרים טמטום לשרי מטרס סי ריז דרס ופל מיש טכרעיש זל כרס טל רעס בגלון ר' טפילר זמן אללס- טכרעיק לסיחס כנקב מוליא רעיון ומיי טכרז טס זל רחול פומרל יחורל זמן להחמיר כיו ופל מיש בטקן ככל סכרי לפסוד כנקב פיו נכר חלק כרעיוטי ולקפסו במטמטויס פרו כרעיש שאין לקפסו

כדור מקלופס רעון וכמדומה לו טכרעיו לו רעוים מלסיק טוביב ואלו מוס למד כשפור מנוילס רעון ומייש עוד מוס בלודך. ודגה מיי בשיה אמרי אט חירוד סי פיס מיד טכ ריז כהניס זל שלא יחבר טלויס ככדי שלא יסי פליו חורס כלי מנוטם [כרל] זל כלמרי אט ז מומרל גדולס לא דרעמי לט מקוס מדברי סוסקוס ומיי בטמל סק כרס כטופו מיש טמטויס ד' כרז הכניס זל כרל טכרעיש לחות לר כרלכרז ככטוט דל טסי כלי לא מסי בי טס נקב לפסול כטוכו כיל כטמטויס למקוס כרזס ילכן ר' לפתוח כנקב קודם כחיכר דרעקן זל לא סי כלי מנוטם מייש ומיי בשרים יד יחק (לכניז מטרלפשוט זל) חרז סי רעיו מיד סמקוס טכרעיק פטוק מיד נפסס דך טלון פטוקב כפטיז וחלוי פל ויחודו ברל טחמוניס כחול בעקוס בטמטום זל כרל טיכס טלחן מומרל לקרקע לנכטו מחרס מדרס והכס לפמטויס מיי חוקק טמיס סי טלחן מהטמטו כעממדו פליו לפסול מיד חכרו ככטלון ד' טוטוס טל כרל וטפויס פס טרוף כדו לכפילו זל לכניסו ככו מנכ כמיס אכל איט מדוכס וקבוס לטחלי בעקוס וטרעמו פיו ופטיד בשרה אמרי אט חירוד סי מיש טכ לפעוה אט טלחן ולקבוס מרי לחכרו בקרקע טל חכס פליו חורס כלי רלוי למנוחל מדרס. והפסל טס להחמיר כד סודרס לחכר פוסה טלחן זל פס סיחודו כחול וגם נכון להחמיר ד' כלמרי אט לפרק טלחן זל ופסחרו ולפשוטו כחיכר חרס מייש וכיו כעין זל בשרים טכרעיש טי מסיס סי טריז במקוס טמטויס מיי טלחן טיטבו אנגלין חרעיס ויחקטו טיטבו כסחיל בעקוס טחחיס טייס וקלויס כפי טמטויס זלךך לפמטויס לטכילס זל לכרוד ככטלון וחלס טמטו טכרעיק יקבוס בעלון מיי טרעיקין זל טמטויס זלן כטוק טלל יסי אטכר לכרודו כרל מיי טחירס דסיט כוללוח ככטמטווח זל טרעיקין מייש. אמנס מיש טכרעיש כרז הכניס זל כרל טליל בשיה נקב מרזכט פוסה טל פוסה דכוא יחכר ממש מנוילס רעיון חס רעס כרז אמרי אט טיחמירו כוחי מייש וגם עוד כסי ריז בלמרי אט ר' ביז טיחמירו חס כרזס כהניס זל חרז בשרה חירוד דבני חייס חרז יוד סי מיש טכ כלל כרזי ככס לפשוט היכס לפסול בחוכס זךך לפשוט חס נקב זל גדול כפוסה ויחמנס בלוק. ועוד יפסס נקב מיי ויפסס פקק טל פן לפתוח בשעת פכילס זלךך לחכר הכניס בקגל ביטן מן לטכרז טל בעקוס טכרי קבוס דרך ביטן זלךך טחקקע לחון מיש ממש טל הכניס כטוקן טלל חסי זול וגם פוז לרלוח אמרי אט חס כנקב ויחמנס ככרעיש יסי דרך זל לל איפכס לן כניחוס הכניס ככס רעיוס כמיס ובלוטן זל כרזס טרלוי ועוד טלל לפסול חיקך בלל פתיחה ספקק ממשט וזילס כרל דק חתם ממש ויחקטו טמיס מוחילת מרל כרזס וגם מייש טכרי טלחיו (סי מיי) טמיס טס ספקק ויחלס למען מייש הכניס טיטבו נקב פוסה זל פוסה ככטוכר דרעס טל כרזס וגם חס בשרה אמרי אט חס כנקב ויחמנס ככרעיש לל כרזס כחוק וגם נקב זל טכרי נכנס וזילס ויחמנס טפילס יחל פוסה זלל סכל פל נכון וגם זלךך (לירכ) טמטויס טמטויס אכר מהחוס לחיכס טלל יסו זולין דלל אין מטרלוי רק חיוטו יסון

זורה דעה הלכות מקואות רא סעיף ו

ר במג כרמז טס (יב) (יג) (יד) (טו) "המפורד" (נה) (וירא) דבשין נקב כשטופרת הטור (סור) וכרמז בהשכבה
דבכלי פץ העשיר
סמכתן נבשליה
רשון חי טפי
מזגה מכשופרת הטור דמכשיר בית סניק נצטמם ספידי דשקולות וכלי סמך

באר היטב

(יב) כמסכתו פירוש שריי נקב כזה נמנול טס כלי ממנו ולית מקנל סעולא תשינו כול כמנול זת והול טוסט טמפופרת סטור. סרו (דוקל) נבשליה אלז יוקנה מן גדל לפול כשופרת סטור תגוס טמס מן השליט

דרכי תשובה

דיעבד וקסא לחקטו או סתיקל לא ספסוד פייס :
ועיי' בריאם ביה שלמס חיב מירד סיי פיד מיר המקוס שחיבס קטופס נס והסיס נמשיס אלי מן סכאר אשר סכאר סכרוך ופוליס בחיבס סכור וסכר כחיבס סכור נקובס בשולי אלמס סכרוס סכורס אל מן וכלמלפ סכורס סיי סכז נקב וסכוס וסמר סכנן סכרס מקודס טפס נקב סכוך סכורס וסופרת סכוסס וסכס נסכוס סכנפ פד שלז נכאר ממז כלוס וסכרין סכרוי וסכפ לסכס כיון סכי סכז סכול שיש סקוס נכס לכל זמרט למשך למקוס ממיס סככר רק נמסוס טוד נקב בשילי סחיבס מוך סכנפ סכרשן סככורס סכסוד וזירוס וסכשך סכנפ סכז מייס מן סכמיין סכרלי לוח סכז מייזי וילאט רכסס פקפוקיס וגס איך סכס זמלוקי סכוס כיון סכרורכז נכסס ייכר מייס רכסמיין לסחיבס מלכר זילז סכס ופיי' סוס בסך סך קייז וסיס זילז לסכס סקוס סככילס יסכמו סכורס סכפ וסס וסכז למסוס סכר כל סכס שפכס סמיס לחוך סחיבס יסכרו סכורס מל רנפ לסחיפס למסיין זכ סכז סכוס זילזנו סכסס נמך סכס וגמל סכס יסן שפכין סכורין סכז כל פכס ופיי' בסך סך סיי סיי אלז לס יסכוס כלל פכס לסחיפס סכז נסכרו פכסוד פיי' . (נח) וירא דבשין נקב כשופרת הגוד וכן יש לדחמיר פיי' כסיק סקוס (וכסיק יי) ולכורס וסל' דריכ שיפור כשסיכ עוד גדול יוכר כמנול רימון דסינו כמו רש' של חיטוק ונמלז ככרתיין לסכמיר לסכרין כשפירט סטוד דשירור סכז עוד יוכר ונודל מל' זכ זל אכרז למבין ופכין כפי' סכוס ככוס סיק מ"ז דסינו טמ לסכמיר כז כלל סרם לסכרין נקב כשפירט אל כלל זכ יסכוס כפיק כמנול רימון דכור שיטוד גדול כשופרת סטוד : (נח) וכן יש לדחמיר. פיי' כשרת ריכיל (לכני סכקוס) סיי סיי וכן עוד טס כרש' סכסינות דלון לסכמיר כרוך חיבס של מן מקוס כשניקב כשפירט סטוד וסיינו לחיס לרי סכרפס דבסיק נקב סייכר מירי פומלס אלז כפיקן כחיבס של מן כמנול רימון פיי' עוד כגלפילו זמס סכפולס דליל סכנפ כשליס כמנול רימון סכור כמו רש' קמן כסח סולרו וגס יסכוד פיי' כנין לכיכס וזירוס וסוד לקרקס וסכורס סכשיי למרז סכקולות וכו' ריכוסו כשכיל וסוקן סכמלכ פיי' למכס לח סקרקס ויכינו כשיכ דלז מלוחן סוכמילפין סקיסי כסכריכתיין סכס : כפז כפוס ללפליס כלמלס דמוחס פיי' למכס כלמכנולות ככיל' ככרית סכיי' . רי סיק רפיץ] וכז יס' מחוקן לסכרס פכיל' : (ס) יש לדחמיר. פיי' כשרת ריכז דכיי סייס חיב יוד סיי' קי' פיד מקוס אשר סיו ספירט וכלמלפ סכסירס ארנז מוקב נופס ככיו ככילס של סכסירס וכלכיס סכויקוס לח סכרנז וככניס פומיסי כין סכול סכסירס לסכרנז ומוקב סכרנז כשופרת סטוד אך כ' סכככוס וס חרזיס כרוך וככר פכלו כז נסיס רכוס וכי' וכפי' דכדיפוד יס לסך מל כסוקוס דכני נקב כמנול זכ וגס יל דמסכס

יורה דעה הלכות מקואות רא מעיף ז ח יא

שם נכתב (יב) (סא) וקבעו בארץ ועשוה מקוה (סב) היז כשר יוכן אם ספק הגרב בסיד (יז) ובבגין אינו פוסל והמים הנקיים בתוכו מקוה כשר שתמו בסיד או בגמסית עדיין הוא פוסל את המקוה עד שיקבענו בארץ או יבנה וימא הוליכו עץ הארץ ועץ הסיד ופרדה במים מן הצדדין היז (יד) כשר: כנס מחדר לפתחו של סג ובלג של יסיה חוד כלי לו אק לחם סמקין ולבסוף קבעו סבל חסד אגנים כרסס לל מקרו כלי (הסוגס כרסגל סו סד) : ח (סג) מעין

וכי ועשוה קתי שלם סקק נכד ונעק כלהו נלרות וכו'לה נהן סעין נעין לל פסד כלי כלא ויסה דכסר לסבל נו עמליכ סמקמס נכד לו נספסס לכו קיז דעין נעין כלהו לגרס נלל פגניס לו נלרות נללל סקק יי עמסליס סלריכין נגנין כיע ובי ועיין נעקיק עי סו ועי סמקס סקק סמקס עס סרעק נללס נלרס וכסיריס פליכ קניסס סמקס כיו נעקס סד סמקין נעין ועס סמקס נו כיי גלרס סו נלרות

באר היטב

פתחי תשובה

הישיב רבי אליעזר סי יא מיס כזה: (יב) וקבעו בארץ. עי בהי סוכות רשונה פד מלכות מקואות דר וי שכתב ששאל כלי ישיביו בקרקע או מיני נקיבת אחיכ הישיב רזה פשוט דשתי פגני או הלשו ולבסוף היסד כהלשו דסי כר ער ובין דשתי לנעבו ערשו בקרקע שרי אחר כך לסחמג רבשע נקיבה בלל מתורח כלי דהפחיה אולל חסוב כעשור שקבעו ולבסוף חקקו ובהיין זה פשוט עכ"ל וזכ בספי באר יעקב דיהו דשתי לקבעו בקרקע כשרהו שלם ולעשוה נקב אחיכ בעדו קבעו בקרקע כשעוד שפיה לכל דיהו וקא אם מוחם אחיכ הגרב כשר דהו כפ קבעו אחיכ חקק וע"ל סכידו אלא שכתב רבין דמשפעה הפרשה אינו כן לבן למתהלל או שיעבר בקמס דליכא הפסד כי יס להוציא ולעשוה לו נקב כהלשו אבל היכא דרובי מיררו או הים יס להחיד עש שהארץ כזה ועיין בהש"ב רבינו עקיבא איניו וז"ל סי ל"ס דרעוה נכ במשפעה דשתי נקיבה כעשו קבעו בקרקע אגמם פרי שכתבו דשתי אחיכ לסחמג כזה אר רעוה כן דרין דכר קה עס כלי כהלשו ועי החיבור לארץ לא אבר שמו אלא עשי הגרב סקרי כלי פוסל חסוב כשפסחם חודר לחיות כלי אין כתב רוקא בחיבורו לכלי בעדו שלם דבעין תבורו לא העיל כלום תבורו לקרקע דלפסל שם כלי פגמה בוד אין נוקבו אחיכ חודר וסחמו הוא כעקריא להיתו כלי בסוכים אבל אם נוקב דבלי קודם שחברו י"ל דבין דבשעת חיבורו לא הי עלי שם כלי וכבר נרמבל פגמו עס כלי עי החבור כזה אין רחמגו אחיכ לא נעשה כלי בסוכים והיי קבעו ולבסוף חקקו אגמם מה לזבול בתוכו אחרי רק דמים הנשפכים דרך כלי כזה כשרים (כאשר כתבתי בשמו דע"ל סז רה בחוך הג"י) ע"ש. וכתב עוד הבאר יעקב שם ברוב הסקו שלקחו כלי נרזו ועשו נקב בשוליו כרטי וקבעו בארץ בתוך בית אחי וסחמו הגרב בעץ הישב להחיות המים אחיכ רחמים להוציא ובל"י הגל ולקבעו במקום אחי רזה פשוט שצריך לעשוה נקב מריס דבין שפירא מבין הראשו כשרה סחוס דהבא דהרוז לזבלוח קשיטו והיי עלי שם כלי כהלשו ולא

דרני סנבלן סס עייס עיג עס אפר כן ועשו עין לסקל לעשות מקום למחלה נבלי כזה ור"ל חלל נעיק כנגד העשוה דומק עכ"ל (יז) ובבגין פירוש נלרות וכו'לה נהן סעין נעין לל פסד כלי כלא וכמלס חסילו למחלה כיי ונספסס כול נכ מעין קד ולכן יומל מחדר עדן (יד) כשר. קף לספסיל נתיט ריכין סחקד ונספסס על סלמן סס שערין כלרעל

דרכי תשובה

זקוק חזר ורנ עשסה כנגב פסלו כיי אלכסוה סחרחז רק סמקס סלך סמן וסריסס כלכד עקופס עמיס נמסבס ספן ונחון כנגב וליכ סססיוס נכסס עמילל לל כיי חוס ועל לנכל יוסקו עמסה כרלי עי"ם : (סא) וקבעו בארץ ועשוה סקוד. פיי נפד"ס סיק ז גמס סחסיס ופיי עיס למח קרבי כסחיס כס נלרוכס עמיס מרה יכזה (לסכד סייין מנריסב זל ולכרר דלנדלוח"ל) כיי לבי עי"ם :

ובי"ש כה נפד"ס סיק ז וזין לססיס סיי קליה פיי"ש ועיי' דנדי רביס דרס כסחי סכדי חל ייז סיי עיי דרס וגס סנסספן וכי כיי נעמין סגינוס ענחחוק סגליוס כנגקל"ס רייפין פיי גליוס על ברל אס כול כשר אפי שהול ממונד לקרקע וכיו בקרקע פיי כיון סככלי מוסלס נפסל לשמם בקרקע והול מקבל סוטלס איכ פיקר עמדו פיי ברל סמקריס ומעין סרס השולל סמרו דרבי כסלויס ססחיס סיי קליה [נכ"ל] לוח יג ור"ס דריו וסלמרי אפי סכי דלס נעשו מחלס עיי לקעס בקרקע נגע וכי מנקריס וכמלן פיי כרסו כסחי סס נכסו כס עליכס וגס זיין נלרביז זל כנכרוד וכעלמו ככיי דבר חיים על כלי מקווחס חך כיי כיון שלל מפי כסלויס. סג"ל פיי יעסס כסחלס פיי לשמם בקרקע שלל פיי כיי קיסול סכ סנמסכוס אן סילוק ואפי כסשפיי כלי ססכוס מקריס ועלי ככסג שנספס על לופן נככל עמס בקרקע לקל אחר עמלס סייסי מקבל סוטלס עכ"ל רבינו דרס כנו וסי"ש עוד כרבינו כסחי שללמרי סייט גרס שרס חל ייז סיי ביד פיי"ס : (סב) דרו כשר. פיי

ועי"ן ח' (סג) מעין שמקלה לתוך כלי. פיי גרס ותיך סק כיו גמס אס יס נקב נללו על סכלי זיע ככלי חק אס יס נקב כסלוי סכלי כסשפסרס סכרו לו ודל דנככל עס כלי

בטיח נכס סיי ייז סיי סיי פיד סמקוס סנכסכין ללי פוס מוסכר על די סילוטס על פן וסל עמס כסמקוס יס שלל פיי חך לסמסיס סחמסס מוססישור כיי שסלמן לממסס וכרס ססולל

זר

זרה דעה הלכות מקואות רא סעיף ח

א פסח רט פ"ה תקועות (פ"ה) כעשית עגל לו שיש קב גדול ולא יקב בעלי כלי כשעמרת תוד כלי למעול לפי צמח סתלי כתיב נבצחא עפיר וקועות רע"ל ב עס נעמח קטיס ועי' הענינים עיטיס שופט על הפוקת קאטס לפיך פוקת וקאטס על פני הפוקת הטעם כי קטיס היולות מן הפוקת כעשית וטע' מין ולעית טיך בינ' הכהה דכ' מועד ועי' כרלויס טעל הימים משעריס למעין עיי' מיסס סענדיקס טעפליס על שפת ככלי

שמקלה (סד) לתוך (סה) כלי פסול למבול בין במים שבתוך הבלי בין לאו
(טו) (יו) שיצאו מהבלי (סו) יאם המעין (סז) מקדה על (סח) שפת הבלי
(טו) ולתוכו. תוך הבלי אסור למבול וצוצה לו מותר אפילו אם המים שבתוכו מרובין:

פתחי תשובה

באר הדמב
 פתיחתו דעיה וכל מצינה גדלים נשים עפיר קבוע וכו' פ"ד (ח) חילול. זמיר טענור ככלי נענור שזונים ומצנ ביניה דליש כבאבלי טעם עלה שיש קב והמעין מוקלה לתוך הבלי וכשנמשל הכלי יולאס מליכ עמי הכלי ולמדן וליש שיש קב נלמד על כלי ומשם מוקליס לתוך מקלו מים טענור לול ממשל טעם כלי משפת טנק עמלו כיון שאקנ' מים וק' כנקב ולמטה על קב בעלי הכלי כפטיס או חילי דתמנל טעם כלי ומרי למעול לפי צמח סתלי כתיב נבצחא עפיר וקועות רע"ל ב עס נעמח קטיס ועי' הענינים עיטיס שופט על הפוקת קאטס לפיך פוקת וקאטס על פני הפוקת הטעם כי קטיס היולות מן הפוקת כעשית וטע' מין ולעית טיך בינ' הכהה דכ' מועד ועי' כרלויס טעל הימים משעריס למעין עיי' מיסס סענדיקס טעפליס על שפת ככלי

במורה אחר שפעם בזה עיי' (יג) שיצאו מהבלי. עבידה מיש ליש שהבלי שלם בו וע' התשובה נזכ' התינו חלק יודי ס' קליס שרוב אחר רצה לאסור במקרה שנעשה כהנ' וכדי שלא להוציא לעז חפשו למצוא היתר עיי' רביי ה"ד במ"ק נו' במס' הרמב"ד שהיה שורפוס החרדים צ"ב באר"ה קירובים לצ"ח יוצרי הוראה שניתים והוא ד' חלק עליי' ורואי א"י שהבלי מלא זיוק הקליח הבא יורד לתוך הבלי כולו ונעשה הבלי שאובים ופסולה ואפילו הנשים שכתבו מכלי הרם נבדלו וכל מה ששימשו היה באיסור ירשבו ענה מדרשו. ועיי' בפי ק"מ דאם הפקה היה שנמשכו בו הרמס הצננים מעל הצינח היה מקום חצירה בקרקע והיה מעין נובע אלא שלא היה בו אפילו כ' סאה ורמס הצננים השלישי השיעור בזה הנשים שפסולו איך מביינה שנית וכדאי דם אוזן המוסקים למסוד עליהן שמעין לא נוסף בשארבה ופסודי בבש

דרכי תשובה

ומרי למבול לפי צמח סתלי כתיב נבצחא עפיר וקועות רע"ל ב עס נעמח קטיס ועי' הענינים עיטיס שופט על הפוקת קאטס לפיך פוקת וקאטס על פני הפוקת הטעם כי קטיס היולות מן הפוקת כעשית וטע' מין ולעית טיך בינ' הכהה דכ' מועד ועי' כרלויס טעל הימים משעריס למעין עיי' מיסס סענדיקס טעפליס על שפת ככלי

ומרי למבול לפי צמח סתלי כתיב נבצחא עפיר וקועות רע"ל ב עס נעמח קטיס ועי' הענינים עיטיס שופט על הפוקת קאטס לפיך פוקת וקאטס על פני הפוקת הטעם כי קטיס היולות מן הפוקת כעשית וטע' מין ולעית טיך בינ' הכהה דכ' מועד ועי' כרלויס טעל הימים משעריס למעין עיי' מיסס סענדיקס טעפליס על שפת ככלי

ומרי למבול לפי צמח סתלי כתיב נבצחא עפיר וקועות רע"ל ב עס נעמח קטיס ועי' הענינים עיטיס שופט על הפוקת קאטס לפיך פוקת וקאטס על פני הפוקת הטעם כי קטיס היולות מן הפוקת כעשית וטע' מין ולעית טיך בינ' הכהה דכ' מועד ועי' כרלויס טעל הימים משעריס למעין עיי' מיסס סענדיקס טעפליס על שפת ככלי

ומרי למבול לפי צמח סתלי כתיב נבצחא עפיר וקועות רע"ל ב עס נעמח קטיס ועי' הענינים עיטיס שופט על הפוקת קאטס לפיך פוקת וקאטס על פני הפוקת הטעם כי קטיס היולות מן הפוקת כעשית וטע' מין ולעית טיך בינ' הכהה דכ' מועד ועי' כרלויס טעל הימים משעריס למעין עיי' מיסס סענדיקס טעפליס על שפת ככלי

ומרי למבול לפי צמח סתלי כתיב נבצחא עפיר וקועות רע"ל ב עס נעמח קטיס ועי' הענינים עיטיס שופט על הפוקת קאטס לפיך פוקת וקאטס על פני הפוקת הטעם כי קטיס היולות מן הפוקת כעשית וטע' מין ולעית טיך בינ' הכהה דכ' מועד ועי' כרלויס טעל הימים משעריס למעין עיי' מיסס סענדיקס טעפליס על שפת ככלי

שבת

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף יב יג יד באר הגולה

מקוה (פא) ובכבד שלא יטבול עד (נד) (פב) אחורי כלים ממש: יג מעין שיורר מהדר
 מימין מימין בהפסק יש לו דין מקוה אלא אם כן (פג) יורר בקילוח (פד) בלא הפסק: המעשים וכו' כ
 יד ינוטמין שעשאן זוחלין כגון שסמך למקום המגמף (פה) מבלא (פו) של חרם חלקה וקטילות דין
 והרי המים זוחלים ויורדים עליה הרי הם (פז) כשרים (פח) וכל דבר (פט) שמקבל נכתיב
 מומאה (צ) ואפילו מדברי סופרים (צא) אין מזחילין (צב) בו יזוחלין שקלחן בעלי כלי כיון שמקבל
 חומטה מלכנו דמילתא עט מענטש ר פרק ז ועדיות

באר היטב

דאייקן ע"י סכסכה נעמין ונהגה פרישה כמד התכל ככל ענין פרי כיון דעמין טוט פירו לקמן קמרי הנני אסתפק יו עי עלינו משלק נבך עבלי
 (נד) אחורי דגוריקן טוט מוך הכלי ותן הדין הוה גרמא להקל ככל הטל"ס דביעוד אך כיון דהשת' הרבני' והר"ן לאפוד אף דיבעד בשאר
 פטורי כלים אין להקל אצל זכלי פקס ים להקל דביעוד לכ"ט עבלי הדין (כה) כדאית' ותס זוחלין פליהס דהרי כיווד נקילות בלי הפסק:

דרכי תשובה

במחלוקת וסמך דייקס כמספין פריש וכוזו נראה פשוט דהיינו
 דינה דמנן כמחזר כזס מסמחתי דדוקא ציודר מימין מימין
 בהפסק סוהל דין מקוה אצל ציודר נקיטתו בלי הפסק סוהל דין
 מעיין אולם בלחם סיק סיו כהפסק אס פירא נפסק צקיטות
 כמספין ואח"כ נחזרו אס דיו מעפין ואו סו גילוק חיבור
 פריש ובעמלס סיק פיו וסיק ל"ז ופ"י בלבטן נפט סיק מ"ז:
 (פד) בלא הפסק, ומ"ש לפיל ב"ס"י זס דכשיורר בהפסק יש
 לו רק דין מקוה סייע בהפסק שאין מישה נוגעה בחזרה אצל
 אס נוגעה צדו אפ"י כן דקוח מאוד דמיא דמעין שאלא פניח
 קסיק שהוא כקרני תבנית יש לו דין מעיין, גדולי סכרס גבא
 סיק כ"ד.

מח פ"כ כער למקוה: (פא) ובכבד שלא יטבול עד אחורי
 כלים, פ"י בח"ט סיק כ"ד בשם הש"ך ופ"י בש"ח כ"כ
 רנכס לח"ט מירד זמן כהכף סי רז פ"ד מקוה שרוא"ס לר"ף
 קרקעיתו זמן לנטיס שקורין קאפליש והקאפליש נעשים מחלוק
 לט"ך המקוה וימלאו החלל בשאר שקורין למעמ"ס וינוח החלל
 ומילולו ז"ל סקרקע לעמוד על גביסן וספרס עס השואל דלפ"י
 לנקוב אה סקאפליש אין היחד דלפטר סהנקב יכ"י צו סידוק
 סחומס של כ"ממענטס וישאר כלי וסב"א בחש"י מ"ד סכ"ד"ס פ"י
 ק"ח סיק ס"ג והסמלס לכלכס כיון דמנוונו נעשס לשמ"ס אה
 סקאפליש סקצופים בקרקע לא מיקרי סקאפליש כלי ויש סהיוד
 פריש אה"ס זמ"ש בהקאפליש נעשו לשם זס לשם מקוה סהס
 סיי"ן דברניו לקמן ספ"י י סיק רע"ג לפטן סופספלישין שחמ"ו
 נעפשו פ"מ לשמ"ס בקרקע סהטיר ר"ז גדול א"י וגדס"ס דברניו
 ממנח"א חלק ד' ס"י ז' ד"ך ש"ך לומר יסוד סהיחד סעש"ס
 לשם מקוה ומ"ס לקובשו בקרקע וכו' כיוו"ס סאומניס לה
 צוענטיילין סענטס למאוח ואלפ"ס בהפרי"ס א"י אשר אלו סמיוודיס
 יכ"י פ"מ לקובשו בקרקע ודו"ל"א כמבאר עס וס"ג בהקאפליש
 סאלו יל כן א"ך אלו י"ש לחלק דלכן בהקאפליש סאלו סענטס
 סחמ"ן בהפרי"ס כ"מ"ס נקובשו זמני"ן בקרקע מר"ך ספ"י משא"כ
 סח"ס צוענטיילין סענטס למרחאוח סאמנאוח סכ"כס ע"ס כל"ס
 סעמולפלי"ן ומשפין א"חו זכחי סמרחאוח על סר"פס מלמעלס
 כמ"ס שר"י כל"ס פ"ד שפ"ר לומר כמ"ן כ"ך דח"ספ"ח ורמב"ס
 ע"ס לי סחי מרחאוח א"י נשכיב"ס וא"י ל"סל"ס כ"ח ע"ס זמנח"א
 ובספ"י י סיק רע"ג לקמן דברניו משא"כ כ"כ סחמ"ן סו
 סקאפליש לקובשן זמני"ן ו"י"ס, ש"ז ראי"ח בשרי"ח סכר"ס"ס ח"א
 ס"י קמ"ס דב"ד סקאגלי"ן (סיוט קאשלי"ס כ"ל) דמספ"ל
 ג"כ א"י ראו"ין לשיכ"בס וא"ס נעשין לכך לקובשן זמקוה טע"ס
 לקטר אך סיי"ס שא"ט דבר מוסכ"ס פרי"ס: (פב) אחורי כלים.
 פ"י בח"ט סיק כ"ד בשם הש"ך סיק ל"ז דמן סד"ן ס"י נראה
 להקל בכל סל"ס דביעוד אצל כיון דהשת' סרשב"א וסר"ן לאפוד
 אף דיבעד פ"ד בשאר אחורי כל"ס אין להקל גם דביעוד אך
 בכלי חר"ס יש להקל דביעוד לכ"ט פ"ל הש"ך ופ"י צידולי
 סכר"ס גבא סיק כ"ג ובגמ"ל סיק מ"ז דמחו ד"ס להטיר גם
 בכלי חר"ס דביעוד פרי"ס:

סעי' יד (פד) מבלא של חרם חלקה. אצל כלי חרם אפ"י
 על גבי א"ן מזחילין ואפי"ז שא"ן מקבל מומאה
 מנוה, פ"י כשילוח ס"י ס"י ספ"י ד"א ופ"י בלח"ס סיק פ"י ובעמל"ס
 סיק פ"ט: (פו) של חרם חלקה, וא"ס כמ"ס עבדין על שבי
 כל"ס י"ל כיון דשכ"סו א"ן מקבל מומא"ס פ"ד כשר"ס כ"כ גדולי
 סכר"ס גבא סיק ג"ס וס"י"ס גבא סיק מ"ז וס"י"ס ז"י"ס:
 (פז) כשרים, כמספין לסכר כ"כ"ס ובזוחלין ו"י"ס: (פח) וכל
 דבר שמקבל מומאה, פ"י גדולי סכר"ס גבא סיק כ"ס ש"י
 א"ס מנ"ח כמ"ס פ"ל דבר מנ"ח כגון נבלוח ושר"י"ס סכר"ס"ס
 שא"ן ראו"ין לכל"ב כיון שא"כ"ס מקבלי"ן מומא"ס א"ן פוסלי"ן וכן
 סו"ל בהוספ"ח פ"ד מזחילין פ"ג סמ"ח ומ"מ זמני"ן כהפסקו
 סח"ס"ס א"ס נבל"ח דבר המקבל מומא"ס פ"כ כ"י"ח ז"י"ס: (פט)
 שמקבל מומאה, פ"י בשרי"ח נחפ"ס זככ"ס לכר"י כגון ז"ל ח"ב
 חיר"ד ס"י ג' זמקו"ס ספ"י בג"ג מקוה סמ"ס ש"ס בו ז' ל"נו"ח
 א"י ל"טא ממנו סמ"ס אל המקוה וא"י ל"לך אל מקוה צ"ר אחר
 וכש"או"ן שחממ"ל סמקו"ס ח"כ"ך סוחמ"ן אוח"ו ס"יטר סלח"ר וב"א"ס
 כל סמ"ס למיר"ס וסחמ"ו אוח"ו זמ"כמל"נו"ח ש"ס זכ"ס ג' על
 ג' שר"או"ן לקבל מומא"ס וסל"ך"ך וספ"לס דביעוד יש לנשוח
 להסוד ובכ"כ"ג א"ן לחוש למ"ר דכ"ן סו"י"ס פ"י דבר כמקב"ס
 פרי"ס: (צ) ואפילו מדברי סופרים, כגון פשוטי כלי פ"ן נפסל
 סמקו"ס גדולי סכר"ס סיק כ"ס ולח"ס סיק ס"ס ופ"י"ס גבא
 חז"ר לקרקע שפ"ר דמי דל"ג דבר שא"ט מקבל מומא"ס מ"כ"ה
 מכו"ל י"י ח"יטר לקרקע פרי"ס: (צא) אין מזחילין בו, סייע
 ספ"י לו דין מעיין לסכר זמנ"לן ובכ"ס, ואפ"י מעיין טגור
 סהמש"ס פ"ג דבר סמקבל מומא"ס פסק מענו כ"ח סעפ"י ואפ"י
 א"ס ס"י יכול לסמ"ך מל"ח סכ"ד סה"א ואפ"י לנל"ס סכ"ס
 סמקו"ס סמקבל מומא"ס א"ן לו טוד דין מעיין לח"ס סיק פ"י:
 (צב) בו, פ"י לח"ס סיק פ"י דלפ"י א"ס סכ"ד סממ"ל פ"ו
 א"ט

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף יד טו

(ט) אגוז כשרים: טו (צג) במקוה שיש בו ארבעים (טו) סאה (פ) (צד) ומעין (צה) כל שהוא (צו) יכול לשאוב כל מה שיצאה ליתן לתוכה (צז) והם כשרים אע"פ שהם (כח) רבים על המים שהיו בתוכה תחלה (ואין חילוק בין קוטם המעיין לשאובין או לא כמו שתבאר במפתח המדעי) וע"ן לקמן סעיף טי ד"ה (כט) חולקין) אבל כל זמן שאין במקוה מ' סאה אפילו אם אינו חסר מעט דעניות

פתורי תשובה

הוא הראשון ואלו ארבעה הדינים המכשיר מפתח ולא נגזור ע"ש וע' מש"ל ס"ק כ"א: (פ) סאה ומעין כ"ס. ועכ"פ מש' וכתב הש"ך כי ע"י ומשמע דש' אחרים חל"כ ט"ב להחמיר וע' בתשובת נרדע ביהודה הגיט"א סי' קכ"א חת"כ ע"ש ומשמע כי כאלו אינו מפורש להדיא והרי נמפרש בדבריו ברין שהביא רש"י בשמו בס"ק קכ"ב (בדרוש ס"ק מ"א) דהביא שם שני דעות בוד' אך באמת דעת האומר תבואה כי (ס"ס) דבריו יובא לקמן סי' ט"ב. וע' בתשובת חת"כ סי' מ"י ר"ב ע"ד המקוה שניקו אותה ועמדה ב"ל מ"ס ב"ל היה באר מ"ס ט"ב סמ"ד ד"ה ופי' הבאר עמוקים הרבה במקוה והמשיכו שאובים אל הבאר עד שהמלאה על' נדחיתו המלאכה המקוה ע"י נקב בשפה שופנה לר"באר וכתב וזה מקוה פרהה בה"ל קריתנו שאנשה ע"י חבתי הדורות כן נעשים שבי' במקואות ממימים ונקובים זה לזה בשפה

תנאים נקמ"ס מעתדי כוכבים נחמה ק"ל י"ל"ך מ' סאה כמו א"ס כמ"ס

באר היטב

(כ"י) אגוז ה"קוים שאין עליו הלחץ שהוא נוגע מפני כבלים: (כז) ומעין. פירות או מעין כ"ס לע"פ סאה עמוד כגון מקואות אלו שמימיים ומקואות על מעיין יכול לעלות וכו' וס"ס כשרים היינו חקקו נלשטנן אגל לע"פ זמילת ודלי אין כלל דין מעיין כיון שמתחלה היה המעיין שער ואלו שערך מ' ו' וכמ"ס ש"ך נ"ס מ' ר' ירוש' הל"ס כל"ו איתן שמיים שספליה מעיין למקוה מק"ר שלא היה בו כלום ע"י תחיריס נ"ל למעול ע"י ומשמע ד"ע פוסקים והל"כ ט"ב להחמיר מי"ס נר"ל"ס דרוק"ל במקום שער שלא היה בו כלום אגל במקום שער כ"ס או יותר והש"ל ע"ס כ"ס סאה אי"ט פסק המקום לכ"ס וד"ע נחמ"ס כמ"ס ע"כ: (כח) רבים וכתב הרמב"ם והכל"ס מי"ס נחמ"ס מעיין דין זמיל"ך אגל מש"כ נלשטנן חקקו וע"י מנח"ל דדין מעיין עליו למעילת כל"ס נבי"ס והמפנ"ך ל"ס יב"ל ד"ק"ס נע"ס דכ"ן דמחל"ס וס"ס"ס אי"ט ט"ב כ"י"ט ל"ס ע"כ"ל מעילת כל"ס ספ"ל"ס נר"ס ק"ך ע"ש פ"ל ש"ך (כ"ט) חולקין ופ"ל דנע"פין כ"ס שאין ט'

דרכי תשובה

א"ט מק"ל שומ"ס ל"ס יחזיקו דבר המק"ל שומ"ס כמו לקמן בתבחר סעי' מ"ח:

סעי' ט"ז (צג) מקוה שיש בו מ' סאה. א"ש מקוה שאין בו מ' סאה מעוט"ס אגל ע"י הסק"ס ע"ן ע"ס כא"ן כ' נעמו"ס של משרים סאה גולל פחות מה' א"ס כש"ס"י מ"ק"ס של"ס מיקר"י ולא מ"י"ס"ל בשל"כ"ס כר"ן נכ"ס ר"מ:

(צד) ומעין כל שהוא. מ"י"ס בשרים נג"ן כפי' אבק"ה רוכ"ל כ"י ע"י פ"ל ע"י שפקקו למה שלא נלכ"ז ע"ס נעמ"י"ן ככ"ס"י וספ"ל"ס כ"ן ריח"ד ס"א כ"ר"מ חסר"י שדוק"ק ממנו המעדי"ן בשמו דג"ס נעמ"י"ן י"ס למה"ס כ"י. וכו"ן שכל הסופיק"ס חלק"ן עליו וג"ס המעדי"ן על"נו ע"ס ע"ד א"ן להחמיר נעמ"י"ן כ"י: **(צה)** כל שהוא. מ"י"ס בשרים נכ"ס מ"ר א"פ"ס נעמ"י"ן עומד. אמת"ס מ"י"ס ל"ס וכתב"ס ל"ד"ע א"ר"סו מעיין וע"י"י בשרים גי"ח ווד"ס סספ"די מ"ל מו"ד כ"ל ד"י כ' ג' למע"ן המעט"ס שבמ"ל"ס וסב"ד"חו עפ"ד ה"ס"ס ט"ב"ס כ"י סח"ל"ל כשכ"ס דוד ש"ח"ן ק"ס חסומ"ל וכ"י א"ר משר"ס"ס ה"י מ"סלמי דפ"ח ס"ו מ"י"ס פ"ר"ש"י ע"ס ממ"ל"ס פ"ר"י ע"ל"ן עמ"ל למעט"י"ן ד"ר"ן ע"פ"ל מ"י"ס"ן מ"ן סח"ס"ס סכ"י א"ן חסר"ן בקר"ק כסומ"ל ד"ר"פ"ל רק דב"ל ש"ס"ל שמו"ס"ן מ"ד מ"ל"ג"ל"ן ועול"ן מ"ס וע"ל כ"ר"מ"ו לומר שמי"ס א"ל מ"סלמי דפ"ח או ע"ל נכ"ר"ס דמ"י"ס וע"י פ"ל כ"ר"ד פ"ר"ש"י ע"ד כ"ס"י ד"י ופי' גל"ח"ר"ו ע"י"י בל"ס מ"ן ע"ד מ"ל עפ"ד חסומ"פ"ח וברמב"ם כ"ן כהו"פ ג"ל כ"כ וכמ"ס כ"ל"ן א"ל נחב"ר מ"ד כ"י"ן נק"ל סמו"ך ובל"ר כ"כ"י וכת"ב סכ"ס"מ"ס"ס לבח"ן א"ס כ"ס מ"י מעיין ש"ל"ס ט"ב זק"ק"ס ד"ך נבי"ס"ס מלמ"ס למע"ל ולא ד"ך ל"ד"ס"ס כ"ס מ"י מעיין ג"ס א"ס א"ס"ס מע"ל"ס כע"ן גלו"ס (ומלמ"ל"ס"ר"י"ג) כ"ס מ"י מעיין וכן א"ס עכ"ס חס"ד מעק"ס נבי"ס ט"ב ומתו"ד וכן מע"ס ח"ל"ל"ס מ"ן סכ"ס"ס כ"ס ג"ל סכ"ן וכן כ"י מעיין וע"ד מ"י מעיין ירו"ס"ס ללו"מ"ס"ס ובק"ר"ס"ס וכו"ל"ל ס"א ש"ל המע"ס"ס כ"כ"ס"ס מ"ן א"ד ד"ך המע"ס"ס ומסו"פ"ן א"ן למפנ"ך לסק"ל ולומר ש"ס"ס מ"י מעיין מ"ד ש"חב"ר לו פ"ל בל"ס ע"ס וס"ס ל"סל"ס למע"ס"ס ג"ס ל"ר מ"ן המע"ד דמ"ל"ס"ס ל"ס סכ"ן נעמ"י"ן נר"ל"ס דה"י"ע מעיין וד"ל א"ל מעדי"ט"י"ע

ובפרט לפ"ד המע"ס"ס יפסק והד"בי מ"ס"ס ע"י דב"ר"ו לקמן [ס"ק רפ"ו ורפ"ו ולפ"ל ס"ק ד' ח'] כמע"ס כל כנ"ר"ל"ס מפיט"ח ע"י מעדי"ט"י"ע כשפ"ר"ס וכס"ר"ס כשכ"ר"ס לבכ"ר"ו י"ס מ"ל"ס"ס סכ"ן מ' חמ"ל"ס וב"ל"ס דב"וק חס"ד לפ"י מ"ך סנ"כ"ר כל"ש"ך יב"כ"ה א"ש או יח"ס"ל כ"י מה' נר"ל"ס ד"ל"ן מע"ט"ח חס"ס רק מע"כ"ר מקו"ס"ס מ"כ בוד"ל"ו א"ן למפנ"ך לומר מ"ל"ס"ס ד"ן מעיין מעק"ס סג"ס לקול"ל כמע"ד"ר: **(צז)** יכול לשאוב כל מה שיצאה ליתן לתוכה וכו'. אמת"ס בל"ט כ"ס ל"ך נת"ן ס"ס"ל וע"ל ס"ס"ל ע"י לקמן סעי' כ"ד ובד"ב"ר"י ע"ס [ס"ק קכ"ח] וע"י"י מ"ס רע"ט דב"ר"י מ"ס"ס סעי' כ' כ"כ"ל"ר דב"י כ"ר"ל"ס"ס"ס וספ"ל"ס כמ"ס"ך דב"ר"י במקו"ס סכ"ק"ו"ס"ו בשל"כ"ס"ס א"ס נחמ"ר מ"ס שאוב"ס ומתפר"ד ח"ד ס"ל להכ"ר"ב"ד ד"ל ד"ל"ס נחמ"ר עמ"ס"ו מ"ס פ"טלו"ס דנחמ"ר ג"ס מ"סכ"ר"ס"ס וכו' ול"ן לפ"ד המע"י"ן ע"חמ"ר"ל"ס נחמ"ל"ס כ"י כ"ר"ב"ד ד"ל בוד"ל"ו שמו"ס"ן לר"ב"ר"ו ד"ל פ"ל ס"ד"ח: **(צח)** והם כשרים. מ"י"ס בשרים מ"ס ע"ד נכ"ס רע"ט ירו"ס"ס והש"ך ס"ק מ"ל וע"י כש"פ"ס ס"ק מ"י"ס ע"ד מ"י"ס ע"ד א"ל מ"הנ"ר"ע ב"ח"ד"ל ח"ד"ע"י"י וע"י"י בשרים מ"י"ס מ"י"ס ככלכ"ה יו"ד כ"י מ"י"ס מקו"ס ש"ס"ל מעיין א"ס מו"ח למל"לו"ת ל"ס מ"ס כ"ר"כ"ה מ"ד ש"ל"ל"ו סכ"ס"ס לב"ח סמ"ר"ן ולמל"לו"ת ל"ס מ"ד מ' ס"ס"ל ועל"ל כ"י כ"ד"ך א"ל מ"י"ס מ"ל כ"י והש"ך וספ"ל"ס דמקו"ס כשר"ה ל"ר"ו כ"ק"ט"ן ע"י"י ב"ח"ר ט"ב וש"פ"כ"ו כ"י ס"ל"ך א"ר"ן ש"פ"י ר"ב כשרים מ"י"ס"ס וע"י"י בשרים ע"ס"ס ירו"ס"ס כ"י ר"ד מ"י"ס נעמ"י"ן ע"י"י המקואות יו"ד ע"י"י כ"י"ס ע"י"י ע"ס נקב כשפ"ס"י וע"י"י ע"י"י א"ס"ס המקו"ס ס"א"י סמ"ג"ס סג"ק כשפ"ס"י וח"י"י ע"ד"ס א"ח"י ל"כ"ר"ד סמ"ג"ס סמ"ג"ס ירו"ס"ס"ס ס"ל כ"י ל"ח"ר ע"י"י ע"י"י המקואות ל"ל"י כ"י מע"ד"ס ע"י"י א"ח"י א"ח"י ע"י"י ע"ס מ"ד ש"פ"ר"י ל"ר"ו ולכ"פ"י ל"ל"י כ"י א"ח"י ס"ס"ל א"ל"ן כ"י"ס עמ"ס"ו מ"ס ע"י"י ב"ח"ר ל"ר"ו א"ח"י א"ח"י ע"י"י ע"י"י חמ"ל"ל"ל ג"ס מעק"ס כ"י נעמ"י"ן כ"י וגי' עמ"ד ד"ך ס"ק סכ"י כמ"ל וכו' ע"ס עפ"ד ס"ך"ך א"ל י"ס חש"ב גדול ע"כ סו"ר למע"ד נקב כ"ן ע"י"י המקואות כשפ"ס"י וכו"ס סל"פ"ד ס"ך"ך נר"ל"ס ד"ס לסמ"ד"ר ג"ס כ"י"ס נקב כשפ"ס"י אמת"ס ס"ך"ך כ"י"ס ע"י"י

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף טו

אלא כל שהוא יאם נפלו לתוכו (צח) ג' לוגים מים שאובים פסלוהו ליש שאבן בבלי (צט) ליש סמוח (ל) כסותו והגביהו והמים שבה נופלין ממקומות הרבה וכן המערה מהצדוד וממיל ממקומות הרבה לתוכו (ה) או שזרקם כחפניו ואפילו נפלו בו משני כלים או מג' מזה מעט ומזה מעט (לו) מצטרפין בדיא שמתחיל מבלי השני עד שלא ספק מהבלי ראשון (טו) (קא) אבל אם ספק הראשון קודם שהתחיל השני אין מצטרפין ואם התחיל השני עד שלא ספק (הראשון) דוקא מג' כלים יאבל (נג) מדי אין מצטרפין יבדיא שמארבעה אין מצטרפין שלא היה דעתו מתחלה ליתן כל הג' לוגין (קב) אבל אם מתחלה היה דעתו ליתן כל (קג) הג' לוגין אפי' אם לא נתן אלא מעט מעט מכמה דוקא לה עכל כלי לכל ניוסר מג' לול פטי לה לכל כלי לה אגמרי תגלי נים יוסק נעס רפי והלגדי ק טס' הכמות הפוקסי ר טס נעסיה

פתור תשובה

בעליו וכשמתקנים אחד מהם משלימים שאובים אל חברתה (עיש כפי ריד דם רוכיד ג' מעשה וזה המקור והם לא כתב משלימים שאובים אלא דשופכים אל השניה בהפסד ע' סילנות של נטרם עיש המעט) עד שתחלטה עד הנקב ומשם משקה לחברתה עד שתחלטה ושוב מקים חברתה וחוזרת ומתחלטה ע' השני ככל לית מאן רחש ל' מיש רשך סק סק מא וק' ובמו שחמה בגודע כיהודה אך אם לא היו מי בהאר עמוקם אלא מרודים ידא היה כל נופו של ארם עולר ברם כהם בלי דוספת שאובים ריחיו חושם לכתחלה לדעת הראיה בברה בו ואי ריד המקור כולו שאוב ויד בא להבשירו ע' חיבור למעין נם בזה מצאתי דעת הראיה בשימה מקובצת יא שכתב שאין חיבור מפור' אלא מבנים היינו מקור למקור ולא מקור למעין (ריבוא ג' כפי ר'ם וכתב יהוא מפור' חמה ועיש במים ריא) אבל דבא בעוברא דא שמידי ראשונים תחלה למעין ושוב נבעו להמקור אינו ענין להי' ומה ג'ם ריבא שחורבו אליו יהיו היינו שהמקור מלא שאובים ורצה לחברו אל המעין וגם המעין אינו עמוק כרא מרודי איבא ב' מברות הראיה לאיסור בורא יש לצרף נם מברות רבינו יהושע (שכשך היג' ול' אסור אך במקור היג' אין חשש בל' עבד עיש): (מו) אבל אם ספק הראשון ופ' בתשובה דתם סופר מ'ם רפי' שרב אחד הקשה לו אר' ר' נוספת שבמקור שלא התחיל השני שאינם פוסלות ודשים ידיל הגומא נרולד שרא המקור שחורבו וה' נמפיהו דהא מחברם עשה אותם כלי א' ופשוטו רבבלי אחד שיש בתוכו ג' תוכיות העשויות לקבלה ושפך ממנו למקור שאין משניה א' ספק תוך א'

באר היטב

פ' קלס פוסקת טו מלינה (ג) כסוה פירט הדין כמובל טו כסוה ותגביהו נעטו המים שנכסוהו שזונים ופוקלים המקור שמקרה אם יש זה עיש ג' לוגין לכל ככלל הגביה הסכות כיון שאינם נכנסות צלים ומקור א' ומקור מתורבים לה לה נעטו שזונים דין זה הוא לפירו' קמח' אלא בטובה כל טעם עיי' ארם וכי' הכיו' הדלל הכהני דנעי' כונה חיל' טעמי' לקמן קיע' דהפסול עמוק ודל' טעם יחזרו עכ"ל ששליחין טו מים ג' לוגין למקור אשר נכסוהו מלארעיים מלה ופסלות יקוד כלי' נעולו וזה לה יחשבו כיון שחזרין וזה נדך סיק עיי' ארם פיי' מנייל' עקול יל דטלי דהם טרם ודטול המים נעם אי' והיל' לה נישל' לה שישל' המים נעם להם לרבה טלח' חתם ומה והיו מנייל' וכמה הלכות יל' דוקא כפזנין נעמלן מעין סכמות למקור לה מיקרי שזרין לכל אם קמטן נידיו' גפי' שהסכות מעין פוקתו נעך המקור היו שחזרין ופסולין ונעמדני' על' כ' שלא ידע עול' ניהו יל' חלו ול'ני שמידי' סדוקה הוא ט'י קמט נידים נעטו נראה מדרכיו שאלו מלא הנהלות כיון שישל' המים נעטו עיי' קסיפה פוקלים מקור מכל' (לו) מלמדפין וכי רפי' ערכים צעיק' לוג עכל כלי' לכל פשת מלוג לה (נג) מדי' אפילו נעל עמלם יחד שחי' לין נעיש לה

דרכי תשובה

ממנו ג' לוגין למקור (סחמרה) היו כשה כ' מולג המים ותגריהו נידיו וכדלו מן המקור לנדס ותמטו כ' ממנו ג' לוגין כיו' אלו פוסקין עכ"ל. ומיירי שנתן דלל כיו' כמכח חם: (קא) אבל אם ספק הראשון קודם שהתחיל השני. פיי' נפמיש סיק מ' דש' משהו חתים' ופיי' כה' נביאלי' כגרי'ל נעם כראבד דדוקא נבי' או ג' כלים לין' מלמדפין' אם הספיק לכל ככלי' א' בין ק' ובין ק' מלמדפין' אך בה' אם דוקא רק נגיש או אפי' ביהר' מלמדפין' פיי' מיש' בשיה' רמין' הוי'ל' סיי' סיב' אות' ג' וכן בשיה' חמרה' פיי' מתי' סיי' שמי' נדי'ם שליטת' וכו' ופיי' נדבריו' בשיה' חמרה' פיי' מדי'ת' פיי' לין' טעמל' דקיי'ל' כהראבד' ונכלי' א' אפי' הספיק' כיש' מכה' רק שצריך' שיהי' ככלי' א' כזה' כשיעור' שיוכל' לברוק' נם צפי' מלי' הספק' פיי'ס': (קב) אבל אם מתחלה היה דעתו ליתן כל הג' לוגין. וכו' פיי' דין' סיק' מיש' דהו' פיי' הטעם' ברי'ל' טל' נחטון' לרעות' וכו' אבל' כרמכ'ם' פיי' נחטון' כשכסוה' מיל' אות' מים' טלונים' למקור' הם' כל' דעת' לרעות' מו' המקור' שיהי' ג' מים' בשפי' ולא' יחסר' פיי' סבילות' שישלבו' בו' וכי' בעל' סויד'ם' פיי'ס' ונלמס' סיק' פיי' כ' שיש' לכתמוד' כהני' כפירוש'ם': (קג) דה' לוגין. פיי' נש' לנגון' נעם' סיק' כד' דלר' כרבי'ל' טל' טחון' כטונה' מלמדפין' ומלא' דכל' ממש' שסוף' כסוה' נלא' טנה' אינו' מלמדפין' וכי' נבי' ארם' טל' א' נחטון' ליתן' ג' לוגין' ונחטו

מחדם יחיד כ' ריב' דלון' לחוט' כ' לכתמוד' כהדין' סיק' הסוד' נקב' כשפסי' כהי' פיי'ס': (צח) ג' לוגין' טים' שאובין'. פיי' נדולו' מטרס' ברה' סיק' כ' נשכסות' במקור' שנפסל' עיי' ג' לוגין' א' למדי'ן' נכל' כה' ס' נחטכו' לרעות' כשזרין' ממש' ומה' אם נעלו' ג' לוגין' מלוחן' המים' למקור' חסר' שישלבו' אוה' או' למדי'ן' דלון' פוסקין' אל' לפי' חשבו'ן' שיעור' המדומש' שזרין' נעכס' ונלפל' וכפסל' שק' דפה' כרעבין' הוא' כן' שטלם' נחטכו' לרין' טלונים' לכל' יחד' כיו' חס' כל' כראשונים' לא' סיל' כן' פיי' שומעין' להקל' שאין' משזרין' פוסל' אל' לפי' חשבו'ן' המדומש' פיי'ס': (צט) לא' שגא' טוחמ' כבורו'. פיי' נבא'ים' נעם' טו' דלפי' טל' כטונה' פוסל' ופיי' בשיה' אבקה' רוכל' למרן' כבי' סיי' ס'ח' מהשם' שיהי' מל' המקור' אשר' במרחן' שאלמד' לנפולו' מפתס' שנכנסין' בו' כהגלום' אה' כנגדי'ם' ומים' טעמשים' מהמדי'ם' השפי' שזרין' מלמדפי' מנהי' בה' סתומ' אה' כסוהו' וכו' והפסל' לסוד' מכה' פמשים' א' שאלמד' שאין' מים' טעמשים' מהמדי'ם' ג' לוגין' והו' שפיקא' דרעבן' דהי' לוגין' סיי' רק' דרעבן' כמ'ס' מלמדפי' וגם' שאין' לחוט' טל' נחטור' המים' מלמדפי'ם' סל' ותללום' סכחי' ברחף' כיון' ששומעין' מקול' לשם' ולמה' ישרה' סכחי' יריח' כדי' לכשיל' אה' ישרל' וגם' שיש' לנפול' מל' מהמדי'ם' שזרין' נעמשים' פיי'ס'. (ק) א' שזרקם' ברחמי'. לשן' י'ס' מהמטה' הממלק' אה' המים' (מסמקוס) ללארדים' ונעטו

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף טו מז יז יח

בליים עד שהשלים לגי' לוגין פסול : כגס ואס הסביר ג' לוגין בידו פני (ג) קרקע או (קד) שנחזו מרגלי כסמס כשר (טו) ויאל דרגלי כסמס כדן רגל ארס ובשטיסן איט כשר אלס כסמטור מל גבי קרקע דשו כסמטכס אכל לא נחזו (רס) טיב דמקואות) ומל כסמין אס סמף לייט: **מז הספוג (קה) שבלועין בו (קו) ג' לוגין ובשנפל למקוה נתערבו המים הבלועין עם מי המקוה ובן דלי שפיו צר וכו' ג' לוגין מים שאובין נפלו למקוה ולא יצאו כל המים שבתוכו אלא נתערבו עם מי המקוה לא פסלוהו שלא אמרו אלא ג' לוגין שנפלו ונתערבו כולם עם מי המקוה: יז (פו) מים שאובין שהיו (לו) (קח) כצד המקוה אעים שהמים נוגעים במי המקוה לא פסלוהו: יח *שתי בריכות זו למעלה מזו ובתל ביניהן ואחד מהן מלאה מים בשמים* וחברתה מלאה שאובין (כט) ונקב**

ש נישנה ד' ג' דמקואות וכפ"י הפליג והעמיס זיל ה רתביס צמיו מי מקואות נמשכה י' פ' דמקואות שאינן שנמנהן כ"א אס נמשכה י' פ' דמקואות וככ"י ויקי סס וככ"י נחנאל שלין סמס פוסלין אלא בשלין ככסמס י"י קאס *י' פסות ממ קאס דאס י"ז כ"ו י"י קאס נבליס איט נפלי

באר היטב לכל כלי: (ג) קרקע. שלא הגדיר מים ומצי' הקרקע אלא המצויים בגי' קרקע ומקום זה מל המקום או מרגלי כסמס אפי' שלא פסלוהו מיירי אס כל המקום נשטס ק' פניס (לו) נגז. אכל אס סיו סמלוטיס

פתורי תשובה
קודם שהחליט השני כיון שהבלי' גזרו מצדדים הרג' ישי וזה שהשמים השני
בין קרקע וכמל הדין דמש' דמיס ומגיסס איט כשר אלס כסמטור וכי'

דרכי תשובה

סעי' יז (קז) מים שאובים שהיו בצד המקוה. מיי כליסע כסס השיך דכסיו סמלוטיס כאלמנע פוסליס אס סמקוס ופי' בדולס מרככס סמלוט מל אס ורעס פייס וסדין דין אמס ומפרס כרעביס ובפי' סממיוז סי ספסס דכסס כאלמנע מיקרי סמנל לאוך סמקוס פכ"ל ופי' בגדולי ככרס כנאל סיק כ' סמולק פרו ורעסו דרעס כרעביס דכססמטורין כאלמנע סיטו כאלמנע ממס סממיס מקייסין אוטו מכל ד' ומייס ככ"י דסרעביס למד דין אס מליכין וסמס כיו כאלמנע ממס פייס ופי' כלחס סיק כ"ח ס' דמיס כרעביס דשו סמלוטיס כאלמנע (סיטו כמסמית סמקוס) פוסליס אס סמקוס ומשמע מלשון דאס סמלוטיס כאלמנע אפי' אן ככלו איטס רק כשר סמלוטיס סמולטי' פי' לוגין אכל ככ"י ככ"ח פי' כרעיס ורעיס דאס מליכין סמולט כלי כאלמנע פוסל משס סכל מי סממנעו גרוהיס פלו וליפי' אפי' איט מחזין ג' ל' לוגין פוסל כל סמקוס ויט לחות לזס לפסכ"ד פכל כלחס וממלס פייס: (קח) בצד המקוה. מיי כשריס כרעיס סיוד סי' פ"ג ח' לפסול כל סמקוס פ"י מס סמנעו סמדרעוהו כולן סמקבלת מים ורעס חס כמייסיס ספי' י' דלוגין כשר סמקוס און פוסלין אוהס י' דמיירי דסמקוס איטס סמנעוהו לסכלו ועכ"י סמלס סס לסכ"ד מיטו סהכס סס למעסס פיון דסמדרעוהו סס לייס סמקבלת כסוד לייחוס כחוך ככ"יס קיפל כשפס כסכילס משסו סמוף כסולנל ומשכרוטי ולין לסכ"ד מפסס סמקס לשאר מי מקוס דכ"י השיך חס סיק כ"ו דלעזין סוך כלי לא מכ"י סיוד למקוס כרעיס וסמית וס ככלס סמנעוהו ארדחוס וכרי כרעיס ככ"י קייס ספי' פי' סמנעוהו ארס וסרלס סלס יסי סמנעוהו סוף למיס ומי ויכל לרלוס כחוך סמיס סלס יסי סמנעוהו סוך סמדרעוהו וסוך סמית קיפל פייס:

סעי' יח (קט) ונקב ביערים מיי כשרים אלאמדי לבי הפלחה סי' מ"ב פ"ד מ"ק סמפסס אכ"ג עונת אכ"ג כפין סכנל מרובעס כקרקעיתו סמחוק כל אורך ורחב סיקרקע ואלס ככשרו אוהס מכשורין פייס כמחחיתו קודס סמסיס סמכן ולכריס סמכן א' סמשר סמריכין לכרילס כולמחוס כרעס פל אס וסולל סס ככ"י סלכס דספי' ויט חס ככ"י בריכות ו' לממלס מח וסחל כייטס ולי' מללס פייס ככריס וסכרעס סמלוין וסכ"ד כייטס דאס י"ז ככ"ד סכ"ג ג' לוגין מים סמלוין פוסלס וסי' אף סמכרעו

סעי' טו (קא) לג' ומתאס צע לר' כסוד אי ממלף כסכ"ד פייס: (קב) או שנחזו מרגלי בהמה כשר. כ' בגדולי סמסס ככנל סיק חי סיטו נחזו סככ"ד או מקוס לסיך מים סמוליס מנגלל סכסמכס סמככנל אוטו וממטו למקוס ככריס כלי סס סקקיין סמל ולא דרעסו מייס כלשטו כלי סס סקפוק וסלל מיירי וכו' רבינו אכריל חס י"א דרגלי כסמס כדון רגל ארס ובכריס און כשר אלס כסמטור דשו כסמטכס אכל לא נחזו סמל כרעיס וכוון דלס מיירי כייס כממטו מל סיקרקע רק פי' כנגלל כסמכסס מחככנל אוטו בגדולי וסי' כדון רגל ארס ולין כשר לר' כ"א ככ"י איך כ' סמול כשר כלי סקפוק:

סעי' טז (קה) שבלועין בו ג' לוגין. מיי שרס ריכיל (לכ"ג מפלוקט זיל) סי' ס"ד פ"ד סמלס סכ"ג סמקוס ככריס סכ"ג ככ"י ימיס ככריס סממנסיס ככליס וכלמו מי סמלוין כרעס ומכ"ג סמיל ככריסס מי גשמיס לאוהו סמקוס דלמנל ויכרד סמליס שיכור ככריס ערס ומללו מי סמלס וסלמו פי' סכריס ג' לוגין מים סמלוין ויפסל סמקוס וסמלס דלין לחת אס סמקוס פייס: (קו) ג' לוגין. ג' לוגין סמולטי' אס סמקוס סיטו אס ויכו טל מייס כולם אכל אס סי' ג' לוגין חסר קרעב און פוסלין ולי' סמל לחוקן קרעב אכ"ג או יין לבן וסמלס לג' לוגין ומרליסין מרלס מים און פוסלין כיון סמס סמכריס וכן אס סו ג' לוגין מים כלימחות ופסל קרעב סל יין לבוקן וייכס מרליסין און פוסלין כמחני מקואות וכ' פ כרעביס וסרלכ"ד וסרלכ"ג פי' ללכל ככריס כ"ב ופי' ככ"י סיוד למרס (לכריס מרסיס מסיכר-ייטס קמליל זיל) כלל כ' ספי' כ"ד מייס חס ויכיר כ"י כסיסקוס כרלויכס דייח דאס כנלו לחוס יין לבן חלי לג' סלל סינל מרלס כייס דפוסלין ואס כמערב יוחר ממלי לג' יין חוק פד סמכ"ד למזג בו מים כ"י וסכרי' פלו ככריס און פוסלין ואס סיון רשוי ואון דרך למזג בו כרעס מים כ"י וסכריס פלו (כמכרעוהו מים כרס) סמכל יח דפוסלין לאן דלס מיקרי פוד מרלס מחיג' וי"א דכל סמנח' סמס יין ככריס אף סלון אס אלס קיסח' ככנלמל ומכריכין סמל ממ איט פוסל אס סמקוס וי"א דככריס פייס ג' לוגין מים ופסל לחוס יין אפילו ככריס סמלו כ"י ככריס סמכרעבין פלו ככריס או מרלס סמיס פוסליס סמקוס פייס:

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף יח כ כא מו באר הגולה

(ק) ביניהם אם יש כנגד (ט) הגב ג' לוגין מים שאובין נפסלה. במה
 ירא בנסב ויהיה בו ג' לוגין אחד (י) מג' מאות ועשרים לטריבה: יח יב מקואות
 שאין בשום אחת מהן מ' סאה ונפל לזו לוג ומחצה ולזו לוג ומחצה ונתערבו ב' המקואות
 הרי אלו כשרים מפני שלא נקרא על אחד מהם שם מסול אבל מקוה שאין בו מ' סאה
 שנפלו לתוכו ג' לוגין מים שאובין ואח"כ נחלק לשנים וריבה מים כשרים על כל אחד
 מהם הרי אלו פסולין: כ יבד שדוא מלא מים שאובים* (קיא) והאמה (סיב) נכנסת
 לו ויוצאה ממנו לעולם הוא (ט) בפסולו (קיב) עד שיתחשב שלא (ט) נשארו מהשאובים
 שהיו בבור ג' לוגין: כא ימכה שנפל לתוכו מים שאובים ונספל ואח"כ ריבה עליו
 מים כשרים עד שנמצאו הכשרים מ' סאה הרי הוא בפסולו (קיד) עד שיצאו כל המים
 שהיו בתוכו ויסחתו השאובים פחות מג' לוגין יוכן אם עשה מקוה שיש בו מ' סאה
 מים כשרים ועירבו עם המקוה הזה הפסול מהרו אלו את אלו (ויסי) נשפך על סאה סממין
 סעיף יח ומלקמן נכניס ד טס מפסול ב' דפרס ג ה טס ומפיק הסממין הפוסקם

באר היטב

מכאן נראה שיש מקום וזיל קריה ע"ד (ט) הנקב פירות אם נבדלין
 יח מקום בשר סקר ג' לוגין ותפסות מקוה על מים שזורים יש נקב נבדלין
 ששם אים המים למשפך ורצו אם הוא להסיר הפסול ד"ו (לו) נפסולו
 ותיירי ע"ד נלמה מ' פסול דל"כ הכי הבור נספר כהשקב. ע"ד (לז) נפסולו
 כחז סדך משמש שמיים האפים ויולאים ששם לא נפסול אולם כולב ע"ן
 קרלשטובים וסייט מילחין אלף לפי משפך המים ספזי נצור והמים הזרדים
 נצורט הם יולאים דהיינו אם מ' סאהם הם מרובין אי"כ לפי משפך בור
 אם נצור מ' לוגין ותיי האמת ק"כ יולאו מ' לוגין משפך שולאו
 משלשם ג' חלקים דהיינו מ' לוגין ותיי הבור יולאו מ' לוגין ומשאריו כ' לוגין
 והרובידי כחז יש לבקך משלשם על משלשם מלאם הוא לחלק וכעניי הבור הם

דרכי תשובה

שכשצדו מל האבן מלמעלה מים כרי נפסלו מחמת כשאובין שחתה
 האבן דכלי סעק יש נקבים בכאבן ויש חתה הנקבים ג' לוגין
 שאובים וכנס שהסדך כ' חס בשדק יג דדוקא אם יש בעלונת
 פחות ממ' סאה אבל אם כ' בעלונת מ' סאה כל מים שבשלים
 לא יפסלו ז"ל חתה לרזון דידן שכל המים כהם ב' להמקום הם סולכים
 דרך המקום שחתה האבן וכוון שתי שם ג' לוגין שאובין הכי כל
 המים כבאים לשולם כפסול וכעבאר להלן בשפי"כ ב' צדך ס"ק
 כ"ו וחס להסיר אם כ"י פינדי האבן על הרגל ג' פחחים אך
 זכר אינו פחה שיהי פנודי כ"כ ושלפ"ל והאריך עם והפסול להחמיר
 ויבוא מפסול רב גדול ודריק אי עירא אפריס פ"ל ז"ל אבדיק
 גאלטם (מחלמדי החתים ז"ל) שפשו צדו מקום כ"ו שלם כשצדו
 המים שחתה כהכנסם וחס לא כ"י צדו או וכבד"ל לביתו חס
 לשמה נקב גדול ושפסו עם הרבה חלב כהכנסה עד שישבו שגזיזת
 כבד לרש המים שחתה האבן להלב זעב"ו צלוחותו קודם פטירתו
 דיקם לחקן ולהנביס האבן כ"ו שזכנו להסביר המים שחתו כדל"ו
 בלי ספק וכן נפסול מייש: (ס"י) ביניהם. מיי צדדים נבא ס"ק
 כ"פ ש"י שאפי' בחתונתו וכן שולחם ומיירי שגזיזים פחותים
 ממים ושיירי חלל הנקב מלאם שחלל כשפסלה כמד אבל פחות
 מן אינו פוסל ויחיה ב"ש:
 סעי' ב' (קיא) והאמה נבגמר לו. מיי צדד ס"ק ל"א וכן
 ג"לם צבא ס"ק ל' ד"ק אמה היינו מיי נאמים
 שאין צדד מ' סאה חקן און כשאובין למשך כהשקס אבל אמת
 נכנס הסכמת האמורים מייש:

זורה דעה הלכות מקואות רא סעיה כא כב כג

אלו כשלושין נערכו כמו שנהגהר למיל): **כב** (כמו) 'היה (לה) המקדה חסר ג' לוגין ונפלו לו (כמו) ג' לוגין (ק"ז) מים שאובים לעולם הוא כפסולו עד שירבה עליו מי גשמים או שיטמפו עליו מים בשרים עד כדי שנשער שנפלו עליו כמלואן הראשון ועוד (ק"ח) שהמים הבאים עליו דוחין את המים שבתוכו ומציאין אותן. היה המקדה פחות ואפילו קורטוב (ק"ט) ונפלו עליו מים שאובין פחות מג' לוגין והשלימהו לא (לג) פסולו ולא הבשירוהו ביצר דרי הוא כפסולו עד שירדו עליו מי גשמים או שיטמפו בשיעור המים שהיה חסר. נפלו עליו מי גשמים כשיעורן היו כשר היה חסר אפילו קורטוב ונפלו לתוכו ג' לוגין מים פסולו ודרי הוא כפסולו עד שיצא ממנו מילואו ועוד: כג ודוקא ג' לוגין שאובין מתקנין בכחם טוהא אבל אם סיחה טולס שאובים פסולו נחן מליס פד פסולו כדי מילטח ועוד לה מלטי ללא מתקנין כמים טוהאין לפי פדך ככשרים וכפסולים (ג"י בס כרלבי): **כג** אין ג' לוגין פוסלין (קכ) **אא"כ** יהיו של מים וטרייהם טרייה מים לפיכך ג' לוגין מים שנפל לתוכן יין

באר היטב

נפולס ליריך דלפי הענין ילכו ג"כ מי האמה עכל (לג) המקדה. כחנ העין וייריי נמקה פליה מחוקת רק מי פסל הלכך לערין טכמים ככלים עליו דוחין לז כמים שנתנו אלל אם היחם מנחקה יורח מהא אפכר שאלרו סס כמים שנפלו והמים כגלים עליו ג"כ וכחג האגדה עכאן היה יכל כשנבקן מקוה ונפול ג' לוגין מים שאובין אם יזילו מעט מעט יורח מהו שהיה ג' נפלה שנפלו למים בני לוגין שחא ככר אלל לא רחמי

דרכי תשובה

סעי' כ"ב (קמ"ז) היה המקדה חסר ג' לוגין. פ"י גלמים סך ליה כמס העך סך היו וכלשון בעין שרי רחמי לפי רוחני לכשירו אם לא שכלולו ורי חלל לכשיר ובני שכלי דוד על הירד כהס גסיר שכל רחמי לפי רחמי אם אפשר לכשירו ורי חס: **(קמ"ז)** ג' לוגין. פ"י גלמים סך ליה כמס העך סך היו ופ"י גשרים נפלו מי יורד ס"י ס"ז במקוה ששפס מימי ככלי שפיתס בלחי מטקבה ואלכא השם ששפס בחרס ג' לוגין מים שאובין ופ"י לנגוה במקוה סלח יתאר ג' לוגין מים גלוגין והוכר כרד כשאלו לשון המקוה כים שאלו מעט שאל מילואו וגם דכשר כמטאר בעין סך היו כה וגם משס דמעיין כוא ובשפתיים כמעיין דמעיין לית פוסל ככלושין וכארך ופולס ובעל דלן לכמוך ולפשה כה רק יורח מכרלוי לככשיר פ"י מלג לטעה מרליח ככשאר כקלח שאובין [פ"י לכלן סך קליב וס"ק קר"ב קר"ב] הונס חשג למוליל לפו על הוהן כמכילת פד כהס פ"י חלל לפשה עוד מלומס דביטב פ"י שש מלומס פ"י למוליל לפו כמכילת מקוה ככר ביארט כהס כרדכחש כמקומות רעה דליס במקוה כשמהקט פחה מלכויים מוליל לפו על כרלשונים וככר ביארט זה גשרה מנחיל חלק ד' ס"י ז' כ"י טממים פ"י שש גשרה פמק שאלה (וככר"י מחרניספסלולו דל) חויר ס"י ס' פ"ד מקוה שפלו מעמ' מים שאובים צמח שנקו לוחס פ"י ג"כ שכלל כיוהר חן כון רק ספסן ג' לוגין שגבר כ' כרמ"ח לסקל מכסס ס' דרכנן ור"ש כמעיין דלכיל ס"ס וכעלה לככל פ"י ש' (ק"ז) ס"ס שאובים. פ"י גשרה מוכרשים ח"ג ס"י ק"ג כולס שפסיל מי רגלים למקוה פחות מע' לוגין וכגלס כהס שיער ג' לוגין שאובין אם מיר דיעים כשלושים וכעלה לפסול דמעט ס"י כמחיר פ"י דכר כמקוה שחלל כמקוה כדון שאובין פסימטיד מנד כמחבר אם מיר ככסמות פוסלין כמקוה כדון שאובין פסימטיד רענבים פ"י מכל' שומלח חרס כ"י כ"י דכסמה לא כ"י חלרות כמים וכ"י כמך פירוח פ"י שש ולחס מיר דכסמה ל"ס: **(ק"ד)** שרשים רבבאים עליו דוחים את המים שבתוכו. פ"י גשרה

סעי' כ"ג (כ"ב) א"כ יהו של מים ומראדן ס"ב. פ"י כ"ג ללשון נפס פ"ה ד"ז דהיינו ג' לוגין מים כ"י לירוף מלג כדמסיק כסף כספין ולחס סכר קורטוב חן סלג מלומס חפ"ג סכלל מר"ח מים וגם ג' לוגין של מים ששפסו פ"י

יורה דעה הלכות מקואות רא מעיף כג כד

(קבא) ורבי (ט) מראהו (קבב) מראה (קבג) יין שנפלו למקוה דא מסלוהו וכן ג' לוגין חסרים כל שרוא שנפל לתוכן מעט חלב והשליטתו לג' לוגין ונפלו למטה חסר לא מסלוהו: כד (ככד) ימי כבשים ומי שלקות (ככה) וחמץ שלא החמיץ וכן ימי (ככז) צבע פוסלין המקוה בג' לוגין. אבל כל (קכו) שאר המשקים ומי פירות ומריים וחמץ משהחמיץ

ח טס מטה נ
פ טס מטה ג
מטהים דרבי יוחי
ולביא מלך ושלג
בגלה לנפול לית
נה מטהים ארבעים
טס ותיב י טס
מטה נ

באר היטב

לוגין אין פוסלין המקוה כמעט כרצונך והלא ככרעונים דמלך ופוסלין (ט) מליחין. ועוטף נפלים דוקוק ונפול מיט מראה המקוה חלל

דרכי תשובה

י' עיי' בש"ח אבני חר (לכסיל) מסלולאסוב זיל) ח"ב מירד סי' רס"ח דבר מקוה עכשיו נכחו לכלל מחשש שאובין בחלב. כרע נד שם אחר עפ"ל סמים ופגלו צו נשים היו סמים לכן ממע כחלב ועבולו או נשים כש"י מראה חלב ורע לפסוק בעזרים דנמשין אינו שפול שמי מראה והארץ שם בלפול דרביי כרעונים מצינו כהלא להחמיר שאין להקל ולפסוק על דין מפנין לקולא חמנינו ויש להחמיר כדי שמכנתה יתקב ובורס לכש"י עפ"ל נכוחס מראה חלב שארין פבילס עוד כשפט פייש: **(קכב) מראה יין.** עיי' בח"ק הקודם ופיי' בש"ח חשונה ע"י מדרה סי' ו' פ"ד ששפט חלב למקוה להכשר ג' לוגין שאובין ולא נאסף למראה לכן מחמת הפשעוהיה ונפלו חמץ בגלי והעמידו בניה לחס עשות עד שגללו סמים והספק למראה חלב אך בחוק ק' נהרעו סמים כמקוה לכן לא נחלבן שם כמקוה והפול דמין שבהמים חוק המקוה לא נחלבן או פ"ד אין להכשר ולהחיר משהו שווי כגללו סמים מהפסחיה או יחלבן ובפרט שם ח"ב לא נחלבן כתי פ"ד אין להחיר ככשר פייש: **(קכג) יין.** עיי' ע"ד ח"ק די ופיי' בפי חסיד למטה מהכ"י מהר"ם מלפריסמלולא זיל כלל ב' ספ"י ל' דין שנתערב כל שיש צו ששם יין ומרגש פעם יין במקוה פלטה ויש דוקוק דין חוק שנתערב כל ק' עד שנתערב פלוו כספ"י חלל בין רשוי אפי' נתערב כרע או דין חוק שנתערב בששם חלקים ונתערב כספ"י אין במקוה נספ"ל כה פייש בנזקק מה שצ"ל זה מדי הפוסקים כרעונים זיל [ופיי' דבריו לפיל סיק ק"ז מ"ח]:

מי קודם על יין וכו' לא חשיבי מים לפנין שאובין פייש מה שגללו כה [ופיי' לפיל סיק ק"ז]: **(קכד) ורבי מראהו מראה יין.** עיי' בש"ח חסד לאברסט (לכסמכ"ל חלופים זיל) קמ"א סי' כ"ט מ"ד מקוה ספ"ל מי מפין ורע לחסד והספק מהכ"י ג' לוגין ובורס ח' לית דם כרעס לחך סמים ששחנה למראה דם או ח' פקפק דבפנין שפ"ל שם כשם כששקס כר"י במכות דף ג' חמ"א מינא חקרי וכו' וריון שאינו נשחנה למראה יין ממע דעה השאל למחמיר והשכיח והחס רעוה השאל והסוכר להחמיר והפול דכלל דבר לה שנתערב ומשם המראה או נקרא סמים על שמו להחיר פייש וכו' לבטן נפש סיק ס"ז סג"ל כה גם הפירס שם דלוליו כיו כמבטל אישור לכהחלס ופייש עוד ש"י דלא בפנין מראה ד' ממע רק אם נשחנה ונפול למראה דם ופיי' בש"ח ביה שלמס ח"ב מירד סי' קפ"א בהפק דם במים כ' שארין ששפט דם כרעו במים עד ש"י מראה דם ממע פייש וכו' פ"ד ש"י על ירד כה כ' דל"ל ש"י מראה דם ממע פייש וגם בש"ח ביה שלמס ח"ב מירד סי' כ"ז כבטרו ובמלואו זיל כמו ח"ב צו וכו' דכרעה נופס להקל שא"ל ש"י מראה דם ממע או אם ממשין בחלב ש"י מראה חלב ממע וסמים שם דעל"ע לכהחלס ז"ל נהספק למראה דם ממע פייש ופיי' בש"ח חשונה ע"י מדרין סי' ו' כ' שאף שנתערב פ"ד ש"י ככל סק"ל כה מ"מ מכות מוב ית להחמיר לכהחלס מירד ופיי' בש"ח חשונה כשפט ח"ב מירד סי' קל"ד כרע שרעס כרע השאל להחמיר ז"ל ש"י חק"ק מראה מקוה למראה חלב ממע ולא כ"י במע שנתערב סמים ממדלוחס אמעו סוף כהר"ך והפול להקל רב רת עפ"ין ודעוה להקל כנוד ד' כמכנתה יתקב כמובל לקמן בספ"י מ' כשפ"י [ופיי' דבריו שם סיק דמ"ז] אמנם למירד ז"ל למעשה אם להקל דבריו כיון שפ"לס וגדולו פולס כנכו להחמיר כדי שמכנתה יתקב כנודע [ופיי' דבריו לקמן ספ"י כ"ט סיק קל"ט פייש] וגם כה"כ ספ"י זיל בש"ח חשונה כשפט ח"ב מירד סי' ר"א כבטרו ובמלואו דעוה להחמיר גם ב"מ על רק קל"ט חשונה ממעט עלא חמ"א למראה חלב לגמרי כשכש"י וכו' לא רעס למקוה טיע שח"א מפין פסיר מכה"י זיל ד"ס לחס דח"ק לו דין מפין להקל וכו' מילי סימל"י ניכר דבריו כ"י חשונה כשפט חלל שנתין מקוה ממילא לריבין למנוח ככל סי' ותשם להחמיר כנודע מדי החש"ן זיל ופיי' בש"ח חשונה כ"י להכ"י מ' זרוק ככסן זיל פלפולין חירד סי' כ"ה מירד מקוה כשכש"י כחלב ובפ"ה ע"י ער"י מי המקוה לביים ביוחר נפול לחוסה ג' לוגין ב"מ שאובין והפול להחמיר דר"ק בין אפי' בקודם צ"י לוגין משהו דחמץ מרגש חקרי כעבולר כמכות דף ג' משה"כ בחלב דרבי חלב מרובע ש"י קראל כשם חלב ממע לבר ח"י זה הפול דמ"י כשנתערבין גם כש"י שאובין כחלס ולא כ"י כעבולא אישור לכהחלס פייש

בנזקק:

סעי' ב"ד (קכד) די כבשים. וכו' עיי' גדולי סוכרס עבול סיק ל"ס ע"ד דכל כ"י דמין כמכש"ן ששם חלוחת סמים פוסלים חס המקוה: **(קכה) וחמץ שלא דהר"ן.** עיי' כ"י חסיד למטה (לכסיל) מהכרע"סמלולא זיל כלל ב' ספ"י כ"ט דר"ו מירד כחמד שנתן מ"מ על שפ"י ומלל כדי מרעו חלל כמלל יחר עבדי מרעו ח"ס מלל פמות מדי אין שפול חלל לשי חש"ן סמים ש"י ג' לוגין מ"ס לבר כ"י שנתערב וביאר ש"כ עוד כ"י הפוסקים ד"ל שכל זמן שלא החמיץ אפי' רעס חלחול ומלל חלחול ומלל ח"י מלמק"ד להכ"י כ"י לוגין ביחד שם סמים ויש דנפולא כדי מרעו אפי' כמכש"ן שפול צ"י לוגין ובצ"ל יחר עבדי מרעו ח"ס ח"ס פמות מדי והחמיץ אין מלמק"ד כ"י להכ"י כ"י לוגין חלל בש"י ג' לוגין לבר כ"י שפול אפי' כמכש"ן ואם מלל ר' י"ל דל"ק חלל חמץ אינו שפול ויש דשפול פכחד פייש ופייש עוד כמכש"ן למכ"י כלל ב' ספ"י ל"א כנתן סלס וגמל סלס דרביי סה"ך כר"ל כה פייש ופיי' בש"ח ח"ב יתקב ירד סי' מ"ב מ"מ כמין נתן סלס וגמל סלס פייש: **(קכו) שאר המשקים.** עיי' בגדול סוכרס עבול סיק ל"ס ע"ד דשכ"ר ד"ס ממים שפ"ל מרעו ח"ס מרעו ח"ס פמות על שפ"י סלס לו דר"ט ניכ"י סמים אפי' דל"ח ב"י פעם ד"ן

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף כד

אין מוסלין מקה החסד בני לזנין וגם אין משלימין אותו לדבשידו שאם היה בר
 (גב) לים שאין ונפל לתוכו סאה אחת מאלו אין משלימים אותו יאכל אם יש בו מ
 סאה ונפל לתוכו סאה אחת מאלו ונפל מתוכן סאה אחרת כשר (קכז) ואפילו עשה
 בן עד (י) יום פעמים (קכח) אבל במים שאובים שנפל סאה למי סאה כשרים ונפל
 פירות והעמידו
 סכמים צמי פירות
 דלא מי לפרילם כלל

באר היטב

פתחי תשובה

דן זה בדיאי יש להחמיר עשה (י) יום פעמים עין בהשבות רבנו עקיבא (גב) לים. והיא ספר קודמות לין עמליין ללא ולשמיין דלפילו ספר סלס

דרכי תשובה

כבסז מפני מים ויש להקל כיון שסוף לנרך כמי פייש אמנם
 פייש דבדיו צבוח שלמים כמי כיב עמי עמי מלמל למי סמפין
 נמקוס גם כמי כיון דנמקוס מל מי נבטיס ית חשש נחן ומל
 סלס סייט כרי גראכיד וכדעביס וזמי כבד רניס וכן שלמים
 מל טכבו להקל פיי טעוליי מים ממקוס כדי להממש פייש ופיי
 בשיה סייס כיד הסעדי (לכנימ סייס סלאמי זלי) חויד סיי מים
 שכמלס טעוב למות להחלס לדי הסעדין נחנן סלס ומל סלס
 אם לסעדי אכל סכיס סעוד סירחל גדולס וכספוד מרונס לין
 להחמיר מל זס פייש :

רעיי בשיה אמרי יושד חיל סיי קירל פיר מקוס שכחחונס
 מליחס מים כשרים ומליונס טפולין כס סיי מים טלובין
 וטלונס מחוברת להחחונס נקב כספויכי שברלספ סעספספת
 דיניכס ופחוס נקב חודי וכפלוונס מנקן כלל פמס סייט פיי
 ברוס שפחוס נקב שברלספ וכספחחין סקביס יולחין כל סייס
 שפלוונס וטפוכן מים אמריס לעלוונס וכן כלל פשס והסחחונס וכן מנקין
 רק פיר לני טייס חספס כרי סעודל סמחפ נחן סלס ומל סלס
 כיון טפלוונס מחובר להחחונס פיי נקב כספויכי סיי כמקוס זלי
 ופיי נקוי כמס פפמיס לול כעלר כחחונס מים מקוס לו יל
 דחף שמתקב כספויכי לין כמיס מחפריין כלל ככו שרואין כחוס
 טחף שפלוונס חספס כחחחונס טלונס וסלס להחיר דלחין כמטוב
 נחן סלס ומל סלס בככי ויכי נלחס ומלס כזס סייק ניד דלחין
 כזס כממורנד כנרוח מבוס נחן סלס ומל סלס ופיי בשיה
 חכס סופר חודי סיי רעיי בשיה אמרי יושד חיל סיי מים
 מים פיר כחחיס כזס ופיי בשיה כרי כעמיס מסיס סיי פיי
 שכפולס כפולס להקל לעס כערך גם נחנן סלס ומל סלס סכיס
 שכווס חחפ סעפחפ כרי וכדיל דיל דיכד אריחין סן וליכל למינד
 דיחירו פיי בשלונין אכל כסלחין ככלן חחפ סעפחפ כרי וכדיל
 כרלוי לין להחיר ככבי פייש [ופיי כזס כדבדעט למל ספיי די
 סייק לין] ופיע חריטה דיכריס כעמין נחן סלס ופיי בשיה כמח
 יוחלל סיי ייב וכיי לים :

והגה מוכן ממילא ופכוס גם לפי דבריכס שכוו רק בשמה
 סדחפ סלחל כולפון אחר לוי ליהדי סמקוס טעוס כנחן
 סלס ומל סלס פייש רק ככעפחפ כרי וכדיל כמי אכל עמיס
 לופון לכשמר חוס כודלוי לול יעש מקוס כז וכרי וכדיל שריס
 טוג כלבכס כודלוי יסחדלו מקודס טלח יעש כזס עד דפס עפס
 מרזחוטו כרלשניס וכחחחונס זלי רק שחסי מקוס כשריס להחלס
 לכיפ :

אך כיו לפי די סמקוס סמיל דנתן סלס ומל סלס כול רק עמיס
 מרלוח סמין פיי כחודי פמס כעפחפ כדחפ גדול וככל אמנס
 לפיר רניט כדבדי חייס כחסי חיל חייס סיי לין דרק לעיפח
 כרעביס יוכל לכיזה דכפמס כזס מטוס מרלוח סין אכל לפיר
 כרלכרי כרלס שכווס מרלוי וכל עפס מטוס מרלוח סמין לין
 משיס

פכד כי כריע פיי עמיס כי כמס סיוחלמי מוח עמס להחוס
 ולח נחיות עמס למקוס ופף דמס סמס טעמי אמרינל מים ית
 להחיר ספיר וכי נלחס סייק קיס ופיי בשיה סרי סריס
 (לסמכרטיק זלי) ספיי יד לסי רל דכררטיס מוחין ארוס ליע
 פולס סמקוס פייש כלרך ופוד מוס סס כחסי טלחחי כרי מיי
 ופיי כפי חוטר למכרס מל מקואות (לכנימ סמכרטיסמלפוליס זלי)
 כלל כי ספיי לים למין ספיר מל טפויס סמכרטיק אס פולס
 שפיי מרלס פייש : (קכז) אפיי עשה כן עד יום פעמיס.
 פיי כדריס כנחל סייק כרי וכנחל סייק כרי דלחין להקל כספס
 דלוריחי פפיר כרי כמס כרעביס דלעו כער כמסקין ופיי סירוח
 לול כנחן סלס ומל סלס פיר פייש וגם כדיון כסמוך כנחן
 סלס וכל סלס לין להקל לול מל רונו וכן כול סכמחפ סמחחיס
 אכל כעמין לכיפ נחן סלס ומל סלס כער עד פולס וכלכד
 שידע לו שכוו סמין ולעו מיי חמלח מכל כדריס סס ופיי כפי
 שיוטר למכרס (לכנימ סמכרטיסמלפוליס זלי) עלל כי ספיי לי
 פייש : (קכח) אבל כמס שאובין וכר ואפיי עשה כן עד עולם.
 ודפס כרעביס וכרלכרי וכרעביס ופייש יוסף דגס כמיס טלויס
 כזס ליע כער רק עד יום פעמיס שיעלר כמקוס חוז כשריס
 פיי כמיס סייק מים כמס סייק סיי וכי נלחס סייק קיס
 ומלס סייק כדי דרלוי להחמיר כן פייש ופיי כעמיס כזס כמס
 סודל מרנכס לפטין סמין טעוב דליש חשש נחן סלס ומל סלס
 ופיי בשיה כעבי מוס חודי סיי מים כמקוס כזס כעפחפ פמט
 ריע עד כי כיהס נכל סלס וכן סלס ויש להמס כחומרה
 שסמקוס כיל כרי כמלס להחיר כעפחפ כדחפ כספס כמחבר
 כזס רק מוס שיערר וחרו כולל טלוב כזס כחחיס פייש ופיי
 בשיה אכל אכריס (לכנימ אכריס טלח זלי) סיי לין פייש ייכ
 להחמיר כזס כדי כערך לך כמקוס כדחפ וליס ככל לתקן לין
 להחמיר עד כמחבר ומשפטיה כחחחונס ויש לסמוך להקל כנחן
 סלס ומל סלס מכל ופייש ופיי בשיה אוריין מליחלס (לכני
 סמכרטיסמלפוליס זלי) סיי כיה מים ופולס כזס פייש וכדבדיו סס
 חסי קריס :

ועתה ראויה בשיה סרי סכרס לסמכרטיק זלי חסי מים לסי
 רל פוס שמיקל כזס לפטין נחן סלס ומל סלס ופיע
 פוד דיל דכל דפס שסמקוס כמחחחיס כול רק מפני מים כנחן
 סלס ממקוס אכל כעפחפ ממי כמקוס כמיס קריס כדי שיוטר
 להסס לוחו ולחיר מחיר לכוטר יל דעמור ולחיר כיה גם זס
 כניע פייש ופיי בשיה אכריס (לכנימ סמכרטיסמלפוליס זלי) כרי
 מיידי סיי מים שכמלס להקל לין להחמיר כרי הסעדין סמוכס
 כעך כזס ופיי בשיה כזס טלמס חייב מיידי סיי רמ ייכ כדיון
 זס כעפחפין מן סמקוס כדי להממש ויש להמס דרעס כרלכרי
 וכרעביס והסעדין עמל כעך כזס ככל וכפולס להקל דיל דליש

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף כד כה

באר הגולה

מתוכן סאה סאה ונפל לתוכן סאה מים כשרים אמילו עשה כן (יח) עד עולם (עג) כשר: **ס** לייחזק נקבץ
לגביל ג סס ובר **ב**רה (קכט) ימי צבע יש להם דין מים לפסול את המקוה החסר בני' לונין אע"פ שמשונים
מראיהו ממראה המים 'אבל המקוה השלם אע"פ שנפלו בו מי צבע ושינו (מד) מראיו
לא נפסד יוכן אם (קל) הדיח בו כלים ונשתנו מראיו או ששרה בו סמנים או אוכלין
ונשתנו מראיו לא נפסל (יט) 'אבל אם נפל לתוכו (סס) יין או * מדהל (פי) סמנים כחלום

פתחי תשובה

אמר מי רכב אוח פי ותי רכב אוח כיה מיש בזה: (יח) עד עולם כשר.
עברת ועין כדנול מרבה רבבי מבוחר ששקמו של הרבנים מאי
מראה העין שאמר שכלו הוא שגוב ולשו מראה המקוה שהוא מעין
העובע ליכא חשש שיעוד לכל שמעין זה אין דרכו לפסוק ועין
בהשוות משכנות יעקב סימן פד ובתשובת חתם סופר סימן רי"ד מיש בזה:
(יט) אבל אם נפל לתוכו יין, ועברת ועין בהשוות משכנות יעקב פי'
מד לאמר שהע"ך שם כי יש קטן מקוה על הרובים להציל מים שחובין
כי לפעמים מפתח רוב הרחיצה שמתרחק המים חסד בכל יום משכנות.
מראית המים מפתח העין האור והדין לפי הלב יש בזה חשש שיהי מראי ומבחר כמותו דף פיו ע"כ בו וזה שירקשו תוספות שם פ"רא דפי צבע אין
מוסרין בשניי מראה מראה לתוך הרחם עצמן לא נשתנו כלל רק דפי צבע שגוף לתוכן נרבו לשנתה ובעצת ליה ביה משנתו אבל נשתנו ע"י
האור הרבה של המקוה עצמם נשתנו ע"י האור וזה ע"ק פ"ד מאד ע"ל ולענין הוא הומרא נדולה ולא שפעת וזה מצינו וישנה רמב"ם שם אין
הבריא כי בפשט לשון הגמרא שם מה מים שלא נשתנו אין הכוונה כלל דאם נשתנו ר"ל סמולים אלא רמזים מים לא נשתנו דנשתנו מה שאמר נ"כ
בבב' ע"א ע"כ מה מים שלא נשתנו אף אובל כו' והרמ"ם ודאי לאו לענין אסור והיתר קאמר דהרי הרמ"ם שם אפשר ליישבו גם אין להכריח רמ"ה

ב"א היטב

אין מוקלן ע"ך (עג) כשר ודעת הרמב"ם דמיהם נשונים עד חנו
זקק כשר ולגיה סמולמוריס סבינו לכשרי ויהי אף כחוי לסתים
סולם עין המלוקח כי כ"כ בניי: (מד) מלשו. מפני שאין זה מנוף שיער
תוספת את מלשו וכן מי נגע אף נכס כי אם כשרים סמנים וכן נשתנו
ע"כ שיעור אלא אפי' נשתנו מראיו מלג לי פסול ע"ל הכלב"ד (מה)
יין. אפילו אלו נשתנו כן שמתוך למתן יין ע"כ כנה ומוסל ענין סג

דרכי תשובה

משים ויבטח (שכניה סס בדיח) מלאס שטוח מדרכין אכל לא
מטוס מראה העין ולפי' אף לסקל אפי' בשפת הדחק וכמו
שכחלס סס. וגם פ"י כשפרו דבני חיים על כ"י פקולות ספ"י
כו כשופו ע"י שטודרו שמשפין לוח [ופ"י לפיל כס"ק ל"א]:
ועובד"א ידענו שס"ד לי אלאמר כס"ק וי"ע שרמי עלמיו כי בקי
פרשמישאל שמוכ"ז ע"ק [פס"לבו כנ"ק י"ע] ובי אז כר"כ מר"ה
דלחרא סס כגלון הסודרס כעל שר"ה ביה יתקן ו"ל [ש"י אח"כ אב"ק
לעוב] ופמד כש"ק כמו שפ"ה ויחד בניה כמרחן סמך למקוה
להסיר ולמטע ולקרפ"ס שלא ילכו לשאוב ממקוה כדמים של
פ"ג ל"יך היס"פ כדו שלא יהי אח"כ שאלה נפל סלס ונחן סלס
שכסופו קודם עבילה כששים:

וכן אכן בעתוהן בשיחה מנחה אלפרד חלק פי (כח"י) פי פ"ו כחשוכ
לקק קרעמ"ל לכ"ד כר"כ וכו' מר"ס נפש נלמס שליכספל
ג"י שעי"ו להחמיר בנחן סלס אכל סלס ולייחתי נ"כ לדברי רע"ט
כדברי ח"ים כחש"ה כ"ל:

סעי' כ"ה (קכט) מי צבע וכו' ושינו מראיו לא נפסל.
פ"י כפ"ו ס"ק ל"ה ומובל בב"כ"ס ס"ק

מיד דמינו מ"ס דל"ן כ"ס ממש ופ"י לפיל כש"ך פי ק"ה
ספ"י ר"ו וד"ק שם ס"ק ל"ה כהמראה מן כ"כ"ס א"ן כו ממש
ולשו דומס ל"דו שמו"ץ לנכ"ד דכח"ה ית ממשות כד"ו ע"י"ש ועפ"י כוניה
כ"י לבנת נפש ס"ק פ"ג ד"ו פ"סל לח כמקוה כשינו מראה
ופ"י פרע"ג ל"ו"ה ס"י ק"פ ס"ק ו' ונ"ס פ"ו אר"ס על כ"י
נפי ס"ק ב' פ"ד כ"ד"ו שם דמינו כשינו מראה ששטל לח
מקוה וכן כוח כונח ספ"ד שם דמינו כ"ו ששטל לח המקוה
ופ"י פ"ד כג"כ"ג נפש שרי"ר והס"ד שפי"ן כ' כד"ו ממש
סמנים ור"כ"ס כוח שמניחה ולחוח ור"כ"ס כ"כ"ג ד"ו ס"א שמניחה
או לחוח אלא שד"ב מוש"ס מסי"כ"ס ס"ק ולא נראה רק מראה
אכל חוש"ס כ"כ"ג סמנים ס"ס דברים נח"ס חוש"ס כ"כ"ג מ"כ"ס ש"א"ו
ג"ו"ל ל"כוח נח"ס כ"י"ש"ס א"ן כ' ממש וכו"לן ל"ח"ה ולפי"ן ח"ל"ט
וד"י כ"כ"ג"ג כ"כ"ג ית כ' ממש וכו"לן אכל ממקוה ע"י"ה סמ"ן אף סמנ"ו
נ"ך סמנ"ן ונ"ט ח"ך וכן לו א"ן כ"א"ן רק מראה ש"ן כ' ממש
אכל שמניחה או לחוח כח"ס נפש נ"ך ח' פ"ס כש"ס וכו' ממש

קכ"א

יורה דעה הלכות מקואות ר"א מע"ף כ"ט

(סל"ט) אין טוהלין והשחר והגלים

דברי תשובה

כרעס ויחר מכשיו ומירח גדול לאור אה המקו והכשירו
 דה ונקן למדן אי מלכ לכשיר אה המקו על שום מירח
 ויניח דיינו מי סיד שיחט לוחס מד שיחטנא כמים למרח
 סד ויחשבו כמים מליטור מליטור ומגן אה זמן בשיחור מי
 המקו למרח מים יחכר כל ממילא. וכנס רב השאל איט
 מפיר לרבי הלמדן כייל פי כל מי שחכנס כל בעלי ארצה
 להכיר מקו ששחיר בה לאור כינוצ מפס מים פי שימי
 מרח שפירי לוחס יין אי חלב וזי סוף רביה רביה ספי
 ריז חס בעס הכוספסח וכו דוקא נטו כן רק במקו שז
 מלי חשט שארין דרבנן בני לונן אבל כהא שז מלי חשט
 שארין מדאורייתא כינו כנו צריך אן שפיל כסיה סה
 וכדמשע מדברי הכוספסח ורמיל דלח נקמו בלוגס רק ג'
 לנין ולא שמשין רבחה ויחר דלפי ית צבד רוב שארין ופי
 לא שמשו מפולט להכיר לחקן מקו מלח מים פוליס פי
 מלכ זי אשר סוף נגקל בלא מירח ומל כלל מחדי כשאל.
 ואמירי האריך שם לפלל מל מה ששבו רוב השאל מי סד
 למד כי בלחמ רק סיד ממש מטי לז ולח מי סד שסכ כנו
 מי לבט וגם האריך שם לבאר דבס כנוני דברי רוב השאל דגם
 ציור ממש אן לכשיר בוס מקו שיהו עומקה למלח מים
 פוליס רק שבעט להכשיר להכשיר ציין אז חלב כשיי רק חשט
 ג' לנין ששכנס שארין ששאר בקרקפיה פי חוק כמים
 שחא בלחמ פירפ ספק מעיין שז דישו להכיר גס בלא זז
 אכז לא זולח פייש סד באורך ופיי מיש לקמן כשיק
 שאלחי שבעטן פי חלב ובחור אופן ומיש בעס שיה מבריש
 חז ספי רביז וגם לענין להכיר לכשיר פי סד אז מי סד
 [חז כשאל שם הוא ניכר כשאל גיב כשיר צב חפסלה לאמר
 זייש צללסיה כזי כשיק סה לפיל] ובשיה מבריש שם אן
 ולח ורפי צידי וטוס להמיר בוס פייש ופיי בשיה פרוגה
 כפוס חייז וירד ספי ריב ששאל גיב שאל זי (מכרז השאל
 בשיה צבי חפסלה ושיה מבריש כיל) פי מקו שכשיר
 כסד והפלס לאכור פייש ופיי בסי פוך שי על פיוד חס
 ששאל גיב מל ככז והפלס דסד שינוש במים אן לז מי פיוד
 ואן כר לפשו ממנו פוקה וסי דליו פולל פי לנין שארין
 פייש: (סל"ט) אינן פוסרין. פיי בשיה קלח סופרים כשממו
 לשיר פכר ספי ייה במקו שאר לנקוחה ממחמ שיכי חשט
 שארין והפלס דאן מינוק בין אס חשטו כשארין חלס למרח
 יין אז חלב בין אס כחטו במקו כר וכי צמיטורו שרי פכר
 לכל עקוסה ספי ריח חשו ליד פייש וכן פיי בשיה קלח
 סופרים שם ספי ייב גרס ופיוד שאלח כפיני זכי ופייש בשיה
 ריח ופיי חס ציודלי פכר צבגה סיק ליי חל לל דוקא שרס
 שימי מרח לנפלה ג' לנין אבל אס ברו שייס בנה אי פול
 וארז דבגל כשיק ייה בירסי דלס נאלכ שיפור מקו וזי לנין
 ציבא כר מימ סהא לפיקר סדין חידוש כוח אן לט לכוסף על
 חידוש פול ומנאל לפי דריו דכשני לנין שארין קוטו להכשיר
 מרח שפיר דלח מעי.

ודבר בלחמ וכו ציודי המקו שטבין כדי שלא יתחז ג' לנין
 שארין מריש משק שמשין כחוכס חלב אז יין פקפקו
 כרעס הכיסי גדולס כיו דכשיי ספי זז ספי מ' וספי כ' וכי
 וגם סדך פיק רז בעס כיודס וכו לא סחירו כלל מחקנס זי
 לשם כחוכס חלב אז יין ופיי בשיה לז לכשיק מליבווישע זיל
 סכנא

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף ל

(מ"ט) (קמ"ג) אפילו (קמ"ד) עשה (קמ"ה) כל

באר דומה

(מ"ט) אפילו. והדין ש"ק ע"ז וענין כמה דאית גמלי' לפסק ול"א ממני מכל"ה בלא אף ע"ש בו דמי מן סאה רק לטובל דיו נבל' כ"י לטובל שרי אם אין

דרכי תשובה

המקוהים מים לתוך המקוה וכן זכורנו כד הוי"ט מילת המד
 אלוטרי' כגאון רע [בפ"ל סה"ט] למשוח מקוה בחמל' מ"י שהול"ו
 מים ממקוה וסב"ו'ו על' והכניסו לתוך המקוה הריקנית ואח"כ
 ימנו ממרחק מוד שהפסד רמ"ג הפע' וס' למים מן סאה אמנם
 פכ"ז [בקרן] אם אי' לטוב'ו של' כ"א קרה אזי אי' להול"ו מים
 שבמקוה חמל' כיון שבג"ד וקרה אין סיח'ר למשוח ממנו מקוה
 בחמל' לדפח' הרמב"ם כע"ש כ"י וכ"ע (ואף שמדברי כע"ש ספ"י
 ל' משפ' להח"ד) אי' לא נר"ח ב"ח יותר מאל' יכנסו הקרה
 לתוך מ"י המקוה וכו' ואי' אי' להול"ו מים כ"י להפיל קרה
 הרבה לתוך המים מ"ד היל' ואח"כ בחוק' יול"ו כל המים ויפילו
 של' בחמל' כ"ל מ"ל ב"ז מ"י"ט: (קמ"ה) כל ר"מקוה
 משל' א' ב"פ"ד. מ"י ב"ר"ה מרמ"ס ח"א מ"י ר' מ"ד שהל"ט
 ש"ש"ר אזי אין שום פמ"ן וק"ה למ"ט מ"י גמ"ס ומ"ה מקוה
 מקרה ופ"ד כמב"ר"ה כ"ס כספ"י ל' ונאשר ממנו ג"ד דברי ס'
 האש"ו'ל ונח' אש"ו'ל שאין להס'ד מקוה משל' אם כול' או רוב'ה
 משל' גם אחר ש"ש"ר כיון דבשעת הכח"ו לא ח"י ר"ו'י להפיל
 אף ש"י ק"ה להפס'ד של' חוק למקוה גם מ"י פ"ס' מלוג"ס
 כ"י של' ה"ח"ס כול' מ"י ר' וס"י ר"ג והס"ד'ס ר"ב א' לית'ן
 פ"מ ש"וואס"ד לתוך (סמק"ו) של' וכפ"ש ש"ס ב"ג"ף ד"ן
 של' והב"ד כמוב"ל בנח"ל אש"ו'ל והכ"ו מ"ש"ר מ"ר"י
 אס"ד ח"ד'ר מ"י ר"ג וב"ס ש"ר פ"ר"ה (לכנסת"ר"ק ד"ל)
 ח"ד'ט ד"ר ז' מדמ"ו דמ"ה ש"מ"ס מ"י גמ"ט כ"י א"ר' להפס'ד
 לא מ"ק"י כ"ו"י"ו מ"י א"ר' וב"אמ"ה ז"ו מ"ד ב"ח"ס ש"ס גם כ"י
 האש"ו'ל פ"ס נח"ל אש"ו'ל והפ"ל שאין ל"ז"ט לחומר' כ"ל מ"י'ש כ"י
 האש"ו'ל ובפ"ר"ם ב"ק"ה י"ה לפש"ח לכתח"ל כל המקוה. וע"ד ש"מ"ו
 הקרה מ"ל פ"ס"ן של' ב"ר"ל [מ"י מ"ש ל"ע"ל ב"ס"ק ה"מ"ז] מ"ד ש"מ"ו
 וגמ"ט למקוה כ"ס דש"מ"י כ"י מחכ"ה מקב"ל כ"ווא"ס מ"י' כ"י
 ש"מ"ט מ"כס"פ"ן למקוה ד"ך ג' מ"ש"ח מ"ל ב"ק"ה י"ה להק"ל
 ב"ד"א וע"י"ט כ"מ"ו מ"י וע"י ב"ר"ה ש"ח"ל ע"ל'ס מ"ד"ר"ה ח"י"ג
 מ"י ק"י"ה ש"ח"ד להכ"ה של' ב"ק"י'ס ולהכ"י"ו ב"ק"י'ס מ"ל כ"ס"י'ס
 ולפ"ר של' מ"י פ"מ ש"וואס"ד'ר מ"ד ש"מ"ו למ"ס וע"י"ט כ"מ"י
 (ש"ל"ח"ד"ן) מ"י ק"י'ט ד"ג'ס ל"פ"ד ה"ח"ס'ס ש"מ"ו"ר להכ"ה כ"ש"ר"ה
 כ"ש"י'ס מ"ל ד"ף א"ן ח"ש"ט ב"ח"י"ה כ"ס"פ"ר מ"ל כ"ס"י'ס מ"ש"ס כ"ו"י"ו
 מ"י ד"ר ב"ק"י'ס ד"כ"י כ"ס"י'ס מ"י'ו'ס א"ח כ"ס"ס ל"כ"ר ב"ק"י'ס מ"י כ"ס"י'ס
 א"ר"ב"ה כ"ס"י'ס ק"ה א"ח כ"ס"ס הל"ה לול"ה כ"ס"י'ס כ"י כ"ס"י'ס
 ז"ן ל"ד"ו' לתוך המקוה וכ"י מ"ב"ו'ד ד"ל"ס כ"ס"ס ר"ו"י"ן ל"ב'
 ז"ל"ח"ס א"ן ח"ש"ט ז' פ"ח"ו"ד מ"י"ט וע"י מ"ד ב"ר"ה ש"ח"ל' ש"ל"ס
 ח"י"ג"ה כ"י מ"י ר"ס"ה ש"ח"ד להכ"י'ר כ"ס"פ"ר מ"י מ"ש"י"ן ל"ל'
 מ"י ק"י'ה מ"י כ"ו"י"ו מ"י א"ר'ס וכן מ"י ב"ר"ה ח"י"ס מ"ל ש"ל"ס ח"ה
 מ"י ס"ה ש"פ"ל'ס להס'ד ולפ"ר של' ב"ק"י'ס מ"י ד"מ"פ"ף כ"ס"ג"ו
 נח"ש"ה ש"ח"ל"ס מ"ד"ו ונ"מ"ס"ס למקוה מ"י"ט וע"י ב"ר"ה מ"כ"ר"י"ט
 (לכ"י"ט א"כ"ס"ה ש"ווא"ל ח"י"ל"פ"ן ד"ל מ"ל"ב"ו) מ"י ל"י"ט ש"פ"ל'ס
 להכ"ה להח"ד'ר ש"ל"ה לפש"ח מקוה משל' ש"פ"ס"ר"ו מ"י ד"מ"פ"ף
 מ"ש"י"ן וח"ש"ט ש"ל"ה כ"י כ"ו"י"ו מ"י מ"כ"ר"ס מ"י"ט וע"י ב"ר"ה
 ר"י"ב"ל (לכ"י מ"ש"ל"ק"ט) מ"י מ"ד ב"ר"ה ומ"ה א"כ"ס"ה"ן וכ"י א"ס מ"ס"י
 כ"ו"י"ו'ו של' לא ק"ה כ"ל"ס כ"ק"י'ס'ס של' ויח"ק"ו ג' ל"ג"ן מ"ש"פ"ס"ן
 תוך כ"ל"ו ול"ס"ת"ן מ"י נ"מ"י'ס ש"מ"ו"ס'ס ב"ח"ד ח"ד'ר ש"ווא"ס ש"ס

במ"ן ב' המקוה"ת סמ"כ"ו"ה א"י וכו"י"ט"ס נק"ב כ"ס"פ"י להס"ק
 כ"ס"ו"ר"ס א"ס מ"ק"י'ס מ"י"ס כ"ס"מ"ק"ה ס"ל"ח"ה א"כ"ל כ"י"ו ס"ק"ו
 כ"ג"ל"ו"ו מ"י"ס ומ"ש"ו כ"ק"ה א"ח מ"ו"ד"ר כ"ס"ק"ה כ"ס"ו"ר"ס מ"ש"ס כל
 א"ר"ו' ל"ב"ל' א"ן ב"ל"ה מ"כ"ב"ה ו' ו'ל"פ"ל ול"ס"ד"ן כ"ד"ב"י וק"י
 כ"ח"ס"ס כ"ו"ר ד"ל כ"י ר' כ"י כ"ס"י'ס כ"ה כ"ל וע"י ב"ח"ס"ס ש"ס
 מ"י ר"י"ג והפ"ל ש"ס כ"ב"ג"ם כ"ו"ר ד"ל"י'ס כ"ה כל כ"ר"ו"י ל"ב"ל"ה וכ"י
 וא"ן להס"ד כ"ש"פ"ס"ה ק"ה ז"ל"ג א"ס ר"ו"ב מ"י"ס וג"ח"פ"ר"ו ח"י"ט"ה
 ק"ה י"ט"ל"ן להס"ק מ"י"ט וע"י ב"ר"ה מ"כ"ר"י א"ס"ד ד"ל
 ח"ד'ר מ"י ר"י"ג ש"י סיח'ר ול"ס"ר"ו"ה להפ"ס"ר"ם של' ב"ק"י'ס ל"ס"ן
 כ"ס"ל ב"ק"ל"ח"ה ו"ר"ס ג"ו"ל של' נח"ש"ט ש"מ"ט"ב כ"ס"ל"י כ"ש"פ"י (ש"ל
 נח"ש"ה) וב"ק"ב ס"ה"ל לפש"ח מ"ר"ו או ק"ס"ה ח"ל"ל של' מ"ח"מ"ה ואח"כ
 יס"ק"ו ש"ס ת"ח"ה כ"ל"ו ונ"מ"ט"ם ש"ל"ה י"ו"ב"ו מ"י"ס ד"ך נ"ק"ב למ"ר"ב
 ס"ק"ן ש"ס ל"ט"ר של' מ"ן סמ"ק"ו ל"ש"ט ז' ו"י"ח"ס א"ל תוך המקוה
 י"ח"ס"ו וי"ט"ל"ן כ"ן מ"ד ש"מ"ל"ה ש"י"ו"ד מקוה מ"י"ט: (קמ"ג) א"ש"ר"ו
 ע"ד"ה כל ר"מקוה ש"ש"ל. מ"י כ"ס"י"ס ס"ק מ"י"ס כ"ס"ה ס"ק"ו וע"י
 ב"ר"ה ד"ע א"ח"ה ס"פ"ס"ד"ן ח"י"ן מ"י ק"י"ס ש"פ"ל"ה א"ח"ה ח"ר"ו"כ"י"ס
 ד"ש"ו"ד לפש"ח מקוה משל' לכתח"ל כ"י הרמב"ם והר"ה"ם מ"ד ז"ס
 א"ס"ר למ"מ"ן ב"י ד"ח"ק מ"ד ש"ח"פ"ר"ה מ"ש"ל"ו ש"ל"ה ש"ח"ן כ"ח"ו
 ב"ח"ל"ה (ש"י"ה ר"י כ"כ"ג"ש"ו"ה י"ה ר"ו"ב ש"י"ו"ד מקוה) ול"ח"ו"ד ול"ח"ה
 ל"ח"ו"ו של' אחר מ"ד ש"י"ל"ס ש"י"ו"ד מקוה כ"ו"ן ד"ר"ב לח"ס ל"י
 ר"ח"ר"ב ונ"מ"ט"ם ש"מ"י"ג ל"כ"ר ח"ד"ה כ"ש"ר"י מ"י ר"ה א"ח מ"ד ש"י"ן
 ל"ח"ו"ו ר"ב כ"ס"י"ג (כ"י ח"י) א"ח ח"י"ן מ"י מ"י' ש"ל' ל"כ"ר"ב"ס
 ב"י ד"ל"ן ל' ל"ג"ל ד"ן מ"י"ס מ"ד ש"ח"פ"ר"ה כ"ס"ב"ה ל"ח"ר"ב"י וס"ק
 להח"ו"ר ר"כ"ו"ה ח"ש"ט ד"ל"י פ"ח"ד'ר כ"ר"ב ד"ע א"ח"ה מ"י"ט וע"י ב"ר"ה
 ר"י"ב"ל (לכ"י מ"ש"ל"ק"ט) מ"י מ"י א"ח ר"ס"ו למ"ל"ו"ה כ"ל"ס כ"י"ס
 ול"ס"י"ט"ן כ"ה"ה כ"ק"ו ש"ק"ר"ו ונ"ש"ו ק"ה למ"ל"ו"ה מ"ן מקוה ש"ה"ו
 ר"ק"י"ה וה"ר"ך כ"ס"ל"ו"ו והפ"ל' להכ"י'ר רק א"ח מ"י מ"ק"ו"ד ר"ה
 שא"ן מ"י גמ"י"ס ונ"ח"ן כ"ג"ל"ד כ"ח"ק ד"מ"ש"י"ן ל"כ"י' ד"ל"ה נ"ר"ו
 ש"ש"ו"ב ש"ה"מ"י"ט"ו מ"י"ט: (קמ"ד) ע"ד"ה כ"ל ר"מקוה ש"ש"ל. מ"י
 מ"י ב"ר"ה ז"ל (לכ"י"ט מ"ל"ב"ח"ו"י"ט ז"ל) ח"ד'ר מ"י ק"י"ט מ"ד
 המקוה (ש"ל"ה מ"י כ"ס"פ"ר"י כ"ווא"ס א"ח ו"ר"ה) למ"ש"ח"ה מ"י ג"ל"ד או
 מ"ל ח"י"ל ל"כ"ב"ו מ"ס"ה ג"ל"ד ח"י"ט ק"ה ש"פ"ר"ה להכ"י'ג גם מ"ס"ה
 ב"ק"ן ג"ל"ד"ו"ו"מ"י"ט (א"י"ק"ל"מ"ד"ר"י"ן) ולהכ"י"ו להכ"י"ו לתוך המקוה
 כל ק"ך כ"ש"י"ו"ר"ה כ"ס"י"ט"ם למ"ס וי"ה מ"מ"ו מ"י"ס כ"ש"י"ו"ר"ה מ"י
 ס"ה"ה ונ"ש"ח"פ"ר"ה כ"י"ו המקוה כ"ס"ה ש"ש"ו"ב ש"ה"מ"י"ט"ו י"ה כ"ר"ו וכ"י
 וא"ף א"ס ח"מ"ל"ה לומ"ד ד"מ"י"ס כ"ס"מ"ק"ו כ"ס" ש"ש"ו"ב נ"מ"ר"ה ש"ה"מ"י"ט"ו
 כ"ו"ל' י"ה להק"ל כ"ש"מ"ד"ה כ"ר"ו"ו ד"ר"י' וכ"י כ"י"ו כ"ק"ן שא"ן
 להכ"י'ג של' כ"י"ה ק"ה ג"ל"ד כ"ל"ד"ו"ו"ר"י"ט א"ז י"ה למ"ש"ח"ה כ"י"ו א"ן
 א"ח"י"כ מ"ד"ר"ך כ"ס"י"ה של' מ"י"ס כ"ר"ך א"ז י"ו"ד כ"ו"ן ונ"ח"ן להק"ן
 המקוה ש"י"ט ש"ח"י" כ"ר"י"ס כ"ר"ו"ח"ה י"ו"ר"ו ח"י"ט מ"י ש"י"ו"ל"ו א"ח
 כל מ"י"ס מ"ח"ך כ"מ"ק"ו מ"י ש"י"ס"ח"ו ש"ש"ו"ב ח"י"ט"ו"ה ס"ק"ל"ו"ס לתוך
 המקוה ואח"כ י"ל"ו מ"י"ס של' י"ש"ר ש"י"ס מ"י"ס ב"ק"י'ס א"ח"י"כ י"ב"ו"ה של'ג
 כ"ר"ב"ו ול"ס"ו"ו לתוך המקוה הריקנית כ"י של' ש"ח"פ"ר"ה י"ש"ר וי"ה
 מ"ס"ו י"ה מ"י ס"ה"ה מ"י"ס ול"ר"ו"ח"ה ש"י"ה מ"מ"ה ונ"פ"ר"ה רק מ"י ח"ס
 ב"י"ט סמ"ד"ן ל"ב' ש"ח"ש"ו ח"ט"ר ול"ה מ"י ש"י"ו"ל"ו מ"י"ס ח"ס"ח"ן מ"י
 מ"י"ט כ"ס"י"ט"ם מ"י ר"ה ס"ק י"ד כ"ס"ה ש"י"ה ח"ל"ו"ה י"ח"ק מ"י כ"ד
 ו"ל"ה ש"י"ש"ה מ"מ"ה וי"ט"ו מ"מ"ט מ"י"ס ב"ק"י'ס מ"י ס"ה"ה י"ש"ח"ו ח"י"ט"ו"ה

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף ל' ר"א

(קמז) המקוה (קמז) משיג או כפוד או ברד שהביאו זכבלי ועשה מהן מקוה
(כב) בשור: כנס וכשפער שיפור כמקום נשלג (כ) ימנך הללו תמלט (כי נסם כרלנד וכרלש וכר
הרעבס) ולו מוחר לפנול בו נמוח טכוס (מרדכי נכס ר' במדכו) ויש ממעדין לפנול ככל אלס פוד שמיטחו
ופעש מים (שם במרדכי נכס כריר נמחם וטרא נמיסס) (המח) ומוז (קמפ) להמער (קג) להחלט (כי)
ועין בזה ס' ק"ס: לא (קנא) מקוה שאוב (ה) שהגליד (קב) מהור משום מים שאובים

ת טס נמחם
 סרדו ילמי מידלס
 וכי א טור מדנרי
 ילמי הרלס וטור
 דל"ס לומר ועוין
 תמיס הגרוק מקוב
 שלס מהל וטוכ
 ק"ס כ"ג כ"ט
 הגרוק
 שומטק לוי קלס וזין סרנלין בו ב טס שמתקפחס פודס ר' יטורס סחל פניס טיט סגרוק וכי וזיכ סרלנד ע"י עכ"כ ג טקוסס ועכוסס וכניסס

פודס ר' יטורס סחל פניס טיט סגרוק וכי וזיכ סרלנד ע"י עכ"כ ג טקוסס ועכוסס וכניסס
 כרלש ככל ל"ס כ"י ז' ("פירוס עמטס קרפ)

דרכי תשובה

פתרי תשובה

לו מים כיון דממ"י מדרבנן פיש (ג) יעמך. פ"י שיהא נכנס יחד וקפס
 כדי שלא יסלק ממנו כפייהו כיוונו דכפייהו פיש לא יתייב כ"כ כמו סחל
 להקחת כלומר כמזוה להיות כונו מ' נגמיה ועומד למטיל נכין ע"ד.

(כב) כשר. ע"ין במדא מ"י ק"ס ס"ק פ"ז מ"ש בה"ז:

דרכי תשובה

והגה פ"י בשריה נעט שרין יוד ס"י פ"ז שפקק כרז סחל
 של המקואה של מי נאעים שמחמתן יתכן פ"י סלמיוולד
 ולפעמים נקרת פ"י הקוד טלו לו רובו ונפסד פ"י סלמיוולד
 שריה כווייהו כמחלס אלס סלמיוולד לא כחכב מחובר לקרקע
 ובקרט כרלכרע"ן וכרלש"ס שאינן מחוברין לסלמיוולד וכגון
 כעטע שרק כשיז טכוס פקטיק גדול והמלט שם ש"ס לחוש על
 כני מקואות של מי נאעים גם אלס נקרטו רובן ונפסדו פ"י כניל
 אולס כעפ"ין כעקרת גם רובו י"ש לכחד גם פ"י כמיטוס מים
 שנשאר חלל כעקרת כולו י"ש לאסור אולס רחוק ממקואות כולו שריה
 נקרת כולו נמחם עכ"ד [אלס אלס י"ש לדון להקל כשנשאר רק
 מיטוס לומר ש"ס לטו דין מעין גם לקולא פ"י למי כפי סכסול
 לקמן כעפ"י מ' בדריט ס"ק רפ"ז ורפ"ו אלס י"ש לטו דין מעין
 לקולא עיר"ן] ופ"י עוד בשריה נעט שרק כחש' שלחרי ס"י
 פ"ה חס: (קג) לבתחילה. פ"י ש"ך ס"ק פ"ל ובא"ס כ"ס
 ופ"י כפי"ה דוד (לכניע דוד ניסמרי"ן ז"ל) על כויד כעפ"י
 אז מה שמחם דכ"ל קיימ"ל כעפ"י ל"ג כל שחלה כיוונו מן
 המים כען יבחו"ס הרומים פוינ"ן כ"ס וליכ"ס מ"ן דחלק פלו
 ומ"ס משלג שמוסר"ס ומחמיר"ס כעטל ע"ד שמיטח ונפסד מים
 ופ"י בשרי ס"י ק"ס ס"י ר' וכ"כ פ"י אלמגוס ש"ס ופלט פוד
 כ"ס וכניח כק"י פ"ל כרמ"ל כ"ס כ"ס פ"י:

ויספרו מרס ירדתן לחוך כצור והמלט לכויר כעשיות פ"י
 ופ"י בשרי עמק סחלס (לכניל מכארניסמאלול ז"ל) חויד ס"י
 כ"ז שטוס להקל ולכויר לפשיר פ"י סלמפוטלס"ל אלס שלג פ"י
 וכחש' שלח"ס פ"י כ"ז ש"ס [וע"י לקמן בדריט ס"ק ר"ח]:
(קמז) המקוה משלג או כפור. פ"י ש"ך ובא"ס ס"ק מ"ה
 ומ"ס ופח"ס ס"ק כ"ל כ"ס כח"ס ופ"י בשריה אכני כ"ר כ"ב
 מויד ס"י רפ"ז שנשלג שרונים מקוס כש"י אופ"ס (ח'
 לכעש"י פ"י סולונו שמשכ"ס לקרקע ומחבר"ס לקרקע וכסוף
 יעפס כעטכ"ס ג' טפח"ס כקרקע ז') או פ"י כש"ר שיטילו למקוס
 כנ"ס מוקב"ס וח"כ"י יעפס פמולס שפסד שלג כען ש"כ כח"ס
 כשיפסד גם ש"ך מכש"ר. וכפלט ש"ס כ"כני כ"ר ו"י שלבו לומר
 לו שש"ך טפס"ס לככש"ר לאחר כעטכ"ס לא רח"ס גוף כעטכ"ס
 כעפ"י כעט"ס רק מ"ס כני וול"ס לא פ"י מקיל ע"ד סכ"ר כעפ"י
 שרלנ"ד פ"י שרלנ"ד כויד ר"י מקואות כעט"ס ע"י כעטכ"ס לכן
 אין לפשוה לכחלס המקוס כד"ך אז כיון ששפסד כעט"ס אחר סיט
 לפשוה כ"און ז"י כ"ל פ"י ל"טרוח שאין מקב"לס מועט"ס סיט
 קבוע"ס עכ"ד פ"י: (קמז) מ"ר"ג או כפור. פ"י בשריה אמרי
 ית"ר ח"ל ס"י קמ"ח פ"ד כש"ר כעטכ"ס פ"י מחמ"ן ולקוח"ן כ"ס
 החיכות קרה ומשלי"ן כ"ד"ס להשפיר"ס כעטכ"ס מלשעמ"ס וכלכ"ר
 כחמל"ס כחכ"ר מים מ' סח"ס שוכ"ן ח"כ"י מ' שאוב"ן והפלט
 להמער ממ"ס טעמ"ס של"ס לפשוה מקוס כ"ו פ"י: וע"י בשר"ס
 דב"י מלכ"ל ח"ג ס"י ס"ז פ"ה פ"ד הקרה כעטכ"ס פ"י מחמ"ן
 (קונ"ס"ס ר"י"ן) ודעוהו ולחמ"ר כ"ס פ"י: כוור"ך: (כ"ב"ח)
 ומו"ב ל"ר"ח"ס"ר לבתחילה. פ"י בא"ס כ"ס מ"ס כ"ס כע"ך ד"ס
 שטיק ד"ן אסור ופ"י גר"ס כעט"ס ס"ק י"ש ומ"ל ס"ק מ' כ"ב
 כעטכ"ס ג"כ כדע"ס ופ"י וע"י כ"כ דל"י זכ"כ"ס וכ"ס כ"י מ"ס
 סמ"ר"פ"ן מחכ"ס י"ש לכחד לכעט"ל ח"ון כ"ג על ר"סוק כיון
 דכעט"ל ח"ס אל"ס מדרב"ן וע"ן ד"ן סכ"ל כ"ג על כעטכ"ס
 ס"ק ס"ז. (קמז) דהחמיר לבתחילה. פ"י ש"ס"ס כ"ס ופ"י
 כעטכ"ס"ר יומחו ונעט"ס מים מוחר לכחלס אולס כ"י רעק"ל
 כויד ר' וילנ"ס כ"ס כ"י כעט"ל כעט"ס לכרלנד ז"ל ד"ס כעטכ"ס
 ומעט מ' א"ט כש"ר ק"י לערוך לח"ב מים כ"ס כחלס חל"ל לא
 לפשוה ממנו (כולו או רובו) מקוס פ"י: וע"י בשר"ס כ"ס
 כעטכ"ס ח"ב מויד ס"י ר"ג שרלנ"ד לכע"ך על כעטכ"ס כ"ס
 והמלט כ"ד"ון כעטכ"ס שמי"ל החיכות ג"ד כעטכ"ס ושל"ך ל"ך
 חמ"ר"ס כמקוס או כש"ר ל"כע לפנול ז"י כעטכ"ס פ"י: וע"י
 כדריט כ"ס לפ"ל ס"ק קמ"ס כ"ס ש"י שחל"ס א"ס ודע"י ז']:

סעי' ל"א (קנא) מקוה שאוב שהגליד. פ"י כעטכ"ס ס"ק
 כ"ג מה שכת"ב ד"ן אז כ"ס: (כ"ב)
מהור מים"ס מ"ב נ"סו"ד כש"ר להקו"ה. פ"י כעטכ"ס
 שבוט"ו ס"י ר"ב מה ש"כ"ל ככלכ"ס ז' וכסוף דב"י סחלס כ"ס
 ל"ד"ל. (ח) מקוס שטלו לו רוב שאל"ס סגל"ל וז"ל ויש"ן אסור
 לפנול בו חל"ל אלס י"ד לו ח"כ"י מ' נגמ"ס כעטכ"ס"ס ח"ו לפש"ר
 מ"ס

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף לא לב לג לר כ באר הגו לה

נימחו יכשר להקות: לב ימקה שיש בו מ' טאה מים ומים רך (קנ"ג) ישמרה שוחה ר דתעטע טע
דרכי כולש
דעויר שוכל לקטל
זו טהול פקוח טאר
וכן פ"י סעי' ודני
יבוסס ה פטתי י
פ"ד דפק ולות וברי
יטעס . סקטס
כנ"ג זכוסס דף
כ"ג וכל ס"י
סעי' דלני
כנתי כס

פליגי דער פנר כנאי טוחה ומים כנאי טוחה הר"ם טע כנ"ג כנאטו וכ"כ סטע"ק נפסיק דקוסה דף י"ג פ"ד ובר כ"ג טע"ק מה וברי מדברי הערוש
כפ"ס ע"ל מקולות ו טע כנ"ג דקט"ק וד"ה סעי' לבי' ח כנאים כפ"ס מ"ז דנפסיק טע וכפ"י כ"ג טע ט טע וכפ"י כ"ג טע י כנ"ג טע"ק כ"ג דף
פ"ד פ"ד וברי דף פ"ד פ"ד כ טעטע כ"י פ"ד דמקואות

באר היטב

(נב) דעת. ר"ל שיטתא לנכרי אכל לא פיק שיטתא דנחם לנחם

דרכי תשובה

פ"ד י כנטי'ן לידס כעטו של דג כ דוקא כשרטקו ומ"י מבי' טע וכפ"ה אמרי אש חוירד סי פ"ד ובתמלס ס"ק סי' וברי לנכרי נכ"פ ס"ק פ"ד פ"י"ט ופ"י ב"ה מברי ס"קו לטכ"ד חוירד סי רכ"ז פ"ד סקו"ש א"ך מובילס ביחוסים אדומים אמאי אינו שוכל כעטו מרלס פ"י"ט מ"ש כ"ה: (קנ"ג) ממבילין כעטו של דג גדול שנימוק עינו בחורו. היט כסדניס חוירד גדולס טקקלס וואלנפ"ט. וחס: פ"י כ"ה לנכרי נכ"פ ס"ק פ"ד סי' דנכל פ"ט של דג סוי אכצורן לשמן כנימוק זו ולא סוי חללס כן כעטו לקרקע דמן כעטו אינו חו"ק כעו גבי טאר סקדו ככדומו פ"י אריה סי חקפ"ו סעי' פ"ו אמנס נאן פטטו וליכא חללס כון דנימוק סכל כ"ר ככח"ד פ"י"ט:

מ"ס כ"ג. ז) מוקס חסר כנפסל פ"י ג' לנין ונגליר ומיטוח כ"ר. ג) פקוס של מ' טאה טעטעס קדח סלו או רובו וסך לקוח חמין שאכין כדי טעמס קדח סכול. ד) אכל אס כבי' כחמין דרך טעטעס ככרים אפי' מי דבר שאינו ראו' לבלוט מיטמו. ה) ואס לא כנליר אלא מיטמו כראש דאינו נפסל כשאוריס ומ"ט מוכ לכיכוס פ"י סכסכ. ו) כעלג טעמקוס אפי' אין זו מ' טאה אינו נפסל בני לנין פכ"ל כדריס ופ"י"ט כנבא ס"ק ס"ל מ"ט טעטעס לכעטו כיתו סקוד שלל יחמפ"ס סקב טעטעס פ"י סקוד קדח ונליר דלא כפ"ס סטקס דט"ל ססק"י כ"ה ככפ"י כ"ב דל"ט דבר טכוא מבריית סמיס ממפ"ס פ"י"ט:

סעי' ל"ב (קנ"ג) שדפ"רה שוחה ושוחה סמנו. פ"י כנכנן נכ"פ ס"ק פ"ס טעטעס דדוקא פ"ס היטו כחס פ"ס כנולס ואף שאפסר טפ"ר אחרת כנולס ממנס טוחס ממנו אין לחוס אכל כתי' או ככ"ס קמוס ממנס כון כלב אס יטל לשוח לשחוחן אין לחסיר ואף ע"י סנבי' כ"י ק"ס סעי' מ' כער ב"ן לכ"י ב"ן למקוס מ"ט ספ"ג טע ס"כ פליו וכפ"ס כנכנן נכ"פ טע טע דלפנין מקוס טכוא דאורייתא כידאי אין לחסיר רק כפ"ס ויכ"ל לשוחה כ"י: (כנ"ד) ה"מס צפ"ן ע"ג ה"מס יכולין למבול אפי' ברי"ט. פ"י לפ"ל סי ק"ה ספ"י ל"ג. ופ"י כחוריס סוף פ"ד דמקואות דכנטי'ס א"ל כמ"ס ואל כמ"ס דלסיר לפטול זו אפי' כעטס סנלמק"ד ור"ך טי"ר כמ"ס רוב טי"ר מקוס ואל סמיס ממק"ד לרוב ופ"י כנכנן נכ"פ ס"ק פ"ו מ"ש כ"ה: (כנ"ה) אין ה"מס צפ"ס ע"ג ה"מס. אלא טעטעס מן ס"ר. פ"י לחס ס"ק ק"כ"ט:

סעי' ל"ג (קנ"ג) כנן יכחוריס אדומים. כמדון כעלחן (לכ"ג) מנאוחככדק) אוח ק"י חמס פל כסור שלל כבי' כל ד"ן ז' טעמקו מ"ס זכוס (אס כ"י סרמכ"ס וט"ט"ט כ"ה ככ"סוכו) וכי וואלי מטוס ולא טי"ח: (קנ"ג) ממבילין בו. פ"י כמדון כעלח טע טעטעס פל לשן מ"ן סמכ"ד כ"ה וט"ח מלשן סמכ"ס לפנין מ"ס כ"י ממבילין וט"ח למי"ר סובלין ולכ"סר"ט מ"טס ט"ס דרק אכל"ס ק"ו ואל ט"ך לשן ממבילין א"ך מד"ן ל"ט אמנס לא כעיר סע כמדון כעלח דכן מל"ט כ"ס כ"ה כמקואות מלשן ממבילין אף טעטעס סובלין וכן כעט"ק ז' כמקומו ממבילין כעטו של דג גדול דכ"סס לפכילס ואל לפכילס כליס דוקא פ"י לסן כעט"ק ד"ס: (קנ"ח) בו. כ"ס כע"ל כ"ריה סי ק"ס

עוד כ טע כנכנן נכ"פ דל"ך שלל יכ"י חפ"ס"ס אר"ס כעטעס טימן ונס טימוק מאליו או כעטעס כ"ס מי"ר פ"י"ט: (כ"ס) דג גדול שנימוק עינו בחורו. פ"י ס"ק קדוס ו"ט לסטקס א"ס מי"ר כ"ה כ"ס סכ"כ כעטעס ס"ג גדול ככ"ס וכבר טע או כעטעס כ"ס וכעטעס מד"ן כ"ס כ"ס כעטעס פ"ט כחורו ו"ט לו כ"כ גדול כודאי מ"ט פ"י י"ל דכחו כנול וסקסס מד"ן כוא ח"י וכ"י א"כ ככ"רי חכמי סכפ"י"ס שאירע לפעמיס טעמ"ס ספ"ס ג"י"ט פל דג גדול כ"ה וסכ"ד טכוא נמל קמן פל כ"ס ווא"כ כודעס ס"ג וזודעט"ס כספ"ס. וא"כ ל"ט כ"ה א"ך מוטר לכחלס לפטול כחון פ"ן דג ח"י גדול ונור"ס טכוא מד"ן כחון כע"ס כ"ה נרע מוד מ"ך דלפ"ל כמכ"ר סי ק"ה ספ"י ל"א דל"ל כעטעס טי"ר מוק"ס ד' ספ"ס לבל ספ"ד ל"טול ממנס ופ"י"ט כד"י טכ"ס ס"ק ק"י ק"י"ל דנס כמקוס כטוחל רעוט ט"ך טעס כעטעס ואל לפטול כ"ס מ"כ"ס כעט"ד ל"כנס כחון פ"ט של דג גדול א"ס וט"ח כ"ס כ"ל ואל למ"ר מ"י"ן כ"ד כוא מי"ר כעט"ס כ"ס שד"ט ח"י וכעט"ס כעט"ן טי"ר רק כעו פ"ט ט"ס כ"ס ופכ"ל דוקא כשרטקו או טימנול כע"ס וכ"ל אכל פ"י ד"ל ד"ט מ"ט כעט"ס כוא שלל חפ"סל יט"ל כל נוס"ס ממח"ס כעטעס"ס כ"ל ואל מי"ר כעט"ס כ"כ"ס כ"ר מ"ט או כ"ח ו"ט כ"ן טכוא דבר שאינו טי"ח כמנס כע"ל"ס פ"כ לא חל"ך כ"ה:

סעי' ל"ד (כ"ס) ראו' לקבל קדח שיקבענו. פ"י כ"ה לנכ"פ נכ"פ ס"ק פ"ס מ"ש כ"ה: (כ"כ) ושירמלא לדעת. וא"ס כנימו מ"ז טעטעס כעטעס"ס ס"ק דשולן דף ר"ב א"ס כע"ל לוחס ל"ג טעט"ס יודוס נכ"ס"ס סי טעט"ס

זרה דעה הלכות מקואות רא סעיף לד לה לו

ל' משנה טס נכיה
 הפקד ס לפי
 החוקי טנה דף
 י' ז טס נישנה
 ז' דליירי זנונר
 שקנשו ולנמוק
 מקווי הרים ט טס
 כפידוש הרים
 החומים טס נכיה
 ותני ע הלויס
 נסוף היה מטוס
 דנמיק טויה פיי
 סכה מושקת פי
 פרק ה' וברני
 יוקי טס א נשנה
 ג' פ"ד דמקואות וכפ"י הלכ"ט טס

(כסנ) כלי גדול דמחזיק מ' סאה בלח שהם כוריים ביבש בין אם הוא כלי המין ביותר ואפילו הם (כסד) כלי (ט) גללים כלי אבנים כלי אדמה: לך יהמניה מבלא תחת הצנור אצל המקוה כדי שיפלו ממנו המים למקוה (כסה) אם יש לה (כסו) ד' שפות שראויה לקבר המים פוסלת ואם לאו אינה פוסלת זקפה על צדה לידוח אפילו יש לה שפות אינה פוסלת בין שאינה עומדת בענין שראויה לקבל יבנות שהמים ראויים לכא למטה זולתה אבל אם אין המים ראויים לכא למטה זולתה אפילו זקפה על צדה או (כסז) כפאה על פיה (נד) פוסלת: לך יצנור שאין לו ד' שפות אינו חשוב כלי וראוי להביא ע"י מים למקוה (כסה) ואם חקק בו (כסט) גומא אחת קמנה קדם שהבעו אם הוא של (ט) עץ (קע) אפילו אין הגומא מחזקת אלא כל שהוא נעשה

באר הדימב

למקוה פרישה (ג) גללים חצית שלענין קבלה מוחלה לין תורת כלי עליה וכן כלי קטן גדול יחד פסול לענין מילוחין מ"ו יגד' פוסלת. כיון שמקבלת מוחלה מטוס דרבייהו פ"י סהרה בעין וכתב הפריש"ט אב"ג דפשוטי כלי עץ כינה מ"ט כיון דמקבל מוחלה מדרבנן פוסלת. ובהגהת דרישה חולק כ"י דלקמן סאה מוחלה דוקא התקבל מוחלה מדרבייהו ופוסלת וכן מקוה נכיה והכא מירי דף שערובת עליה הלכ"ט פ"ח א"ב

יחיד למלאכה להשתט אפי' חץ לה טמה ומקבלת מוחלה ולפי' ז"ל ה"ה דלמירין לפיל ס"ד ופילו ומקבל מוחלה מדרבנן לין נמילין ט זמילה שא"י עב"ל כסד: (נה) עץ פי' ודלוח למקוה נה יחזק הוה כליהו מקק כנר משא"כ נשל ארס מ"ו ותנן ה"ך ח"ל נהי דהו שזונים מ"ט ה"י כ"ס נכ"ס למקוה נהמטבה ומוחלה שיפשיטבה שרס כדלקמן סמ"ד וי"ל דהכא מירי' טנפ' להניח הרים למקוה שאין נה ר"ב מ"ס ככ"ס אלא כיון שכלנר

דרכי תשובה

מטעם שהצדקה אבל אלא נשמה הנשמים כיו כנחמלא אלא מדעה גרע צננה סיק מ"א. (כסג) בלי גדול דמחזיק מ"ס. פיי בש"ה ז"ל סהרשה (להנסי"ק מליבאוייטש ז"ל) ס"י ק"ט מ"ט נ"ס: (כסד) כלי גללים כלי אבנים כלי אדמה. פיי בש"ה שאל ומש"ב סהרורא חלחאוי דה"ה ס"י ס"ב ס"ד סהרור רב א' לאב"ב המקוה כולו של ק"ט שאינם נקייטם והוא חלק עליו וכפלה דלא גרע מעלי גללים או חנטיס ואדמה דשאלין אה המקוה כה וכן של ק"ט פירש:

סעי' ל"ד (כסה) אם יש לה ד' שפות שראוי לקבל

המים פוסלת. פיי ב"י דסי"ט מטוס דבמנין שכווייה המקוה חסי' פיי סהרה וכן פנלה ט"ט לה ד' שפות כהם שפסאח על פני מקבלת מוחלה וכי כבי' עוד דאפשר אפי' צנבלו כל שפוחיו איירי סהור ואפירס מקבלת מוחלה כיון שצנחנה סהס מקבלת מוחלה ופסחיו לא נשברה לעמדי וכה דפשוטי כלי עץ אינם מקבלים מוחלה כיון דוקא שמתפולל לא סי' להס צ"ח קיטל מייש' ופיי' נלחם סיק סיק"ס: (כסו) ד' שפות שראויה לקבל המים פוסלת. פיי בש"ה כרדים חו"ד סי' מ"ב פ"ד מקוה שגליבוה סהרורנכ מסוגרים ותוקפים מני דשוחיטס ופסוח מזד כדי ליכנס בו למקוה ונמלא דכל סהרורנכ משי' צנבלו וטנר סמוק' ע"י לבחין וספלה ד"ס לכש"ד ואן לחוש טמא יסו צנין המקוה לז' א' שי"ס ט"ס מקוה לקבל שטני המקוה מקפידים שחסי' המקוה כהס ומוהר פירש: (כסז) כפאה על פי פוסלת' פיי כסיק שלפ"ו ופיי גר"מ צנבל סיק מ"ט ע"י דה"ה דוקא כינה דרוז המקוה נעשה פיי דבר המקבל מוחלה פסול אב"י סהל דבמקוה יס כנר רוב מ' סאה לין סהרה שיפסל דה"ה מיה"ה מוחר להשלישו פיי שיעלם כנחף אלא דהכתיב גזר' על מים שחזין שיפסלו אב"י כה"ה לא אשבחן שגזר ה"י לט להסמיר ולמור שאין פולין וכתיב צניס ושי"ס צנבל סיק ל"ס: סעי' ל"ז (כסח) ואם חקק בו גומא. שיחבין לחוט פטר שטנרטיס טס כמים כדי טלח יפכ"ו קילח

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף לו כא באר דגולה

כולה על ידה כלי (קעא) כל המים שעוברין עליו (קעב) חשובין שאובים ואם הוא של חרס אין החקיקה פוסלתו אא"כ היא מחזקת רביעית ואם נפלו צרורות או עפר בגומא אינו חשוב סתימה לבטלו מתורת קבלה אא"כ יהיו מהרודים לתוכה (העג) סילון שהוא צר מכאן ומכאן ורחב באמצע אינו חשוב קבלה לפסול בו המקוה: סגס (קעד) ולכן מותר לפסוח מקואה פ"י (כג) לטרוח וסילוטת של פז שמציחין מים מן הסכר או שאל מעין אל המקוה (מדרכי קדושתן בשם סריד שמריה ורין סיג ותשובה ר"ש וכן סוף דעה ספור ומצבים) או לטרוח על גגה (מסריק שרש י"ד) (קעה) ולא (העו) חיישין שמה נפסח בזמן

פתחי תשובה

(כג) ציטויות וסילוטות. ע"ן בחשובת נודע ביהודה תנינו חלק י"ד סי' קל"ז שכתב ר"ש להחמיר שצריך להיות במקוה מ' מאר כיון שאין המעיין הולך בלאה

דרכי תשובה

ס"ה עומד שם אומר שלא נקבע מרע חיים חלוי לא חש ופיין יסוב וספלט בחש"י דים לחוש בזכ דגם אם פ"ח נאמן באיסורים מרע זכו מילתא ללא רמיה פ"ה דאינש ולאו אדעת"י כשלא ידע להקפיד על זה וחלוי נעשה כלי קודם שנקבע בקביעות גמור פ"יש: (העג) סילון שהוא צר מכאן ובר. סילון סינו לינור וסילון ומרוב ומחילת א' סוף אלף שמשנים בגלגל ובקמפין פ"י לחם ס"ק ק"ה. (העד) ולכן מותר לעשות מקואות ע"י ציטויות וסילונות. פ"י ש"ה מסריק שרש י"ד (ול"ל שרש י"ו) מונח באהרונים ח"ל ומרע אני טובג שלא לפסוח במרובות פ"י חמיסס פ"ן חסאלר צו ארס גומא שפסכו שם המים ואני טובג ליקח שני נסרים משפסס ט"כב (פ"ה חק"ס) ולדביק זכ"ז בשולים כמין חומר וגם אני אומר לנסב"ה ר"ש כליטור אחוה שאינו ל"ד המקוה ולהטפול כראש שצ"ד המקוה כדי שירדו המים בשפך גדול ובמחל"ה גדולה למקוה ולא יתפכו צ"נור ולא יפ"ח לכתחלה ולכריק ע"ל מסריק ז"ל ופ"י ב"ה ס"ל ס"י זה שביצאו וכי נ"כ להחמיר כמו שגב מסריק ז"ל ופ"י לחם ס"ק ק"ה. ופ"י בש"ה פ"י שרש ח"ג ס"י פ"ס אוח ז"ל מ"ש זכו דרפחו לפסוח סילון משפסו ותחיותו ל"ד המקוה ופ"י ס"י חשש רחוק שפסח גומת ופ"י צ"ב צו פסול וזה אם אין במקוה מ' סאה ש"ס בא שמש המים פ"י סילון גם אם עומד זקוף אבל כשיש מקודם ככר מ' סאה אז בכ"ה אין לחוש פ"יש עמנו: (קעה) ולא חיישין שמ"ה נעשה בה"ן גומא וכ"י פ"י בש"ה שאילה שלום מהדור"ה הניינ"ה ס"י ר"ע פ"ד המקוה שכתבנו ממקוה רחוק שילכו המים דרך צ"נור חתה שני חדרים וע"ה ארס סמוך למקוה ע"ז צ"נור של אבנים נ"כ מן החדדים וסר"ב ל"זש שגם כליטור של חתה כ"י חדרים ישאו של אבנים כדי שלא ירקבו הנסרים כ"כ עד ש"י ראו ל"ה קיבול מלחוח"ה כרח"ש של ז' החדדים כ"ל ולא שמשו בז' לקול רב וספלט אם כי לא יפ"ח עשו לכתחלה במש ג"ה שמשו לקול חורב כ"כ פ"י צויע"ד כיון שכבר"פ והור"ה כר"ה כ"ה שלא חיישין שנפסח בשם גומת צ"ה קיבול פ"כ אין לאסור וגם מהשג הנסרים מן כ"ד גם אם ס"י חשש גומת ס"י ס"י ככפ"ה על ל"ד דכ"ר וגם לא ס"י ככוויחו פ"י שומאל כיון דמ"ס יוכלן ל"ה גם ב"ה אלו הנסרים ואין הנסרים ב"ה רק כדי לנ"ח במ"ה מפ"ד שכתבה כר"ש לא יפ"ח המים הח"ך ל"טור פ"כ אין לאסור פ"יש: (קעה) חיישין שמ"ה נעשה בה"ן גומא ובר. פ"י בש"ה מסרי"ה פ"ה צ"ה ז"ל (לגלגל מבריסק וליס"ה) פ"י פ"ד מקוה בק"ק ויולג"ה אשר ס"י ק"ש כשצ"ל מ"ה ס"י הסב"ל שמוק"ש פ"ד מ' מדרגת למקוה מ"ה"ה כמ"ה וז"ל ח"ס ח' להוציא להמשך עמפ"ן כגדול אשר רוב ספור משמש"ן עמפ"ן ב"ה וק"ה ל"ה

כ"ל ופ"י בש"ה אמרי יוס"ד ח"ה ס"י פ' נ"כ בשוד"ה כ"ו ככ"ה יח"ק אלף שאין כ"ל (ש"י"ס נכסלפמ"ר) שמזכ"ן צו כמ"ס ממחנה רק בנין מאבנים ומעמרים ואין כסילוטת ש"ס קיבול רק כסברות שבו"ף כסילוטת י"ה כמ"ן גומ"ה קמ"ה בש"ל ככר"ה והאומ"ס אומ"ס שנמשש כמ"ון כדי שלא ילכו המים כחוק והא"ך וס"י לכחמ"ר שלא לכש"ר לפסול במקוה צו פ"יש: (קעה) כל המ"ם ש"עוברים עליו חשובים שאובים. כ' בג"ע נגב"ה ס"ק פ"ד ונג"ה ס"ק ל"ז ד"י"ט המ"ס שפזרים על גומ"ה דוק"ה א"ב אם המ"ס פזרים על גומ"ה ועל ש"ה כעומ"ה מכל"ן ומכ"ן ס"י כש"י"ס שפזרים כפזרו"ה נע"ה למקוה פ"יש: (קעב) והשובים שאובים. פ"י בש"ה מסרי"ה ח"ה ס"י ז' כד"ר כסילוטת ש"ה בש"ס נקבים המקבלים והקבל ש"ה א"ה כ"ומ"ן למ"ה אוח"ס מטפ"ס דבר"י כשי"ג בש"י"ז זה י"ה חשש שלא מיל"ה אוח"ס וכ"ר סתמו כממ"ק הא"ך אם ל"י"ן להוציאם ולברוק אם מיל"ה אוח"ס כר"ה וספלט ש"ס ד"מ"ן כ"ומ"ן ש"מיל"ה אוח"ס וכו' וי"ה ל"דן ס"ד ד"יון ש"קבל ש"ה אוח"ה למלוח"ה כנקבים גם אם ש"ה א"ה מיל"ה ס"ול כנפ"ס פ"ע שלא לקבל כיון דכש"מ"ל"ס צ"ל ז"ה קיבול"ה וכ"ומ"ן ש"ש בש"מ"ח"ן ולא מיל"ה ופ"י בש"ה ב"ה ש"ל"ס ח"ב מ"וד" ס"י ס"י ומ"ל ס"ין עמ"י כ"וד" ש"ל"ה להוציא כסילוטת ולדק"ן כ"ל אוח"ס מ"ה כע"ן מש"ס שלא להוציא ל"ח על כר"ש"י"ס שפ"לו כ"ס א"י מש"ס כ"ה לא א"ר"ה ובמקוה שר"ן לפסוח מ"ס"י"ס כמ"וד"ר בש"ק"ס ש"כ צ"ח"ה ככ"ר ב"י חשש פ"כ ל"ש כ"ל מ"וציא ל"ח וכו' ופ"י כד"ר"ו ל"ל"ן ככ"י"י"י [ס"ק רע"ג] ובכ"י י"ה [ס"ק ר"ס] פ"יש ופ"י ש"ה בש"ה מסרי"ה ח"ג ס"י ל' פ"ד מקוה ש"ה מ"ע"ן וע"ה מס"ב"ד ד"טוח ול"פוח מנסרים ד"ך בנין וק"ב גדול מחובר למעי"ן א"ך כנסרים של כר"ש כ"ס שש"ליקו"ס כ"ז ש"ל"רו נקבים דקים ודקים י"ה בש"ס כדי קיבול וסר"ב ש"אל כ"י מד"ב"י כ"סוח מדרכי וגם מ"ש"ה חת"ס סופ"ר מ"וד ס"י ר"ה שכתמ"ר כ"ה וגם כ"ה"ה מ"ש"ה ר"ב"ה (מכ"ה"ד"ק פ"ק"ש) ס"י ס"ג וגם מ"ש"ה כנסר"י אס"ל ז"ל כ"ק"ל כ"ה ובמסרי"ה ש"ס הא"ך וס"יס להק"ל ופ"י כד"ר"ו בש"ה מסרי"ה ח"ה ס"י ק"ב"ז ובח"ב ס"י ק"ב ש"י כ"ר"ש שמש"ס הש"ס עמ"ן כ"ל י"ל ע"ד סבר"ה להק"ל ל"כ"ע מ"י"ג ופ"י בש"ה מסרי"ה אס"ל ח"וד ס"י ר"י ד"לטוח של כ"ל וס"יס ק"פ"יס ש"ל" קביעות גמור ופ"י בש"ה מסרי"ה ש"ס ח"וד ס"י ר"ב פ"ד מקוה ש"ל"ס מחת"ה כע"ן ש"ב"ק על פ"ס ע"ס כשי"ס שלא י"ה כ"ל ע"ד לא"ר ש"ק"כ"ו כ"ל ח"ה נמש"ס עמ"י ש"ק"ד"ה כ"כ אוח"ס לא נפ"ס לגמרי פ"ה"ה וח"ש"ה כ"כ ש"אל א"ל"י ד"כ"ן כמ"ה"ה ס"ד"ן ס"י ש"י פ"וד מ"ה" ד"טוח קוד"ם שנקב"ו לגמרי קביעות ס"י ד"טוח א"י"ג ש"ל"ס ח' כ"י י"ר"ל

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף לו

(קעז) גומא מכה לחלומים ומקבלים ללא מקרי קבלת אף אם כיון כסן גומא **(הקעה)** (כד) כוהיל ולא נצאן אדם בכוונה **(קפ)** (קעט) ואם המים באים **(קפ)** אל

פתחי תשובה

שער ע"ש ובאמת לשון דרם א בסוף רסע"ף שכתב רמ"א מקרי חיבור לידר ע"י ודמשמע ברור איצ שידא בגד קוד מים (כד) הו"א י"א עשאו אדם ככוונתי נע"ן ה"ב בדורות מרדכי וקרש"ן סימן ת"מ ס' במדרי"ק ש"ר"ש נ"ו ובב"י

באר היטב

הוי כלי הרי הם נאים למקוח וכן הכלי שלא נתמסכה כ"כ נמח"כ ע"ש כאן ובתשובת נודע בידודר תני"א סימן ק"ב ב"ד"ר מבי"ד שם ועי"ן

דרכי תשובה

אם רק כבלים המקבלים עומאם אצל לא ככלו אכנים ומ"י ש"ך ס"ק ל"ז וגם י"ל- מוטלם לא נפשו אלו החמיסות בחלות ודילמא רק בין המים בחוך המקום ואכנים שחקו מים ע"כ אין חשש על המקום הזאת פתחד פ"י"ש **(הקעה)** הו"א י"א ולא עשאו אדם בכוונה. ע"י נפח"ש ס"ק כ"ד מ"ש נשם החמים ס"י ר"א ומ"י נש"ח חסד לאכנסם מסדורא קמ"א וי"ד ס"י ס"ד ע"ד המקום שכו' המים נמשכים מככר דרך כיצו נמשש למטע מסקרקע ועסא נתקלקל כיצו באופן שי"א לסאשך מים למקום כ"א דרך סילון ומרזב שיש בהככר מער כסיר לטולך שם מים לרחיים וסילון כ"א אין לו רק ב' שמות ונפרץ משני רוחותיו ור"ל להסיר ע"י כרמ"א בזה ע"ז להסיר למשך"ן ס"י לטורות ולא חיישין לגומא שנפשו כסן ש"א בכוונה כ"א אולם פקפקו בזה ע"י"ד החמ"ש כ"ל וסאר"ך נפלגו להכ"י ע"ד החמים וסע"ל דאין לחוש לזה ונפרע מספק ספיקא אך כשרואין כבעלים גומא נמשש מן המים בכ"יטור פרס נקבע אז כל נצל. ע"ש יחוש להחילה אצל בדיעבד אז נשטח הדחק וגם לחוש מספק"ן כ"ל אין להחמיר כלל ע"י"ש: **(הקעט)** ואם המים באים אל הצינור. ע"י נחמ"ש ס"ק כ"ז נשם כ"ש"ך ס"ק פ"י מה שחמ"ש על כרמ"א בזה וע"י נגדולי עכרס נחל ס"ק ל"א מה שמיישב קו' ה"ש"ך על כרמ"א ע"י"ש וע"י נש"ח נטע ששמיים ס"י כ"ד שסניג ג"כ על ה"ש"ך בזה וע"י שמל"כ ס"ק ס"ח: **(קפ)** אל הצינור. ע"י בזה בניה נחם ויכוד ס"ק פ"ו וי"ל וכו' הריע"ל מקום שעיטו טעל כנסר בלי נגלל גדול הטעם בל"ך חונת"ס וקרא בשון פרצי נעור"א בלי נקטנים זו שמהנגלל א ודל"כ מן כנסר וסופ"ך חוך סילון על פ"ן חרוך שחין לו ביה קיבול ומסילון סולבין המים דרך מרצוח ומרה"א"ח ילכככ"ר אה המקום עושין טקובין כל כלי פ"ן הקבועים נגללל בנ"ים משק"ה ג"כ כל אותן מקראות שח"ך בו המים למקום אין בזה ב"ן קיבול כי השקוח שפיצ"רי בזה המים כונס ס"ן קבועו והמקום הוא מבנין נכנים המקום כ"ד נכ"פ ונכ"ח"ו ס"ן קבועו כ"ל וכו' ור"ל ק"ין א' לפשוח מקום פ"י המים הוצי"ס ע"י עמודים על פ"ן חלולות ובר"א ל"י **(הקו"ך-ש"ר)** סיינו שפומדים ששם עמודים הלולם נככר וע"י נגללל שפיטין מאל"כין המים אל חוך הכלי וכו' מה שנקרא במדינת אשכנז פלומים ובר"אס ל"י יש קב"ב גדול והנכב עשוי נחמ"ש הכלי עומחלס כוכרנ"ו למשוח נקב כז"ש כ"ד שחובו כחמרים להכנס וע"ד הנכב ע"י חלל גדול נחמ"ש כ"ל ומקבלין הפלומפ"ין מה שפומדים בחוך אותו כלי עוד למעלה וסופ"ין לכלי אחר למעלה ממנה מכמים מה שכלי ראשון וסיו"ד מים עד שמגיע לנקב ויודים למעלה נכ"ר וכך הם הפלומפ"ין מולכים למעלה ממים שלג מנחת אמה ומ"ס ויודים המים בכל המקואות של הסיר ור"ל לפשוח מקום נמים א"ל ולא סהרתי ממנה שפומים חו"ל הנקב מה שיש בכלי ראשון אינו נקב דט"א י"ב ביה קיבול עד שמגיע לנקב כמ"ס ס"א"ס ועוד ככלי נמים ופומים אין בזה כלל נקב ואין להסריך בזה"ס רק שמ"ס א"י ר"ל להסיר בל"ח"אין ש"א"ין

ש"א לפשוח חדשות וגם שיחשו לדברי הגס"ו מדרכי המוצא בנ"י מחשש חטטין וגומא לצינורות וסע"ל וס"כ כי מפני שיטול טבילה נאים היו בולאי יש לפשוח כן פ"י סילינות וכיון שסב"י וסרמ"א כרישו שאין לחוש לגומא כ"ל ע"כ אין לז"ש כלל פ"י"ש וע"י בשר"א שרי עכרס לכחון מכרמ"ך ז"ל חש"י ז' ע"ד המקום שיש על שפ"ס ממפל ל"כ כ"יטור של פ"ן פסוח מרוח א"י וכו' גומא נמשש פ"י רקבון ממולא או פ"י מקב"ה גרזן בשמ"ח עשייתו נמשש בו ביה קיבול כ"ש כלי כונס וכאשר שארצין מים מן המקום כ"ד לנקוח"ס פ"י כלים מנוקבים שופכין המים לחוך לט"ור וכו' קבוע וכו'ך החח כקרקע וסופ"ך המים לחוך יחששו ש"א לנקוח המקום פ"י לט"ור כ"ל כי הם כלי עליו ביה קבול כ"ש כמ"ל בו כ"י ויש לחוש שנמשש שפיטין כמים לחוכו יעב"ו על כל גדותיו ויחזרו לחוך המק"ה ג' לוג' שארצין ופנ"ל באר"ך וסע"ל כיון דד"י המחמרים הוא ר"ך מסב"ל בזה ס"ך מ"ו שכו"א בזה ס"כ להחמיר דא"ף אם אינו עשוי לקבל מים כיון דיש בו ביה קיבול פוסל המקום ובר"ח כ"י"א כן עוד בנ"י בזה הראב"ד מ"מ כיון דרוב כפוסקים לא כ"ל כן אין להחמיר ל"ל. ועוד סע"ל שם בחש"י שרי עכרס ד"ס אם ככלן כיון לקבל"ס מים כיון דאינו טלו לא י"ה"ה מחשבתו כיון דפ"י"כ וסע"ל המקום יוכל גומ"ד לחקו"י שדח"ך ולא לעייתו וע"י"ש ע"ד בחש"י ט' מה שח"ך דב"י חלו רע"י"י בשר"א ביה ש"מ"ס ח"ב מיו"ד ס"י ס"ז ע"ד כ"יטור של פ"ן במקום וכ"ד אב"ד ב"ך כ"יטור (ע"ס מכו"ס ש"ס) ומ"ל בחיוב חללים וגומא אשר נמשש ברזן ע"ס חכ"בו כי לא נפסו כ"י חלוק לבניה וקבל מים ואחר"י ראו שמשש באופן שנמשש ופכו המים לחוכו ויחזרו ממנו מים למקום ג' לוגין כ"י"א וכו' פירדחו אשר לא יר"ו המקום בל"ח"י ששנחתו יפ"ן ש"ס אם ישאבו ככלים קיבועים מ"מ יש חשש שיפלו ג' טונין בחזרה לחוך המקום מחל"ט"י שיש בחוכו ביה קיבול ולא שמשו בקיול ויקו בל"ח"י כ"שנחו ויש חשש כ"ל והאר"ך נפלגול דודאי כוכס כ"ד כ"ח וכוכס להסיר ז"ס ש"א שמשו בקיול לחוש בזה ונפרע נכחל"ס מ"י"ש וגם בחש"י ש"ח"א"י ס"י ס"ז ש"ס: **(הקעה)** גומא. ע"י ב"י נש"ח שמי"א **(להכ"י"ס מאול"ד אר"ך ד"ל)** בחש"י נענינו מקואות שבי ע"ד המקום כעשוי"י במדינת אכנים ומחמת מבורח המים פשו"י ד"ך על פ"ן לספיק חלק א' מן המקום מקום עמקו ועו"ל"ין על סמדרותה ע"מ"ן ור"ל כ"ד שש"ל פ"ן על סמדרות חש"י"ח ביה קיבול לטורות ומחש"ה אם אין להם מעט"ס זה חורח ל"י כיון דיעח"א ל"י פ"יכ"יב לטורות ומעט"ס זה ל"י"ס לפשוח ב"ך המסא"ך נקב כשפ"י"כ ש"א פ"י"ס מחשש דא"י כמ"ש כ"י בזה כ"ר"ש ובר"א"י וס"כ"ס שם כי זכו אינו דמיון דל"י כ"ר"ש ובר"א"י אינם רק כשכל המים ובר"א"ס מוטל הוא בחוך הכלי אצל ב"י"ד שער כספק ד"ך יש ג"כ שיעור מקום ממה ש"א כ"י על פ"ח עירוב מקואות וא"י א"ל לפ"ר עוד המים שמתוך ל"ך ואין חלון חשש דכ"י מקום ש"מ"ס הוא וע"י ס"י ק"י"ה ספ"י ל"א וס"י ר"א **(כ"ס)** ספ"י י"ב אצל אין

יורה דעה הלכות מקואות רא עיף לו

פתחי תשובה

בתשובת חכם סופר מימן רא שהארץ כביו וכתב שם דרך טעמא ולא עשא ארם כביונר ציע לפי המבואר בחילין יין וברבבים פ' י"ד מט"א וברע ב מיד ט"ב דפרה ונמ אפשר לומר דלדינא רוב דפוסקים יודו לאפשר הנגשה מצליה ברה"ט שפוסל ולא פליגי ארימירכי אלא מה שנעשה ע"י רבנו מים אחריו שקבעו ומפעם דקבעו ולבסוף חקקו כשר.

דרכי תשובה

שאין מבוררת אחיז בה שאלם ו' להגאון המפורסם מר"ם דוד אבדיק פרחג וזכרם לאסור והלכתה בשחי' א' כמה דמים וסוף דברי אף אם היו הכלים נקובים כשפורשה טעו' און להחיר לפעוה המקום מ"י הפלמים מ"י אדם פשיטא לחסור אלא אפי' מ"י כנגלל כי ים כמה וכמה רישותוהו בה עכ"ל בבלי ופ"י בס' מ"י השולח (להגאון שהסיד מ"י שמה ויאל ז"ל מסוויורח) במקור נסחה ש"ח שבסופו מ"י ב' שני' בענין הפלומפסין אחרי הפלול חל' א' חמינה בכני פלומפסין שפשיין לפעוה המים מעמנן ותנועתם הוא מ"י נגלל שמנגללין המים בכני וואספיר קובץ שכניו הנה להם יהרא [כניל] דהא איכא לפיטוי או דרך בנין כמה אינן פולין כמו שדקדמנו דלאו כלי יניכו ואי לאו פסלי וכו' שוב ראינו לחקור על הני מקואות שנגמלוהם במקומנו צמחה גמור בשטח שמנקין פלומפסין לנקותם על ידיהם וראינו שם חשש גמור בשטח שמנקין אותם ונחמדים המים מלרבעים סאה וכול לחזור מהם ג' לוגין למקום כי כאשר יניחו מעט מנענוטן וטלים המים שבהם למטה ונשפם קולם כששפסם למטה וקרוב לודאי שנופלים שמה יותר מ' לוגין אשר מהם לפי מדות כוכוין ביטוי לפרך א' וחלי קווארע או פתוח וראי כרי נכל נפסלות המקואות על ידיהם והכמשהל האה חתה יודין ואין א"י שם על לב אי לוחא אמרתו לחשש אה חתה יודין וכו' והארץ שם וסוים וז' ומשפס לפי' בגדון דרין של סילון של הפלומפסין בשי' נפשה בחלות וכו' מ"י לטלס און בה חומרה מולוחה עגיל בניו השולח מ"י שפ"י בשמ"ג ארה מ' קיים בג"ז ס"ק י"א דרין ופינן הפלומפסין האלו וכו' של שם ממשיטת ומספרין בחולין וסוים ב"פ [ופ"י] דברינו בנימוקי אה מ' קיים ס"ק ב' מ"ג בה ועד המ"ג כח' ופ"י בש"י ארין ארין יוסף מ' י"ג דפסו להחיר למשך מים במקואות מ"י הפלומפסין חמס' בש"ח המלה בנימין מ' י"ג וכו' ג"מ בש"ח שבסופו מ' י"ד חלקו פלוו והחמירו להכלס ופ"י בש"ח אמרי אש חויר מ' פ"ד פ"ד מקום שיכו מ' בהשתיס נקבלים במרחב של נחשה אל כויר חתה סגן וכו' ומשם נחפסם הקנה הזה והולך עד חוץ החצר נגד בניו המקום ומחובר לפי פיטון אל נחשה סוף קנה קמטס חלולס של עץ כדו שלא יאלו המים מדגד המקבל פומחה ומשם יולאין המים ויודוין לחוץ המקום ממש ובקנה הזה של עץ מחובר מנופה ברוח של עץ לסגור ולסרוס פי סהר וכו' ומשפס השאל אה און של הפלומפסין שם כלי ביה קיבול כי לריבין לפעמים לסגור בברא למען לא ירבו המים ופלפל הם דבריו ש"ח ארין יוסף כניל ושרה פנים מאירות ח"כ מ' כ"ד והכלל דרין דבכ"ג שברא סגור ים על הסילון שם כלי ביה קיבול והמים שבו נפשים שאובין וכן בגידון זה סודו של נחשה פס קתותו והקנה של עץ פס בברא כיון שנפסס ק' המים בגלויס לחוץ כויר סהא בשור סהא סגור נפשים שאובים ואלו למשוח מהם מקום כלל כ"ה מ"י המשכס דרבי' כ"ה סאון כיון שאין בהן מעיין אשר יבשר סאון סהא מ"י שפסו אצל אה יבואו המים חללה והכרה פתחה מ"י צמל הקיבול ממנו ולא נפשו מימיו שאובין אצל כיון שים על הכל מפני בברא שם כלי ומקבל פומחה כחמור למעלה שלא פקס שם כלי מפני פתחתו וכו' ולפעוד נראה חוקין קל חשחה

זורה דעה הלכות מקואות רא סעיף לו

(קפא) סגור (קפב) מי כלים סבוכים

תחילת תשובה

ובן לעולם וכן עושים מה במקור הגדולה (החבר עם בפימן ריב ויבאיו
ל'ע' ספון, ע'ש) והוא עצה פורה והנהגה אין בה מקומה כלל ע'ש ע'ש

יבנקו אחרת ואח"כ ישפכו מים בתוך להטא" ער שיהא"א הריקנית ואחר
שתהא"א הריקנית ויבנקו גם אחרת ויחזרו לשפוך בתוך להטא"א

דרכי תשובה

חייב ס' ס' מה שפלט בזה ועד מטרשים והפלט להחמיר וכי
עסקה למשוה מקום כנגד דעה כדברי חיים ז"ל ופ"י בדבריו
לקמן [סיק קפ"ב]:
ועיי' בשרם פדשה מדברי לגיטי מרדכי בנמש זל חזיר ס' ז'
ופ"י בשתם דיה יתקן לכני מלכוד זל חייב ס' ל' פ"ד
המים שבאים מי וואספליקטינג של סבוכים נמש שובבים ופי'
השקה אין להכשיר מקשה קפ"ב פ"י"ג ובשרם פ"י השדה ח"א
ס' ק"א שהפלט להחמיר בזה פ"י"ש.
ועובדא ידענא מעשה טרף לפני יותר משלשים שנה בימי פלומי
העירוד לפני סינו לפני אלמיר כהסיק אלכיה ז"י"פ פ"י
כדאם הקבל ספי' או צמיס (סכס ח"א ורי"א) בקבלה גדולה
וחשובה במקום הסוחר ככל ע"ה ממשול גדול שנאלו בהבאר
הנמשך ממנו למקום וא"ו פנין להכריך בזה ובי רק ללמד מוכר
לחבריו והנחיתו בני כ"י בקבלתם וגדונו הסורים חדי' כמו
שההרט נחטבו חכמים וסרו בדבריהם ובפרט בנמשכים לדורות
ובפרט בענין מקום שלא להכשיר פ"י החבולות גדולות ונפלאות
והמכונות שימשו במקום כי קרובים למכשול רל ואל לא כפ"י י'
לחוש פ"י"ג חכמים הנכונים (ס' יעמרת מכל ענוטה) לחסר במקוואות
שסם מקור עהרתן של ישראל לגשתן בלי שום דוחק ופקוק
ופלגותם ותחבולות ונמו שהסירו על ככה רחוחו כראשונים
ובחלחולים:

דרכי תשובה
ענה חזית א' קמנה של פ"ן ויש לה לבחור לכל ז' חזן מלך
שכנגד ספחה וגי' כתינו אבן גדולה בחזן ספחה כדי שלא תפלט
למפלט פ"י כח המים אשר ישפכו מלרדים, שהפלט אם המים
האלו חוד הפלוטה כדל לחוד ספיר כשרים הם לקחות עסן מקום
או לא פכחד שהאלה. והאם פלפל בזה (מהגר קוקי ס'ו) פ"ס
כדל' והנמו ביחמיר פ"ן חיים בקבלתם שמה וביאר עם דממים
האלו אשר בחפירות ככל ר"ן משין לשה וא"ו דומה לחסר בלד
הים ס'ו ב"ק דהוספתה דמקוואות ומצוה ס'ש פ"א משנה ר'
ובדברים פ"י ר' מ"ל' מקוואות ואלו פוסקים כט"פ דלם כלן
אינם מי פמליה רק ורדים מן הממים והקומים בברי מול הנטיס
וגם הספירות רמקות כמה אלפים אמות מן הים וכדי סכס מי
בזר ודינם כמפ"י ופ"י ב"ב גידולי פהרה בשאר שאלה ב' ובפ"ן
שם פ"ד הרמ"א בס"י ר"א ס"ו ל' דכנסר ד"ט כמפ"י ובשך
סיק י"א ד"ס ח"י כ"ל כמפ"י פ"י"ג וגם פ"ד ספחה שמקבל
האבן כדל כיון שאין לו רק ג' לבוים סרנס לשב"י ולבאר דל"ן
לו ר"ן ביה קיבל ומנאר בזה במחבר ס"ו ז' אולם מ"ש שם
(בקי' הלז) להקל פ"ד שהמפ"י שבאים מל י"ד המים ולהכשיר
המקום לחתום פ"י"ג בזה פ"י"ן לע"ג ל'פ"ד שהמקום החלואים
כגדולים שהחמירים למ"ן פ"י"ג לב"י מקום כדל' [ופ"י בדבריו
בנימוקי א"ח ס' ק"פ סיק א':] (הפ"א) היצור. פ"י בשרים
רבי"א (לכ"י מתק"ק) ס' פ' במקום שהמפ"י לחוסר מי נשמים
פ"י סילוח והסילוח נעשים בחתום רק במקום הקילוח להמקום
סם נבטיס וא"ן כל המים שבאים לחוד הסילוח כ"לס וכל"ן לשפוך
לחוד המקום רק אם ר"ט המים כסילוח כ"ל ובשך מ"ס הפלומים
לחוסר ובקרקעיתו של הסילוח נשאר טוד מים והמקום לא נחמל
מלך ש"י פ"ד מקום של הסילוח כ"ל ו"י שד"ן ז' לא נחמל לא
בטור ולא ב"ש ח"ל ס"א מנאר ס"א בחוסר"ח מונא ב"ר"ש פ"י מהש
ח' ממקוואות מסכרין את המקום פלויכ ו"י ו"י כמקל כסילוח
ר"ש פ"סו ע"ל דוחק אם הסילוח יכול לקבל פ"י ש"א ר"ב
באמצע כ' המפ"י ר"ס דל"ן פ"סל"ן והחילוק מנאר שסם כרוחב
שבאמצע אין משכב של המים שבו לחוסר יתקלה לבסוף ממנה
רק ששטה שם כיון שהקילוח ל"אח ק"רס ח"ל בנשף למטה
שישאר שם המים נמש שובבים פ"י"ג מה שפלט בדברי כרא"ד
והכ"ס ב"ה וספ"ל ד"ס להחמיר לדיכ"ס ח"י כ"סופתה ואלם כ"ב
פ"סא"ס פ"י סילוח ככסף י"ג לנקות המקום ולפוח ממנו כל המים
פ"ד שלא ישאר ב"ה ג' לונ"ן ולהכשיר מחדש פ"י"ג:

ור"ה ר"ח"י (נדפס באמצע) פ"י ש"ה עם ז"ס ק"ו א' (לכ"ד)
פ' יתקן ויפ"ג בנ"ון וי"ק"ק) פ"ד המים בהקראים בנשן סוללה"ח
ד"יו"ש"פ"ד אשר מסם שוחים באמצע"רס והסם ממשר כג"ס יורד מן
השמים על הים חול בהקראים בנ"י ד"וי"ן אשר כושמו נבול
סביב לים ומש"י כ' ע"ס בחול א"ן לא ארופה יורו כשם על
הים ונבלו בחול וכ"ס ח"סו ס' (מש"י י"ד ב"ל"א) כמה חסדות
כדי שיהי למי נשמים כ"סוד"ה בחול מקום ל"אח כ' מהחול י"ל
מהם קרקע ה"כ"ן לחפירות והמים אי"ן חיים וזקקים בחפירות
כ' אם נחלים ובכרהק כמה אלפים אמות מן הים משו בני
אנשים בהקרקע פ"י אנשים גדולים וקמנים לקב"ן המים כ"ל ולוק"ן
אוחן ב"ס ופ"י"ס סילוח חול כר"ב ועל סחול ח"ל המים שבאים
בחפירות וי"נו הפסולת למעלה מחול והמים ה"כ"ס י"דו למטה
מחול מהם האנשים ו"ם ונ"ל"ו פ"ח סילוח ר"ב מאור אשר
מהם הקרקע ו"סו ו"ל"כ"ס לחפ"ה גדולה והר"ב מאור ומ"ס יובאו
ויפלו המים פ"י כ"ל"ו אשר ו"ל"ן המים ממנה למעלה בהקרא
פרט"ס"פ"י"ג ו"כ"ל"ו כ"ל ו"ל"ן בראשונה המים לחפ"ה ח"י כ"ס"י
ממנה ומתעברת לקרקע ו"ש לה דלוחה כר"ב בהקראים בנ"י
ק"ל"פ"פ"י"ן מ"י לר"י הפ"י"פ"י וח"י"כ י"ך המים ד"ך סילוח אל
ב"ל כר"ב מאור עמונים ממנה הקרקע ל"ר"ך שח"ה א"ש"י ש"ר
בנח"ס"ס. וה"ס בניו כ"לכ"ס כ"ל"ו ע"ס ס"ס ש"ק"ל"ו המים
מהחפירות בלי אמצ"י כ' המים ח"ל"ס מהחפירות פ"י ס"ר ומ"ס
החם הקרקע ומ"ס לבני"ם כ"ל"ו ו"ם מ"ס יקבל המים מ"סילוח
של אנשים אשר יבאו המים ב' או מהחפירות או מנח"ס ח"י
והסילוח ח"י מונ"ל מ"י טח"ל אנשים ו"כ"ל ח"י מהחל"ס מנ"ל"ו ו"י
פ"ח"ס ופ"י כ"פ"ח"ס כ"ל"ו ל"כ"ו למע"ס מהקרקע ו"י
ש"ל ישפ"ו המים בכסף ז"ס ב"י ו"ק"ק בחול ח"סו למ"י כל

יורה דעה הלכות מקואות רא עקיף לו לח למ כר

ק"ט. לו (קפח) רעפים שמכסין בהן הגנות אעפ"י שיש בהן נומות וחלקים אינן פוסלין המקוה (קפט) לפי שלא נעשו לקבל בהם: לח (קצ) ה"המניה (קצא) (ח) שק או קופה תחת הצנור (קצב) אין המים הנמשכין מהן פוסלין את המקוה: למ א"ה שאמרנו כל שאינו עשוי לקבל את המים אינו פוסל את המקוה לא אמרו אלא כשנפלו

באר היטב רמב"ן קנ"ב כשפיה וז"ל כיון דנקונים כפון דכרך שלל מקרי כלי הוי מיטרי גיב וז"ל. (ח) שק אעפ"י שלין נהס נקב נמקס אי כפיה כיון שיש

דרכי תשובה
עמו ואדרבא הטלס לכוסך ע"כ בידעו אין לתקופ עמנו לדבר הלכה לקולא כפרם במקוה שהניו פיקר ספרתן של ישראל כמונן ונדפ. טוב רחיוו בש"ח הפמק שאלס (לכס"ל מירמ מהלרנטו שאפאלולא דל) חוידר ס"י לי"ט ש"י פ"ד מקוס כזלח שרלס השולל למפורי ד"י כנפס ח"י וספלס לכלכס ד"י חוטטג ככסיק כפל דברי חיים כרל שלל לגשוח מקיס כוז פ"יש: [ופ"י לפיל דבריוט ספ"י כ"ב (סיק ק"ח) כפולוגחט סרופי וד"ח וכן לקמן ספ"י ס"י (סיק ש"ח) מה"ל:]

ועי"י עוד שם בש"ח דברי חיים ח"ב יוד" ס"י ל"ז וז"ח פ"ד המקוה כנפסכ כזופ"ן וז דעיטו ספ"י מקוס ממנין ומדרנות כל קירות לירד ולפולל בחור המקוס ונבנית בחומס של כמקוס וכיו מממנין ארחס ספ"י שפכין לחיכס מכוורס מים חמוין א"ך כשמיים הוגנרו לפממים כיו לריכ"ן למיס חמוין כרנב וע"כ עשו ח"כס מנס"ים ד"י ש"ח"י כזלפכר לחכס כמיים חמוין מופסיים וכחיכס פ"שו מד' דפנות מוקופים א"ך דופן אי' מדופטי חחיכס פ"שו מדרנות ידרנות ד"י לפפמיד א"ח חחיכס על סמדרנות שכתון המקיס ס"יכ"ס וכסמדרנות שכתוכס אינ"ס פ"שוים כפי"ס א"ך כסמדרנות שכתוכס כוז דופן אי' מסדרנות ולמכס כשליים של חחיכס פ"שוים שליים ופ"שו נקב אי' גדול ככדי לפסוח אוחס ככזלח ופוד נקב אי' גדול לפסוחו ככזניס לחוד כלי סוד ופי"ס וחחיכס כמחברו כשליים פ"י ל"י כרזל לחחיכס כ"י כ"מי קה"ן ש"ס כפס מ"ס כזמקוס אי' פוחין כשליים וחחיכס אינ"ס מונחט פ"ג קרקע המקוס רק כסמדרנות כל סחיכ"ס מונח"ס על סמדרנות כל המקוס ס"ש"י ומש"י המקוס מהנגר"ס אז טפלים חחיכס לפמלס ומניחין אוחס על סמדרנות כפלוניות של המקוס וג"ס כש"י סקיס מחפספין מאוד אי' טפלים א"ח חחיכס לגמרי מסמקוס ופול"י במקוס ס"ש"י לחוד ככיל כשאלס וספלס כיון דכשליכות סס כשופ"ס וקפכרס אינו חיבור לדבר כסוז מר"ס כמזכר כר"ס פ"י דמקולוח משנכס ח' וכנס ש"ס מקוס לפלפל כזוחל ניפין דף ע"ז פ"א ומג"כ י"ל כד"י כפחיפ"ס כליחוח כד"י חיבור כדלכ"י ככס"י פ"י דף ע"ב פ"ב מי"ט לכלכס אין לסמוך לכלל על ז"ה וכדל"י רוב פ"ש"ים אין כמיים מים וכו"ו מקוס פכולס וכדל"י קפכרס אינו חיבור ע"כ סוכ"ס ז"ל וכחיכר לפסלס פ"יש:

סעי' ל"ז (קפח) רעפים שמכסין בהם הגנות אעפ"י שיש בהן נומות וחלקים אינן פוסלין וכו'. ע"י כש"ח חכס סופר חוידר ס"י ר"א דחק כנפסכ מאל"י כזלחט כזלחט פוסל א"ך כרפסיים דלי"ט קיכול לזרות ודל"י לא ניחא ל"י ש"חככ סמיים כזחק וכו"ו לא נכפס כ"די אר"ס כיון דכשכס שלל כזוכס פ"יש וע"י כדברי רבינו ב"ט דברי חיים לוח ל"ס ש"י ג"כ דכס"ל כרפסיים ש"ני משוס דל"י ניחא כזחק פ"יש וכס"י ל"ג כזכ"ן ככס פ"ק ל"ג וכש"ח חכס חוידר סוף ח' ר"ד ופ"י כש"ח כש"ח כסחי"ן (לכסיג מנלרנטמפ"ן ז"ל) חוידר ס"י ל"ס פ"ד שזללל כפ"י"ח (חיכס) על כמקוס ר"ח נקפ"ס כנפסכ פ"י לחלוח"ס סמיים

מפילת או פ"י ר"ח א"ס כ"י ז"ס כ"י"ט כ"ך דפ"י ז"ס דנפסכ מפילת וכיכול מדברי רבי כהר"ס ככיל וספלס דכניו"ט אין לדמוח לזיטר כיון דכס שנפשו כ"ח קיכול כ"י אין ניחא ל"י ואדרבא כניו"ט כחקלקל פ"י פ"כ נכס ל"כ"ח אולס למפסכ לא כחיכר ר"ק לפסוח כנקפ"ס כ"חדות על פ"ן כזחק שלל וי"י כ"ח קיכול א"ך י"ל לסמוך על ככר"א ז"י שלל לחוס כזמכ"ך חזמן וילחחו סמיים ויעשו עוד נקפ"ס ארחס ככ"ד פ"יש: (קפט) לפי שלא נעשו לקבל בר"ס. פ"י כס"י מקוס סכר"ס (לכזלח"ן מחוסכ ז"ל ככ"ס כרונח כ"כ"ס"ס) סיק ל"ג כ"ח מ"ש לסכפ"ן למחי דקיר"ל ככ"ל חר"ס אין כחיכוקס פוסלחו אלא אי"כ י"ס כ"ס רכ"י"ח א"ס פ"ש ככ"ל אי' ככס נומות וא"ן כ"י מכס שיעור רכ"י"ח אלא כזלרוף כולס י"ח מ"כו ש"למכ"ו כולס לשיעור רכ"י"ח לפסול א"ח סמקוס ופולל ש"ס קל"ח פ"י"ד כהר"ס חוידר סוף ס"י ר"פ"י וככ"י כשולל ש"ס פ"יש אולס פ"שט ספ"יק ז"ס מק"ן כלכס דרפסי"ס דפ"י ז"ס דמסרמח ככ"י רפ"ין שכתוכין ככ"ס ככניו"ט דל"ל חר"ס ול"י י"ס ככ"ס כזמח רכ"י"ח במקוס אי' ופכ"ן ל"ל כשכ"ס משוס דל"ל כנפ"ו לקבל ככס משפ"ס כ"א וז"ח ח' כ"י פוסל"ן נ"ס א"ס אין כזמח א"י שיעור רכ"י"ח ז"ל"ח כז"לרוף כול"ן פכ"י"ד ולפכ"י"ד אין רל"י"ח ומכרמח (כזמכ"י"ס) ד"יל דמ"י"י כרפסי"ס ש"ס ככ"ס כזמח ש"ס רכ"י"ח דשיעור רכ"י"ח אינו גדול כ"כ כ"ח וכו"ו כזמלוח ופ"י"ח קל"ח (אול"י) כש"י ככ"ר על כ"ג דמכמח ש"ק כמיים כזכ"ן ש"ס רכ"י"ח וככ"ס דולף ומכ"ס פ"י"ס (וכמי"ס כפוסק"ס) פ"כ י"ס כזמח אי' רכ"י"ח וז"ל אין ר"ח ומכרמח ככ"י ל"ס לכלכס למפסכ

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף למ

מתוכן למקוה מעצמן אבל אם נתנם אדם למקוה הרי זה פוסל (קצנ) שכל עי אדם אפילו (הצד) זילף (הצה) בידיו (קצו) (קצז) וברגליו ואפילו עובר במים וגזרלפו מאלידם (קצה) ברגליו למקוה פסולוהו. ברא שגזרלפו ברגליו אבל אם היה רוכב ע"י

דרכי תשובה

ועיי' ל"ט (קצנ) שכל עי אדם. עיי' גשרה פסק שאלה (לכנס) מהלכתייםמפאליהו ז"ל חידד סי' ס"ח פ"ד איש לא פסול ש"ד פסול במקום מים נקוב צב מי' סוף והפלה דגשירא חר"ב שנקוו צב מי' סוף פתח מהס כל טומאט עיי'ט: (קצד) זיף בידיו וברגליו וכו' עיי' צב דרזת וחיזת לכרפיקא ז"ל נכתבים שנסוף סוף עיי' שרז' לפשה מקוה עיי' משש חושב בדרך אוסרווערמק לכגזיה כמים עיי' נעטע שגלה שגשפה כעטוע איך כמים נמשכים וזאים ממקום עד אחר פיסוק נעטע כשגלה או מגזיסיס פלמס לפסול והשפירס לכסול ומשס למקום הכפירס וקפו' משס חכו יכ"י המקוה לפסול צו וכשיצו להחיר עיי'ט עטמו ושכביא משיח זכרון יוסף סי' י"ג דגזרמח כמלמח ליכא שום איסור וכיסים שס (בדרות וחיזות) ולא לפשה אם אפשר בקל לחקן לאחר שגלו כמים מהליטרוח י"י קרקע ג' עפשים שיעבדו כמים על הקרקע הטוא ומשס לכמקוה טוב יותר אם ר"ח א"כ י"ס להחיר ולפסוק על הכל והסילוק י"י של עז ושמן צו בוח קיטול ועיי' בלחם ס"ק קמ"ה [ועיי' לקמן סעי' ו] ס"ק ק"ז ולכלן כסעי' מ"ח ס"ק ר"ג]: (קצד) בידיו וברגליו. עיי' גשרה פסק שאלה חידד סי' ר"ז וסי' מ"ח דכא דפוסל פסולה אדם סינו דוקא כשעשה פעולה במים פלמס אבל כיכא דאינו עושה שום פעולה במים פלמס רק גרס שיצונו או לא כיו כווייתו. עיי' אדם עיי'ט וכ"כ גשרה פרוגה כטום מויד ח"צ סי' מ"ט לענין מה שחש כרצ השולח י"י מפסול אם הכרח מהמקוה אם ל"ך לפסוק הקלה כראשון למן משום חפיסה י"י אדם ושע"ז דל"ן זה כווייתו עיי' אדם ככסרת כגזר"ה רק ככסרת כמנוע. וכ"כ עוד כגזר"ה כהרס חדרס חידד סי' ר"ד עיי'ט ועיי' גשרה מנחה ויחאל סי' י"ג אוח ד' וסי' י"ד ו"כ מוח (קצו) וברגליו. גשרה שס שלמס כחי מאלאמורי כרכ"י עיי' (מפ"ק) וכלל מרצ א' כששצבו במקוה כגזר"ה כקבל וכמים חרזים לה לאש לאש ולא כמכירות והכירי נגלן שפד שיהמלא שיטור מקוה לא יניח שום ב"ח לפסול וככלן עבר על זה וכינה א"ח א' לפסול והפלה שבעלן ראו להטום עברו לפסול המקוה ולחוש שמה שדלף עיי' פנילה האדם או מה שגבלס כשפרוהו וכיולא ג' לונן שזובין כפוסל"ן א"ח במקוה לא חיישינן דדוקא זילף בידיו או ברגליו אבל למיחם כשלא דליט א"ן לחום מספק לפסול א"ח המקוה ועוד כיכא ראייה א"ח: (קצז) וברגליו. עיי' גשרה מ"ר"ס ס"ק חידד סי' ק"ז פ"ד מקוה שסמים ב"ח לחפירס א' מהכ"כ עיי' נגלל המכ"כ עיי' שגני אדם מסיקן תחשו ועיי' קיסוד מסבב כגלל ותולך פ"ס עמו לליטרוח ומן ליטרוח לחפירס גדולה ומן כוכר הטוא ממך עיי' ליטרוח למקוה וככל א"ח א"ן לחום משום כווייתו עיי' רב המקבל טומאט שכל ליטרוח נמש לקרקע אלא ש"ל כיון דפסקין בהס כסעי' י"ט דרפי' רב שא"ט מקבל טומאט אם נעשה עיי' אדם ר"ז שובל ואחרי כשאר"ן שס כרצס כ' ד"ל דל"ה ס"י ככ"כ נעטעס עיי' אדם ולפי שא"ן כגלל ב"ח קיטול וגם ליטרוח נמש לקרקע י"ס להכסר כלושן שימשו כגזר"ה כקביעות גשור ועיי' גזר"ס וגם שימשו כגזר"ה לומר קבוע ליטרוח כמניח מ"ס כקרקע עיי'ט.

וורה דעה הלכות מקואות רא סעיף מ

(כו) בצדדין אינו במל מתורת כלי עד שיהא ברוב הגב כשפוסת הגאר שהוא כב' אצבעות הראשונים מהארבעה שכפס הדי מתהפכות בחלל הגב ברובו בין שהוא מרובע בין שהוא עגול ויהא קרוב לשוליו שאינו יכול לקבל שום מים ממנו ולמטה (רד) אבל אם מקבל שום מים למטה ממנו לא נתבטל מתורת כלי ואם עירב סיד וצדורות וסתם בהם הגב לא חשיב סתימה להחזירו לתורת כלי או אם הושיבו על גבי הארץ ואפילו עיג סיד ונפסית לא חשיב סתימה אבל (רה) אם עירב סיד (רו) ונפסית וסתמו חשובו

ד רמב"ם נפק
 מ מה מ ופינס
 ו חלו נבול
 1 סלס נספיק
 הסכות ז סס
 נחמספתח

פתחי תשובה

רשם איירי לענין כתיבת עיש ובאמת יש עוד סתור רשם דעתו דרמב"ם בשמיטת דאפילו נקב המסדרו לא סרי אא כ קבעו בארץ או מעשר בנין ובאן דתק ש סת דרש ורדאיש דאם לו נקב כ ש אחר סרי אפי' לא קבעו בארץ ומסע דאם לו אכתולד לא נקב קבעו בארץ וכוד לא יועיל תיר ק דשך יעד ש אוד סתירות ומצאתי בתשובת סאור הנהיר רבינו עקיבא א נר ז' ס מר שכתב ליישב זאת דלעיל סו א ירי לענין פסול וכאן א ירי לענין פסול רמב"ם סכ"ו וזו דהמחר דכרע בן סבבא רנפטר דלענין פסול בת בו דרוא דאורייתא חיש דרעת דרמב"ם דבע נקב דסדררי ונמ קבעו בארץ אולם פסול רמים דוצאים סכ"ו וז' פסקו סרין שאובין בין דלדבר סוססם שאובין דרבנן כוד סכ"ו ע"י סת דרש ורדאיש דמתי נקב כיש אפילו לא קבעו ואף דרשיטת דרש ורדאיש יוצא חיטרא דסתת נתת וסוד רוי סת סר מעייא ומסילא לא סרי כוד קבעו בארץ דרוי נפו קבעו אחרא בלא נקב וא"כ ארץ פסק בס' ודבסתמו כסר וקבעו כשר י' כון דרוקא כסוד ונפת יוד רוי סתסר אבל בהר מנדון לא איך בדקדוקי נקב לע"י ס' ס' כסוד או בנפסית אבל כסוד ונפת יוד באמת לא סרי קבעו בארץ עכ"ד עיש וכוד מיושב נ כ מר דרנה השך בצע ב' ס' ס' על הרב עיש וכ"כ בספר באר יעקב חלק כ"ב עיש (ובתשובת חתם סופר ס' ר"ז). (כו) בצדדין. ע"י

דרכי תשובה

למנוח בהמקום מעין מים זילה על ידי שיש סילוגות סממטיים מים לכל ספיר מנפייטת סיולאוס סכר אי' סריזיק ונקבלים לחך קסמלון כנו מנבון אבנים וסיר ונפסית (נעמניס) וכו' וספלה שס ופוד נמקיא כחשו דבנין אבנים סמוסף נעמניס דלס און כס נקב סמססרס יס לחוס לכחלס שנס זכר סוד כלי דלס דמי לחיור אבנים סייט כסוס וסיד אכל סלעמניס סודס ככרל ויכול כסיה לעמוד כעיס ס'ו ככלי של אבן דפסול סייס כרלוחיו וכ"כ עוד סס סמסרס ח"ס ס' קמס דר"ס וסנה חוד סודל וכו' דלעמניס חסוד ככלי סייס וסוד רלוחיו דכדויו כשר"ס סמסרס ח"ס ס' ק"כ ש"כ כענין כלעמניס סודס ככלי וסו סמוכר כבנין אבנים וכ' זס כשס כסיק מליצוויטס כ"ל (סחדשו) חירד (ובלמס ססחי כ"ל סחדשו ולס מלחסי כדכדו לא מיני' ולס מקלחן) אולם ח"ס סס כמסר"ס סכרל לנחוי' וכ' שסלל דכקילוי' וחסר סלעמניס' לבד א"ל לסכל כלחס מכלסר סלכניס לכן אחרי סובי נחמי וסכסמחי לסכסיר מקוס כו כספסוד סל"ס לחקן כענין אחר וכו' סכ"ל סייס וסוי' כשר"ס סמק סל"ס (לסכ"ל סמסר"ס סכרניס סכסלסולס ד"ל) חירד ס' מ"ז ססכנס כסחיר כמקולות כעשס מלעמניס וסלן כס חשס כלי סייס וסוי' כשר"ס לבוסי מרדכי סכר"ס חירד ס' ק"ס ק"ז מ"ס כ"ד כלעמניס סעטסו רלפס סמקוס ימיס סס ס"ד חשי סמסר"ס אלו סחוד כו אח"כ וסחיר סלעמניס ונס ככ"ל כלוטו מרדכי סמלס כלעמניס לסחירל לכחלס סייס דכדויו כשר"ס לבוסי מרדכי סכדורל חלוחי חירד ס' ל' עיי"ס ובכדויו סס ס' ל"א. וסוי' כשר"ס אמרי וסר ח"ס ס' ל"כ כסוף כדויו דלעמנ"ס דסי לעמניס סנמשן פלוי ככרס סמקוס לכ"ס וכן עוד סס כלחסי יוסר ס' ל"ס ס"ד מקוס סעטסו דלעמנ"ס סעורכ חול ולעמניס סס אבניס קמניס וכדוסס נעסס אבן אי' וחסס נעטס כמס אבניס ויניחו זס לשוליס וס"ל חוכך לכחמור מעני סלכניס קמניס סכ"ל סרס סעטסו לבוליס נעסס ביח קיבול ולולי ס'ו כמו כלי סרס וכחמורח סכ"ל אולם סייב וסלרך וסיקן סס דלן כוס חשס וסמקוס ככרס פלוי' וסוי' כשר"ס בנין של סמחס (לכ"י מוילעברד ז"ל

[ובכדויו כסיק שלפין] וסוי' כשר"ס סמסר"ס ח"ג ס' רמיח ס"ד מקוס סכסכרוס וימן סענעס כחחק ח"ס לנקוסה שלס יסלר כס מים ס"כ סעכו לחיכ סלכ כרנס מד סגס כשחסר ונחמללס כסיר מים סוד לא חוסר למרלס מים וסלחו מנס סמס סלוביס וחס סכ"י יותר ממי סלס מד יספור מים וספסו סמס סכסלכיס לחך סלכמנעולס סבמחן ונלמסו נככס סנר ונחירל סעוסכ סל"ל ויכל לסכשו כעס סכיס מים מן כדלי ללמני סמ"ל יוספס סקילוח ולס יס' סיסחס על ס"י כס כסל נפסק סקילוח ולכן לא סוליס כדלי מחוך כוחלי סמקוס וססס כן קלח ופ"ס חשס ל"ד' סדך סיק מ"ז סכ"ל דכל סיסח סעוס סנחטון לסוליס סמס מנש ולא סוחל ל' סיסחרו סמס ויפלו לחוך סמקוס ח"כ כ"ד סמ"ל ילחו מן כדלי ג' לוגין למקור כלוחו זמן שסלכ סעוסכ שלס לסוליס כדלי מן סמקוס וכלוחו ספס ככר חורו קלח סמס סככלווחס סמקוס למרלס סמס וסכך חלי סיעור מן מי סמקוס כ"י סוד כסמס מרלס חלב ונספס ח"ס ח"י כסיעור סכ"י סוד כמרלס חלב מלמקף לסיעור מים סכה"י מים סככר חורו למרלס מים וסלפל וסעלס לכחור סיי"ס (וסוי' כדכדויו לעיל סיק קליס וכסמט"ין סס): (רד) אבל אס סכ"ל שום מ' ס למטר ממנו לא נתבטל מחורת כל' ס'י כשר"ס סלס ענכ סכפדרי יוד ס'י ח"י כמקוס על מי כעמס סכ"ו כמס סיעורס דרך כלי אחר של מ"כוח ס"י נק"כ מכל דדויו נקבוס גדוליס אכל ס'י מקבל מן סקבניס ולמסס ולכ"ו כדון פסוס דכל סמקבל מן סקקב ולמסס כ"ס וסוד מי נשמים חסיבי סלובי ופסלי' (וכמולר כוס כמחבר) אמנס נכס לסחיר כדופכר ולס לסוכיח מלשון סרמב"ס דכיון שלס נעסס זס לקבל ס"כ יס לככר יס כ"ס ביח קיבול סמקקב ולמסס וסס סס סס כלינחס כסוסקיס אמנס לכחלס לריבין לחקן מעסס סלס יס' לו ביח קיבול כלל סכח"ד סיי"ס ו"ס למרד לסלכס לסמוך חסי כדופכר כעפכל כמקוס כוס: (רד) אס עירב ס"ד ונפסית. וכ"ס ס"ד לו גסס"ס לחוד ס"י חסי נועס כ"סחל חניניל חירד ס'י ק"ס וסחי כנרמק"ל ס'י מ' וסוי' כלחס סיק קמ"ל: (רד) ונפסית. ס"י כשר"ס סמסר"ס ח"ס ס' ל"א ס"ד ס"ד ס"ד

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף מ

ח טס ותי לפיל
קטיף ז ותיך
למקל למכר שלם
משולו מצינ גנין
ט ארלס טקס
מ ט כ מ כרס
יהמלכרבי גפיי
דטעוטה

תתימה היילכך הרוצה לשאוב מים מהמקוה לנקותו וירא שמא יחזור מהכלי שמיציאין בו המים ג' לוגין למקוה אחד שחסרו מ' סאה ויפסלוהו (ט) (רז) יקוב (רח) הבלי (רט) בשוליו (רי) כל (ריא) שהוא ואז לא יחשבו המים שבו שאובין (ריב) יואם הם מים נובעים איצ לכך (ריג) כי המעיין אינו נפסל בשאיבה: כנס ומימ ונטו להחמיר גס במעיין (מדרי) כי בשם השאלתו מהרי"ק שד"ס ר"ס וחסיד סימן רי"ח) כ"ח חלקין אפילו במעיין ואומרים דשאיבה פוסלת ולכן לכתחלה ית להחמיר (ס) לנקוב הכלי שטובין בו אף במעיין ואם לא עשו כן ושאבו בכלי שלם (סא) (ריד) וגטלו שם ג' לוגין שאובין וגפסלו המקים והזוין לנקוטה ולהכשירה אם אפשר (סב) לפיקוק נקבו הכניפה בקלות טוב להחמיר

באר היטב

בשם שבת ומשלה זה נקרא גור אמת ואחריו לית. ולפי' מותר אף אם אדם שואב בכלי מנוקב כשהו תופץ המים למקוה דהיינו נדריך המשכה שחזר לעשות כן אפילו כל המקוה לכתחלה ונדריגדו אפילו לא יקוב אלא כ"ס שהמים זנין דרך שם ויטיבו מפי' בעיניו עביל (ט) לנקוב והטו לנקבו ככונם משקה נ"ט (סא) ונמלו אחר שחזר המעיין מתי ספס. (סב) לפיקוק בדרך שלם ישאלו שם ג' לוגין כלל של מים האשורים שנפסלו וכתב הגי' דמותר לפיקוק אפילו במתנולת המקבל וטמאה אפילו למשן דלמחר

דרכי תשובה

הלל בשומק האדמה מקום מואל המעיין ובו נקבים רבים כמפסח רשח בכל לדדיו וכו' נכספי המים וכשנחמלא הקנה שופך למקום ופחה טרע שסלומן יסודי חיבר אל עליו הקנה פסח ברזל ולא טרע אם אולי ראו לקבל מים מהרשח למטה ופסול כמי' בזה בספי מ' והאומן אומר שאין שם מקום ראו לקבלו וכו' ופסל שם או נאפו: סלומן בזה ולי שידן בזה דלא מרשו אומתו' כיון שהוא ספק שאובים להקל אף שהמיד סלומן הוא מ"ה וקל כדעה ופכ"י הפלס שם להחמיר להזוילו ולבדוק כיון דלשמיים סוף כל סוף יאמרו לחסור ולחקן כסילון הוי בעילתא דעבירה לגלוי' מיי' טוד: (ריב) ואם הם מים נובעים. מיי' בניה מים סלסל בזה פ"ד שהשלו דרואלני' נעשה מקום חדש ופטי שטמיס נבדו כסרבוו לעשות מים נכרים מניחן מחובר לכסותלים כשפסקה בין המים החחוניים לשלמפלה מן האסרים ואותן שלמפלה מן האסרים לא בלא מיי נקב כשפוסרה טוד שבחון הנכרים אלא מיי דוחק המעיין שדחקה לעלות המים בין החריצים שבין נמר לנמר ויורס דלא שפיר עבדי בזה כנס דאותן המים שלמפלה יש בזה לבדם שיפור מקום מ"מ כיון שרגילים לחמם ויזאיבים מכם כל' לחמרה ו' ותלא ידו כלננים ו' לחוש שיחלפו פד שחמחר מן מ' סאה וטוב ימלאו אותן כחמין שסם שאובים גמורים ואף שסם מ מעיין שאינם נפסלים בשאיבה מ"מ באיפן המי שטמיס שלמפלה מופסקים [בשכסרים] מיי כנקבים ואינם מחזירים בנקב כשפטי לאו חצי' המים שלמפי' אלא כמו מ' גממים האפסלים בשאיבה כשלין בזה לבדם מ' סאה ואיכא נשמשע נמי סבי מחצי' הרמי' כלל ל"ה ס"ה ו' ותקונוס רק מיי נקב כשכסרים כשפיערה טוד מכ"ד סביה מאורי' (ריג) כי המעיין אינו נפסל בשאיבה. מיי' ביטועה יעקב בזה וכן בחש' יטועה יעקב (שנדפסו זה מקרוב) חידו' ס"י כ"ו דאף ל' כשפסקים בזה דאין המעיין נפסל בשאיבה מ"מ שגמר בני המקום ערפס שיפור רביעייה שיכ"י ראו לפסול בו מהמים וזיטרוח ורק לא החירו שאובים משאיב' כששאבו פד סיכוד בזה ולו מים בכלים שמיים מתוקבים בודאי פסולה לביע' והרעיש' בחשי' שם על המורה שחאירה בכני' וגם שאין למכך שימטו מ"ד כשפסקים סמקילים רק כ"י רמי' א ובר"ה דומי' שמחמירים בזה כמבואר להלן בסמוך מיי': (ריד) ונפלו שם ג' לוגין. כייט' אומרי' שחכר

(דל) שפסלה בשמימות דלמחמירים כיו כמו קבטו בזנין מיי' וכ"כ בשירה מהר"ש"ם (לכנימ' אלכסדר שמואל היילפרין ז"ל מלבז) ס"י ד' דלמחמירים כיו קבטו בזנין וכשירה המקוה מיי' [ומיי' להלן בדבריו ס"ק רמ"ו ובס"ק רמ"ד]: (רז) יקוב הבלי בשול' כל שדו'. מיי' גלחם ס"ק קמי' ובשאלה ס"ק א' בשם הרמב"ן דלא קיל כלל להחיר בזה מ"כ הפלס דאם אפשר יולא כל המים לעברי מן כמקוה ואך אם או אפשר יבוליו ויעמד על היסוד הנקיבה הכלים אף בזוטרן שיכ"י הנקב ככונם משקה דהיינו כדדסה ואם כוילא כל המים מהמקוה ולא נשאר גומא אלא שנשאר בקרקע להס ופוסף מ"מ להספיה כשר כ"י בשם חש"י הרשב"א מיי' ומיי' בשירה כרד"ס חידו' ס"י מ"ד מ"כ שחריין גלפול בדיון מקוה שקבטו להחיבם בקרקע ולא קבטו מהחתיחה בדיון כמבואר בזה בספי מ' אם מופיל לנקבם אחד שקבטו בקרקע מיי': (רח) הבלי בשול'. כל שדו'. מיי' בשירה שרי פסרה (לכמכרש"ק ז"ל) חש' ל"ד לפי ר"א מ"ד המקוה ששאבטו בכלים מנוקבים (ש"ל ע"ז) ומלאו אח"כ ממי' ששולו שטולים אלא כשכסרים נשאר בכם מים כדי רביעייה ופסלה להחיר דזיעד דכיון דניקב למטה משוליו אף דמחזיק מן כלדדים ק"ח מים מ"מ לא או כנשעה לקבלה וגם כיון דשאובין יש להם סדרס כששקט איכ' חיבך כשניפלו הקנקנים מן המקוה זכ' מהם מים למטה ומחמיר למי המקוה וא"כ סוכסור גס מה שנקניקו ואף דניקוק וקפסרם אינו חיבור מ"מ למילי דרבנן כיו מיצור וכיון דהוי שלם לדפח והוי טוד ספק מ"ד כשדורו דזיעד מיי': (ריב) בשוליו כ"י שדו'. מיי' בשירה ברכה יוסף (לכמכר"י לר"ח ז"ל מילאס') חידו' ס"י כ"ב מ"ד ששאבו המקוה בכלי מנוקב כהחתיחה אף לאחר ששאבו סדרס מים ולא נשחר שיפור זקוה כהחתיחה כ"י נחמטו בכל פסם הנקב מכלי מיי המים שבי' במקוה כהחתיחה אם לריכין טוד הפסם להכשירה וכפסלה דכיון דהחתימה מ"מ לא כ"ו סחיטס ואינו דבר סמומל המקוה ונמו שבי' שם משרה בניה אפרים חידו' ס"י כ"ב מ"ד לא כ"ו המים שאובין בכלי זא"ל להכשירה טוד הפסם מיי': (רי) כל שדו'. ומס דקשה להאורס דלפיל ספי' ז' לריך שפטיג"ד מיי' מ"מ שם [בס"ק ל"ד ד"ה וכנס במכ'] בשם טר"ב וכברנה יוסף ואורי ופטי' מיי': (ריא) שדו'. מיי' בשירה מהר"ש"ם ח"א ס"י ר"ל בדבר המקוה ששפיערו קנה

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף מ

ולמטה כן לכל אם יש (א) מורה גדול דבר או בדיעבד שלא פשו כן (ב) (רמ"ו) יש לסמוך למקוה ודבריו

פתחי תשובה

בתשובה מע"ז צדקה סימן נ"ח : (ב) יש לסמוך אפ"ל. נ"ע בתשובה שכתוב יעקב סי' מ"ג בין המקואות ע"י השרות הקרקע בעומק ע"י שמוצאין מים נובעין מעצמן כשצדדים ליקוח אותם אם צריכים לנקוב הכלי שמוצאין בו המים כשפיר או נאמר שהמקואות הללו רין מעיין להם ואין נאספים בשאובים כלל. והאריך מאוד להחמיר בזה משני פעמים הא' שנוף רין מיראשונים ו"ל שנים מעיין נאסל בשאובין לאדם כל שהוא פחות מפי סאה ואין להקל בזה אלא ביהא הרוח הגדול יש לסמוך להקל בדיעבד בלא ניקבו הכלי ונפלו ג' ז' ו' אולם אם רוב המקוה נעשה כך דאי אין להקל בשום פנים אין בדיעבד רוב' ריש לסמוך במקואות הר"ל אם יש להם כלל

דרכי תשובה

זל שאם נמשך ממנו מחמה ונעסק דיו כמי חמלה או מי נבלין ולא כמעין וידוע במקואות שלטו מפני רוב כשכסר קפן חקקן גם המקואות ולפעמים צפה החום נלמחו כגידיים שמתחם לארץ ואם יוקם אז המקום לא ישוב המים בנכסר ונראה מה שגלברו כגדיים ונפסקו מהמעין וא"כ אז אין דיו כמעין רק כמו חמלה מעל הדם למטיטו וע"י עוד דבריו דל בחטובתו בדברי חיים ח"ב מו"ד סי' כ"א י"ב שיש להחמיר כדי המריס כהל ולכרות דאין לו דין מעיין ולסמוך להקל כע"פ. וכתב שפולס להחמיר כדברי המריס והמשכנתא יעקב והדברי חיים כהל וע"י כפי מקום ישראל של כל' מקואות אות י"ג ש"י שקשה לסמוך ע"ד הסמוך להקל ע"ד המריס והמשכנתא יעקב כהל מ"ש וע"י בשרה טוב ו"ש חו"ד סי' פ"ה שכתב מל המריס יעקב הפולס אח"י לפולס דגם כמעין הסמוך לנכר אין דיו לו דין מעיין ולקולא מ"ש וע"י דבריו אלתמיר בשרה ל"ב חלחלה סי' ב' מ"ב סי' ד"ב ח"ב להחמיר אמנם כפי ס'ד (נל"ב הפולס) במקום השאלה שיש עוד סגיפס להקל כיון שפיטט ורואה שמיים כיון כמעין של מקום שם מזל המיר בין הכרים ארמים ובכל הכרים וצנפות הסמוכות נובע משיטת ע"י ר"ל בכ"ג דאין להחמיר כמשכנתא יעקב כהל רק בדברו שאלוין דה"י חשש איכסר דאורייתא אבל בדים מוכיחה יש להקל ולסמוך ע"ד כרמ"א ש"י להקל בזה כהם וחסב כמעיונות צמיט לדן מעייתם מ"ש וכן בשרה רמ"א חו"ד סי' כ"א דסיכא שיש עוד נכס סיקות כגון שטוח רק סאן חשש שחזרו לשם ג' לונין מהמים שאלבו וכנס שחשש כהם השאל כיון דבשפס שטיו מנקין אותם סחמו כמעין חמלה א"כ יש חשש שנפסק המעיין מ"ש הפולס להקל בשפסריה ושאל לנקותה עוד הפסס איכסר כיון שסמעיין מתגבר וגם הוא רחוק מהכסר ע"כ אין להחמיר בכ"ג מ"ש וע"י בשרה המריס ח"ב סי' ר"ל"ט וכבר הבאחי לפול מד' כ"א"י חסדוה מל משעוה שככריס כן והפולס להקל במקום שגראס כמעין טובע מתקומו ואין חשש דאורייתא רק סאן שאלוין להקל כפי אמנס כע"י כורס נכ"ג להחמיר בזה ע"כ עדין י"ב למעשה :

שחכר המעיין ממי' סאה ח"ס : (רמ"ו) יש לסמוך אמ"ל. מ"י צמיט סי' כ"ח כ"ס חשי משכנתא יעקב ונמלא עוד מקוה לזכ דבאשנים בשרה מכריס ח"ב חו"ד סי' ר"ח שאין לו צמיט צדוה רין מעיין לסמוך לקולא כי מאן מפוס אח"ה בליס מזל סכסר אז מעיין טובע מ"ש וע"י בשרה מוסרד מסדורל הנימל מקיף לכל' מדינות סי' מ"ד בדים בנידון מקואות ובי' ש"י שאין להחמיר כלל בכ"ג כמשכנתא יעקב גם במקואות היט מעיונה סכסר כלל כסכר לחוש שסס מהכסר רין אז לחלה שסס מהסכסר ממקומו דין מעיין לסס מ"ש טעמו וכן סחוק דבריו כבכ"ד ונעלמו בשרה קנאה סיפריס השמחה לש"י סכסר חשי ו' שאין לחוש ל"י המשכנתא יעקב בזה מ"ש ונבדדו שם בנקלח סורסיס חשי מ"ש מ"ש וכן דבריו שם סי' מ' ש"י מל סכסר השאל לחוש אם יש לו דין מעיין איט נכסר בשעו מרסל לסכסרי ח"ה וסחא פחות דכ"ה מה שמעין איט נכסר מ"ש ש"י מרסל אז רק קולא כד"ן מעיין אבל לא להחמיר שלא להכסירו מ"ש עוד מ"ש כפיין מדי חומדי דסחרי אסדדי וכן מ"י בלמה ז"ק מל המשכנתא (לסכסר מ"ב וכו' וכו') מ"ש ממקואות משכ"י ו' שפולס ג"כ מ"ד המשכנתא יעקב ח"ה והפולס ד"ס ח"ה סחמעיין טובע מתקומו ואם איטו קרוב לנכר אז מפוס לסמן סאן שאלוין יש לסמוך בשפס סחוק עומד סחוק אבל בדאורייתא גם בכ"ג הוא אכסר כהל אם סחוק קרוב לנכר אז גם כסאן שאלוין אין דעוה להקל ולהחמיר מ"ש וע"י עוד דבריו בשרה ל"ב (חסדוה) חו"ד סי' קס"ז שפולס וסכסר להכ"ב מ"ד המשכנתא יעקב וע"י מ"י למעשה שאין להקל מל ז"ס רק בדין כמזו"ל בש"ש בזה כע"י י' אבל בוחלוק נמורים ל"ב אם לסמוך מל ז"ס שיש לו דין מעיין מ"ש וכן מ"י בשרה מ"ב דבר (לסגוף סני"ב ז"ל) חו"ד סי' מ"א שסכסר להכ"ב ומפולס מ"ד המשכנתא יעקב דועימי כהל. וע"י בשרה נכס שפסופים סי' כ"ג מ"ד שאלס במקום סאקוה ומחוס סוכסר לא ניקבו ח"ה דלוי וסוכך להקל ולהחמיר כד"ן מעיין ואין סוכ"ב בו שחיכס ואמ"י דמרגלל כפומי דאינטי שזכו רק מ"י חמלה בשלוי הקרקע ולא מעיין נמור וכו"ל מ"ד מכריס כהל ו"כ שפ"ד כאל' לא י' מכריס רק כמפורס דבריו ז"ל וכו"ל במקום שצ"י חוס ככ"ד י"ב מעייתס לגמ"י אבל לא במקום ד"ס ששאל מ"י פכח"ד מ"ש וע"י בשרה ש"ד יוספ"ס (לסג"י יוספ"ס הפול ד"ל מ"ש) סי' ו' מ"ש מל דבר נכספ שפסופים כ"ה וגם אי' וסחולן סוכ"לן למעלה מהשעור מקום ובהסחפ"ס ב"ה מ"ש וע"י בשרה מ"י וסח" (לכ"ג) מקואות (ז"ל) סי' כ"א כ"ב כח"ד מה סח"ר"ך וסכסר להכ"ב מ"ד סאן במשכנתא יעקב כהל. אמנס מ"י דבריו רטוב ב"י דבריו חיים כשחיסה לכל' מקואות א"ה י"ב ש"י שיש להחמיר שמיטטו שלט אינס משיטתו נמורים וד' המריס ז"ל כהל וגם כי לפעמים סח' נכס מהכסר ומנו"ל כוססס"ס מונח ב"ר"ס במקואות ומני"ל ב"י

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף מ

בבא (רמ"ז) דאין שאיבה פוסלה (ר"י) במעיין (מכריזק שרש י"ט) כי כן פיקד ואסילו במקום שאין צד מעיין אם אין הכלי גדול כד שדולאי ויטו סס ג' לנגין שאובין אלא שיש לחוש שמה נפלו צד אחד זה וכוונתו זה אוליגן לקוגל (ר"ד) דספיקא דני לנגין שאובין הוי ספיקא דרבנן ואין לחוש בדיוטבד. (מכריזק שרש ל"ו וכוונתו סמיך):

פתחי תשובה

לא מצא דיו ורגליה. ושוב מצא בתשובת מהרי"ם ח"ב שרעתי נ"כ להחמיר בכל רגלי ע"ש: (בבא) דאין שאיבה פוסלה במעיין. וע בתשובת חתם סופר סי' דמ"ו אודות הפקדה שבאו לתוכה ג' לנגין שאובין פרם היה בתוכה מ' סאה ונפסלה ושוב נבקע המעיין מתחתיו ועלו דם מ' עד שריד בתוכה כמד מעשים ארבעים סאה. ועלה על דעת רשוא"ל לספור רמלשון הרמ"א משמע שרשאיבד אינה פוסל' במעיין שקדמו להשאובין אבל שאובין שקדמו להמעיין אין המעיין מכשיר ומ"ש המחבר לעיל סי"א בין קדמו בו

דרכי תשובה

ל"ט כ"ד סמכשיר רב רפסארמי פ"כ ס"ס להחמיר פ"י"ט: (רמ"ז) דאין שאיבה פוסלה במעיין. פ"י שיש בה לפל [בספיק סלמין] וע"י כשרה רמ"ן חו"ד סי' מ"ב פ"ד המקום שבנו אוחה מל השרס שיש בה מעיין גדול וצפה שחמרו בעומק פשו למפלה נלגל וארדו למפלה כלי וכלאר מלאוהו משער וז"ש כנבוכו הכלי למפלה וכו' ואח"כ חבזו בגשר העליון ובעשר החמתון חלל גדול וכו' וצמק רצו או קרוב לחצי שפה נחמלסה כל המקום עד שחן מהמים שבין גשר עליון לחמתון כי מל כבשר העליון מ"ס הרבס יותר מג' שיעורים ורמ"ס לכל שמעיין גדול הוא ועקלה צכסה רפ"ס הרבס מ"ס למפלה וצמק דחשי' לסחור למפול במקום סחלה למען על דעה כרמ"א דבמקום פורה יש לסחור כדיוטב דאין שאיבה פוסלה במעיין וגם שיש ספק בהם גם אם לא נקבו כלי כדלוי מ"ס שמה לא נפלו ג' לנגין בלי ספק מכלי ראשון עד ששפק השאובים מכלי כ"ו וגם כשהו דך בנין המקום ולא נקוה במקום והשבוין וחופרין המקום ובהחמירו יש מעיין או צפ"ד סוחמ"ס מעיין וכו' כן ס"ס סגולר"ס נבל"ס צמ"ס וק"י"ל מתקופה פ"ז צמ"ס סגולר"ס דעל"ן וס"א פסולין ב"י לנגין שאובים וגם ה"ו מרח"א וספ"ד"ה כדיוטב דמי פ"כ סחור למפול בה מצלי לנקוה ולכשרה עוד סע"ס פ"י"ט וע"י צמ"ס שרי מרס לכ"י מכריזק ז"ל חשי' כ' לסי' ר"א צניקו המקום וחוסקין מש"ס שאובין ומיל"ו המקום בחול ואח"כ נפלו סחול מרח' וחיל"ה והמרח' קצו"ב זו בר"ל כדלוי והש"ס שמה נפלו מ"ס מן סמרח למקום והצ"ד יסחור כיון דמחמירי לחבשו שאובי' רק לכחלה: ודיוטבד דיו' כמעין וגם סכר"ל סמרח"ל פשי למל"ה ול"ט ביה קיבול פ"י"ט:

אור"ח ר"ח"ו עוד צמ"ס שרי מרס לכלי חשי' מ"ו לסי' ר"א פ"ד סגול"ס שחמרו ב"ר ב"ר כוכר ומל"ה ש"ס מ"ס ונר"ס בח"ס דס"ס ב"א"ס מן סוכר דך הקרקע כי כלאר יוגדל סוכר יסר"ו מ"ו המקום וכלאר יחמט"ס סוכר יחמט"ס מ"ו המקום ויש ס"ס המקום אחר"ה ג"כ בלוחו מקום של מקום המקום סחלה וכל"ו ג"כ מיעו"ו מ"ו סוכר אולם פשו המקום כ"י כלאר אין יכולים לספול מ"ס חמ"ן למקום כר"ש"ס"ה כלאר הוא גדולה ור"ב"ס מל"ד וכו"ס ס"ס כ"ר"ל לחפור שמה שח"ב סמ"ס שנ"ו מחפירה ר"ש"ס"ה למען יוכלו לחפור שמה ולא דקדקו לר"ה שש"ב"ב עד של"ה יח"ל כלאר ג' לנגין כי חב"ב שבע"ס שגמ"ר אוחה יכשירו אוחה כ"ה וס"ס אר"ע ס"ד"ב של"ה כי מ"ס ר"ב"ב במקום כר"ש"ס"ה כי ככל מ"ס ש"א"ב"ן ממנה מ"ס ר"ב"ס לנ"ד חב"ב סמ"חן ואס"י"כ בע"ר הרב"ס שיעור מקו"ב כי ה"ו ר"ב"ס מל"ד ונ"ד"ה וק"ס ח"ס ח"י שח"ב"ב כנפ"ס סג"ס"ו לסח"ל"ה וס"ר"ה שח"ב"ב למפול במקום כ"ד"ס"ה וס"ל וס"ב"ל ע"ס"ה ר"ב"ו וכלאר טר"פ לסמ"ר"ה (כ"ב"ב לב"ה) ט"ח

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף מא מב מג כח באר הגולה

מא המניח כלים תחת (סו) הצנור להכל מימיו שיפלו מהם לתוך המקוה יאם הגיחם בשעת קישור עבים וקדם שנתפזרו העבים ידרו גשמים ונתמלאו (רי"ם) חשוכים לדעת והיו שאובין יאבל (רכ) אם לא נתקשרו העבים בשעה (רכא) שהגיחם ואח"כ נתקשרו ונתמלאו או אפילו הגיחן בשעת קישור העבים ונתפזרו ונשארו שם עד שחזרו ונתקשרו וידרו גשמים ונתמלאו (רכב) לא חשיבי (סס) לדעת ואינם פוסלין יובלכד שישובור את הכלי או יהפכו בענין שלא ינביהו מעל הארץ שאם מנביהו מן הארץ עם המים חשוכים שאובין ופוסלים את המקוה: **מב** יהמניח קנקנים בראש הנג לנגבם וירדו עליהם גשמים ונתמלאו (רכג) יאע"פ שהיא (רכד) עונת גשמים היו (רכה) ישבור הקנקנים או יכסם והמים שהיו בקנקנים כשרים יאטבול כהן ואף על פי שכל המים האלו היו בבלי שהרי יא מילאן ביח אבל אם הגביה הקנקנים ועירם הרי כל המים שבהם שאובים: **מג** (פו) הסיד ששכח עציץ במקוה ונתמלא מים יאע"פ שלא נשא במקוה אלא מעט (רכז) והרי העציץ יש בו רוב המקוה היו (סו) (רכז) ישבור העציץ

מתירין גבוה דוקא כגילול לכו להפסקים הר"ל כיון דנתפזרו העבים הס"ס דעמו חפציה המים והיו כשוכס) ג סס ומתנה ז' פ"ג דתקולות ופנילו המתכר נספ"י פלטר זה ס רמ"ס נפ"ד תיטו ומתנה הר"ל ע כרני יהושע סס ומתנה ותיכ"ל וי"ף לכו תקולת תעין מה תעין יד"י שמים ח"ל מקוה יד"י שמים לחפוקי א"ס מילא נכתבו ועשה תקוה א"י מה תעין שאין בו תפיסת ידי אדם יאל האניח קנקנים גדלים כגג וכו' מ"ל גז' ס ל רתנס סס ומתנה ח' סס וכו' יהושע סס וכו' יהושע א"ל כשיס סס מעט מ"ס תשוס דתשי תפיסת ידי חלדס יזמר ומקור קנקנים

באר היטב

והדחה טבילה (קד) הגדר שקבעו ולצוק חקק (לקבל מימיו של הגדר שינוחו למוכו מרגמ"ס והגנוט יחד לכלי והבבל"ס למקוה) רש"י (פ"ה) לדעת הקאה כהנחס דרשה לכה פסלין לפ"ל מ"ס נמשין מה שיולו ח"ן לכלי ואפשר ללפ"ל מ"י"י שהכלי נחמלס ומתנה ע"כ ולי כהלא

דרכי תשובה

שואבים א"ל (סנה"ר) [סנה"ר] וחסרי כשרים וא"ס אפשר למצוא באר מים חיים מה טוב ונעים א"ך לע"ס יפשו ככל כהכשר פ"ד פ"י"ס:
סעי' מ"א (רי"ם) חשוכים לדעת והיו שאובים. מ"י שך ס"ק א"ל שבי רב"ן שהניח בשעה קישור עבים לא אח"כ דעהי מ"י"י ומ"י כ"ס' לבטן נפש ס"ק ק' ס"כ' דכוננו נראה נפ"ס דהחמל דמלכא שאלנו מ"ס"ה דעהי מ"י כ"ס' א"ס"י ה"ס"ה דעהי לא כפ"ל מהשכחו וכוס"ר עוד סס בלבטן נפש דמשמש מ"י רש"י בשב"ח ד"ף ס"ו דל"ס נמלך אח"כ כ"ס ר"ת והלמר שא"ן ר"טו שידרו להס גשמים כפ"ל מהשכחו ראשונה והקפ"ס ס"ו כיון דהכחה כראשונה כ"ו חפ"ס"ה ידי אדם ח"ג"ד דנמלך בנהיים א"ך יול"חו מ"י"ו מפש"ס וכו"ה ג"ע כלכ"ס: (רכ) אם לא נתקשרו העבים בשעה שהגיחם. מ"י בלבטן נפש ס"ק ק"ל דל"ס"י נתקשרו אח"כ והשכ שידרו גשמים לחוכן כיון דבשעה כהנה ל"כ"ה מהשכ"ה ג"ס מהשכ"ה שח"כ א"ן מ"ס"ה חפ"ס"ה ידי אדם נמשו דבשנין מהשכ"ה מ"ס"ה בשעה מפש"ס מ"י"ס: (רכא) שהגיחם. מ"י כ"ס' לבטן נפש ס"ק ק"ל דקמן שהניח כלי בשעה קישור עבים דמתחננו וכ"הנה מחוך מפש"ס מ"ס"י מ"י"ס: (רכב) לא חשיבי לדעת. מ"י בדברי רבינו ס"ק א"כ ומ"י מ"ש מ"סו רבינו בדברי חיים א"ז ל"ג ומ"ס כ"ה כ"ס' לבטן נפש ס"ק א"כ באתך ורבינו כ"ה"ה כפ"ס"ה נכפ"ס"ה א"ס נחמל"ו מ"י ח"ס"ו כיון שא"ן להס דעה ומ"י כ"ס פ"ד מ"י על ס"ד כפ"ס"י זה ש"י נחמל"ו מ"י ח"ס"ו פוסל מ"י"ס [ומ"י כפ"ס"י ק"ה"ה]:
סעי' מ"ב (רכג) יאע"פ שהיא עונת גשמים. לומר בשעה קישור עבים שניולין כשגמים לב"ה וכו'

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף מג מד

כמקומו ונמצא המקוה כולו כשר יזכר המסדר את הקנקנים בתוך המקוה כדי (סא) לחסמן ונתמלאו מים אעפ"י שבלע המקוה את מימיו (רכח) ולא נשאר שם מים כלל אלא מים שבתוך הקנקנים היו ישכור את הקנקנים והמים הנקיים מהם מקוה (סא) כשר : **מד** יאין המים שאובים פוסלים את המכה בני לוגין עד שיפלו לתוך המכה מהבלי אבל אם נטרדו המים השאובים חוץ למכה (רכט) ונמשכו ויורדו למכה אינם פוסלים את המקוה עד שיהיו (רל) מחצה (ט) למחצה (רלא) אבל אם היו רוב מהבשרים הרי המקוה כשר כיצד מקוה שיש בו עשרים סאה ומשהו מים כשרים והיה ממלא (רלב) ושואב חוץ למכה והמים נמשכים ויורדים למקוה בין שהיו נמשכים ע"ג סרקע ואפילו השלימו לאלף סאין שהשאוכה שהמשיכה כשרה אם היה (רלג) שם (רלד) רוב מ' סאה (רלה) מהבשר יוכן גג שהיה כראשו כ' סאה ומשהו מ' גשמים ומילא בכתפו כשר רבי שמואל יליידי רבי יוחנן כמילא במקוה מ' גשמים מ' סאה

פתחי תשובה

ב"ח"ל פרו וגם לא הרצאה מרובה על הציבור רק ששום מורה המחמד שמתן לתוכו (סא) כשר והספסם דהא לא בין שיכנסו במים לתוכו משליב נקיד דשם נחשב יומר חפיסת ד' לדים ושה לניק סם שמיים גם במקוה מים זולת מה שנגזין (ט) למחצה וכ"ש רוב שחזין שפולקן בהמשכה ובחג וביים בשם חלפני דסייעו דוקא שהמשך בניה חלל שלא בכוכה פיליו בלו בהמשכה כשרה ועל מים פרו עך (כט) מדגרים, בחג הסך חק לא נכנסו כ"י חלל עבין האשכח ע"ג קרקע שרלוו לנגוש כדלקח סמיו וכ"כ

באר היבב

לא ייפכנו כמו במקורל וע"ז דבזן ספיד חפיסת יד לדים ספי ומהם מ"ז : (סא) לפסמן פירות שינגשו במים בתוך ועני הקנקנים שלא יעלב היין ושהליב נקיד דשם נחשב יומר חפיסת ד' לדים ושה לניק סם שמיים גם במקוה מים זולת מה שנגזין (ט) למחצה וכ"ש רוב שחזין שפולקן בהמשכה ובחג וביים בשם חלפני דסייעו דוקא שהמשך בניה חלל שלא בכוכה פיליו בלו בהמשכה כשרה ועל מים פרו עך (כט) מדגרים, בחג הסך חק לא נכנסו כ"י חלל עבין האשכח ע"ג קרקע שרלוו לנגוש כדלקח סמיו וכ"כ

דרכי תשובה

בשאלה סיק מ"ב ש"י דגם שם דוקא כשהכלו חוץ למקוה או מהני מה שישכח חלל לא כשהכלו בתוך המקוה משום דכשיכחו חלל הכלי הוא שפך ממש למקוה מכלו מיישם : (רכח) ולא נשאר שם מים כלל. שיכנסו במים לתוכו אבל הפלך כשהכניסו בצור כי על דעה קבלה שכרי כי זו סוד וע"מ גם ככל שפיר דוקא ולא יבסח הנחש ממנה קנקנים בראש כנג לנגב. להם סיק קס"ו וי"יש שוד בשאלה סיק פ"ג :

סעי' פ"ד (רכט) ומשכו וירדו לתוך המקוה. מ"י גמלים סיק מ' מ"י בשר ספך סיק יז בשם פ"ד"ה ל"י הראב"ד דגלא כזכר אפי' כולו כהמשכה כשרה ופ"י גמלים סיק קריח דכ"י דוקא כגלה נמקרו במים ופ"י"ש בשאלה סיק מ"ב ופ"י בשרה מטרשים ח"ל ס"י קי"ב פ"ד מקוה חדשה שפשו ממי גשמים מקוה בלד מקוה כ"י כחתיים ולגשר שומדים במרחץ בחדר כיפסו מתקבן מים ששפכו במדורים מליסם ועגלפים בנהלים ותנעפים דרך כהחלים למקוואות ו"י לתם שטמף שיטור ג' לוגין כשואב במקוה קודם שמתקבן מ' גשמים כשיפור מים והשאל י"ד להסיר פסיד הסך בזה דהמשכה בלח סנה איכס פוקלה אפי' ככולה לאמנח י"ד שם כיון דהאשכים שמיים בכל מקוה ואלא גלא י"ד לתוך המקוה פ"כ ס"י כפסוק וישא דלסור בכל האיסורים והארץ והסנה דלס פ"ש מ"י המקוה חקרו בלשון גלא ישל במים לתוך המקוה ואם מ"י ישל מהצמח ס"י דשא"י ותוחד וכמו שפשו שם פילוטו מהבנים והממטרם סביב סחלי המקוה ש"ל איפס מן הסתלים להם ולא למקוה אך שא"ט מוטיל לעמדי חלל פ"ש איכס סוכסס וגיורי דפח פ"כ ויחשב כגלא לרזן ולהסירה מיישם : (רל) מחצה על מחצה. מ"י באכ"ס בשם הסך ד"כ רוב מהשארין דשולל מ"י להם סיק קריח ותמלל סיק פ"ד שצ"ה ד"ל דהוה שולל אפי' כהמשכה פוסלן מדאריסתא וי"מ דם להסיר כשפיק מיישם : (רלא) אבל אם ה"י רוב מהבשרים.

מ"י בשרה חפ"ן ח"ג ס"י י"ב במקוה שכ"ז זו כ"ל סאה מ' גשמים וכמשיכו לחוכה י"מ סאה שאובים ואח"כ נחמד ועמד מל כ"ל סאה וירדו גשמים ומילאוהו וכי דלפתה כראב"ד המקוה פוסל משום דל"ן כשאובים מ"סכרס בהמשכה חלל כדב"י וכו' כשאבאר נחמד גם מהני גשמים ואלו כ"ל סאה שגמרו י"מ כסן מהמים שפגשם עלי' כחחלט שכם שאובים ואפ"י שבהמשכה בלו כיון דליכא רוב כשרים שלא בהמשכה ס"י פוסל כללו לא כשמיים וכל מקוה חסד גמלו לחוכה ג' לוגין מים שאובים אשמיים שגלו עליו מ' גשמים כ"י סאה כשפולו מ' ש"ל ממש מילואו ופ"ד ו"י שם כהשב"ן דלס חפ"ר ללחם ב"ס כל כדשיחא סאה ח"ב"ג והכסון מיישם וס"כ דב"י כהשב"ן כוונתו כי"ס חוסף ב"ס וכנ"רלס דל"ל ח"ג לכו להסמיר וע"י בשאלה סיק פ"ד מ"ש על זה להסמיר וכ"י הנ"רלס לא כריג"ס או בלחם והמלס ש"ס מוצא ד' כהשב"ן כב"י מיישם וע"י כ"ס' לנגון נפס סוף סיק ק"כ : (רל"ב) ושואב. נ"רלס ש"ל וספ"ק, לחס סיק ק"פ : (רל"ג) שם רוב מים מהבשר. מ"י בגדולי הכרס נגא סיק כ"י ש"י כל פ"שם כ"ל דכ"י ככ"ל כשאובים ס"י כ"ס כרוב מקוה סייט ככ"י שפכ"י ס"ס כ"ל סאה וכשאובים י"מ חלל ח"ס כהפדושה סאה חמשים סאה ב"ס לא כ"י ח"ס כהכרס כ"ס כ"ל סאה חלל ח"ך ש"י כשרים כ"י והשאובים כ"י דל"י כשאובים ס"ס כ"ס כרוב ול"ן כשרים בהמשכה פ"ל מ"י בשאלה סיק פ"ש מ"ש על זה : (רל"ד) רוב מהבשר. מ"י בגדים נחל סיק ל"ז שגמחוק ל' עינין דוקא רוב המקוה כשר דכ"י ל' סאה ומשכו לו ס"י כרוב עד כשאובין ואם נחפרו י' סאה מים שאובין פ"ס מ"י סאה מ' גשמים ומשכו י"ד למקוה ואח"כ נחפרו שוד מ"י סאה מ' גשמים שגמלל סכל מ' סאה ג"כ כשר וסיני כ"י מ"י מ"י בשאלה סיק פ"ש : (רל"ה) מהבשר. מ"י לחס סיק ק"ז מ"ש מהמשכו וכדמ"רס דמי גשמים וי"מ סל"כס שחפרו כח"ר ו"י לימ"י סמן שגמחפ"רן מ' ש"ל ינישו למקוה כ"י מקל"ן

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף מד מה מו כט באר הגולה

נתן לתוכו פחות מבי שנמצא הכל (פג) ססול ופתח הצנור ומשכו הכל למקוה אחד
 היו מקוה כשר שהשאובה שהמשיכה כולה כשרה הואיל ויש שם רוב מהבשר: כנס
 אבל אם המשיך (פג) החלה (רלו) מים ססולים ואח"כ הביא מליטה (רלז) רוב מים כשרים (רלח) לא מכני.
 (דקדוק כבי מדברי הרמב"ם): **מך, שיעור המשכה זו (רלט) אין פחות (רמ) מג' מופחים:**
מז "אין המשכה מועלת אלא ע"ג קרקע או ע"ג צנור שלא היה עליו שם כלי (מד) בתלוש
 אבל אם המשיך ע"ג בלים אפילו כלי גללים וכיוצא בהם לא הוי המשכה; כנס ו"א
 דאין כשכס מוטעם אלא דוקא (רמא) מי (רמב) קרקע (רמג) כראוי

ש שם מהמקוה
 פ"ד ת כל צו
 נמשכה וכ"כ נהגתי
 סעיף וסעיף
 נמשכה

באר היטב

כ"ה וכתב ג"ד דאם אין כחן אלא מחלה אין לו חקיקה רק אחר שילאו
 האשונים מים נכ"ד ודלא כפר"ש דמשיך כחן כלא יקוב ע"ג גשמים
 דאם אינו לפיכך מכל (עג) פסול. כיון ששילאו נכחפיו להדיא לתוך
 המקוה ולא המשיך מחלה אפי"כ אם פתח וכו' כשרי (עג) מחלה פירוש
 שהמשיך מחלה מים שזוהין למקוה ואינם כי פסל ואח"כ הביא מליטה כ"כ רוב

דרכי תשובה

בדיון זה שהשואבים בלאו להמקוה לא מכני המשיכה אח"כ אבל
 בדיון גג שבי' בראשו כי סאס ומשכו מי גשמים וכו' ומשכו
 ככל למקוה וכו' בה נראה דאפי' קדמו שם השואבים מים
 כשנמשכו אח"כ כוכשו מ"י"ש ובשמה ס"ק ט :

סעי' מ"ד (רלט) אין פחות מג' מופחים. פ"י זב"י בשם
 ספר הכמנכות ששיפור המשיכה כ"ה
 המקום רחוק כדו שחלטה רגל הכמנכות קודם שיגיעו המים
 למקוה ובינה כי גשם דפח כ"כ הוא שופסק כח המים
 מקום שיצולו המים למקוה ופ"י גלחם ס"ק קפ"ד דבי"א דאשכנז
 ודאי י"ת להמשיך בה ופ"י"ש בשמה ס"ק ק"ג: **(רמ) מג'**
מופחים. פ"י זב"י מקורו מכנסות הסמיך משום דכל פחות מג'
 כלבו דמי וי"כ ברבי"ט כ"ה זב"י והכ"ה בש"ת חתם סופר
 חידד ס"י ל"ט קט"ס על זה מה' הכניא סוף סי' הקלי"ב דאין
 לבוד לחומר שפ"י"ש ובס' מקוב ע"ה (לכ"ה מחוסר דל) ס"ק
 ק"ה מה שפגל לתוך זה פ"י"ש :

סעי' מז (רמא) על גבי קרקע דראוי לבלוע בה. פ"י
 בש"ת חתם סופר חידד ס"י ר"ד ש"י
 דלא פליגי אלו ה"א דמ"י שכתמיכה כולה אבל במוטעט מ"ו
 דמי בכל דכו שלא ה"י לו שם כלי בתלות רק להחלה י"ת
 להמשיך אמנם ס"ק ז"י כי זה מדינה פ"י"ש: **(רמב) קרקע**
דראוי לבלוע בה. פ"י בש"ת רבינו דברי חיים ח"ב י"ד סי'
 פ"ב פ"ד מקוה שנחרכו לפשמים משיפור מקוה ויש שם יור"ס
 גדולה שמתחין זו חמין לכסיל למקוה ויזאל מחו"כ ק"ס אשכ
 דרך זו ויורדים המים בקולות צלזור וטפלים לתוך המקוה בלא
 המשכה בקרקע כלל אם מופיל בדרך זה לפסלים כשיפור והשי"ב
 ברוח אש קדשו איך מלא אפי' על קפ"ד להמשיך כשמשך צלזור
 ולא על גבי הקרקע כשמשך בשמיכה ככל כששופקים וכן פ"י"ש
 כפי פ"י (שלאחריו) מה: **(רמג) דראוי לבלוע בה.** והפ"ס
 כ"י שחשב כ"ה מחמ"ת הקרקע ופ"י זב"י לנפון נפ"ס ס"ק
 ק"ה שהמכל לשי"ד הכה"ד ס"י ר"ה בנקיין המקוואות שזב"י
 ספר ג"ה מופחים ש"ה כשמשכה אף דפ"ר ועמד לפטור
 ואפי' בשם של ביטול כפירות או הל"ה פ"י ש"פ אר"ס ס"ו
 הר"ל ס"י ד' ואין יחשב כמים ככל פ"י"ש ופ"י כ"ו דאין
 מו"לאין ספר מד ששמים עולין פ"י נפ"ס כפי"ס כ"ה וכו' וכו'
 פ"ס חדשה וכ"כ נחב"ל אבל מה שמשמין ח"ל לחוכה מש"ס

בחוק המים אם ידוע שג"ל לחו"כ ארבעים סאס מים כשרים
 מד שלא ירדו לחוכו שלש לוגין מים שואבים כשר ואם לאו
 פסול פ"כ כדי למדע מה דלמי"ג דלח"ה לקמן בספ"י פ"ו
 דאפי' אם ידע זולתי שפגלו ג' לוגין רק שמוסרם אם ה"י שם
 מ' סאס ה"ו כשר מ"מ כ"ה כפי"ן ש"פ"ס זולתי ש"ה מ' סאס
 קודם שירדו ג' לוגין מים שואבין ופ"י בשמה ס"ק פ"ו.
(רלו) מים ססולים ואח"כ הביא עליהם רוב מים כשרים. פ"י
 בל"ה"ס בשם ס"ק פ"ו ודכ"ה שהמשיך מחלה מים שואבין
 למקוה ואינם כי סאס או אפי' פתח מליטה כ"כ רוב ומשמיכה
 לא מכני השואב שהמשיכה כשרה רק כשרי' שם יחחלה רוב
 מים כשרים וכ"כ זק"ו כ"ה פ"ו ופ"י ג"דולו פ"ר"ס נ"ה
 ס"ק כ"ו שחל מליטה ודפ"ו כשמשך אר"ה מים למקוה
 אח"כ כשר גם כששואבין קדמו ופ"י"ש בנחל ס"ק ל"ז ב"ה
 כ"ה ס"ק א"ה בלחם ס"ק קפ"ד ושמה ס"ק פ' כי שאין
 להכ"ה ב"ה כ"ה פ"ו וס"ק כ"ה.

אר"ם מ"ש שם בשמה כי כפי ג"ה"ס בנחל ס"ק ל"ז שם חולק
 גם על גוף דברי רבינו הרמ"א ש"י בה דלא מכני ח"ה
(במחמ"ס) כי בג"ה"ס בנחל שם חולק רק על ס"ק וכי שהשיך
 אולי דקדק ב"ה הרמ"א מדכ"ה לא מכני משמע דאין לו חקיקה
 אפי' מים שואבין וכו' בג"ה"ס דמ"כ און ר"ה' דאר"ב"ה ויחד
 כ"ה"ס אפ"ר דברי לוקל"ה דלא מולין ולא מוסלין אבל כ"ה"ס
 דמשי"ן למקוה אחר כ"ה לא איירי רבינו הרמ"א כלל מ"כ
 בנחל שם: **(רלז) רוב מים כשרים.** פ"י ב"ה"ס כ"ה"ס ו"ל
 בה על הי"ד שאמ"ת ד"ו ש"י רבינו הרמ"א דאם המשיך
 מחלה מים ססולים ואח"כ הביא מליטה רוב מים כשרים לא
 מכני אי דוקא זב"י"ג דשואבים שהמשיכה אינם מלמ"ר"י
 לשיפור מקוה לפ"כ בה אבל אם נכלו מליטה מ' סאס מי
 גשמים ר"ל דמ"י דאין מליטה דין שואבין ממש ל"ו בה דין
 ג' לוגין מים שואבין דשול"ן המקוה כיון דממשכה אלא דאין
 מלמ"ר"י ור"י שיפור מקוה מלמ"ר"י ופ"י זב"י מקוה פ"ר"ס
(לכ"ה מחוסר דל) ס"ק פ"י שחמה עליו דל"ה משי"כ כ"ה בה
 ס"ק ר"ס זולתי אין להמשיך גם זב"י"ג אלא אם יזאל מים שואבים
 כשמשך ופ"י כ"ה"ס ס"ו ופ"י"ש בה ופ"י"ש פ"ד ב"ה"ס
 פ"ר"ס מ"ש ש"ה"ס מד"י ס"ד"י מ"ש כ"ה"ס בה פ"י"ש:
(רלח) לא מדי. פ"י בלחם ס"ק קפ"ד ש"י ל"פ"ו דדוקא

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף מח

נשמים שדוצה להמשיכם למטום אחד לעשות מקוה (לא) (רנב) לא יאחו (ש) בידו דף ייעבירם עליו אלא יניח הדף כפרקע ויסיר ידו משם כשרם יעברו המים עליו (רנג) וכן (רנד) סילון (רנה) של (רנו) ימתכת אסור להמשיך בו מים למקוה שמקבל מומאה והוא שיהיו המים נוספים להדיא מדבר המקבל מומאה לתוך המקוה אבל אם נוסלים על שפתו בחוץ ונמשכין לתוכו (לז) (רנז) או שמחבר לפי (רנה) הסלון של אבר

ג' לי' המור מדברי
נכ"י הכלים נסוף
דגד' ר' סס פי'
פ' פל פי' סלון
ל' נים קבל כיון
דמקבל מומאה
וכ"י תרפ"ח
נמשכת והגדרכי
נפ"י דשנתות
נפס רל"ס

פתחי תשובה

[בד] (לא) לא יאחו בידו. [עין באר רישב מ"ש והקדור המעט כי עיין בתשובת חתם סופר סי' קצ"ט וכפי ר"ח מ"ש בוד]: (ל"ב) או שמחבר לפי הסלון. [עין לקצטם בקרקע והמים נוספים סימן קל"ט שכבר דרצ"ך שיעשה הצטור באופן שיכול לעמוד ולהחזיר בלא דבר המקבל מומאה אבל אם אינו לעמוד אלא ע"י אוחז דבר המקבל מומאה לא יועיל בלאם דחלוהי ק' ארואיש שרצ"צ דין דו' משם רובחם בו וכן קשה לראיה צורך כתב בש"ע שיניח הדף מידו על הארץ מה בכך אם יאחזו בידו רק שרצ"צ מתי קצת ממנו אוחז בקצרו כולו מסול ולא מדין אלא כשיכול לעמוד בלא דבר השמנו

באר היטב

מים קלה נמלט שמתכס אוחז שיניח נכ"ייה והמטכה וכלמו נמקח חנוכס דוקא פלג לס פיה עקה על מי נשמים ומיניכ"ב לא מהני (ש) נידו כיון שחלום מקבל מומאה חנל סוף פשוטי כלי עץ הוא חזינו מקבל מומאה מן המורה והקטה המגדני מלך ולגיל סידר כמנ המעמד דלפני גדני המקבל מומאה מדרג אין מושלית ו' חתיך העך דהמס לא אכתי אלא חזין מוחלית זו ר"ל כדי למסר אף במסלון פלג ע"מ טעמים מקרי

ויחבשו המים רדך שם אע"כ כן שד"ף לא יכול לעמוד כ"א על ידו אפילו

דרכי תשובה

(רנב) לא יאחו בידו דף. מ"י כפי' מי השלח וגם כובא בשמים בית שלמס ח"צ מירד סי' ע"ז דדוקא ישראל אבל נכ"י הלוח בידו דף וכו' כיון דע"כרם אוח מקבל מומאה מסי' מוחר לכחול למ"ס הס"ך בס"ק ק"ד וע"י בשרם אמרי יושג ח"צ סי' קצ"ג אוח ג' שמפלט מ"ז וסיני ב"ים פ"י"ש [וע"י בדכ"יטו לפיל ס"ק רמ"ח]: (רנ"ג) וכן סילון של מתבת. אפ"י שאין לו ציה קיביל לפי ששפוטו כלי מתכת ניכ מקבלין מומאה וכו' כפי' מי השלח ונראה לו דכ"ס יניד על פן ש"ש לו השוקים על ברל שמעמידים אוחם וכן כשנשטו משל ד"ס פ"י"ס ומחזכרים במסמרות של ברל אסור לקלח עליו וע"י לחס ס"ק קפ"ט: (רנ"ד) סילון של מתבת. פ"י בש"ח חסד לאכרכס מסדורא חניינא יוד סי' מ"ח ע"ד מקוה בדיכה מ"ס בחך הע"ד נמשך ממס"ן סדוקק מסע"ד ע"י טילומה על חרס המוגהים חסח בקרקע והם פ"י"ש ק"ס חלול שאין לו שוליים ובכ"י חסח לע"ד דרך הסילון שם כסילון כסוף ומשמש למעלה חס מחככרים המים קלה נכנס כסוף עד טול ארס המים בחוק וממלא סילון עד שטול רוחס המים לחן ובראש סילון קבוע שמוסרה של מתכת ומעט יורדים המים לבדיכה דרך נ"טוק בל"ח ואין בקילוח המים כשפ"י והארץ שם כשפול ב"י הראשונים והפעל סל"ניד הממוגר לקרקע אף שטול כסף ומקבל קלה מ"ס מ"ס יבוא ארס המים בחוק המקוה ככ"ס אף לע"מס כראכ"ד כיון שלא נעטל לקבל ולולס פ"י"ש ע"כ כי לאשר ס"יון כשאלס כי כמה כשפ"י ירבו הטופשים על החולין מ"כ לא ר"ס להחיר כיון שר"ב הסופקים הסופלים למפל אף במקוה ש"י ממס"ן אחר מתחלו והכ"י"ל לא כקול רק ככ"ס מ"ס דמכ"י"י מחנ"ך מס"ר כ"ס שאין מ"ס בבדיכה רק מה שג"ב מהמס"ן מ"י יניד ול שר"ב טעמ"ן אין למפל זו וממ"ס כמה ש"ל ר"ב כופ"ס פ"י"ש מת"ד לעט"ל סילון כ"י"ש: (רנ"ה) של מתבת. פ"י"ש בלחם ס"ק קפ"ט ע"י ויר"ס לו דל"ט"ר הש"י מפ"ן א"י חוקק ובתורו מרוקף כמ"ס של ברל כדי שלא ירקט ספ"ן ניכ אסור: (רנ"ו) מתבת. פ"י בש"ח ס"ג"ב מש"ח מירד סי' כ"ז ב"ניד שטעמ"ו מ"י נשמים למקוה וקבוע בו ברל כסוף וממלא כ"י"ל כדי שלא ישמו הד"ים והמ"ס טופלים לדי"ל מן כ"י"ל למקוה ופעלם להחיר כיון דל"ן סלון מקבל מומאה רק כ"י"ל עקב"ט מ' כ"י ומכ"י סי' כ"ז א"י חס ער"ס דמוח"ר ולא כ"י כ"ס ס"י"טו מ"י ר"ב המקבל מומאה פ"י"ש וע"י בש"ח נכ"י אפרסמ"ן

יורה דעה הלכות מקואות רא מעיף מח

ה טס מדברי (רנ"ט) צנור (ר"ס) קמן (ר"סא) של עץ או של חרם שהמים מקלחין ממנו למקוה כשר ורואם הסלון של מתכות (ל"ט) (ר"סב) מחובר

הטעם דף כ"ה

פתחי תשובה

ולא יקבעם בחישים ש"כ ברזל האפשר המקבל מומא דרז"ה הולך אחר המעמד (ע"ש ב"ב ר"ו) והוא לעיל ט"ח מקוה) וגם הנסרים דיו עקימות בסופן באופן שכשמשכים המים רדף סלילן של מתכות לעולם לא יראו אור מ המקור דאור כלי כלי רמי והו"ל כאילו באו מהמתכות המקב"ה מומא דמי המקור דרז"ה ע"כ דיו עקימות במין ארכיבר בסופן (ע"ש) (ל"ט) מחובר. ע"ן בהגמר ודוקא בעשה ר"ס ל"ן מתח' לתו על רעת לקבעו בקרקע ע"ן

דרכי תשובה

ואי קארס ומקום אלא יהיו מימיו מרודדן ומחשפטין [ללאח ש"ס הראים שהשם מלכ בחתים מויד סי' ר"י] וימשכו מים בניתים חלולים בלי בית קיבול ומונחים בצומק בקרקע ומחשפטין אל הו"ך בלר השני מ"י קיפור (ד"מפ"ק) דייטנו מ"י כה קיפור שבל מהפכרס כשיצטרו חחה כלי קיפור ודחקו המים צניגרות חלולים כיל וילכו אל הו"ך כהאר קמן וירדו מים מרובים עד שיחמלא כהאר עד שי הבור ופוד יבנו על כהאר החלח בנין של אבנים סביב לה [כפלים ושלום כשיפור מקוה] שקורין רשערוואר כי אחרי שהחלה כהאר והמים יבואו עוד משהגור לבאר ומתחת כי אין להם מקום להחשט המה עולין לתוך בנין של רשערוואר ומתחת הבנין של רשערוואר יבאו מור ומשם ימשכו המים בתוך קנים חלולים של אבנים או אדמה אל הו"ך עוקה המקום לסבול כי ובשולי המקוה י"ה נקב לנקוטה והסחיטה י"ה כהאל של אבן פ"ד יורד המקוה. ומשם כרב השולל שגמשה סמקו מ"י כה הארס והמלט דהו א"ט כלי כשייחס מ"י ארס כהגמשה ו של קיפור והביא שם חשר הסיג מבערואן שהביא ג"כ מחצר רבינו רמ"א דבכ"ג כהגמשה לא מוקרי הו"י כ"י ארס ומ"י אין השם על מקוה זה. וגם מה שהשם כרב השולל מ"י שפוחה הארס סחיטה רשערוואר מחקרי כמו כה גברא וע"ז הסיב דמי רק הסרה סמוכה וכמו שביאר שם בפעמו ובדלוחיו ולא מוקרי כהגמשה המקוה מ"י ארס פי"ש וגם מ"י בדביו בש"ח נפש שורק וי"ד סי' פ"ז אות ד' מה ש"ש [ופ"י בדביו לפיל ספי' ל' ס"ק קמ"ה]: (רנ"ט) צנור קמן של עץ. מ"י בש"ח חפ"ח ר"ב (לכגוף מטר"ל ז"ל אבר"ק (ס"ו) חויד סי' ס"ו מ"ד מקוה שגמשה המים דרך סילון של עץ רק במקום א"י שפוצר חחה כהאר עובר חחה סילון של מתנה ובשפ"ק כהאר החרים ופוצרים דרך סילון של עץ והחור סמקוה לכחלה משני מעמים א) שהסילון כהל מ"ד קרקע ב) כיון שמשפ"ק בין סילון למקוה הסילון של עץ מ"י: (ר"ס) קמן של עץ. מ"י בש"ח ש"ר סרס (לכגוף מטר"ק ז"ל חשר ד' לפ"י ר"ט מ"ד סמקוה כהגמשה כפי המבואר בש"ס לפיל סי' ל"ו כה"ר וואון משייח שמתין למ"ד במקום שמתעין טובב י"ט עמ"ל גדולה מחק"מ מ"י סלס ודו"סו כהמ"ל טו"ח בתוך בקרקע יטור של עץ כש"ק שפ"ס יורד למעלה ופ"ס למטה עד שהוא מגיע לקרקעית המקוה כהגמשה ס"ד והל"ר סחוס מ"ל ז"ל רק סמוך לראשו י"ט נקב גדול וכה"כ חמו"ב ל"ט של אב"ד זקף למעלה וי"כ סחוס מ"ל ז"ל רק למעלה סמוך לראשו מחובר כי ב' חלולים קמטים של אב"ד נקובים כמו אב"ב או פוחה וישוך דרך סילונה סחוס למטה בתוך הבור י"ט כי מ"י סלס וכה"כ החלה ומה עמ"ל מים לתוך ווא"ל א"כ כה"ר למעלה כל"ס ושל"ל כה"רס והל"ר להסיר לפ"י לעבולה מים ופ"י"ש עוד מה שבה"י של"ח: (ר"סא) של עץ. מ"י בש"ח טו"ח

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף מח ממ נ לא באר הגולה

(רסג) לקרקע אפילו מקצה להדיא לתוך המקה כשר שדרי אינו מקבל טומאה לפי שהוא במל אנב חרסע: (ואין חילוק בין אם פתח חתח חרסע או לא) (כח סג'י שרימ מחסונח כרל'ש). ממ' י'רדא בממשד' מי נשמים בעלמא אבל אם (רסד) ממשד' ממעיין או ממקה אפילו ע"י דבר המקבל טומאה כשר (טז) רחשבינן לזה המקום שממשד' המים לתוכו כאילו הוא מחובר למעיין או למקה שממשד' המים משם (רסה) 'ויש מי שאינו מחלק בכך: נ' מקוה של מי נשמים שנשרץ אחד מכותליו (רסו) והמים יוצאים דרך הסדק אם ישארו בו מ' סאה אחר שיצאו הצתן שער הסדק בשר ואם לאו פסול משום דהו ליה זוחלין ואין מקוה מטהר בזוחלין: כגס ויש מצמיצין אפי' אם ישארו מ' סאה עד הסדק (רסז) ויש לחוש לדביהסס לכחמלס (רסח) לפסוח לדברי חכמים ויש מי שפירש דמילין ח הכניסו נחשונה ונחשונה להכניסן כפי רכיו דפנשי דמילין המונכר לקרקע איירי

פתחי תשובה

שם הדברים האלה נאמרו ונישט בפירו תשובה טרע בדור חיינו ויד מי קרי' וסמן קרי' עיש שהארץ בזה: ועיין בשאלות ותשובות השו"ב ר' אלעזר ספי' א' פרש בזה ועיין בהשור חתם סופר סימן קצ"ח אות ר' אחא

באר היובל

וחסרין נכסותין (טז) דמניין. וליד למשדך מים פן תצמיץ לכלי שנתלו אפילו היוונים מן הכלי לעיל כיס ולא פניו להם פתוח דהתם הכלי יט' לו נית קיטול ונפסול משום שזינץ עשליכ הכל לייבא בית קיטול ולא נפסלו אלא משום דבר המקבל טומאה שזרי מהני ליה הפקה כ"כ הרי' והרי' מידן דהתם הפסול נזירה ע"ש וכפנ' בהנה פרישה ולא

נפקת קבילתו תעשה נעילתן פקילה פליכ' והערך הסיג פלי' וסג' פלין

דרכי תשובה

מותב אפי' דבדנ' המקרים. וגם כי הסתור משום דכסילן חקרקע שפלו בו סמים והמים ממוכדים למפיין ופיקדי ממוכרי לקרקע וגם לא הוי כווייתו פי' דבר המקבץ כיון דסמים עולים ממילא רק מעצדי' אם פילין כדי שלא יפול פער ויחסום סגקב וכו' כהסרת המונע פי'ש: (רסח) 'ויש מי שאינו מחלק בכך. פי' בנתתה יפקב בשירת שבוטו סי' ד' וכי' בשמלס סיק פיס דלפי סכלל המסור בידיו בשוסקים שכלל מקום עב' הממבר דיעס א' נסחס חויפס אחרת בשם ית' מי שאומר דעמו לפסוק כדיעס כרל'שונס כסחס וכי' כן אפי' דית' מי שאומר מחלק בכך סוף דפח' כרל'ש' ורבי' מי' סל למחן כממבר למסוך על כרל'ש' להסיר פכס' בממשד' ממפיין או מקוס פי'ש: ע"י' נ' (רסו) והמים יוצאים דרך דסדק. פי' בשירת יד' אברכס' כספדרי' חיל' יד' סי' י"ח מיד' מקוס כו' שילאו חיס דרך הסדק ויש גם מי' סלס' עד הסדק וסחריס' כדי ערך הממבר (נכרס' שספספדרי' שוסקים ככבי ומחבר) וכי' סיס' דכיון שמוכרת המקוס למפיין מיד' לזכ' לפסוח פי' סמפיין וכפודו פסוח שפסלו כסגיס' ולא ממפיין אן' חסג' זוחלין פכסיר פי'ש' וסייט' לפי דרכס' שאין חוספין כלל להמנרת כמרי'ס' וכמסכטס' יפקב דפימי' שאין' לנו בזמנינו דין מפיין להכל' ופי' מס' דבגברו לפיל' נלרי'ס' (נכפ'י' מי' סיק' רפי' ורפיין): (רסז) 'ויש לחוש לדבריהם לכתחלה לפסוח דסדק. מדקדק' לשוט' נשפס' דכס' מוסר' אפי' לפסוח' דבד' סקב'ל' מחסל'ס' כיון דאי'ט' אלא משום חומר'ל' בשמלס' פכיל' כגדי'ס' עגב' סיק' סל' : (רסח) לפסוח דסדק. פי' בשנים' מעי' ככלס' חוד' סי' ד' ח' במקוס' עפי' פסוך' לגור' מפין' והחמל'ו' כל' פסס' סכור' בשזינ' וסלס' סמים' לקוס' דרך' לזי'ט' מחסח' שגחמל' סכור' וכמקוס' נוס' סי' ח'ל' פי' סדק' וסלס' סמים' לתן' וסלס'ל' כולס'ל' וספול' דלס' חסל' למפולס' ממקוס' מי' סלס' ית' להכסיר' כדיסבד' וג' אס' ית' ספק' אס' חסל' למפולס' ממקוס' מי' סלס' וס' למפולס' ממקוס' מי' סלס' סייע' כסוך' שישורס' לו' אן' להכסיר' רק' ית' לפסוח' כל' פלדקי' דלפסוד' להקן' ולפסוח' הסדק' עד' מי' סלס'

לייטב ולהטמיר דברי הדגמיר כוס פי'ש' ופי' בשרת אכני חר' (לכס'י' מסל'ל'ס'כוס' דל) חויר' כפי' רפי' ורפי' פי'ש: ופי' שוד' שס' בשרת' אכני' חר' סי' רפד' מיד' סלסל'ס' במקוס' סלסל'ס' אכר' פסס' אס' ספילין' וס' סכרל' אמר' להכרי' שפסלו' מיד' להכניסו' ולסגופו' כפח' שפטרנו' לנקוטו' וי'ל' דכס'י' לא' סוי' דין' קטופ' חקרקע' ופי'ט' מחסל'ל' פס' חקרקע' ולפלל' כוס' וספולס' וסלס' דלזין' להמפי' על' מחסכ'ה' ספוס' סלי'ט'ר' וסכרל' רק' במחשכ' כני' ספיר' סמקוס' עלס'ס' וסכס' וסח'ס' לקוטבו' פפי' ככס' כרל'וי' פי'ש' וגם' כפי' רפי'ס' סלל'ס'רו' פי'ש: ופי' ע"י' שוד' בשירת' אכני' נר' ח'י' מיי' סי' רפי' מיד' סיק' סמקוס' סדק' לזי'ט' סל' מחכ'ה' וירדין' סמים' עג' למקוס' וכסוף' לזי'ט'ר' סגדול' מחובר' בו' לזי'ט'ר' קמן' משס' יורד' סמים' לזי'ט'ר' סמקוס' וספמי'ס' ממלפין' לזי'ט'ר' סקמן' וסוקמן' אוחו' לג' אחר' לבי' סחכ'ה' סמים' וסח' סוסק' כיון' שפסל'ל' מקבל' טומל'ס' וסרי' וירד' למקוס' מי' דבר' סמקבל' טומל'ס' וספולס' להכסיר' רק' בזופן' שיש'ט' לזי'ט'ר' חד'ס' סל' דפח' שי'סל'ר' אס' סמיד' במקוס' ולא' יסלפלו' אוחו' לחוך' רק' יסכס' אוחו' פסמים' לג' סמקוס' פסמים' לג' סבי'כ' ועל' ספדילוס' סקוד'ס'ח' אן' להכרי' פי'ש: (רס'י) לקרקע' לא' דוקל' אלא' סיס' חס' סוף' עמוכר' לגד' סממוכר' לקרקע' נמי' סכור' ביי' וסכס' בשירת' אופן' שז'ל' ממוכר' לקרקע' אס' כוי' ז' ד' להכסב' ממוכר' כסמחברו' פי' חופ' כרל' (דל'ס'י'ס') פי' בשירת' לגופי' מרד'ט' סמור'ס' חל'ס'חי' חוד' סי' כ'ס' שפסל' כוס' וסכסל' כיון' דסד'ל'ס'י' יוכלין' לפסוקי' פי' משס' סדיו'ס' וג' כלל' משס' אופן' סי' סוד'י' לא' כוי' כממוכר' לקרקע' כוס' פי'ש' ודגברו' שס' להקן' סי' לג' פי'ש:

סעי' מ"ח (רסד) במשדך ממעיין או ממקה אפי' ע"י דבר הממשיך בשר. פי' בשיר' דברי מלכיל' חר' סי' פיס' במקוס' שרופ'ס' להקוס' בזופן' שיקדו' חקרקע' סמקוס' פסוק' מלוד' עד' שיעשו' למפיין' טוב' ויפסידו' במקוס' סקדו'ס' פילין' על' מחכ'ה' אכר' דרך' ספולין' ועל' סמים' להקן' סמקוס' ופסי'ס' לה' מלשון' סממבר' כוס' סלס' סקילת' ממוכר' למפיין'

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף נ

באר הגולה
הוא שיש בו מ' סאה (ערא) ולא יסתם אותו בידו ולא (ערב) ככל
מזין למקוה (רמב"ם) אבל כשיולאץ ממנו (ער) ומזין שם לא מקרי זמילה. (ריב"ש סימן רל"ב). ואם בא
(לד) בלא (מה) ממשיך אין לחוש לחילוק (כי בלא מקרי שרש קרוי) ואין יולאץ המים קרוי זמילין אלא כשאין
הוא שיש בו מ' סאה (ערא) ולא יסתם אותו בידו ולא (ערב) ככל

פתחי תשובה

דבריו מוכרחים מי' (ע"פ) ממשיך ואין יולאץ המים קרוי זמילין אלא כשאין
הוא שיש בו מ' סאה (ערא) ולא יסתם אותו בידו ולא (ערב) ככל
מזין למקוה (רמב"ם) אבל כשיולאץ ממנו (ער) ומזין שם לא מקרי זמילה. (ריב"ש סימן רל"ב). ואם בא
(לד) בלא (מה) ממשיך אין לחוש לחילוק (כי בלא מקרי שרש קרוי) ואין יולאץ המים קרוי זמילין אלא כשאין

דרכי תשובה

הוא שיש בו מ' סאה (ערא) ולא יסתם אותו בידו ולא (ערב) ככל
מזין למקוה (רמב"ם) אבל כשיולאץ ממנו (ער) ומזין שם לא מקרי זמילה. (ריב"ש סימן רל"ב). ואם בא
(לד) בלא (מה) ממשיך אין לחוש לחילוק (כי בלא מקרי שרש קרוי) ואין יולאץ המים קרוי זמילין אלא כשאין

ועיי' בשי"ח ז"ל לנסבין מליבולאויטש זיל חוידר סי' קס"ד ושם
בזוה"ו ז' השאלה ע"ד המקואות שהיו סמוכים א"ז ומחלה
מסקנה בתיבס ולבשר מתממין לא' במים חיים או יחולו המים
אל הטיי' דרך הסדקים שבחול שהם למטה ממי' סאה חלה
מלאך בחתם שחלה המים א"ס. משם משם כי כשמתלים יורה
גדולה מים כבאלהם ונפרך ג' או ד' שעות נפשו שטיס שיש
בגובה והארץ וטיס לנפשו להקל וטיי' שוד כפי קפיס שלאחזי
שי' כי לא כתיבו השאלה (בפי' הקדום כתי' כדלוי' סאה חשב
שמי' המקואות שיש אצל כשתיי' לו אחי' כשגדל ששמי' שם
שמתממין אחת היא קמנס משהי' שגדלם שתי' גדולה ממנס
ערך ג' פעמים יותר ויותר ואי' ת' יצא גדולה [ודרך משל]
כשתיי' שמתממין אחת וטיי' לחורס' יורה גדולה קפיס אין
זמילין מימי' דרך כסדקים למקוה כגדולה לא נשאר רוב גשור
שליץ זמילין כמשל' אם המקוה קמנס מחזקה רק ערך ששים
סין שיש בה טדלי' יותר מלרביעיס' סאה וכגדולה מחזקה קי'פ
ומי' שטיס סס שזין בגובה ובקפיס אי' כששפכין לתוך המקוה
קמנס קפיס סין ואחר משך' ארו שעות נפשו שני' המקואות
בגובה כמו מקודס השפיכס' פכזיל' שאלו' ערך קיל סין מים
ממקוה כקמנס לכגדולה ונשאר בה ממי' יורה מי' סין ופס'
המים שלס' פלמס' ס' סין יכי' בה קפיס סין אי' מיד ששפכו
בה קפיס סין וכו' סין סיס רליכ' סין יחי' רוב המים שבה
זמילין לפי' ריש שרוב המים שבה שסס קיל סין פומדים ללאת
טדלי' ממנס' ולא ינאל' בה רק המי' שיש שסס קי' סין סס
ישלרו' בה ולא חשיבי' זמילין לפי'ד' השי' עי' כתי'ג' לא התרחו
יש' לכתלה' לחוש' לנסב' כתי'ג' מיל' כז' וספלה' דכסחולין' סס רק
מי' שיש' יש' להחיר' מי' כחזק' וגם' דבריו' כפי' קלי' סס
כז' מי' שיש' בלרבי' ס: (ע"פ) לא יסתם אותו בידו. פי' כפי'
מי' שכלה' דלפי' לנסב' ולהחיק' אה' סדנ' כסחוס' פי' דבר'
המקבל' שומא' ס' סין' כמשל' סין קפיס' ולחס' סין קי' סין'
הכתי'ג' פליו' וספלה' להחיר' בה' מי' ס: (ע"פ) בכל' דבר'
המקבל' שומא' פי' כתי'ג' סין' ל' סס' כתי'ג' מניי'ג'
חיר' סין' קלי' אדוות' כמנס' ששפיכ' רק' ספסול' דלל' סין'
כחוי' סין' פי' דבר' המקבל' שומא' ופי' כתי'ג' סין' אכתי'
(כתי'ג' מאל' פסב' זיל' חיר' סין' ל' סכתי' שוד' פסכין' ל' דני'
כתי'ג')

באר הגולה
הוא שיש בו מ' סאה (ערא) ולא יסתם אותו בידו ולא (ערב) ככל
מזין למקוה (רמב"ם) אבל כשיולאץ ממנו (ער) ומזין שם לא מקרי זמילה. (ריב"ש סימן רל"ב). ואם בא
(לד) בלא (מה) ממשיך אין לחוש לחילוק (כי בלא מקרי שרש קרוי) ואין יולאץ המים קרוי זמילין אלא כשאין

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף מ

דבר (לח) (רעג)

פתחי תשובה

ראם לקחו תרות הרשים בראי אין שום חשש ואם לא לקחו יתרות שנים שכבר נתחשבו בחיוב כמו בחיוב וכוונתו בהן וכבר יודד להם קבלת פומאד ואלו לא עליו פומאדון אף שחברם בקריע מים יש להקטל כיון שהמקור לא נפרץ ובליעו וזו שנובלעים בקרקע (ממנו) מים לא מקרי

(לד) המקבל פומאד. עין בתשובת טוב תנינו חיד סמן קליו שמשאל כשאני במקוה מי פניו רק מי נשמים ולי שדמים נבלעים בקרקע ממנו מים קבוע נחיים סב ב וגם בקרקעיתו והגמרים קבועים בחירוח של ברזל אם יש בוד חשש דהרי דמפסיד הווייתו ע"י דבר המקבל פומאד והשיב

דרכי תשובה

לקרקע מופיל להסביר מים חלים רביע באים רביי חיים חלם יוד ס"י מ"ה כ"י שם לאסוד הווענפילין כללו גם אם נמשו מים לשמש בקרקע כיון שכי סגרינ מים זל נמשו פממס רב לשמש עם סקרקע ולא סתפזח חס ידוע לכל רבננני מרמללות כללו ית כמה אמנממלות כלים ממנו וגם כסם סקקיס כללו ונפשים כהמאשרין והאמנים הפושים סקקיס כיל פושים שיטו סקקיס למס שזליתו או לסקרקע או להאמנממלות וכל כ"י דמס יודב שאינם מכוונים חמדי ולפאמנים כהמקלקל ח' מהמרות טוחנים במקומו פיק של להמנממלות וא"כ לא נפסס חוקא לשמש עם סקרקע וא"כ מקבל פומאד והוא הוייתו סקקיס מ"י דבר המקבל פומאד שפסול פכיל בשרה דיה מ"יש פוד והגם בשרה חמים חויד ס"י קליד כ"י דווענפילן לירחו מרשים פלו גאנשה על מנח למשם בקרקע מ"יש ח' ח"ט לפינט סממס ר"כ כהמנממלות שאינם קבועים ממש בקרקע וגם סממס ס"ה ס"ה בשרה מרשים ח"ט ס"י ל"ד כסם חמי ממרי אסאד חיד ס"י ר"ז כסם במחמכים לא דק דבאמח ממרי אסאד לא סמס שם ר"ק כמפשה ש"י סברא נחוס כחך סילון בייחוק מקום סממקיס ד"י לפסוח סילון כמים וכו' אמנם כהווענפילן כחך סממקיס ביא שם במהרי אסאד כסם בשרה זכרן ויחפ ס"י י"א לאסוד מ"יש אך כ"י ר"ב מחויד בשרה מפרי אסאד שם כה"ד כהווענפילן כחנלו שיטי נפשה על מנח לקינשו בקרקע תכל ושי' לו ביה קיביל מ"יש ושי' בשרה מרשים ח"ט ס"י קליד שם פ"ד ש"לס ס"כ שזאל לחס לדברי סהרם ביה יחמ ח"ב מ"וד ס"י ל דסיכ שזרין לסוליו לפרקיס ל"רין חוקין לא מיקרי הווענפיל מחובר לקרקע ושחיט ר"י מפ"כ דמלס דלרין של נחשוה ר"ז מעזא וס"כ דח' ז' דלדרנא רבנן פליגי עלי דר"ל וקייל כרבנן וגם ית לחלק בין גיטשים מ"יש ששכלס לסחיד כהווענפיל ושי' עוד בדברי בשרה מרשים ח"ג ס"י רמיה פ"ד כהרישפין כס"ף ססילוטח קביעיס אקרקע שחזיר רק על פנח שיפשה פ"ג לשמש בקרקע וי"י גם לרחה משונה משאר כהרישפין שיטי יכ"ד שיט נפשה ואינכ ר"י א"ל לסמקוה וגם יפשה פ"ג ס"י וטני כנין על אונים ובס"ף כהרישפין יפשו סילון קמן על פ"ד וטני כנין ממש כתיב חמים ס"ף ס"י ק"יס ופי' ר"ל מחויד ובלבד שלא יפלו מים לסמקוה אלא מפילון של פ"ד פנחיד מ"יש ושי' בשרה חמדי יפשו ח"ט ס"י ל"ד ש"י להקל כבדא פאוסה של כרל וקו חווענפיל חס מחובר מ"י ששלח ונפשה מ"י לקינשו בקרקע מ"יש. אמנם כ"ד נחשפס סהרלה א"ל כל כרניט וכ"י שירלח ח' נענ לבבס להחמיד כרניט כרניט שיטי שרפשו לאס"ד חווענפילין ככל פנין כיון שנמשו כהמאמריקפין גם על מנח לשמש כהמנממלות ככל וכשו שביארט כפסי בשרה פנחה אלאר ח"ק ד' ס"י ז' כחרך פ"ד סמקיס מ"יש סממס אלמחיד כהרישפין פ"ד שחוקקיס ככל וכשו ששכחתי שם סכמכות והשי' כהמ"יט ס"י מהכחלוקה וחוסם (ולמכחלוקה) ממחל (ולל"ס) סממסינו ממי לטו ויסבד א"כ בילר כהם ס"ג מחוסה פ"ד (ואח"כ כלאונמחל) על מ"ס ששלחו מששו חווענפילן ככרל לקושו כהמקיס והמ"ס

טובי דין זה וכי כיון שחשימו ליתאח מי סמקוה נחשס לכחמלס לשם כך וקבועו לשם פ"ד כ"י פ"כ אין חשש אפי' לרפח ספרישה סמכא כדך [סיק מ"י] דגם פאופי פ"ן כ"י מ"ישו מ"י מקבל פומאד ורבנן וכו' אין איסור כניל ס"י ס"י מ"יש: (רעג) דמקבל מ"י פומאד. מ"י כפשים ס"י ל"ה כסם סממס חויד ס"י ר"יה מ"ד סברא מנחשה ללא ס"י חווייחכ פ"ד מקבל פומאד מ"יש אמנם לפ"ו לפנין חווענפילין שלט פושים כמקיס על מי פושים אפי' סחיט של כרל נמאל לכאורכ פ"ג ס"י ס"י ח"ט וכו' שפשה על מנח לקבשו ככנין בקרקע א"כ מ"ד סגלון חמס ס"כר כפסודו וככלמו כח"וד ס"י א"י ח' ח' י"ג כ"י וכלפניד דכל ששאי לשמש עם סקרקע אין חוידו בקרקע מנפלו לעמדי לכיולו לחורח מחובר נ"י שחיולו מחורח חלום שיטי מקבל פומאד מ"י לכל מחובר לא כיולו שיטי דומס למפין ופ"כ מ"ישו על ח"כ נפשו שזוכיס פכיל שיטי נמאל לפי כרניו להחמיד כהווענפילין סחלו דריון שלט נפשו מחובר לעמדי ח"כ כהשחט פומדח פ"י למטול ר"ל דשו כמו פומדח על כ"י וקייל שאין פובליס ככליס וכשו שככנו ל"ל ס"י ר' [סיק מ"י] כסם סגלון מרשים לר"י וכו' שחוענפילן פממו לא נפשה כמחובר לעמדי ככנין אפי' חס נפשה מ"י לקבשו ככנין מהחמד ח"כ ס"י חשש כ"י על חווענפילן פממו שאין לפסוד לתכל פ"ו ושי' כרניו ס"כ סממס כהמ"י חויד ס"י ר"יה ס"ל יכ"ד וטרחו כוכמחה עליו שפשה לשמש בקרקע מ"יש ח' ל"ש כהווענפילין כ"יטו שפשו כ"רתן גם מ"י לשמש ככלי אמנממלות ככל וכ"כ כרני סממס בשרה רב"י חיים ח"ט יוד ס"י מ"ד לבין כרניו רביט כרני חיים ש"י מהחמדים שאלס נפשה לשמש בקרקע או ס"י פ"ו ד"ן כ"י וכן פובליס ככליס מ"יש וכו' סגלון בשרה כהב ס"י חויד ס"י ק"י ח' ד"ס נפשה לכך מ"י לקבשו וכפ"יס חס מחובר ככליון כהמחמון שא"ל לסכ"ד נפשה נקיון סמקוה או כדל"י כ"ד לכחמלס אך כ"י כ"י ס"ד ס"י חווענפילן כ"י לכל כהמנממלות נמאל ית לאסוד גם לפ"ו סממס וכד"י רביט בשרה רב"י חיים ס"י להלן כ"י ושי' כדל"י ס"כרס בשרה שכסשו ס"י מ"ז ככנין חווענפילן ח"יט כרל וסקרקע או כשיט קרועות אלא"כ"לן ס"ל מחובר מ"י סכמה שלא יוכל לשמטה לפולס ד"ס יוכל לשמטה או מקבל פומאד אפי' חס נפשה על מנח לשמש בקרקע מ"יש וכש"לס ס"ק ז' ובלחם ס"ק ק"י סממס ר"כ כהרישפין מ"יש וכש"לס שיפשה חווחו מ"י לקבשו בקרקע וגם יקבשו כרנישו גח"ד שלט וכל לסכ"רט ככל ושי"י עוד כרניט ח"ט ופשה כרל של פנחה כ"ליון ז' ס"ד ח"ט ס"י מברא על פ"ן לפי ש"ל כרניט ח"ט לס"ד לחס כרליו ככנין שלא יפספס ח"כ"ל סממס דחילס כרניט ושי' בשרה חמדי ח"ט חויד ס"י פ"ד ופשים סממס ש"ק חויד ס"י ר"ד מברא של כרל חס מ"יט לפתון נפשה ל"רין מחובר

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף ג

(רעד) (ערה) המבבל

פתח תשובה

זהו חז"ל במעשה שאלו אין המים נרמזים שום מדרה אלא מניעת המים יוד בפרט עליו מן ההוא ול כהב ליישב קשייתו ודברו הגרב נבנים שחזר לבא לא מקרי זה הדין והדין ע"י דבר המבבל מומחה ע"ש נע"מ

דרכי תשובה

ועיי' ש' טוד דבריו למיל בשם מנחם ח"ד מה שכתבנו שם בפסי' במנחם ופסי' יג פמס' ורואה דככרי במקום ליש מניח לפז על כראשונים אם מתקנים אותה לנצל כוונתו מיל שבי מקודם כיון שפיר חבי יחר טובה ושירש לנחלס לכל הדיעות פיי'ש ופיו למיל ספי' ז' דבריו שם ס"ק יב קרוב לטעו וגם בספי' ל"ו [קס"ב] ולכלן בספי' ל"א [פוסיק ר"ט]: (רעד) המבבל מומחה. פיי' בשיר' פנים מאידה ח"ג ס"י מ"ב פ"י דמוחר לרנף אח המקום בקרקעיה וזכחתי בספי' כרל וגמשה ולמחרס במסמרות כי אין כססים מקבלי פומחט סמנו שחס גולמי כלי מחכות ופוד דנקצנו בקרקע פיי'ש ור"ב בשיר' שנסוף ס' גדולי פהרס ס"י מ"ז ופיי' בשיר' דבר שמואל למכר'ס אכובס ד"ו ס"י [קס"ב] וכלן בספי' ל"א [פוסיק ר"ט]: להחס כמים בסיסוף אש מחחיו כי ג"כ דל"ן פמס' לפסלו ופיי' דבריו מה לפיל ספי' ל' ס"ק קמ"ב וקמ"ג פיי'ש חלם פל זה דפחו נופס בשיר' שנסוף כגרי'ס ככל להחמיר חכו מקרי כפון חגור וגני חגור קייל דלח מכני מה שמחזור לקרקע ואפי' דחגור של מחנה שחיכוו לקרקע פהור וכמ"ש כרמ"ס מ"ג אש מירחו כמים חזר לרין הניד כל חרס וכו' ובפרט אש נסמך ס"ן לבינים דדינו כחגור ממס ולכן גם אש מסיקין חחה כספון אין להקל בשום ענין פהרל כגרי'ס שם ופיי' בלחם ס"ק קמ"ג וכן בס"ק פרי' מ"ש פ"ד כגרי'ס.

עמו ביתור בפשטתלוגיג עטר זה כשאלבריק כפרחג וכי קס"ד שפאלבריקאכ"ס כשאלבריק כגדולס כלו אמר לכאומים לאו ופשו ופנטיל לנודך המקוב ואפי' אם יבי' מניחה לה מי יומר שפסס כן רשו כפל כפאלבריק שהוא ישראל כמו מומר הוא נאמן על זה חס כדור שאם הכאומים פמס'ס במלכסה לא פמס'ו ככדי' כשכל לודך פחזור לקרקע אף שכמו כשפמס'טלוגיג כלופן אז לא מכני מריו דכטיין מחשבה הכאומים סכד'חא כחוספמחא פיה ומבנה ברמ"ס ספי' דל"ס דמוחר ככדי' דכלל חלוי במחשבה הכאומ' וכו' ולא עוד אפי' עמו הכאומים זה ביתור לנודך לקובנו בקרקע כיון שידוע דרכם בל"ן פמס'ס כלי א' כפי' רק כרבי' למחוח ולפס'ס (במחשבת'ין שלכס) אף שחיפ'ז אפי' מוס יבי' מחזור לקרקע לא מכני כדאי כחוספמחא כריל וכרמ"ס פיה דל"ס ס"י מ"ז אמר לאומן פמס' ל' מ"ז אומ' א' לרלה וא' לכפס פמס' ל' מהי מרהלוח א' לשביבה וא' לאוכלים שניסס מקבלים פד שיפרס ויאמר זה לכך חס לכך וגם אש פירשו ככאומים על א' א' מוס סיינו זכר שבי' מחזור לקרקע (אשר כמפס איתו במניחה ולמס ישו אה וכלא יבי' אללס כחוכח ואמלולל כעובן) מי ימר שלא נחלף אוחו כוונת'ל כין כרבי' מחזור שלא נפשו על מנה כן ביתור וכלא י' כלן פסול דחי פכחד כרל ומס מחזור נאמנו ונכטי' דבריו וכריל מרבי' דרי' דכיון שפמס' כסחה גם לאמבמחוח שאינס קפיטי' כבנין בקרקע ככו מ"ב כדאי אין להקל כח ופיי' בשיר' ערונה כפמס' ח"ב מיר' ס"י ר"י מה שהלריך כח ובי כחוק דבריו לכאר דרבי' כדכרי חיים לא אפי' רק מפמס' זה לבר שפמס'ה אללו נפמס' גם לנודך שאר לאמבמחוח שהורה כלי נפמס' ולא לקבצן בקרקע דוקא לולל פיקר י'סודו של כדי' מפני ששני' כפיו דמקואות ולמי' כרמ"ס כפי' כמשינה פפיו נוסח א'י דלח מכני ל'י חיכוכו כרין וכנס כ'י לפרס כחוספמחא כדך אחר מ"מ חפס מן כדי' פסיד כחוכ' י"פ ולא מכני לפ"ן גם אש נחכר לקרקע, גם כירל פס (כערינה ככפס) דלף שבי' ככרל חו כול ללפי גלון וגדול ז"ל כרבי' שקדמותו לרבר כשאלל מ"מ לא לא כיו כמניח לפז על כראשונים רק מל'ס מן הסומחר להקן מפמס' וכמ"ש בלכ'ס יוד ס"י ק"י' פיי'ש [ומ"ש] לקמן כדכר כלו כדי' ופיי'ש פולן] ופיי' בשיר' קול יודל' (לכ"ג יודל' ז"ל מכחית) ר"י כ"ח מה כאלריך דרי' מקוס כחס כפי כליור שלו שם כדור.

אור"ל ענין ככלכס כרל כנספן של מחכות שרלו אה המקוס (גם בלא כוסף חלס מחחיו כלל) פיי' בשיר' רבי' דכרי חיים ח"א יוד ס"י מ"ד כידון המקוס שכו מיוס'ס כפס'ס שלא יאכר פמי' כי לולי כפס'ס ס"י נחמפס סמ'ס ולא כאל זו כשפיר ובי פסיד כרבי' חיינל ס"י קל"ז וחח'ס חויד' ס"י ר"ד דמחוזר לקרקע אין זו דין תורה כלי וחס נפשו כדאי מ"מ לקובנס בקרקע אז י' להחיר ופלפל וס'יס שם ד"ס לחס נפשו מפיקרל לשם חל'ס פ"ב כפן ככר להחירס ולחקנס כפניו מפמס' מ"מ לקבצו בקרקע וגם כ' כסוס דבריו ח"ל וכלמח אש לא כל המקוס נחכסס כפס'ס ס"י מקוס לער דכו כמו שכלו סוא כמקוס וסוא מקוס מכלפדי מה שחחה כפס'ס וכו' סוי כפובל כחוק מקוס ופי' חס לכן נלפיד כריל פכרל כרי' [וסי' ככל שחקנס כפניו מפמס' מ"מ להקצן בקרקע וכו' לא יבי' פליכס כדאי חורה כלי יסוח]: (רעד) המבבל מומחה. פיי' בשיר' רמ"ן חויד' ס"י כ"פ מ"ד המקוס שפמס'ר ממפ"ן ומדענה של קרחה ככנטי' בקרקע ולמפן ש"ל לחמח' ישו חייב מפמס'ר ודופן א' מהחייב ישו מדענה ולמפן ד"ל לפמס'ר אה מדענה מהחייב על מדענה של כנין הקרחה וכשלי' החייב פשו נקב גדול ונפמס' כלכניס לח"י כי כסיד ימוח כמים ופוד פשו נקב גדול שבי' מחוזר למפ"ן שחחחו וכלא כשמה ככילס כוחמן אוחו ככרל וסול'ס כחחזור לחייב כי כני' כק"ן שא"ן שיעור מקוס ככחייב מפני מהפ"ן שפמס' ומפמס' פוחמן כשלי'ס יודרין לפסלו כחחח'ה כמקוס ממפ"ן ומפמס' המקוס מתחבדי נטל'ס אה חייב למפמס' מפע' על מדענה פלוינה מכקור'ה, וכנס כח כפמס'ק ושאלו כד' דכרי'ס, (ס) מחמה שחחחזור כשלי'ס כלרי' כרל ופשי'.

ועיי' ש' טוד דבריו למיל בשם מנחם ח"ד מה שכתבנו שם בפסי' במנחם ופסי' יג פמס' ורואה דככרי במקום ליש מניח לפז על כראשונים אם מתקנים אותה לנצל כוונתו מיל שבי מקודם כיון שפיר חבי יחר טובה ושירש לנחלס לכל הדיעות פיי'ש ופיו למיל ספי' ז' דבריו שם ס"ק יב קרוב לטעו וגם בספי' ל"ו [קס"ב] ולכלן בספי' ל"א [פוסיק ר"ט]: (רעד) המבבל מומחה. פיי' בשיר' פנים מאידה ח"ג ס"י מ"ב פ"י דמוחר לרנף אח המקום בקרקעיה וזכחתי בספי' כרל וגמשה ולמחרס במסמרות כי אין כססים מקבלי פומחט סמנו שחס גולמי כלי מחכות ופוד דנקצנו בקרקע פיי'ש ור"ב בשיר' שנסוף ס' גדולי פהרס ס"י מ"ז ופיי' בשיר' דבר שמואל למכר'ס אכובס ד"ו ס"י [קס"ב] וכלן בספי' ל"א [פוסיק ר"ט]: להחס כמים בסיסוף אש מחחיו כי ג"כ דל"ן פמס' לפסלו ופיי' דבריו מה לפיל ספי' ל' ס"ק קמ"ב וקמ"ג פיי'ש חלם פל זה דפחו נופס בשיר' שנסוף כגרי'ס ככל להחמיר חכו מקרי כפון חגור וגני חגור קייל דלח מכני מה שמחזור לקרקע ואפי' דחגור של מחנה שחיכוו לקרקע פהור וכמ"ש כרמ"ס מ"ג אש מירחו כמים חזר לרין הניד כל חרס וכו' ובפרט אש נסמך ס"ן לבינים דדינו כחגור ממס ולכן גם אש מסיקין חחה כספון אין להקל בשום ענין פהרל כגרי'ס שם ופיי' בלחם ס"ק קמ"ג וכן בס"ק פרי' מ"ש פ"ד כגרי'ס.

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף נ נא

באר הגולה

(רעו) מומאה ויש מי (פס) שמתיר לשתות בכל דבר שמסביל מומאה: נא (רעו) כיניקב . שם נשם אינו המכה ומימינו נומסים מעמ מעמ (רעה) או נבלעים בקרקע (רעמ) מעמ מעמ כשר פיה מלחשת מוק פיה מלחשת מוק פיה מלחשת מוק פיה מלחשת מוק פיה מלחשת מוק

ומדים שהיא נזקק נבלים ב הישיא נשכר המים נקיף מיה

פתחי תשובה

וראי לטמך עליו לרנו עיש ושם בפינ רוח אדות מקד של פי נשמים רעשור בניניה פמור בקרקע כדלכר אך נקובר בשוליה להציא פשם ימים ינקודי וברוא מנחשת אי יש לחיש בוד פשם תרי בפורדי וישיב ראן בוד שום חשש כי רברוא רלז אינו מקבל מפאר עיש: (לוי) או מכרילית ומי

באר הגאב

(פס) שמי. כג הניה דלגל נני הנקב המקות כיע מרים שמוקקן טקנים נדבר המקל מחמה טלג נל אלל לנג האקת טלג ינלי המים נלם חית מכיר חילוק זה דהל גם כהן חית פוטה אלל טלג חית המים נבלעים בקרקע. ועין בתשובת חתם סופר סימן ר"א דריה מה שכתב

דרכי תשובה

הטעם כלי מחסות מקבלים שומאס וכווייה המקוים נמכרס בפיון כמעט כזה נשים ספי' כ. ועין הטיב דככל חית כווייה פי המקבל שומאס והנקב שומאס אוחס הוא כשפסי ומייש שוד. (ג) לר נמכרס ועיש כספי' ז כזה פמין שפי' תרתי שפי' כהחיבה נקב כדית וגם יסי פומד פל נבי קרקס או שישט נקבב גוין גדרות אגנים וסד ונגיד כסוד למחן ואין שם רק גדרות און חית שומד פי' הקלקס בקביעות רק פין מדרנה מכקרות סמחכרס לקרקע — ועין הטיב דכקבו גלחן חיל שם סחימה מדינה כמו טביאר שם רק לחמרת פי' די גדרות אגנים גלד ונשרט טכא שגחן ממחלס סוד כי' רק שומאס פשים כפין כד שייש. (ג) כסחוקן פמחם שמשו סלטיח דתוון ח' מהחיבה וכו' ועונו פמ סכסל. — ועין הטיב וביאר נבי כלחוד כד' הטיב לפל פי' קליח והוא המים נדס דף סיו חשש לל חמפור פל כיה והסכל משם גזירה מרמלחה ומסקי שם משום פמחמח וכו' וכוון שאלן המים ערבים דרך כססכל דוקא וחית כססכל וחדלכל משרנה וסיל נרחס שומעיה רק למקוים פי' און להחמיר. (ד) נסחוקן כיון דלפטמים און שיעור פקוים כהחיות המקוים פמחמח וכו' מכו' הכיבור לשמורן שומאס פי' נקבב להפסקוים דגם פמין נפסל בשלויס גלחן פו שיעור מקוים — ועין הטיב וביאר כיון דית נקבב יוחר משפסי ונחסס נבגון אגנים וסוד כלל גם נשים שחיבה אחרי סחימה כברח און חשש שחוב כיון דית נקבב כשפסי וגם נשים כסוד וכו' ככל וללחה יח הפסקוים דגם כמפין פמין פכ' ית לחכר להכניה ששאלר כהחיבה שיעור מקוים קודם שישפכו כמפין פליכס וחמד יסחמו כברח לחפדי להמקוים או להכניה שפי' כממים חחה סחיבה שיעור מקוים כיון דגם כזה ית להכחמק אס ית לגו דין פמין לעמרי ושייש שפיים נדכס סומח דפסקא וכו' דלחרי עכבר סקלקלס חחיבה חריקין לפשחה מחדס נכוון למשוח פלחירם שישטו להכליטה פמחורים חדשים כקרואו שחופסין ושייה ללס לחסי כד וגם אחרי שיקבשו למדרנה של סקורות וכשחמרט להפלו סלטיח למדרנה סלטיח יח נקל לחח בידס כגדלס והכליטה לל יכו' מחוברים לוף חחיבה כשיבור גדול רק כסחמון ישכח לחסס מקודם חלקים וסיוו רחיים לחברס סימב לודף חכר חגלי חגלי המים מבייכס וסחמתיס וידיסי לחקן סלל פל נכוון לחסס לחסס לגב יחחשו ככר. ומה שיש לפסק קלום שוד דבריו קפי ככננה כזה לל חליט כזה כיון שפיים שם שפיי' שמשו ששפיע אל כגלחן ככל החסס ול החמיר כזה כיוחר דבריס טלג שמשו ששכין ק וסון ששכנו לפל ספי' ז [בדבריו כסוק ריב ורז] שכו. (ממונה)

הטעם כלי מחסות מקבלים שומאס וכווייה המקוים נמכרס בפיון כמעט כזה נשים ספי' כ. ועין הטיב דככל חית כווייה פי המקבל שומאס והנקב שומאס אוחס הוא כשפסי ומייש שוד. (ג) לר נמכרס ועיש כספי' ז כזה פמין שפי' תרתי שפי' כהחיבה נקב כדית וגם יסי פומד פל נבי קרקס או שישט נקבב גוין גדרות אגנים וסד ונגיד כסוד למחן ואין שם רק גדרות און חית שומד פי' הקלקס בקביעות רק פין מדרנה מכקרות סמחכרס לקרקע — ועין הטיב דכקבו גלחן חיל שם סחימה מדינה כמו טביאר שם רק לחמרת פי' די גדרות אגנים גלד ונשרט טכא שגחן ממחלס סוד כי' רק שומאס פשים כפין כד שייש. (ג) כסחוקן פמחם שמשו סלטיח דתוון ח' מהחיבה וכו' ועונו פמ סכסל. — ועין הטיב וביאר נבי כלחוד כד' הטיב לפל פי' קליח והוא המים נדס דף סיו חשש לל חמפור פל כיה והסכל משם גזירה מרמלחה ומסקי שם משום פמחמח וכו' וכוון שאלן המים ערבים דרך כססכל דוקא וחית כססכל וחדלכל משרנה וסיל נרחס שומעיה רק למקוים פי' און להחמיר. (ד) נסחוקן כיון דלפטמים און שיעור פקוים כהחיות המקוים פמחמח וכו' מכו' הכיבור לשמורן שומאס פי' נקבב להפסקוים דגם פמין נפסל בשלויס גלחן פו שיעור מקוים — ועין הטיב וביאר כיון דית נקבב יוחר משפסי ונחסס נבגון אגנים וסוד כלל גם נשים שחיבה אחרי סחימה כברח און חשש שחוב כיון דית נקבב כשפסי וגם נשים כסוד וכו' ככל וללחה יח הפסקוים דגם כמפין פמין פכ' ית לחכר להכניה ששאלר כהחיבה שיעור מקוים קודם שישפכו כמפין פליכס וחמד יסחמו כברח לחפדי להמקוים או להכניה שפי' כממים חחה סחיבה שיעור מקוים כיון דגם כזה ית להכחמק אס ית לגו דין פמין לעמרי ושייש שפיים נדכס סומח דפסקא וכו' דלחרי עכבר סקלקלס חחיבה חריקין לפשחה מחדס נכוון למשוח פלחירם שישטו להכליטה פמחורים חדשים כקרואו שחופסין ושייה ללס לחסי כד וגם אחרי שיקבשו למדרנה של סקורות וכשחמרט להפלו סלטיח למדרנה סלטיח יח נקל לחח בידס כגדלס והכליטה לל יכו' מחוברים לוף חחיבה כשיבור גדול רק כסחמון ישכח לחסס מקודם חלקים וסיוו רחיים לחברס סימב לודף חכר חגלי חגלי המים מבייכס וסחמתיס וידיסי לחקן סלל פל נכוון לחסס לחסס לגב יחחשו ככר. ומה שיש לפסק קלום שוד דבריו קפי ככננה כזה לל חליט כזה כיון שפיים שם שפיי' שמשו ששפיע אל כגלחן ככל החסס ול החמיר כזה כיוחר דבריס טלג שמשו ששכין ק וסון ששכנו לפל ספי' ז [בדבריו כסוק ריב ורז] שכו. (ממונה)

פיה

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף נ"א

(ר"פ) לפי

פתח תשובה

לפיכא למיחוש ע"ש ע"ד מ"ש להלכה בזה וע"ש לע"ל סימן קצ"ח ס"ק פ"ח :

דרכי תשובה

במקום שהוא חולק מל הסוראס הנכונה ישראל מיעוט שולט
 מרביתו סופקים גדול פולט דל אשר מפסיק לנו חיים כיון
 שדרבו של הסיג כגיל לסקל ביוחר ככמה אישורים אחרים
 חמורים וכפ"ש בה אלוטור בקדמה דרכי השוכה חלק א'
 (בפיסקא) לריכין למדתי) וכן אלו בעניווח כפסי ככמה הוכחי
 בחבורנו ובחי טעוקי יורד סי מיו ואכמ"ל. ופ"י בדברי הרב
 הכי בש"ח מברשים ח"ב סי ג"פ ובחלק סי סי י"ד שפארין
 ג"כ לסקל בה וכן כחב בש"ח שואל ומשיב מהדורא ג' חלק
 ב' סי כ"ו ובמהדורא ב' חלק ד' סי קפ"ח שפארין לסקל
 בחילה שאינה נכרת פי"ש אמנם יראה המעיין במברשים שם
 כי אין (במהדורא) בדבריו דל יסוד לסקל כי חס ספיר פלוי
 כבד המגיס נכד המתנד בש"ח מברשים חלק סי שם שראו כי
 נראה בדברי זקני הסיג (מברשים דל) ביסוד פלפולו שם שבנס
 לסקל בה פי"ש ופסיקו בה פי"י מ"ש רבינו בסי דברי חיים
 בשחיטה לה"י מקואות אלו י"ב ח"ל מקואות שלט ראו להחמיר
 שלא ויחילו המים לסיח ויזא"ש מלד זה ונכנסים מלד זה ח"ל
 ר"ש להחמיר לכהחלל שמשייטת שלט אינה מפייטת גמורים
 דברי מברשים דל ולפיך פסול כנס החילה וגם כי לפעמים
 הוא טעם מהסכר ומבאר בחוספתא מביאו ר"ש במקואות ומביאו
 בי ד"ל שא"ס נמשך כנסר מתחת ונפסק ר"ש כ"ו תמ"ה לו ק"ו
 גבולין ואלו כמשיין ודומ במקואות שלט שפסי ר"ב כהסכר ק"ו
 חקקין גם במקואות ולפעמים לפה הוהו נלמחו גידים שמחת
 לארץ וא"ס יעוק או המקום לא יטוב כמים במכרה ונראה מה
 שנדרשו בגידים ונפסקו מהמעין וא"כ או אין ר"ש כמעיין רק
 כמי המניח וא"ו פסול בחילה ומאין יחוש לה ולכן סובד סכר
 שלא י"ה בשום פנים זמל גם לפי"ד בר"ש דל ר"ש נמשך מנכר
 פי"י לנירות שלא כדך מתלך כנסר פסול בחילה וס"ח דל כבד
 להחמיר דבריו וגם כבא מנכר פי"י לנירות י"ת לחות לפ"ס
 טעמים כמו שחיישינן כנסר ויחד מה דלפ"י ל"ה י"ת לחות
 להד תירוח ממש ולקך תירולא ס"ל דתמיד לפסול כנסר ס"ל
 משום חיבורו ל"ס וקמפרס ל"ה דך זמילה סכר משא"כ במקום
 שנמשכה ממנה בודאי פסולת אפי"י ל"ה וגם ביוחר י"ת לחות
 לדעה הרי"ס ז"ל כששואל על כפלי כנסר פי"י שחיישינן גשמים
 המס ב"ו לחך לכנסר וא"כ במקום שנמשכה ל"ה ודאי פסול
 וגם לדעה הראב"ד דל ק"ו כפסיקא א"ס בה מפי גשמים שהוא
 קרוב או שמים כראשונים ודומים כאלהנים ובפסיקא להחמיר
 כמבואר בבבלי כנסר ולכן מבראוי לחסר שכל מקום לא י"ה זמל
 כלל מכל הדי"ה. ופ"י עוד בדבריו דל שם ב"ו דברי חיים ס"י
 סי דלפ"י סי זמל לחך ב"ר או ממנה ועומד בחצו וחי"ט יז"ל
 לחך נקרא זמל בשעת ויחלפו לחוכן פי"ש ובדבריו בש"ח רב"י
 חיים ח"ב יורד סי"י פי במקום שזמל וחי"ט מפי טעמים וגם
 שאינן ודומים לסמוך על מה שמחברת למעיין והפסול שהוא
 פסול מסי"ט פי"ש עוד בדבריו בש"ח רב"י חיים ח"ב
 יורד סי"י פי"ד מקום ש"ס בה שפ"ח טעמו ופי"י כ"ס מ' ס"א
 ומחוקק המים למטה לכל לא למעלה מפני שמקום רחבה מאוד
 ואפסי ש"ס בה מים סכר אפסי"כ א"כ המים מניחים ד"ס
 למטה למעלה ובפרט כענין חמור ה"ה פי"ד מברשים (במהדורא)
 לכנסר

המים וא"כ סומעין מקום כניסת המים מן המעיין והסחימה
 במקום יזילה המים הוא כדבר מתקדם חולה זה סי זמליון
 והפסול ר"ש חשש על המקום זו דכל זמן שאקב מלא המים
 פחות לכ"ס דין מעיין פ"ב ואין מוחק החילה והמקום
 כשורה ובאמה ר"ה מסיק ר"יו ל"דד להסיר גם א"ס פוחס
 החלק מקום כניסת המים א"ך על זה פלפל עוד אצל כנסר
 בנידון השאלה הכי בודאי כפ"ר פי"ש וגם בחש"י שלפ"ח
 כסי"א פי"א.

ועוד שם כנסת שוק כסי"י פי"י שאל פי"ד רש"ס אכנס שבמקום
 שאינם מהדוקים יחדיו חומל שם להחיתה המים וכי רודאי
 א"ך ש"ס חשש ר"ה י"ה גרם מאלו סי"י מ' ס"א מוכנסים בצור
 קרקע עלי רש"ס כלל אשר הוא כשר עלי פקפוק כלל ד"ס.

ועי' בש"ח רב"י מלכ"ל ח"ב סי י"ד פי"ד המקום כשמוסיפין
 מים שאובים במקום מד ש"ה"י למעלה מן הסכר כבלים

המים כמש"ל א"ס שטוח וחדר כבדחלל וידוע שהמקומות הסמוכים
 לכנסר או למעיין לא יוכל להיות המים שבמקום גובה יותר

מהכנסר או מעיין והפסול ר"ש במקום זו חשש זמליון וא"ך א"ס
 נאמר ר"ה כמעיין מ"מ כ"י מוסיפין סכרם שאובין וברבו טעמין

על הזמליון אינו מסכר אלא כבשורין ומ"ש בה ד"ס כבלים

כדקרב טעם טעם כשר ר"ש החילה ניכרה מ"מ כ"י ר"ק
 ב"ו החילה יכרה אצל כ"ד שגבלים מ"ס יותר מנוכס א"ס

בא"ס שטוח ודאי ניכרה החילה מכה"ך פי"ש: (ר"פ) לפי שאין
 זמליון יכירה. פי"י בדבריו בה לעיל כסי"י ב' (ס"ק י"ג י"ד)

בשם גר"ס ומקום פסרה מהו זמילה כניכרה וכן לעיל כסי"י ב'
 (ס"ק פי"ד) משי"ח ב"ה שלמה ופ"י בש"ח שואל ומשיב מהדורא

החילה ח"ב סי כ"ו במקום שחפרו צור ונגזו בחוק סכר בקרשים
 כמו קאספין וסי בקרשים סדקים ו"ש חשש שיוזא"ש כמים

מבין הקרשים שאפשר שלא נחשו שם חומר כדאי למלאות בין
 הקרשים ובין כוהל ו"ש חשש זמילה ופ"ס"ק שם ד"ס ש"ורד מבין

הקרשים נקרא זמילה שאינה ניכרה וז"ת א"ס יוכל למברו י"ס
 ש"ה" סמוך לכוהל ולסקין י"ס ח"ס יוכל לשתוס דברו שא"י

מקבל שומא"ס דאי סוב וא"ס לא יוכל לתמוה א"ך כדבר המקבל
 שומא"ס. ופי"ש עוד בש"ח כחש"י א"ו ר"ה י"ס ב' מקואות גדולה

וקמנ"ס וכדולה פ"וק"ה ד' אמות וסקמנ"ס פ"וק"ה ב' אמות ו"ש
 ביני"ס נקב כשופרתה כג"ד ו"ס זמליון רק ששאר"ו מ' ס"א

שא"ס זמליון במקום כדולה א"ס מ"ל ג"כ לסקמנ"ס שח"י כש"י
 ל"י המתנד כסי"י ב' ו"י ח"ס ב"ר דל"ו מ"ל למקום הקמנ"ס

ודי שחש"פ"י א"ס פ"מ"ס ופי"ש עוד בחש"י הכי מ"ב מקואות
 שסקמנ"ס מהדולה רחוקה כב"ך ב' אמות והמים כוללים מה"ל א"ס

כשופ"י ב"חמה מה"ס כוללים לג"י ו"י אפשר לדעה מא"ס מקום
 או למטה ב"ר"ך בחוק הקרקע או כמ"ל"ס כהחלים ויט"ו ששפ"ו

מים לע"ך ו' אכבועה למקום א' ולא ר"ו זמילה ניכרה לחון
 רק שפ"ס"ס סי גפ"ס ונד"ס בחוק המקום והפסול ר"ש א"ס כלל

חשש זמילה כניכרה. ופי"י בש"ח שח"ב"ן ח"ס סי ר"ו לענין זמל
 שא"כ ניכרה ומתפ"ק חשש טעם ש"ס לסקל ובי"ו להלכה

למעשה בש"ח מברשים ח"א סי ב' אמ"ס אין כדאי לסמוך
 לסקל למעשה ובפרט כענין חמור ה"ה פי"ד מברשים (במהדורא)

יורה דעה הלכות מקואות רא מעיף נא

דרכי תשובה

יפה ויול לכוון שבעה כמים עלו לפניה מד מקום ידוע ודק רוב משיטת שאלו יפסו לכס מים יזמר עובדה כשישיר שיליים לפניה כה כמפנין עושבים במים כמים לנגח מד שיפסחו כמים כשישיר גובה מידהם מנחיד מייט.

ועיי' בשרה מכריז כלו לימינעא (בגאון מלכוד דל) חיל פי ק' דביא ועיד כלארתי אזי בל פד מקום שם חיסב פי גדולה עשיי מפי כדן ויקבב בשולי כשישיר לבמל משרת כלי מפרו משולי מקום גדולה מחקה כעשרה שיפיר מים מקום וחלקו ארסה ל' מקולות וים זניכס שישר חיבור מקולות אמנם המים סולכים וחסור כשישיר מקום הכארות שבפיר ורזה כרז כטולל מלד שני המקולות המנוונים אלי' שלא יכי פיז דין זמלין ויחיד זכו דמה שם מעמי שחט סמכים לנכר דמה רוב הכוסקים שאין ככארות מפסדים רב כמטבדן רק פל אז סמך להחיר מפני שאינו חזילה כביורה ומבדיל בהם בסמי רח' פיט. ועוד כחשו' מכריז כלו לימינעא כרל חיז פי רח' דבר פקיס אשר כעליבות הלולות מחאריסן ולאשר נמלא מדקיס כעליבות חול המים ממקום לאחרי כעליבות ולאשר כגלג שאלב ותמלא כרבה עממים ממקום ואם כי כגלג נותן לב לבל יחצר כמקום משישיר פי סאכ כלל זאה אחרי שמתלא כרבה עממים כלי סמך ידנו כשזאבים על פי המפנין ופוסל חזילה ופוסל ופוסל והפלט דחי כחזילה שאינם כרבה ונחור פיט.

ועיי' בשרה שאל ומשיב מסדורל הלהאי חיל פי קמז פד מקום כחשט זוחלן והמיד' אנשים שרלו כמייכס סכו כעכעבים ויולאים מלד כסני שלא כנגד כאלם וכי שאין להאמין כח לאנשים שאינם בני תורה ומדמיין מילתא למילתא ומנשך אחרי דברי מרן כדברי חיים כרילן ופייה לפסול המקום עד שיוצאו כל המים מלבם מים ולררזה מאין בוא המים למקום יאף שיה כאלות ועירחא חיליס לכשכיר בה זאה ואלו המים טבל לכעיות על כל כשכר המקום אם הוא כבוס פכל בשרת ועיי' בשרה שאלו וכשיב מסדורל חיותו חיד פי קמיה דביא דרך אגב לרשות על ששאלתי מן' כבואלמס פי בנקוס אשר ריזו מיימי מים קרשים כקירות והשוליים ככלאי מדקיס סיבס עד שיחסר ממנה יזמר מעשרה סאים ככל יום וליתן עושבה כגלג רק אשר לרשות לא ויכל מיימי ושולי המקום לא ייטשו עד ירכשו כבוד וים כסמך זניכסם עך שליט אמס והפלט להחיר דלא מיקרי חזילה כיכרה פיט ועיי' עוד בשרה שאל ומשיב מסדורל רביעא חזי פי ועד מתקן ד' וס' פרסאות חס מקרוב סקים שם אי' גיה מרהללות לרפואה וואו מריו ממפנין עובת מים מלווים ומרים חזלה לחן סביב גדוהיו כגורד כסר והמפנך מייזו על גבי סויתנה של הדסו ארמס מעמי קדר חלילים מעמי רשעים אל הך חפירה אי' אשר הוא כחחית כסר ועל החפירה כזוי בית מפואר וכבדיל חס החפירה כמלבט ויחול מלבטת מוצלחת כשמה כארמס פד ההס קורה כביה ובמלבט כחל. כיה ריזח אשר חיכס מדובכס אל מחכות כרל חלל ופחות מעמי רשעים נחון ונחחוק שם כדי שיפסחו סמים ממחפירה כאלאנסה אל המפנין אשר פי ממפנין מעיד זוחלין למתה אל הוך החפירה והמרים הוא כשני מקולות ז' אלל ז' אך כסחל עבדיל חפירה כחפירה כאלאנסה נפסח לרזח כלל זגון וככחפירה כשני רוחלין סס כחפנין פי מים אל יורש גדולה כמייבד שם להסס סמים ואחרי יורדי' המים מן סודס פי מרזב אל סוך המקום ופל ד' המפנין נפסח ז' ירדים

לכביס המים לכל אינס מחקה המים לממלס רק חזל לחן ויזר החילס כמחון למרזח שזאל ממקום רק כנוך כמקום אינו יזכר החילס רק זאה יזכר כעממללן ארסה כנרך ו' שפות נשאר המים ככחחלס וכי' ובדחוק מסמדתן כמו אמס מעמי שחטס הסמה כארץ הוא משופס פיכ אינו מחזיק המים חזאל דרך שם והפלט שם לאכסור לרוב שזאובין והחילס פוסלס דייטבד אפי' למי סמבלס שם לריכס עבילס אחרת פיט ונס עוד שם בשרה דברי חיים חיז חירד פי יט פיכ מקום כחשט זמלין ורוליס לחברו למפנין וכו' וסוף סוף מ' ק' שר שם לחוש לחזלין ועס שאינו מלס כפין הוא רק מחמה שמים או לריס דבר מכסכו וים השם דלריוחא פיכ אין להקל רק כפלט שכי שם למשוח חקנס כאלכיס או כחחיות מן ומלוסיס כפין כדיל ולי יכי דינו כמו כנס כאלכיס על כנג שזכור כדמיא לפיל ספי' ז' פיט ונס שם בשרה דברי חיים חירד פי ק' ועיי' בשרה מכריז אסלד ולי חירד פי כרזה כדן זחילס שאינס כירכס ופי' עוד בשרה רכיו דיה חיל חירד פי מיל ועיכ מס כסממיר כוס מדינל דיוי חזילה וכי' שאף שגשרה ביה אפרים כשכר מקום שנפשה פי לטרות ממפנין מומד ומחמה כי זימי סקין נחור ממפנין עכו למרזוח מור שם מי נשמים כמכוסים כרבה מקום ליזר מעבור למפנין ומשם נמשח למקור וחזל לחן פי סדקיס וכשכר ארסה ונס בשרה חסס סופר סכיס ללכנס עם כביה אפרים כוס מים בשרה דברי חיים שם פי מיל סביג על כביה אפרים ועיי' עוד בשרה רכיו דברי חיים חיל יוד פי מ' עד גינה גדולה שזורה כחור על כקרקע ויקב כעפיס כדיל' ומחברה כקרקע וכנוך כגינים יחזבון המים להרסה משלוטים וצאים להוכס פי יזר מחכות אשר אינם מן כמקום לקרקע (כמו שזיר שם לררסה) וכפלט כדיון שזאל המים מן כמקום לחן כליזר שיכברו למפנין כנחון מעמי כקופות ז' אנשים ואי' גם אם ימלא סמפסרס חיבור מים כרי ידוע שמפנין כממד אינו מפסד רק כמקום ואפי' מפנין עכו ככל כמיוך גיב אינו מפסד שלא כדרך מכלכו אי' כשמה עבילס שזאל חזל פסול פסיה ונס אם יחירו ויסמחותו בשמה עבילס לא פסול לביי כיון דלא נקדס שם כפרות דמחמתו כי ספול מים זוחלין ואחרי נפסח כחיבור פיכ פסולס מקום כו' מנחיד רכיו כד' כחשו' פיט. ועיי' עוד דיוי חזילס כדברי רכיו כד' כחשו' חיל פי מ' פיט מ'ש לכממיר בה' ועיי' בשרה ביה שלמס חיז מיידי' פי' פיכ אוח' ד' מ'ש על כסמחיק לו השאל או הש' מן' ככריק מללס פיכ החילס כניל וכמלט להממיר כדבריו לנחחלס ככלל על כסכר און להכרס מנחיד כסוים כחשו' פיט.

ודג' פי' בשרה אמרי יזמר חיל פי ק'ט פיכ מקום שששו ארנו נקוב כדיו והממיד' סארנו כצור ויגכב סחמו כסיד וכברורה ואחרי רלו כשמתלא סארנו מים שכנסו לחור כמחון כין סטוליס לרפטה סמקוס כמו מפנין עובת ואחרי מללו סארנו מים פי חפירה כמכרס וכלשך כמפחד כמקום כן כנרך יום חסכר כנרך אגדל ויזמר מהל לא יחסר אף אם יעמוד ימים רבים אם יס לחת למקום ז' מפסח זוחלין והכריז שאין לפסול כמקום ז' כיוחס זוחלס. אך כרלס למללות כמקום עמי ככרס כמות אגדל מלכר פיז עמללן מד כנס וגם יכיווים או יומים ואם לא יחסר מעשיר או דלי' רשאלן לפסול בה דמל אינס חזלס וכסי' כרלס שכינה כרז' כחשכר אגדל על מחמה סממים טכיס מחמה למקום וכנסיים למקום פי' מקיס סגין כעליים לרשות וחסכר גם פי סקבב כעליים ואף כסממיה כצרות וזל אינו כמייבד

זודה דעה הלכות מקואות רא סעיה נא

(רמא) שאין (רמב) וזילתן

דרכי תשובה

על מרל אבר הולל מנפול על מרל צנבט מליס לנור ולפנט
 לה החילת ולפוחה בשם סגור כי כדי שאל יבאנו מימי מחלתי
 פרל לו בים בגל שפס בחשירי רחוקה ותימי החשירי השני
 מנוריס הם ממיעי החשירי הרחוקה כדי להקל למעט ולסלק
 וכמה אבר יושב כי החמלק בגל דרכי לו נבצר הולל למכז
 החילת וכמה שצריכי להלתיק מימי לו נפחחם הולל וכל
 חשירי וחשירי ים מה ומה שישור מנקוהו ולמפלט על כל שמה חשירי
 ומחירי נקבט עם סימן כי בחשירי הרחוקה הוא ממחנה דמי
 הממין זוחלן חמיר לחוכה ונקבט עם גלר סימן אי אבר מי החשירי
 זוחלן חמיר לחן מי הסילון הוא ועגרים נמוד ועיני החשירי
 השני נקבט סימן אי אבר בשם שצריכן להלתיק חל חשירי נשאט מי
 החשירי הולל בגלוס מי שפלט על הכר והופכים חל חשירי לחן מי
 סימן זה ולפשיטם לא נבצר רק לחי טחם ואחרי פוחטן סלח דמי
 שחמול ממיס נקיס די נרכיסם זוחלי נבצר הולל כבדאשטס
 והחשירי מנולחם גלרבים על קרקעיתם חל החשירי הרחוקה חל
 הממין אבר רחוקים ששם גזוק מנולחם בנסדריס חל רק
 מנחיס ומסודריס זו חלל זו על קרקעיתם פירי השאלס.
 וכנה סגורק עם ברמיס ודמקס והסודר וכי דלל סוי זוחלן חון
 שאר שבו החשירי חין זוחלן וכדי ורבי כפי דרכי חיס
 פירי להחמיר חס [פיי למיל בדבירט בשפיי זה פיק רעין] וגם
 כי שם דלל סוי פאל בשוחס פיי הסילון דבדב סתקבל מנחלס
 כען בולח דל כדק לא פלטו בדבר סתקבל מנחלס רק בדבר
 שוחס הלטט לסיחם עם חמיר לפחוס סודק ורולל הם שפייס
 חל ובגוף ספיין לא סביטתי חל סודר חלל שפיי מקוס למל לא
 זלל סביטוסיס יקמו כלום נקוביס ויספס סמייס לחון וגם כנס
 מניסיס אבר יולל לשוחס חקוס ככשר פכל משמע דלבו מהסס
 עוד בדבר וזה סביטוסיס כרואי פכיו ספסיס להחיר כעלירטו עוד
 גדול אי להחירא מפיי שרחוק סתקוס מנס די לו סי פרכוח כחי.
 רעיי שפיה ערס ויספס סיי רחל פיר סתקוס ספיר קק רישל
 שוחל סתקוס לפשיטם לחון דל סתקוס חלל סוי נבצר
 מממין וקף שאין גל מי פמין בבידור להקל ספיר מנחיס
 ורעיי [פיי בדבירט למיל ספיי מי פיק רעין רחב סה] מיי
 ככדי שוחל למפלט מאישור מקוס פיי סודריס וכדי שם השני
 גדוליס חל שפסיטטו עמו ופיי בשפיה מנחיס חלל (לכני
 מנחלסבו ולי חמיר סיי ליי ספוי סיי מהמניכיס לכני בשל
 ערס ויספס ויספסיס עמו להחירא פייס וכן בשפיה חיס על
 גולל חל סיי ין פמניכיס לרכז סיי [בפדיס ויספס] להחירא
 פייס חל מיי בשפיה ערס ויספס עם פפס מנחיס שלל לכוילא
 למ על הרחוקים שפלטו סתקוס סלוי זה חלוי וכמו סביטוסיס
 כד בשפיה בשפיה מנחלס חל סיי ז' ולמיל בדבירט ככדי י'
 [פיק רעין] וכן עוד בדבירט ככדי דוכחי [פיי למיל ספיי ז' פיק יכ
 קרוב לאשו] דליס בחיקון מקוס חשם מולל למ על כדאשוסיס פייס.
 רעיי שפיה עמק כולל [לכניכ מנחיס מנחלסספאלתי זיל]
 חמיר סיי מיי בדיס מלר לך לריכר שולל יי זוחלן חפיי עמו
 דך כקב וכי לחוס לריחוס דלפיי חחילס כמפס מייס שפולין
 פייס ופיי בשפיה חמיר יושב חל סיי קבין וסי קיל ספבל
 דכיכא שוחל בדלוי מקוס חלל מייין י' להירוח ולהחמיר כדי
 כרש) סודרי חיס ויבט גלחם גס בשפיה שפייס נטרה פייס:
 (רמא) שאין וזילתן ניבירי. פיי בחילת חיס על גלום חל
 סיי מיי בדבר סתקוס שפיי טופסיס מחוכה חולל מימי חן
 כפס

יורה דעה הלכות מקואות רא מעיף נא נב לה

(רפ"ג) ניב (רפ"ד) רבא לערב מקוה פסול (רפ"ה) או חסר עם מקוה כשר להבשירו או ששניהם חסרים ובא לערבם להבשירם צריך שיהא נקב שביניהם רחב (פ"ט) בשפופרת הנאדר (רפ"ו) וקולתו

ל פסנתז פרק ר
תקופות ו משפחה
מחלת לבל סמי
מי (יהיה להבשיר
לבל לפסול מקוה
הספק מי השקפה
מים שאונים לרץ מייה כמד ספק גי' לרץ מים שאונים כדעיל נבמי י"ט

באר היבוב

דרך עם בכל המיד (ובל מרם נתיק מ"ג): (פ) בשפופרת. כמז המיד דוקא מקוה הפסול מלחמיהא לבל הפסול מדרגתו מגי נכשורה בלוקט

דרכי תשובה

רבים גדולים זל ודקו ולא מצאו פיס נקב כל רבו לוחח זוחלין וסלקין וסמל להחירט דרעשו וסמלחו כי מתחמח מוח סמרחן נתיבכו מימי קלם בכל יום מיים ומיי בשירת ביה ילחח חיצ מוירד סי' ביה פד מקום שמיים ארנו בחד חסרה ח' והארנו עונקב דניט וסמיס מנפסיס אל חרסו דרך לירט ממשיין הסמרחן ולפסמיס בעיים כסמלחין ממיסס סרנס נפסק מסחיבור ונחטו ורלו כי כלאר נפסק חיבור ממשיין יתאספו מים לחוך המקוה וכפי כנרנס סמיס סמלסיס יבאלו מתחמח סלרנו אשר נחקבט עמס ודרך סרלחו וקמיס יבאלו עמס ופף שלמיס חין סמלחל יוכרס חלי כשיבו סמיס סמי סמלחל יוכרס וסמלח כיון שלמיס חלי זוחל חין לחוש על לכבא חמ ית סמיס כמי מע סבירט עס פיר כי להחיר מיים: (רפ"ג) ניב (רפ"ה) מי בשירת רבינו דברי חיים חיצ מוירד סי' ג' וכן סא בשירת שרי סרנס לכמסרטיק זל חטו מרי לפי ריל ופייס ע"י סמסישו פמו לט בעיניו כגלון מסרלחו מרגלחו זל זוחלון כפל גר חרי יחדל זל אברק בלד מירד זוחלין ממקוה למקום וסיטו סממיס זוחלין לחוך סכר זל סממקולחו ממנרמיס כמסופרת סמך זוחלמיס מוס לגז וסרד בריח שאלן זל זיטור זוחלין וכן בשירת סמי סמלח עס זולק על כמי אלמור לרלו זל סמלרס עס מוירד בן בלד ממקום סמי ופיי סוד מוס בשירת שרי סרנס סמל סמל לים זוחליו ח' מוס ופיי בשירת ביה ילחח (למי מלכב זל) חיצ מוירד סי' כמ סמלחל וסמלח לכמלס למעסו דרמיס סמל דכ מקולחו ית כנס בלד מי סמלס זוחלמיס זל לוס למיסיס לים כמלח זוחלמיס זל לוס למקום שמי מקולחו מלמיס מים ית להבשיד דרוכ מקולחו כמיס כשרין זל מיים ופיי לקמן בדבריגו סמי' כ"ב (סיק רפ"ז) ברי וקולח סמיס מרם סוד מוס מר סממסרטיק וסמלח ופמלח מיים ופיי בשירת ביה שלמס חיצ מוירד סי' ריל ימיס לכגלון סממסרטיק זל מיס למקן כמ סין חושן מניחו כ כמקולחו דלס גובס ח' לסל למיסיס לים כמלח זוחלמיס זל לוס למקום זוחלין סול רק בשמס סמלחל כמליכ כמסל סמיס טובס וכמל חל כל כמסלח כמס למיסיין למסוך מים שאומיס לכביס לפי עמס מקום סקמן ממקום סמקמיס סמרוסן סממסין וכמל רנע ורנע כממס גובס סמיס כממקום סקמן מר כמכמס שמיס חמיכ כממסמו כמיס עס מר טובס ח' לכמי מקולחו חל לל דמי למעסו דקי בלד סמחיר כגלון מסרטיק עס כמכמס כמלמיס סמל כי עס ח' לפסול גובס ח' למיסיס מר סמיס עס להקל כמס כי מקובל כין חמי מקום כי מקולחו עס חמיין משיין רק מי סמלחו ית להוכס כמל משיין לסקל ממסו זוחלמיס סמל רק סמק כמס מיים זמס כממי סמלחמי סי' כ"ב זמס עס כמי מיס וי מיים [ומי בדברינו לפיל סמי' מי סיק רפ"ו ורפ"ז]

מעיי ניב (רפ"ד) רבא לערב מקוה פסול או רפ"ה עם מקוה כשר. מי גבולו סמס כמל סיק מיל סמספסק חלס סמל למעוה סממקט בשנת חל ית לרמוס זל למרס סממקיס דלסור לכמל חיסור בשנת מיים וכממל סיק ז"כ סממל רמחר למרד זל בשנת מיים סממי: (רפ"ה) או חסר עם מקוה כשר. מי בשירת קולח סופריס כממסמו לשרי סמס סי' כמ סיד מקום שאלן כמ מי סמל ורל כמלח לל חיקין לחברס סמך לכמל לחמח מי חבור כמכמי וכי חיל כמס ידידי חל זל סממקין כמן כמי סמל חין מיס חמי כן כי זל סמל רק לרעכד לו ליחיד שאלן כו חמס מרלוח מין חל לרביס כוי ורל חמס מרלוח מין שימחו כי סובלון כממח ממי סמל וכממס כממניט ורל לרד לחוש לנכח ולוח סממיס כי רבו מי דוברי שקר והסמיסיס לסמל מוס כמכמיס ועוד כממח סממיס מי סמל בלדו לל יבולס דמ למעלס מכוורס כמל עס וכמס למייד בלדו לרמיח למס לכמלח לרברי רב כמי גלון זריד זל חן חל ית סמכיס כי חן בריטו לוסוף גורוח מרלוח מין מוס עמל נמלחו כמלחוד וסמקיס רלמיסיס דלו סי' כן לוסוף דימיס למלחו ככל ללו כממחור מפי מרלוח סמין כמס שמיס מרס [ומיי מוס בדברינו לפיל סמי' כי סיק כ"ג] וכממל. ופייס סוד כקולח סופריס מוס כ"י חן לכמסך שמי כממקיס עמס מ' סמל ופמל סממל לממח חרין יוחד מר סממיס ובקמס מקוה ימי נעוך קלח ורד ממקום גבוס קלח למקום נעוך ורל ימסך סמיס כמל ממס ורל חל חן כממקיס כיל סמין חל חל ית ביה ריל סמין לו יוכל לחברס למי כמל ורל כמס עוד חמס מרלוח מין כממדי חמיס סוד: (רפ"ו) וקולחו סמיס. סי' כ"ב מי מרס לכגלון סממסרטיק זל זוחל כמלח כמל ח' מירד מקום גחלס טובעס ממשיין וממחח חוק כמין סכס אשר

זורה דעה הלכות מקואות רא סעיף נב

ג פור מדניי אציו (רפז) המים יחיה נחוצה נקב (יובש סי' רל"ב גמס א' הממטרות וכו' כ"י) ילאוד
סל"ט נמשנה
דק"ג' מקואות וכו' כ"יאלה כמנע נספ"ק י"ו וליחיו טס

דרכי תשובה

לא יכלו לכוול בחורף פשו חסירי קמנה סמוך לגדולה ממנו
 ופשו לכ חיבה גדולה מנוקבה ככלכה ונכסוג וגם פשו נקב
 בדופן כמספיק בין המקום בגדולה לקמנה או לילכל סחל בין
 הקמנה ובגדולה רק חיבה עממה של הקמנה הנקבמה בלארץ
 היא בעממה המחילה שבין גדולה לקמנה ופ"י הנקב במחילה
 הנבדלה יולאין המים ונמשכים המים מנגדולה לקמנה ונחמלאה
 ולפממים כשמים רבים בקמנה (ובמים שבגדולה נמוכים) החמים
 המים מקמנה לגדולה ועמדו מערפדים לפסול אה המקום הקמנה
 כיון שמים חורים ממנה לגדולה ממנה ריבוי המים שבה או
 ממנה כפבול שמוגלין בה יש לה דין זוחלין והשיב שאין כאלן
 ביה מיתוש כלל דנא נחשב זוחלין רק אם החילה יולאה פ"ג
 קרקע נא לחוך ממילוח לחור ולהחאסף יחדו וכו' פ"יש ובשאלה
 שם כ"גו פמ"ו י"ו דרדין פס כממערדים פ"יש [ופ"י לעיל
 דבדריט ספ"י יחא ס"ק רפ"ג מנח] ופ"י בשי"ה קנאה סופרים
 השמטה לבירי עמרה לב"ג ממרשי"ה כרל פי ר"ב ע"ד מקום
 אשר כל בני ספיר ס"ו מובלים בה מלא ומקדם ומקדוב בה חכם
 א' ואסרה לפי שגלד המקום יש בלא ויחל מאבנים וסוד מפסוק
 בין הכיקול לבגלד ופי המקום גבוסים יותר מפי בגלד אשר
 ב"דכ ובחלק כמילין מכוהל זה מקום אשר מי המקום לבד
 מניפין ומי בגלד אין עניפין שם נראה במנחן בחוך בגלד שמי
 המקום נפשמים ויולאים דרך נקבים שבכוהל הוא וטפלים לחוך
 בגלד גם ככל י"ו כ"פ ממילין לחוך המקום שהוא מים חמים
 גם נפ"ש יודים סמוך ככרה [חוס סופ"ט] להחקד ושולצים על רחש
 מים לנגינים ובמים יודיים לחוך המקום ונדלו שבלידוף כמה ימים
 יחדו כגמפנים השלוצים על המים חמים ידוע ד' דרע"ח ספ"י
 יחא דגם בדוב שלוצין אינו מסכר אלא באשברן ובמקום האה
 כבד יולאה מערד אשברן פ"י זולאה מן הנקבים שבכוהל כמבואר
 בה ג"ש ספ"י מ' ע"ד אסרה הכחם כרל ופלפל הכרם בה
 ופעלה להחמיר למשטה לפסולה כסודלה החכם כה"ו ופ"י בשרה
 ריב"א (כ"ג' מפאקש) סי' ס"ז ע"ד מקום הסמוכה ומחונדה פ"י
 ברחא לבגלד שנוגע בו מים חיים ואם יפחה כנרחא בשטה
 הפבילה זוחל מי המקום לבגלד אשר מיתיו נמוכים
 ופעלה להגשר המקום הוא גבוה מבגלד כרל פי"ב לא הוי
 זוחלין ביח פירוש מקואות דניכר פ"יש עוד ופ"י לעיל
 דבדריט ספ"י יחא [ס"ק רפ"ב] מ"ד שרה ביה יחאק בה
 ופ"י בשרה מכריי אסאר חירד סי' ר"ב ע"ד מקום הסמוכה
 לבגלד מים חיים וממנו כיון גולים פ"י ברחא לחוך המקום וכמה
 הניגוש כר"ב (כ"שאל) ששקוק ממחרת מיתיו ופ"י כרוב מי
 המקום גבוכים יותר פ"י המים חמין ששפינן לחוכה מד שוחל
 סמוך המקום לחוך בגלד וכשניקו המקום נחבדר שגן דבקי
 נבארים לממלס סמוך לשיעור מקום זוחל יכרה בין כדבקים
 שלא כנגד מיתו בגלד אי"כ פסולס למבול בה והשאל מלכ והסחפק
 א' אם שפיר דמי למטע החילה כהוא לקבוע שם בין דביקה
 כספרים ספ"י נחשבה פ"י מממרים. ג' אם כיו מקום גבוה יותר
 מהבגלד בלופין שפ"י פחימה כנרחא רחוב כשפ"י זחל ממקום
 לבגלד דרך שם לא יחכמה לן בחילה כיון שהוא מחונד לממילין
 זולא גם אם המקום חסירה מתי אלא ופ"י בגלד יח' מ' סלס
 פכ"י זה החיבור ממילין פ"י ברחא כשפ"י בשטה החילה פ"י

השאלה ופעלה דבחילה ממקום גבוה פ"י ברחא כשפ"י מ'ממלס
 לממס זחילה זו לא מכ"י לכשלים מי האל במקום וגם כשיב שם
 אדווח כספין לפממיד כחילה יח' השם אם החלה פשייתן לקבטן
 בקרקע פ"י עוד לפשוה כמיפ חחק שקורין קיי"ט מלא ב"ד אומן
 הקדר לבחוס בו כסדקים שלא יח' זחל כלל ועוד מה שחשש
 השאל שם ש"ס נקבים שחם כמו ביה קיבול זולוי לא נמש פ"י
 רקבון וכפלה ש"ס לסמוך על רוב כמניין אלא מקום ופוחין כדי
 להכשיר בקיאיין סן ונדלו נמשח לבחילה ככלכחה וגם בה סי'
 נקב כשפ"י זכרונה וכפנים פ"י לחלווח המים נחשפ"י חלקי
 כפ"ן סב"ב או פ"י סב"ה אחרה ופחה ישש נקב כמו פשה על
 פשה מרובע כמי"ש בה' אמרי א"ש חירד סי' פ"ט פ"יש :
 (רפ"ז) ה"מ"ב. פ"י בשי"ה פמק שאלה (לכ"ג' מהאר"י ספ"אפ"אליה
 ד') חירד סי' י"ו ע"ד שמש מקום פלוזה סמוך למקום ששקוק
 כרבה יש בה מפין ושפינן בגלד למקום החמונה כרבה שלוצים
 מד שנחמלאה ונכסוג המים פ"י נקב למקום הפלוזה אך השלוצים
 ששפכים לבחמחונס כשפמדים קלה זמן נחמרים וגלפים כרבה וחששו
 בה ל"י חשבוה. א' דמה כמחמירים שגש"ך ס"ק מ"ד.
 ג' למחמירים שגש"ך ס"ק ק"ב. ג' למ"ש כששכטה יפקב
 במשייטה שסמורים לגר י"ו פליכס דין מקום אי"ג אין מפכדין
 השלוצים כשסם זוחלין. והשיב וי' דכס' לחשש כ"י א"ל לזס
 חומרה כששכטה יפקב אלא גם אם נלמד דה כ"ו דין מפין
 יש חששו דכס' בשרה פמיל דרק סי' ל"פ פעלה דכ"ה דמחמ
 בילה ארס למקום עכס"ס המים וחמרים לנעירן ועמ"ש לממילין
 עומד שוב דין מפין עליו שליו מסכר בוחלין פ"יש וכס' בה א"ף
 דכ"י מפין טובע למקום מ"ט כשנפ"י מד שישור גיבסו במקום
 שאין טובע יותר שוב נמשח פלס כמפין עומד דליו טובע יותר
 יש לו דין מפין עומד שאין מסכר בוחלין לפימ"ש כמפיל
 דרק ק"ב וז"ל י"ל דגם הוא אינו מסכר אה השלוצין כש"ס זוחלין
 כמו דין מפין עומד דדין מפין עומד ש"ס למקום לפ"ן
 לפכר באשברן וכו' ופלפל שם בהו ולבסוף פעלה לסיחאל בלופין
 שילאו מידי מששוח פ"י"ד הפלוגחוח מחממי וגדלי סודו דל ע"ד
 במקום רוויניו ומבונל בשרה גינה וודדים כספ"י ובמקום
 נפשי"ה פ"י ששלבו ככלי נקוב ד"ך זיטר שליו כלי ומשם בלא
 למקום ופעס כמחירים אוחה כ"י משס דבשלוזה כ"י הששוח
 א' משס שלוצה פ"י כלי. ג' משס חפיסה די ארס וכלן שסכ"י
 ניקב אין בו משס שלוצה פ"י כלי ומשס חפיסה די ארס כיון
 שפעטו לנעיר רחוק כרבה מן המקום שגבד כלס כה בגלד
 ובמבונל בגלרה סי' ק"ט אי"כ לילכ כאלן גם פסול ז' וסופ"לים
 שם סכרו כיון דנפסלו ככר פ"י חפיסה די ארס לא מכ"י בה
 דגם כשפ"ים (במקום דקי' רוויניו) יודו פס חלל דכ"י יש כאלן
 למר דכ"ב נמכרן כששכטן כחפיסה די ארס כמפין ששפטה
 זוחל ועוד דכאלן שבאו מקדם למפין ששקוק כמחמונה וממ"ס
 פ"ג מ"ס זה כנחמן אי"כ ממילל כבד נפסק כחפיסה די ארס
 לכל כיון דכ"ב נח' פ"ג מ"ס ופחה כשכ"ה למקום הפלוזה אינו
 רק עמד שנחמלאו גבוכין ובלו פ"י נקב לספלוזה ממילל בלא
 חפיסה ארס. וי' עוד יחיה ש"כ שפ"י עמוד (כספ"י) כ"ל
 להכשיר במקום רוויניו מפעס חלל והוא דדין דכ"י כלי נקוב
 וחד

זורה רעה הלכות מקואות רא סעף גב לו באר הגולה

שנתערב הפסול עם הבשר אפילו רגע (רפח) נשאר (לו) לעולם (סא) בהבשרו אפילו נתם הנקב אחד לכל שיעמד כשפוסרת הגאד ממעמו (רפט) אפילו דבר שדוא (רצ) מבריות דמים ספסא אם הנקב רחב כשפוסרת הגאד אם לאו פסול (רצא) אם יש שם (לח) נהכים דמים הרבה (רצב) מצטרפין לכשפוסרת הגאד אם המקוה האחד שלם והשני חסר: כגס (רצג) ומוחד לחפור מקוה נזר כנסר ולמבל נס אמים שאין נס מ' סאס דסא

מן המורה א המדכל נפ'ג דעמעות נסס לכניה ממענה ה' פ'ז ועקולות סדיה והמינה וכו' אם היה טק וכו'

פתורי השוברים

(לו) לעולם בהבשרו. (עברית שנתחסי המפרשים בו ועין בהשבות נדע ביהודא תניינא מימן קפא שחמר עדי האסרים שהרי דן ד' ר'א מ'ס כ'א דין שפ'אוי המחבר בסעף נד' ר'אוי דבר הפסול כמסגר מקואו פ'ו מ'ג ר'ר'י שם בוראי כשעלו ה'סובלים ויצא מ'סס ה'ר'י ר'ס מ' לפקפין ואמר ב'ון שה'כש'ר מ'א נשאר בהבשרו והראש למר ה'ר'ן ר'וד מ'סס ע'י'א. (לח) נקבים דקים כ'י. ע'ין בשרת ח'צ סימן מ' שחילק על ד' ע'י'א ג.ב כמ'ר ל'ש'י כבוד מ'רנו הרב החסיד מ'רד מ'סול'ס פ'יב'וש ה'ל' ו'ל' במקוה ר'ע'י'ת בצ'ר הג'ר ור'ודו בוראי שה'מים שבמקוה נובעים מהנהר ה'רוא כ'י חמ'ד ש'וד מ' נ'ובר מ' הג'ר ונ'ובה מ' המקוה ופ'א א'ר'ע ש'ר'יצ'ר'ו ל'תק'ר'ו ר'יו מ'ר'יק'ם ה'מים מ'ס'ג' בכל ב'וק'ר כ'ר'י ל'ע'ש'ות מ'לא'כ'ת'ם ש'ם ור'מים ר'יו נ'וב'עים ל'ר' מ'ס'ר'ד כ'ל ר'יו'ם ור'יו' ע'י'ן ל'א ר'וד כ'ע'ר'ב ב'ת'וכ'ר ע'ר'ין מ'ס ר'וד'ו ח'ב'י ע'ר'ו ל'ה'ר'ד ל'פ'ס'ול ב'ת'וכ'ה ע'י'ם ר'ש'ע' ה'ג'ר'ת מ'ר'א ש'כ'ב'אן ור'וא ו'ל' א'מ'ר ור'צ'א ור'ד'ר'ב בא'יס'ור ש'ל'א ל'פ'ס'ול כ'ר כ'יו שא'ין כ'ר מ'ס א'מ'ר ב'ר'ע'י'ב ל'א ע'ל'יה ל'ר מ'ב'ילד ו'מ'ב'אר ש'ם ש'פ'ס'ול המקוה ר'ואה ה'וא מ'אר'ב'ע'ר ע'מ'ים. א כ'ר י'ט' של ה'מ'ר'ד'י א'ף ש'ה'ב'או ה'ב'י ור'מ'א ר'וב ה'פ'י'ס'ק'ס פ'ל'י'ני ע'ל'יה. כ'י כ'י ה'מ'ר'ד'י ל'ש'ע'מ'ר'ד' ר'ס'ק ר'מ'ע'ן מ'ס'ר'ד ב'כ'ש מ'ס'א'י' ל'ר'יו'ן א'ין מ'ק'ום ל'ר'יו'ן. ג' ר'אפ'ילו ר'מ'א' ש'ה'ב'או ר'ין ו'ד ה'מ'ר'ד'י ב'ס'י'ך ל'ש'ר'י. ה'ת'ה ב'ו ת'א'י

באר היטב

קריג (פח) נהכס כמז רנינו ירוחם שנתמקו המזמנים אם גאד לשלוח נהכסו או כיון שנתם הנקב סחור לפקולו כנתמלה ומזו להחזיק לכתמלה וכמז הכיס דלך ככלל הכסר זה אם עיני מקוה הכסר עם השלם כיון שנתמם הנקב הכי הוא סחור נפנינו מה מועיל לו שהיה מעורב נתמלה עם השלם (כיון שהיה נכסיו סחור) וכיון שנתמלה וכו' נתמנה שודר אתו ר'ו האריך ל'ח'וק ע'יו וכתב שם ש'מ'ע'מ'ד כ'ון כ'ב'ר ר'יה ב'ע'ר'ו ש'ל כ'ב'וד מ'ר'נו הרב החסיד מ'רד מ'סול'ס פ'יב'וש ה'ל' ו'ל' במקוה ר'ע'י'ת בצ'ר הג'ר ור'ודו בוראי שה'מים שבמקוה נובעים מהנהר ה'רוא כ'י חמ'ד ש'וד מ' נ'ובר מ' הג'ר ונ'ובה מ' המקוה ופ'א א'ר'ע ש'ר'יצ'ר'ו ל'תק'ר'ו ר'יו מ'ר'יק'ם ה'מים מ'ס'ג' בכל ב'וק'ר כ'ר'י ל'ע'ש'ות מ'לא'כ'ת'ם ש'ם ור'מים ר'יו נ'וב'עים ל'ר' מ'ס'ר'ד כ'ל ר'יו'ם ור'יו' ע'י'ן ל'א ר'וד כ'ע'ר'ב ב'ת'וכ'ר ע'ר'ין מ'ס ר'וד'ו ח'ב'י ע'ר'ו ל'ה'ר'ד ל'פ'ס'ול ב'ת'וכ'ה ע'י'ם ר'ש'ע' ה'ג'ר'ת מ'ר'א ש'כ'ב'אן ור'וא ו'ל' א'מ'ר ור'צ'א ור'ד'ר'ב בא'יס'ור ש'ל'א ל'פ'ס'ול כ'ר כ'יו שא'ין כ'ר מ'ס א'מ'ר ב'ר'ע'י'ב ל'א ע'ל'יה ל'ר מ'ב'ילד ו'מ'ב'אר ש'ם ש'פ'ס'ול המקוה ר'ואה ה'וא מ'אר'ב'ע'ר ע'מ'ים. א כ'ר י'ט' של ה'מ'ר'ד'י א'ף ש'ה'ב'או ה'ב'י ור'מ'א ר'וב ה'פ'י'ס'ק'ס פ'ל'י'ני ע'ל'יה. כ'י כ'י ה'מ'ר'ד'י ל'ש'ע'מ'ר'ד' ר'ס'ק ר'מ'ע'ן מ'ס'ר'ד ב'כ'ש מ'ס'א'י' ל'ר'יו'ן א'ין מ'ק'ום ל'ר'יו'ן. ג' ר'אפ'ילו ר'מ'א' ש'ה'ב'או ר'ין ו'ד ה'מ'ר'ד'י ב'ס'י'ך ל'ש'ר'י. ה'ת'ה ב'ו ת'א'י

דרכי תשובה

ויווד כולקו מכלי לבור איך מפולס לא נעשו שאובין ממס דכס מחזרים מי כילוק וכו' כד כסו'ו בה ב'ק' מ' ותל'ל ע'וד כ'ס ו'ס'י'ס ל'נ'פ'וח ל'כ'ש'ר' כ'כ'י' פ'י'ש ו'ג'ס כ'ס'י' כ'יו ע'ל'ת'ר'יו ס'ס. [וע'י' ל'ש'ל ד'ב'ר'יו ס'פ'י ר'י ס'י'ך ל'י'צ מ'רד ס'מ'ק'ו'ס כ'ר'ו'י'צו ס'ד']
ר'ע'י' ל'פ'יל ס'פ'י א' ב'ע'י'ן ס'י'ך ל'י' ל'מ'ע'ן א'ם ל'א'ו ר'ך מ'ד'ק ל'מ'ש'ל'ס מ'ש'י'ע'וד מ'ק'ו'ה ו'פ'י' מ'י'ם כ'ס ב'ש'ר'ת כ'ל כ'ס'מ'י'ס מ'ס'ר'ת ס'י' ק'ל'ח ו'ש'ל'ל ר'י'ב כ'ס'פ'ו'ס'י' ב'ין כ'י מ'ר'פ'ו'ח'ו' ור'ך מ'ד'ק'ו'ס ס'מ'י'ס כ'ס'י'ס ו'ח'ז'ר'י'ס כ'יו'ן ע'ש'ו' ל'מ'פ'ל'ס מ'ש'י'ע'וד מ'ק'ו'ה ו'כ'י ד'פ'ט'ה ס'ס מ'ק'ר'ק'ב'ת מ'ק'ו'ה ס'מ'ק'ו'ה מ'ל'ר'ך ו'ה'ש'ל'ס כ'ס'ל'פ'לו ל'ס'ח'ד מ'י'ש' ו'ג'ס כ'ס'י' ק'י'ב' כ'ל'ת'ר'יו מ'ז' ו'פ'י' כ'ס'י'ת מ'ש'ב' ד'ב'ר'י'ס ח'ו'ר'ד ס'י' ק'ר'ב מ'ר' מ'ק'ו'ה ש'נ'א'ו ל'ה מ'י'ס מ'ן כ'ס'ל'ר' ו'ס'מ'י'ס מ'ח'ש'מ'ס'י'ס מ'פ'ל'ת'ם ל'מ'נ'ס כ'א'ל'ר מ'ס'ר'ד מ'י' ס'א'ס ו'י'ח'ר' א'ם ל'פ'ג'ר ל'ח'ק'ן מ'י' מ'ס'מ'כ'ה מ'י'ס ש'א'וב'ין כ'ר'י ש'י'ס'י' א'י'ב'ה א'ר'ח ל'מ'פ'ל'ס מ'פ'ס'ר'ד ל'פ'ס'ול'ס ו'ה'ש'ל'ס ד'מ'פ'ט'ס א'ח'ל'ין י'ט' ל'ה'ק'ל' כ'כ'ס'י'ג מ'י'ש'י'ס:
(רפח) נשאר לעולם בהבשרו, זה פסק מן הכלל ככרש'ס כ'ס'מ'י'ס ל'כ'ל ר'ני'טו י'רו'ח'ם מ'ס'ו'פ'ק' כ'ה' כ'מ'י'ס ה'ש'ך ו'נ'וב'ה כ'כ'א'י'ס כ'ה' ש'פ'ו'ב ל'כ'מ'י'ר ל'כ'ת'ל'ס ו'פ'י' כ'ס'מ'י'ס מ'י'ס מ'ה'נ'ב'י' ו'פ'י' כ'ס'י'ת כ'ה' א'מ'ר'י'ס ח'ו'ר'ד ס'י' כ'י' ו'כ'ג' ו'כ'ד'ו'ל'י' מ'כ'ר'ס כ'ש'ר'ת ש'כ'ס'ו'כ'ו ס'י' י' מ'ס ש'פ'ט' ע'ל ס'ר'כ'י'ס כ'ה' ו'כ'מ'ל'ס ס'י'ך ל'י'ט' ו'פ'י' כ'ס'י'ת ח'ס'ס מ'ס'ר'ד ח'ו'ר'ד ס'י' ר'י'ב כ'ר'י' ש'ל'ח מ'א'ן ד'ח'ס ל'כ'ת'מ'ר כ'ר'י' ה'ש'ך כ'ה' ו'כ'ן מ'פ'ט'ס ל'ה'ק'ל מ'י'ס ג'ו'ל'י' ס'ד'ר כ'ס'י'ג מ'י'ש'י'ס ו'כ'ס'י'ת מ'ש'ב'ר'י' י'ט' ס'י' י'ר'ד ס'ס'ל'ר'ך ו'כ'מ'ל'ס כ'י'כ ל'ה'ק'ל כ'ר' ס'כ'י'ג ו'כ'ס'י'ס כ'י'כ'ל ל'ר'ין ל'כ'ת'מ'ר כ'כ'ס'י'ג כ'ה' מ'י'ש'י'ס ו'פ'י' מ'י'ס כ'ה' כ'ס'י' מ'ר'ך מ'י' ע'ל ס'י'ר'ד כ'ס'י'ת ו'פ'י' כ'ס'י'ת ח'ס'ר ל'א'נ'ר'כ'ס (ל'ג'מ'ר'א ח'ל'מ'י'ס ו'ל') ק'מ'ה ס'י' מ'י'ג כ'ר'י'ס ו'כ'ס'י'ת ו'פ'י' מ'ר'ד א'ל'ר ל'ע' ל'ק'ט'ו'ס ק'ל'ס'פ'י'ן ו'ל'ק'ו'ב כ'ס'מ'י'ס'י' ו'ל'מ'ש'ו'ה ל'ו ס'ח'י'ת' מ'ן כ'כ'ר'י' ש'י'כ'ל ל'ס'ח'ס א'ם ס'מ'ק'ו'ה כ'י'מ'י' ס'ס'ח'ו' ו'ה'ש'ל'ס כ'ר'ל'ח'ו'ס ל'כ'ת'מ'ר כ'ר'י' ה'ש'ך כ'ה' כ'ס'י'ת ד'ח'ס ח'ס'ר ל'ס'ו'ח ל'לו' מ'ל'ו כ'ס'י'ג ו'כ'י' ל'ן ל'כ'ת'ר כ'ס'י'ק'ב' ס'ס'ו'ס כ'ש'מ'ס ל'כ'ת'מ'ר מ'י'ש'י'ס: (רפט) אפילו דבר מבריות דמים. מ'י' מ'ל'ח'ן מ'ס'ר'ש'א מ'ל ס'י'ר'ד ר'י ו'י'ל'ג'ל' ס'ר' כ'י' מ'ס'מ'ק'ו'ה

לש'ל'ס כ'ה'ב'ש'ר'ו. (עברית שנתחסי המפרשים בו ועין בהשבות נדע ביהודא תניינא מימן קפא שחמר עדי האסרים שהרי דן ד' ר'א מ'ס כ'א דין שפ'אוי המחבר בסעף נד' ר'אוי דבר הפסול כמסגר מקואו פ'ו מ'ג ר'ר'י שם בוראי כשעלו ה'סובלים ויצא מ'סס ה'ר'י ר'ס מ' לפקפין ואמר ב'ון שה'כש'ר מ'א נשאר בהבשרו והראש למר ה'ר'ן ר'וד מ'סס ע'י'א. (לח) נקבים דקים כ'י. ע'ין בשרת ח'צ סימן מ' שחילק על ד' ע'י'א ג.ב כמ'ר ל'ש'י כבוד מ'רנו הרב החסיד מ'רד מ'סול'ס פ'יב'וש ה'ל' ו'ל' במקוה ר'ע'י'ת בצ'ר הג'ר ור'ודו בוראי שה'מים שבמקוה נובעים מהנהר ה'רוא כ'י חמ'ד ש'וד מ' נ'ובר מ' הג'ר ונ'ובה מ' המקוה ופ'א א'ר'ע ש'ר'יצ'ר'ו ל'תק'ר'ו ר'יו מ'ר'יק'ם ה'מים מ'ס'ג' בכל ב'וק'ר כ'ר'י ל'ע'ש'ות מ'לא'כ'ת'ם ש'ם ור'מים ר'יו נ'וב'עים ל'ר' מ'ס'ר'ד כ'ל ר'יו'ם ור'יו' ע'י'ן ל'א ר'וד כ'ע'ר'ב ב'ת'וכ'ר ע'ר'ין מ'ס ר'וד'ו ח'ב'י ע'ר'ו ל'ה'ר'ד ל'פ'ס'ול ב'ת'וכ'ה ע'י'ם ר'ש'ע' ה'ג'ר'ת מ'ר'א ש'כ'ב'אן ור'וא ו'ל' א'מ'ר ור'צ'א ור'ד'ר'ב בא'יס'ור ש'ל'א ל'פ'ס'ול כ'ר כ'יו שא'ין כ'ר מ'ס א'מ'ר ב'ר'ע'י'ב ל'א ע'ל'יה ל'ר מ'ב'ילד ו'מ'ב'אר ש'ם ש'פ'ס'ול המקוה ר'ואה ה'וא מ'אר'ב'ע'ר ע'מ'ים. א כ'ר י'ט' של ה'מ'ר'ד'י א'ף ש'ה'ב'או ה'ב'י ור'מ'א ר'וב ה'פ'י'ס'ק'ס פ'ל'י'ני ע'ל'יה. כ'י כ'י ה'מ'ר'ד'י ל'ש'ע'מ'ר'ד' ר'ס'ק ר'מ'ע'ן מ'ס'ר'ד ב'כ'ש מ'ס'א'י' ל'ר'יו'ן א'ין מ'ק'ום ל'ר'יו'ן. ג' ר'אפ'ילו ר'מ'א' ש'ה'ב'או ר'ין ו'ד ה'מ'ר'ד'י ב'ס'י'ך ל'ש'ר'י. ה'ת'ה ב'ו ת'א'י

יורה דעה הלכות מקואות ר"א סעיף ג' נז נח נט ס

נז ב' מקואות של ב' ב' סאה אחד שאוב ואחד כשר ירדו שנים (פס) והשיקום ומכלו
 בהם אפי' (אדומים והלכינים או לכנים והאדומו המקואות כמות שהיו והטובלים כמות
 שהיו: נז ב' המעורב למקוה הרי הוא כמקוה ומטבילין בו ג' מית הסמכות לפי
 המקוה ומקום רגלי פראות בהמה שזוהו בהם מים: (דש) מעורבים עם מי המקוה
 כשפופרת הנאר מטבילין בהם: סכס ולקן כלי המונח בלד המקוה מנענע בידו המקוה כדי שיעשה גל
 במים ויספוד על הכלי ותולה לו הסבילכ ובלבד שלא (פס) יפקוד ככל ממקומו אלא יכה מחובר למקוה. (כ"ט כסיו
 המקואות לדעה המפופרת) נח חורי (ג) המערה וסדקי המערה מטבילין בהם אע"פ שאין
 המים שבהם מעורבים עם מי המקוה [אלא] בכל שהוא: (נ"ה) עוקה (פי' ספיר) שבתוך
 המקוה אם היתה הקרקע המברלת בין העוקה ובין המקוה בריאה ויכולה להעמיד את
 עצמה אין מטבילין במים שבעוקה עד שידיי מעורבין עם המקוה כשפופרת הנאר
 (שה) ואם אינה יכולה להעמיד את עצמה אפילו אינם מעורבים אלא בכל שהוא
 (כ"ט) מטבילין בהם: ס' י' נוסות שבנחל התחתונה ועליונה של ב' סאה והאמצעית של
 מ (טו) ושפת של נשמים עובר בתוך הנחל אע"פ שהוא נכנס לתוכו ויוצא מתוכו
 אין זה עירוב ואין מטבילין אלא באמצעית (שו) שאין הגזחלין (ג) מערבים אפי'
 קדמם לשלם מינור לפני המקואות אפי' נגד ארבע ועשר נפגעה דף י"ב פ"ה דבגז ארבע ל"ג הוא לפני דרש ור"י [פי' על המקואות]

א ותפסל כמנה
 פ"ה צ"כ ו'
 דמקואות ופי'
 והשיקום והמית
 שידיו היעניים
 לתוכם עלו מים
 חמו על גיהם
 [פי' דעו מים על
 כסו והלכין סה"ס
 על שזוג שיהו
 לגנים] ב לשון
 סכסס ר"ס פי'
 דמקואות: ס'
 מנענע סוף פ'
 ד המנענע ר"ס
 פי' ד שם מנענע
 ספיר וברי יהיה
 ס' וכפי פ"ה
 ג"י המנה ס'
 ו לשון הרגלים ס'
 והתפוסת נבדק ו
 דמקואות וסכסס
 ופי' דלכסס אין
 קדמם לשלם מינור לפני המקואות אפי' נגד ארבע ועשר נפגעה דף י"ב פ"ה דבגז ארבע ל"ג הוא לפני דרש ור"י [פי' על המקואות]

באר היטב

פתחי תשובה

הכניסה לה (פס) והשיקום דאמנת שיוודין הסוגלים לחובן י"ט חיים
 על בנין וכחן הסדך ל"ה ל"ג ס"ה (פס) יפקוד דאם נעקד הנל
 לה היה משהי דאין נעקד נוחלין אלא באגזון ופי' נעקד לה היו
 כל המים שבהם נעקד ופי' דאין נעקד נוחלין אלא באגזון ופי' נעקד לה היו
 ס' סאה מים נעקד על ידי דב' המקוה שפופרת הנאר
 כשפופרת הנאר מטבילין בהם: סכס ולקן כלי המונח בלד המקוה מנענע בידו המקוה כדי שיעשה גל
 במים ויספוד על הכלי ותולה לו הסבילכ ובלבד שלא (פס) יפקוד ככל ממקומו אלא יכה מחובר למקוה. (כ"ט כסיו
 המקואות לדעה המפופרת) נח חורי (ג) המערה וסדקי המערה מטבילין בהם אע"פ שאין
 המים שבהם מעורבים עם מי המקוה [אלא] בכל שהוא: (נ"ה) עוקה (פי' ספיר) שבתוך
 המקוה אם היתה הקרקע המברלת בין העוקה ובין המקוה בריאה ויכולה להעמיד את
 עצמה אין מטבילין במים שבעוקה עד שידיי מעורבין עם המקוה כשפופרת הנאר
 (שה) ואם אינה יכולה להעמיד את עצמה אפילו אינם מעורבים אלא בכל שהוא
 (כ"ט) מטבילין בהם: ס' י' נוסות שבנחל התחתונה ועליונה של ב' סאה והאמצעית של
 מ (טו) ושפת של נשמים עובר בתוך הנחל אע"פ שהוא נכנס לתוכו ויוצא מתוכו
 אין זה עירוב ואין מטבילין אלא באמצעית (שו) שאין הגזחלין (ג) מערבים אפי'
 קדמם לשלם מינור לפני המקואות אפי' נגד ארבע ועשר נפגעה דף י"ב פ"ה דבגז ארבע ל"ג הוא לפני דרש ור"י [פי' על המקואות]

הכניסה לה (פס) והשיקום דאמנת שיוודין הסוגלים לחובן י"ט חיים
 על בנין וכחן הסדך ל"ה ל"ג ס"ה (פס) יפקוד דאם נעקד הנל
 לה היה משהי דאין נעקד נוחלין אלא באגזון ופי' נעקד לה היו
 כל המים שבהם נעקד ופי' דאין נעקד נוחלין אלא באגזון ופי' נעקד לה היו
 ס' סאה מים נעקד על ידי דב' המקוה שפופרת הנאר
 כשפופרת הנאר מטבילין בהם: סכס ולקן כלי המונח בלד המקוה מנענע בידו המקוה כדי שיעשה גל
 במים ויספוד על הכלי ותולה לו הסבילכ ובלבד שלא (פס) יפקוד ככל ממקומו אלא יכה מחובר למקוה. (כ"ט כסיו
 המקואות לדעה המפופרת) נח חורי (ג) המערה וסדקי המערה מטבילין בהם אע"פ שאין
 המים שבהם מעורבים עם מי המקוה [אלא] בכל שהוא: (נ"ה) עוקה (פי' ספיר) שבתוך
 המקוה אם היתה הקרקע המברלת בין העוקה ובין המקוה בריאה ויכולה להעמיד את
 עצמה אין מטבילין במים שבעוקה עד שידיי מעורבין עם המקוה כשפופרת הנאר
 (שה) ואם אינה יכולה להעמיד את עצמה אפילו אינם מעורבים אלא בכל שהוא
 (כ"ט) מטבילין בהם: ס' י' נוסות שבנחל התחתונה ועליונה של ב' סאה והאמצעית של
 מ (טו) ושפת של נשמים עובר בתוך הנחל אע"פ שהוא נכנס לתוכו ויוצא מתוכו
 אין זה עירוב ואין מטבילין אלא באמצעית (שו) שאין הגזחלין (ג) מערבים אפי'
 קדמם לשלם מינור לפני המקואות אפי' נגד ארבע ועשר נפגעה דף י"ב פ"ה דבגז ארבע ל"ג הוא לפני דרש ור"י [פי' על המקואות]

דרבי תשובה

ממלאים ומסוּבּים על פיזור מי סאה עד שנחמלה ממנה סאה
 ופסחו ניקב סמלס ומעשה זחלין ונחמלה כ"ג הנאל חס
 מקוה סמלס מד זחלין אי דחמל לסוסוף מים שאובין דמסס
 פי' א"פ או חיבור וכיון דפסול אין חסיל או דימלא כיון
 דאין פסול אלא מד אחר פסול כשאובין ומדי הסדך ה"י משמע
 מלשון זחלין פסול ופסול דימלא כיון דבמחלוקת חלו או
 זחלין פסולין שאובין ולכן בודאי אין לפסול בכ"כ מקוה חלס
 חס שם דנ"ו דנפשו זחלין מים סו יכולין לחקן לכ"כ מי
 המקוה נשמשו זחלין על ידי ששילבו לחובן חכמים ויגבשו חיים
 ולבו למקוה חסרה כפי דקדיל ביד ס' ר"א ספי' סו פי"ה:
סעי' ג' (דש) מעורבים עם מי המקוה כשפופרת: פי'
 בשלש חוקי חיים (ל"ג) חיים אהרס
 גאון דל מירחלים) ס' ח' פי' המקוה בירחלים סתם חובבין
 פשו אלא מקוה לחסיה מים בקרחה חאזי וסחמו סאב
 סתם החאזי למקוה דדבר סרואי לקבל מומא דהייט במסליו
 של פי' ג' חיים שבעיקר ס' מי נשמים שפוא כשפופרת אלא
 דאחרתי ששטו חיים שבעיקר על סתם שפוד ס' מים בחאזי
 ושד ראו אלו סכסיון ממסליו והארץ והכנס לסתור דברי
 כ"ג הנאל ס' דלי פסק מרן סחבד בספי' זו דמחמד
 שחובד כשכ"כ למקוה סו סחובד למקוה (הייט סחאזי סד')
 במקוה מחמד סאבד כשפופרת למקוה ופי' כססרה סחאל וסו
 ספסל פסוד סכריס אלא זו דבריחלים לריבן לפסוק בפנין

ממלאים ומסוּבּים על פיזור מי סאה עד שנחמלה ממנה סאה
 ופסחו ניקב סמלס ומעשה זחלין ונחמלה כ"ג הנאל חס
 מקוה סמלס מד זחלין אי דחמל לסוסוף מים שאובין דמסס
 פי' א"פ או חיבור וכיון דפסול אין חסיל או דימלא כיון
 דאין פסול אלא מד אחר פסול כשאובין ומדי הסדך ה"י משמע
 מלשון זחלין פסול ופסול דימלא כיון דבמחלוקת חלו או
 זחלין פסולין שאובין ולכן בודאי אין לפסול בכ"כ מקוה חלס
 חס שם דנ"ו דנפשו זחלין מים סו יכולין לחקן לכ"כ מי
 המקוה נשמשו זחלין על ידי ששילבו לחובן חכמים ויגבשו חיים
 ולבו למקוה חסרה כפי דקדיל ביד ס' ר"א ספי' סו פי"ה:
סעי' ג' (דש) מעורבים עם מי המקוה כשפופרת: פי'
 בשלש חוקי חיים (ל"ג) חיים אהרס
 גאון דל מירחלים) ס' ח' פי' המקוה בירחלים סתם חובבין
 פשו אלא מקוה לחסיה מים בקרחה חאזי וסחמו סאב
 סתם החאזי למקוה דדבר סרואי לקבל מומא דהייט במסליו
 של פי' ג' חיים שבעיקר ס' מי נשמים שפוא כשפופרת אלא
 דאחרתי ששטו חיים שבעיקר על סתם שפוד ס' מים בחאזי
 ושד ראו אלו סכסיון ממסליו והארץ והכנס לסתור דברי
 כ"ג הנאל ס' דלי פסק מרן סחבד בספי' זו דמחמד
 שחובד כשכ"כ למקוה סו סחובד למקוה (הייט סחאזי סד')
 במקוה מחמד סאבד כשפופרת למקוה ופי' כססרה סחאל וסו
 ספסל פסוד סכריס אלא זו דבריחלים לריבן לפסוק בפנין

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף סא סב לח באר הגולה

(שח) עמדו: סא (שט) 'הכופת ידיו ורגליו וישב לו כאמת המים אם נכנסו מים הדך
כולו מדרו: סב 'מקוה שיש בו מי סאה מצומצמות האדום המוכל בתיכו לא יקפוץ
לתיכו שי'א יחסרו המים בקפיצתו בתיכו (שי) 'ולא ימכיל בו

הר'שם נקוף גיה דהמ'ס חזין לחוק נקף לתו ס עם בחוקפתל ומעטם שכתב הרי'ם נקוף מה ויניאר הרי'שם דבניי' נחשניה סגל הרי'ם ס נפרק ח'
המ'ם כי להחוקפתל סתם חופי' נקוה גרולה הכי'ם נשם הרי'ם ע נחשו'ם שרבינו ומרש' שלל יקוף לחתי' מעני' הרוא'ם ע'פוי'ם שלטי' רחב ק'
ללא להק' וכן הסוג'ל עפע'ים ימסנו שלטי' סוג'ל ללא להק'

דרכי תשובה

במקואות כזה דהשו' בריבוס וכי' וכן הוא בשפחה כפי' רש'
דלפי' הוא מדרון כל שלטי' מדרון גמור לא מיקרי קפסדס והכי'ס
שם מדרני' רבינו יונה בדרכות ס'סופס' להחמיר דלפי' איט'
מדרון אלא כח'ם דרך קילוח לאו ח'ביר' הוא דבשני'ן שיכו' מי'ם
רבי'ם דך סיו'ך ננחה ובקדקש' ירש' וכי' הרי'בש' שממ'ם
שמפרנס' המקואות זיל סוקמ'ם בעמ'ך במקמ'ם ס'סוג'ס' וכן
הוא הניח' שם מחראביי' שבקרקש' ס'סוכ' כשופס' כמו ס'סח'
סיו'ך ס'סוכ'ס' כי' כולל קס'סרס' והוא חומר' גרולה ונס' כבי'
סמו' כחומר' א' וסי'ם כס' כר'ע' ג'י'פ' מיי'ש' פוד: (שח)
ע'פדי' מיי' בשו'ם רבנו סרנרי' חיי'ס ח'ב' יוד' סי' לז' כשני'ס'
שבחי'ב' במקום סוי' קס'פ'רס' ואין למכול מליכ'ס' זולת' אס' יס' מי'
ס'ס'ס' זולת'ס' כחוק' ח'כי'ב'ס' לד' ויס'ג'ל רק כח'ך ח'כי'ב'ס' מיי'ש'
וכעין' שאל'ס' א' מי'טני'ן קס'פ'רס' ככר' ס'סכ' זקן כדור' רבי'ט' כעל'
כרנרי' חיי'ס כחשבו'ס' הוא לו נרפ'ס' כב'י'ת' שול' ומשי'ב' מ'כרול'
חני'ט'ל חיא' סי' כי' י'ד' פ'ד' מקו'ס' מ'ס'ס' כח'ס'ס'ס' חס' ע'ס'פ'ר'ו כר' א' ב'ס'
מי'ם חיי'ס ובחוק' ככאר' ממ'ס'ל' עמי' פשו' כי'סוי' ולמ'פ'ל'ל' נשח'
כקרקש' מוס'ד' ארצו' ח'י'ז' על סי' ככאר' וח'ז'ו' על פני' כקרקש'
ובשו'לי' ס'ארצו' כנג'ד' סי' ככאר' נקב' וב' קנ'ס' חלול' יוד' דרך' ס'ס'סוי'
לחוק' כמ'פ'י'ן' ופשו' ברו'ל' לס'קכ' ארש' בשלי' ס'ארצו' כרי' שיוכל'
לפ'תו' ולס'ח'ס' ולמ'פ'ל'ל' כע'ס'ה' כקרקש' חסרו' ח'ס'ר'ס' א' ומס'נו'
פי' כמ'פ'י'ן' לחוק' כמ'פ'ר'ס' ככר'ל' דכוי' דרך' קנ'ס' חש'ל' מ'ן כמ'פ'י'ן'
דרך' כ'ס'י'סוי' למ'פ'ל'ל' פ'ד' כנג'ד' כמ'פ'ר'ס' ככר'ל' וס'ס' נ'כ'כ'ף' קר'ס'
וכול'ך לחוק' כמ'פ'ר'ס' ככר'ל' ומנ'חון' פשו' פוד' ככר' א' ומס'נו'
מי'ם מ'ן ככאר' ארש' כחוק' לחוק' ס'ארצו' פ'ד' ס'מ'ח'ר'ל' ס'ארצו' ארש' כע'פ'י'ס'
ומחמ'ם ש'אין' לכ'ס' מקו'ס' להכ'פ'ס'ב' כחוק' כ'ס'י'סוי'ן' ס'ס'ה' פ'ול'יס' פ'ס'
קק'ס' ככ'פ'ט'ף' לחוק' כמ'פ'ר'ס' וס'ס' נקו' ס'מי'ס' ונס'ט'ו' מקו'ס' וס'ר'ס'
רבי'ט' ס'ר'י'ס' ל'א'כ'ר' מ'ס'ס' דכוי' דרך' נ'ט'ר'ן' וקס'פ'ר'ס' ואי'ט' ח'י'ב'יר'
וגם' נוד' א'ס'יק' ואח'י'ס' לא א'מ'ר'י'ן' מיי'ש' א'מ'ס'ס' כ'ס'און' כשול'
ומשי'ב' ס'ס' (חש'י' ס'ל'א'ח'ז'י') סי' כ'יס' כי' ד'און' זכ' נ'ט'ר'ן' וקס'פ'ר'ס'
מיי'ש' ס'ע'ס'ו' ופי'י' בשו'ם ח'ס'ר'ה' שי' מ'ס'יק' סי' מי'ז' ס'ס'ק'ש' פ'ר'
ש'ר'ה' רבי'ט' ס'ר'י'ס' ככר'ל' מל'טון' כר'ן' כמ'ס'כ'ר' כז' ש'אין' כ'ס'ח'ל'ס'
מ'ס'כ'ר'ן' א'ר'י'ס' עמדו' והוא מל'טון' כר'ת'מ'ר'ס' מ'רל' כ'ס' כ'ס' מ'ס'יס' ל'טון'
אין' כ'ס'ח'ל'ס' ע'פ'ר'ב'י'ן' אלא' עומ'די'ם' דכוי' משמ'ע' של'ל' עומ'ד' מחמ'ל'ס' רק'
כי' אלא' ח'ס' כ'ן עמדו' משמ'ע' א'פ'י' נ'ס'ו' מ'י' ז'ח'ל'ס' מחמ'ם' ס'ס'ס'
משמ'ע' ח'י'צ' כש'ע'ס'דו' מ'ס'ר'ב'י'ן' ופי'י'ש' פ'וד' מ'ז'ס' וגם' בשו'ם ח'ס'ר'ה'
שי' מ'ס'יק' סי' ל'א' מ'י'ס' א'רדו'ס' מל'טון' רבי'טו' כ'ס'און' כעל' ד'י'ח'
וכ'ס'און' כעל' ש'ר'ע' כז'ס' ככר'ל' ופי'י' בשו'ם מ'רונ'ה' כ'ס'כ'ס' ח'י'ב' מ'י'ר'ד'
סי' ק'ל'י' כעין' ש'אל'ס' ככר'ל' מ'ש'ול' ומשי'ב' ובי'ר'ו' דכרי' ש'ר'ע' ככר'ל'
וכ'ס'ר'ך' ל'ס'ל'ס' ול'ס'ל'ס' ד'אין' ל'ס'כ'ס'ס' א'ר'ש' כ'ר'י'ס' דחוק'ס' מ'ז' ל'ס'ר'יד'
ל'פ'ט'ל' כמ'קו'ס' כ'ז' מחמ'ם' כז'ס' ח'ש'ש'ו' מיי'ש' (כמ'ס'ח'כ'י'ס') ארש'
לא' ס'ס'כ'ר' כולל' וזי' לא' ר'ט'ס' א'ו' לא' יד'ע' ס'ס' כמ'ס'ד' ח'ש'י' ע'ל'פ'ני'
כש'ר'ע' ככר'ל' מ'ר'ב'י'ט' דכרי' חיי'ס' ס'ל'א'כ'ר' כז'ס' ככר'ל' (ופיי' דכר'ד'י'ט'
ל'פ'יל' כע'פ'י' כ'י'ב' [ס'ך' ק'ר'י'ס'] מיי'ש' מ'ז'ס') ופי'י' בשו'ם א'מ'רי' וי'ס'

סעי' סב (שי) לא ימכיל בו פעמים זד אחר זד, פי'
ס'י ז'י'ך' וב'א'כ'י'ס' ס'יק' ל'ג' א'מ'ס' כ'א'מ'ס'
כ'י'ב'י'ס' וב'ד'א'ש' וכע'פ'ס' ש'כ' (כ'ר'א'י'ס') דכ'ס'ב'ול' פ'ע'מי'ס' כ'ז' מ'ג'ו'ר'
כ'ס'ב'יר' ר'י'ב'י'ש' מ'ש'כ' ש'מ'ל' פ'ע'ס' ר'א'ש'ו'ס' לא י'ס'ב'ול' כ'י'י'ך' כ'י'כ'
וי'ס'מ'ך' על' ש'ני' וד'ש'י'פ'ט'ב'ל' פ'ע'ס' כ'י' כ'ס'ס' ש'י'ס'ב'ול' א'ז' כ'ס'וג'ן' מי'ס'
י'ס' ח'ש'ש' מ'חמ'ם' ס'ח'ס'רו' ככר' ס'מי'ס' מ'ס'ב'יל'ל' ר'א'ש'ו'ס' א'ז'י'ס' ז'כ'ו' ר'ק'
כמ'קו'ס' מ'ל'ט'מ'ל'ח' מ'י' ס'אל'ס' כמ'י'ס' מ'ר'ן' כמ'ס'כ'ר' ד'כ'ס'ז' ז'כ' א'מ'ס'ס'
כ'ר'י'ב' ש'ס' ס'י'כ' א'כ'י' כ'כ'ר' ד'כ'ק'ש' לחוק' כמ'קו'ס' י'ס' א'י'ס'ר'י'ן' כ'כ'י'
פ'ע'י'ן' נ'ס' א'ס' י'ס' כ'י' כ'ר'כ'ס' י'ו'ת'ר' מ'מ'י'ס' א'ס'ור' מ'י'ס'ס' כ'ז'י'ד'ח' כ'ר'וא'יס'
ש'מ'ל' י'א'מ'ר' להק'ר' י'וד' פ'י'כ' ק'פ'ן' לחוכ'ס' וכן בשו'ב'ל' פ'ע'מי'ס' ע'כ'ר'
ופ'י' כ'ר'ד'י'ם' כ'ג'נ'ל' ס'יק' מ'י'ז' ונס' ל'נטו' נ'כ'ס' ס'יק' ק'ר'י'ט' מיי'ש'
(ל'ע'י'ן' א'ס' ש'ך' כ'ר'כ'ס' ל'כ'א'ר'י'ן') ופי'י' כ'כ'ר' כז'ס' ד'כ'ס'י'ן' פ'ע'מי'ס' א'ז'י'ס'
כ'י'ב' כ'ס' י'ו'ת'ר' מ'מ'י' ס'אל'ס' ש'מ'ל' י'א'ר'י' ל'הק'ר' ד'כ'ס' א'ס' ד'כ'י'ס'ב'ר' נ'א'
כ'יו'ן' וי'וד' ל'הק'ר' י'ס' מ'ס'י'ד' ד'כ'י'ס'ב'ל' א'ז' כ'כ'ס' מ'י'ט'ו' א'ז'ח'ה' כ'א'י'ן' ס'
כמ'קו'ס' כמ'ז' ל'מ'ר' ד'ל'ס'ר' ל'כ'ס'ול' כ'ח'תו'ן' כ'י'ג' ד'כ'ר' י'ת' מ'ס'ס'
כ'ז'י'ד'ח' מ'ד'ח'ל'א'ו'ת' ל'ל'כ'ל' ס'סי' מ'י'ס' וכן כ'ז'י'ד'ח' [וב' כ'ר'ר' י'
ל'פ'יל' ס'סי' כ'י'ב' ס'יק' כ'י'ב' וס'פ'י' כ'י'ב' ס'יק' י'סי'ס'] וב'ח'נ'נו' כ'ר'ר'י'א'
י'מ'כ'ע'י'ן' ז'כ' ו'ל'כ'ר'י'ס' [כ'ל'א'ר'י'ן'] ופי'י' כ'כ'ר' כז'ס' ד'כ'ס'י'ן' פ'ע'מי'ס' א'ז'י'ס'
מ'ש'כ' ש'מ'ל' כ'כ'י'ס'ר'ו' כ'ר'א'ש'ו'ס' מ'חמ'ס'ה' ר'א'ש'י' וי'וד' כ'י' מ'י'ס'ח' ל'א'ז'ן'
מ'חון' למקו'ס' וחס'רו' מ'שמ'ע' כ'ע'י'ס' ד'מיי'ר'י' רק' מ'מ'קו'ס' מ'ל'ט'מ'ל'ח' מ'
ס'אל'ס' מיי'ש' ופי'י' בשמ'ל'ס' ס'יק' ק'י' מ'י'ס' כז'ס' מ'ל'טון' ה'רי'ב'י'ס' א'ל'ס'
מ'ש' כז'ס' כ'כ'ר' ל'נטו' נ'כ'ס' ל'ס'כ'ס'פ'ק' כמ'קו'ס' מ'ל'ט'מ'ל'ח' א'ז'י'ס' כ'כ'ר'
ק'ל'ק'ל' כ'כ'י'ס'ב'ל' כ'י' ש'מ'ל' ח'ס'רו' ס'מי'ס' ומ'מ'י'ס' כ'ר'כ'כ'י'ס' כ'ס'י'ב'ל'
פ'ע'מי'ס' ס'י' מ'ע'ט'ס' ומ'פ'ר'ס' כ'ר'ע' כמ'קו'ס' מ'ל'ט'מ'ל'ח' מ'כ'ר'ו'ל' ד'כ'ר'י'ס' א'
כ'כ'ר'ל' ע'כ'ל' וכ'כ'ר'ל' כ'ר'ע' מיי'ש' כ'כ'ר'ל' ח'ס'רו' מ'מ'י'ס' כ'ר'י'ב'י'ס' כ'ז'י'ד'
כ'כ'ר'י' ונס' כ'כ'ר'ל' ל'ס'ד'ו' ד'מיי'ר'י' כמ'קו'ס' מ'ל'ט'מ'ל'ח' מ'י' ס'אל'ס' י'א'ר'
ח'ס'רו' ס'מי'ס' כ'כ'י'ס'ב'ל' כ'י' מ'י' ש'י'ח' מ'חוק' כמ'קו'ס' וכו'ל' י'ס'כ' ל'א'
כ'ל'ס'רו' כ'כ'י'ס'ב'ל' ח'כ'.

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף סב סג סד

השנה פ"ז
 דתקנות חתין
 וכן כח קריא דרב
 נחתן וכו' דת-ויל
 לררר דה סוף
 מנ-ר י"ק ט
 פ"ח כ"ב רד"ק
 פ"ט רמב"ר
 יג"ר ז"ר י"ג פ"ה
 וכו' פ' רד"ק ז"ל
 זכ"ר י"ב כ"ה
 ג'ה"ר י"ח
 ג'ה"ר י"ח
 דושה לכה דרב
 פ"ח פ' סג"ג י"ג
 רמב"ר י"ב וכו' נחמ

(ג) (שיא) פעמים זה אחר זה מכלו בו שנים זה אחר זה אעים שדגליו של ראשון נוגעות במים. השני בשומאטו שהרי חסרו המים מארבעים סאה: סג' המביל בו בנד עכה שהמים נבלעים בתוכו כ"כ זמן שהבגד נוגע במקוה הוא כשר אעים שזבו ממנו ג' לוגין למטה העלהו ממנו פסול שנעשה שאוב מהמים שירדו מהבגד לתוכו וואם מטביל בו יורה או שאר כלים מורידן לתוכו דרך (ג) פיהן שלא ינתזו המים כשמכניסין לתוכו ונמצא שהוא חסר ומעלהו דרך שוליו יכרי שלא ישאר בו מהמים ויחסר מהמטה: כגו כל המים שגבולו וגם שהמים שבגבול יכיו שאינם ואם יפלו אח"כ למקוה (ג) יפאלו אח"כ מלאך נכ כשיפור מקוה (מלשן כרמ"ס): סד' המטביל בו או כסת במקוה שיש בו מ' סאה מכוונת כיון שהגביה שפתותיה

גד ג"ר שחזר נוגע הכנה מן המים וזוהו כשקלחו הוא נחמ"ס הוא כחילו כל המים הכלולים בגד שקלחו של מעלה טעמים נחמ"ס נחמ"ס כ"ה וכן כל המים העורבין למקוה רבי"ם נחמ"ס ל' סוד מפי דברי הר"ם סוף נדה ומפירות הר"ם ע רמב"ם נפ"ח התקופתה פ' ד' דתקואות נ' ט"ס התקופתה פ' ט"ס הכור ופירש הג"י דל"ג דלינו מלמולס לגמרי אל"ס ש"ס צו תענו יזמר ממי סלח לכן אינו נחמד כשיעלהו דרך שוליו מחמת המים שפופחין גיורה נכניס ונחמן ע' לטון הכניסם נחמ"ס ר' פ"ו דתקואות

באר היטב

יורה ג"ס ה' אגל תע' ויכרי ח' נוחלין ט"ך (ג) פעם ה' דשאל גדלשור כל ג' כיון על סוף רשיה ונשניה שחל חסרו המים גדלשורה ח' המובל פ"ה אחד נזהר לגבול כהונן פ"ו (ג) פ' ה' וי"ש פירש המעט ופי' ש"ס ר"ח חין לכה ועושן מים שנתיכה שזונים וכתב ג"י דלפ"ה פ' א' דך נדן לא כהילין רק דרך פיקן מיכה גדיענד נחמ"ס

דרכי תשובה

והגה גבי דין, שנוכחית וצפרם כלטפות שמובלות גים לפסדתה פכ"ס לא פתוח מ"ס מפני כבדכס פ"י נדבריו דדרכי תשיב לבול סי' ר' ס"ק ד' פ"י"ש וק"ש דכל"ה אז לכחו' נכלל סובול ב"ס ה"ז מנוגס גם במקוה גדולה שי"צ מ' סלח כח' וכן ספיר ככר אז כשולל בשית משיב דבר לכ"י כה"ר"ב ח"ב ס"י ל"ז כובל לפול בס' ר' ט"ס חל"ס י"ג כיון דכפס"י כ"י צריב"ש ש"ס כחיל וכן סובול פסמ"ים כיון שסבל כדלוי למס חחר וסובל יחשבו וסובל טובל אלא נקבל אלא נקבל ומה יגע בהרומס וקדשים יכיו כבורים דלא כפי כ"ה פכ"י כמובל כב"י כזה וכיון שאין תרומה וקדשים נוכג בינו וגם חכ"ס גניפת"ס ל"ש פ"כ א"ן ש"ס חש"ס וגור"ס כל"ל (ג) י"ס א"ן לומר מ"סו ה"אמרו שלכך נכנס כיון שמבדכ"ה של כעבול ו"ז מיכ"ה דכ"ה ל"ס מ"ס ומפ"ס אז סובל ב"ס כח' פ"י"ג. (ג) י"ל מ"ס דל"ן א"ס סובל נבן זול"ה א"ס אחר"ה א"ס גדולה וכב"ר"ס טומ"ה פ"י לראוח א"ס טבל"ס כהונ"ס כמ"ס לפול כ"ס"ס פ"י ק"ה ספ"י מ' פ"י"ש וברד"ה"ש. מעיל"ה א"ן לחו"ס גם פ"ל כעבול"ס ר"ש"כ"ס ב"ל טבל"ס כדלוי כיון דכ"ס"ה כמ"ס"ה טומ"ה פ"י ויר"ה"ה נמ"ר"ה"ה פ"ן לפובל כדלוי וככ"כ"י י"ל גם א"ס ח"י"ה פ"ק"ס ב"ל מ' סלח מ"מ"מ"מ"ה י"ס להחיר וכ"י"ל ולאחר כ"ה ד"ל דל"ה ש"י"ה נמק"ס מ"מ"מ"מ"ה כ"ה פ"כ לא חל"ך"ך כ"ה ל"ך נכ"כ"ה להכ"ס למש"ס"ה (ד) לפעמים מחויב"ה לכתח"ל לפובל ב"ס כמ"ס דדרכי תשיב"ס לפול פ"י ק"ה ס"ק ק"כ"ה כ"ס"ס פ"י ב"ה אכ"ר"ס י"ש"ה אכ"י ל"ך פ"י"ש ב"ח"ה א"ח"ה כ"ה

ועיי' בב"ה משיב דבר (לכ"ה"ן כנ"י"ב ד"ל) חיד"ה ס"י ל"ז כ"ה פ"ל מ"ס ש"כ"ה כ"כ כשול"ה לחסור לפובל לג"ס ב"ס וצפר"ס פ"ו יזמר פ"י"ד כרמ"ס וכו"ל ש"אסור לפובל ב"ס א"פי נמק"ס יזמר מ"כשיפור וכו' כפ"ס שא"ן לפ"טה חדשה בימ"ט לכ"ס"ג לחסור לכ"ס"ס א"פי מיבל"ה כ"כ"כ פסמ"ס כ"ה לכ"ס וכו' פ"י"ש [ופ"י] כ"ס"ק גל"ח"ה כסמ"ך]. (שי"א) פעמים זה אחר זה. פ"י כ"ס"ק הקודם והסמוך וכן לכ"ה"ה י"ס לפאר ד"ן א"מ"ה דבימ"ט ל"ש כ"ה"ה"ס

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיה סד סה סו למ באר הגולה

מרהים נמצאות המים שכתובין שאוכיזן ביצר יעשה (שיב) מטבילין ומעלין חדך שוליהן יאכל הקופה (ט) חושק מטבילין ומעלין בדרך ואינו חושש: סה זמקה שהוא (ח) מחוק להיות מימיו מתמעמים ולעמד על פחות ממ' סאה (ונכלל ט) (שיג) צריכה לחזור ולטבול כל זמן שלא ידענו כדאי שבשעה שמתבילה היו בו מ' סאה אכל אם לא החזיק להיות מימיו מתמעמין כיב שיעמדו על פחות ממ' סאה אע"פ שפעמים שמימיו עולין ופעמים מתמעמין איצ לחזור ולטבול (סא) ומ"מ (שיד) בשד הדבר (מח) לעיין קודם מבידה אם יש בו מ' סאה (ועל סעיף ג"ח): סו זמקה שמימיו מתפשטין ואינו יכול להתכנס בו נותן בו מצד אחד ראבנים או חכילי עצים כדי שיכבצו מימיו אל מטום אחד ועלו בענין שיכול להתכנס בו יובלד שלא (מט) יחלקו כל המקה (שמו) האבל (ק) בבליים (שיז) פסול: בטט וטפלו אם יכולה להתכנס במים אם אין המים פשוטים עד שימטה ולמעלה ממנו אה לא חטבל בה להתחיל שמה לא חטבל יפה (כי כסוי ק"ח בהם הפנה כדברא וכי הדבר)

ה סס מתקנה יח
פ"ו ז אר"ן
נפשות מלמס
ק מתנה פ"ו
דעקות ר נפישו
ר"ס טס ש טס
ת לפי"ן נחשו
מסחי דפני"ס
כיב פ"ח
[י"ק תכז ארז
ג"י לביל גשע
נפ"י ק"ים ספ"ו
ג"ו ג"ח]

פתורי תשובה

באר היטב

הו לא יקרי מים שנתכן שולין מחקלן נחוט כיכ הסרט (נ) והסך טען מתקנים והמים טען לא נשקן שולין (מחבר סה"מ מעוררים דרך טנקים) פ"ו. (זו) מוחק. אפי"ן שכתביו לאחר הטילה הוא שלם לפנינו אבל אם חקר בעמיו אפי"ן שילט מחוק להחמשה מים פסל לא עלתה לה הטילה והגמד טעם על החוקה עכ"ל ספ"ד: (נח) געין שולין שוכיזן על החקוקה נמקום שולפטר להפטר. (נח) יחלקו אבל בש"ס גינייס נקד כלפייה כער טפלו אם מ"ק. (ק) נכלים והטעם מהוס דהוייתו פ"ו דכז התקבל טומאה כיב פ"ו ובלטע אבל הפ"ד הצי" פ"ו וכדן דהטעם הוא דעגלים וצנינים י"ו נסן כשפ"ה אבל כלים נשחמאל אין נסן כשפ"ה דלוי י"ו נסן אין טס כלי ע"ו אף פ"י מקנים וקיס ארנה כ"ו פל ותרנתי הדרי אטענר ג"ך לפרע כן ותנדר טלל יחלקו כל המקום דהיי"ו שיהא נקב כשפ"ה אבל נכלים שולין נסס נקב כשפ"ה פסל

מאיר: (סא) וי"מ כש"ר ה"ר. ע"ן בבב"א סיפן ה סק"א

דרכי תשובה

ס"ז ס"ז (שמו) אבל בבליים פסול. פ"י בלח"ס ס"ק ק' סע"ג ב"ש ששה"ש על זקניו לטבול במים המעט ופסול נכלים משום דהוייתן פ"י מקבל טומאה ופ"י בשמל"ס ס"ק ק"ב מה שיטב דברי לטבול פ"י כהנ"ל מקורו נחשבו ובלח"ס נחשבו"ט ט"ל כי ונמק"ד כלל על דלח"ס ב"י חומר נקודש (וכדברא שחוט פ"ס צב"י) ח"ל כובש אפי"ן חבילי פליס וטפלו חבילי קנים פידות לפי שולין כלום כדי שיחשמו המים ופי' ולשון ז"ל מורה כפי לטבול פ"ד בשמל"ס ט"ז (שמו) בבליים פסול. פ"י נפישו דב"י מרדכי (לכ"ז מ' מרדכי לור"א מלפ"ח) פ"י מ"ג מ"ג ע"ד מ"ן שמתבר בה דחוקה נכלים פסול אבל מים שזו"בים מוחר לטוסף אפי"ן נכסס מרודדים נח"ש נסס מ' סאה אמנם משי' הרלבי"ד והרשב"א וכדמ"ס ר"ס לטובח ולסנכו הלח"ה רבווח"ס אסור לטוסף מים שזו"בים נכסס מרודדים אפי"ן י"ו נסן מ' סאה ונכל"ס משום מרח"ח פ"ן פ"י"ט ז"מ וש"ז מלח"ה נפישו ניגח ורודים כשפ"ד ח"ה כלל ד' פ"י ח' ש"י שולין לחות ולפסק"ט בה י"ט למסוך על דעה כראשונים המחזיקים ובפרט במשמרת כ"ח כ' ג"כ נמקום שמימיו מרודדים וי"ט בה מ' סאה מוחר לטוסף מים שזו"בים כדי שיפלו מימיו נכסס פ"י"ט וי"ז בשרה דב"ד שמול"ס למר"ס אכוב"ד ז"ל ס"י ק"ח פ"י"ט: (שי"ז) פסול. פ"י בלח"ס ס"ק ק' בה"פ"י בשרה טעם שורק יוד ס"י ס"ז אוח"ב פ' שנחשק"ט כ"ז כ"באל"ה נ"י סאה מרודדין אם מוחר לספ"ד סאמיז"ד אל חו"ב שיפלו המים על י"ו לטוח ר"וי לפנ"ל בחו"ס. ש"כס"ס כל נוש"ו ופ"י"ד ס"ק בה ס"ק ק"ג י"ט לסח"ר לטעול"ה כהי"ט פ"י כל"ס שמקבלי"ס סומ"ס והפ"י אופ"ר והל"ך והפ"ל ד"ל ג"ס ג"ר ספ"י כ"ח מ"מ"ו מרודדים טל"ה ויכל"ו לכסוח כל ג"פ בש"ס חו"ס אל"ס אם כ"ס כ"כ פ"י"ט ויכל"ו לכסוח כל נוש"ו אל"ס ח"ה לטוח פליח המים ג"ס פ"י כלי שמקבל טומאה כ"ח ג"ס נחמ"ס כ"ח ס"ה מק"ס כ"ח"ס

סע"י ס"ד (שי"ב) מטבילין ומעלין דרך שוליהן. פ"י ס"ך ס"ק ק"ג"ד בש"ס חו"ס י"ד"ס וכ"כ"י ב"ח"ר בה דב"י כדמ"ס פ"י"ט זכ"ס ב"ח ד"ד (לכ"א"ן מר"ס ד"ד ב"ש"ק"ן ד"ל) על ס"י"ד נכש"י ז"ס שנחשק"ט לפ"י"ט כ"כ"י ב"ח"ר דב"י כדמ"ס דשיפור"ל ונק"ב נפישו מקואות ושיפור"ל לר"ב"ל מוח"ח כלי ש"י"ט ט"ס דבהר"ו"כ"ו ס"ו כשפ"ס"ג ולי"ד המתבר נכש"י כ"כ דב"ח טל"ס הרב"ס נק"י"ס מלפ"ס"ס לכשפ"ס"ג אכל נפיש"ס חסר"ס א"ן הנק"י"ס מלפ"ס"ס ונחשק"ט אי מלפ"ס"י הנק"י"ס לבטלו מוח"ח כלי לבטול בחו"ב וטפלו ט"ס ולפ"ן לבטלו מוח"ח כלי כ"י"ט לבטול בחו"ב א"ן מלפ"ס"ן הנק"י"ס ולי"ד כשפ"ס"ג מתק"ס פ"י"ט:

סע"י ס"ה (שי"ג) צריכה לחזור ולטבול. פ"י בשרה דע"א חמ"ס כשפ"ד ח"ג ס"י ק"ב מ"ס בענין מק"ס שמוטעין מ"י נכל פע"ס וי"ט ספק על כמ"ס נשים נח"ס שפנ"ל אם ס"י אל טל"ס אז חש"ר וי"ט בה ס"ס והטל"ס פ"י"ט נפישו דל"ה לטו"ל"ס לנ"ו ובפרט על נפיש"ס טע"ל"ס ממניח"ן ס"י"ט נכ"ס מלו"ס"ד כ"ח ו"ל סה"ל ח"ה"ל כ"ר"ל פ"י"ט: (שי"ד) כש"ר הדבר דע"י"ן קוד"ס מבי"ח"ה א"ם יש בו מ"ס. שולין שוכיזן על החוקה נמקום שולפטר להפטר וי"ט וי"ט נכל"ס ס"ק ר"ג:

באר הגולה יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף סו סו סח סט ע עא

(שיח) מיט אס אין מקוה אחרת ואלו לחקן (טב) אפילו גרידט לשתתחמ מל פניו ממחה שאין פנים פשוטים אס חתכסת גוסט דנדך זס נפסס אחר עובלה זס (השנה כרש"א סימן תתי"ח) **(שי"ט)** ועל סימן קצ"ח : **סז (שכ)** "ספק מים שאובים מדור כיצד מזה שנתתפס אם נפלו לו מים שאובים או לא נפלו ואפילו ידע בודאי שנפלו ספק יש בהם ג' לוגין ספק אין בהם ואפילו ידע בודאי שיש בהם ג' לוגין ספק שהיה במקוה שנפלו בו מ' סאה ספק לא היה היו **(ק)** **כשר :** סח ז"ב מקואות אחד יש בו מ' סאה ואחד אין בו נפלו ג' לוגין מים שאובין לאחד מהם ואינו ידוע לאיזה מהם נפלו ספקו **(ק)** מהור מפני שיש לו במה יתלה היו **(מג)** שניהם פחותים ממ' סאה ונפלו לאחד מהם ואין ידוע לאיזה מהם **(שכ"א)** כל אחד משניהם פסול שאין לו במה **(ק)** יתלה : **סח** 'מקוה שהגניחו ריקן ובא ומצאו מלא כשר מפני שזה ספק מים שאובין למקוה **(ועל ריש סימן זס מה שכתבתי שם) :** ע 'צנור שמקלה למקוה והמבתשת נתונה בצדו ספק מהצנור למקוה ספק מהמבתשת למקוה היו פסול *מפני שהפסול מוכיח ואם יש במקוה **(ק)** רובו מים כשרים היו כשר שזה ספק מים שאובים שהרי יש שם מקוה כשר קבוע : **ע"א (שכ"ב)** "ממא שירד למבול ספק מבול ספק לא מבול **(שכ"ג)** ואפילו מבול ספק יש בו מ' סאה ספק אין בו שני מקואות אחד יש בו מ' סאה ואחד אין בו מבול באחד מהם ואין ידוע באיזה מהם ממא

א ל' סעיפים ר"ל
פ"י דתקלות
מחשבה ג' פק"ז
דמקלות ב סס
מחשבה סכ"ח
ג סס מהמפתח
ד סס מהמפתח
] פ"י כ"י ו'
דמחשבה ג' סס
א"כ דמקוה ס"א ל'
הסגירו ז' וסגירו
כ"א ח"מ ס"פ ס"ל
ג"כ כ"א מפני
פ"ס סס ר"ב פק"ס
ק"ב ס"ל כ"ה סס
פ"ס ס"ג ז' פ"י
דמקלות ו"כ"י
י"ט

באר היטב

כ"ל : **(ק)** כ"א. דמקוה מים שחוקן סוף ספיקא דרבנן דמן סמורס אין פסול אלא נזונה עלוד כשרים כ"א נ"ג. ר"ז **(ק)** מהור. דוקא כסויו רוב מים כשרים נמקו דל"כ ה"ל ספיקא דלוחייתא וז"ל סימן קי"א. ס"ד. **(ק)** ימלא. דע"י חיות הלך שניסס ספוליס דלין לפלות נאפד יוסד מתניכו וע"ל סימן קי"ז וקוין קי"א. ס"ך **(ק)** רובו. כ"ג סלגס סספסכר כ"כ לפי פקדנא סרננסי דמ"ל אפילו סולו סלוד דרבנן סילבך עיקל אס יס זו רוב מים כשרים אכל און דק"ל סולו סלוד סלוד מדלוחייתא לע"ל ק"ג אפילו נרות מים כשרים ספלין כ"ג סספוקל מוכים עליו כ"ל וס"ד וס"ך סעינו עליו וכתנו סעננ נ"ח דחלי און סולק על דין זס אפילו דלין וס"י יס זו רוב מים כשרים כ"א ע"ס ססל"ים דנדנסיס :

פתחי תשובה

(מב) אפילו גרידט להשתחמ. [ע"ן ככ"ר לכ"ש שירד אור ר"א שכתב פ"שן ז' מסע דכ"ש אס יש יותר מ"ס ס"א' דרשתחא הגובלה בו א"א שאין שם ורת ממעל לסיבודי וכ"נן שתמבול באכלסן כ"ך רשוכב כשפוע באופן שאין נעשים בה קפסום איברא ד"א דה"ל"ה ל"הווח כ"ן שהוא כמ"ס מר"בנע וב"רם ל"שים שרע"ן ק"ה וכן מבו"ר מ"ל הרשוכב שהובא בב"י ד"א אין גב"ה לפחות ע"ד ד"צ ר"הוד אין שובלין בו א"א"כ שוחח כל גוסו בקרקע בו ע"ש ועמ"ש סימן קצ"ח סעיף ל"ז כ"ד ורת : **(מג)** שניהם פחותים. ע"ן בתשובת גורם ב"הודד ח"ק ירד סימן מ"ה שכתב דשי"י ע"כ ב"הוד א"כ נשנים ונחלאו א"א"כ בל"ה ספול ד"ה ח"רם ר"ה וכן צ"ל בע"ש ע"כ בנפלו א"כ"כ נ"ב ונודע לאיזו נפלו ע"כ בתפ"א שוב שניהם שי"י ול"צו

תשובה

ק"י"ל כ"א ק"ח ס"י ז' לפי"ן ח"רם ע"ש ע"י בשמלה ס"ק ק"דו מ"ס סס"ד ד"א ב"ר"ס סס"ק"ן ג"ס ב"ל נחמ"דו רק ר"א"ן להסמ"כ מלמ"ס"ן ור"ה ל"כ"ר"ח דמחמ"י מ"י"ו בנמ"ן ס"א"ן ר"א"ו"וח להסמ"כ ע"ש עוד מ"ס :

ע"י ע"א (שכ"ב) ממא שירד למבול. ע"י ב"ח"י ס"ק ק"ה בשם ס"י"ו ד"א"י ממא בנמ"א"ס דרבנן

נ"י ד"נ"א ח"י ע"ש ע"י"י ב"ח"ס ס"ק ר"ס"י ועמ"ל ס"ק ק"ך דכ"י"ו א"פ"י א"ש"ס ס"ח"א ממ"א"ס רק ממח"ה כ"ס דרבנן ע"י"ש : **(שכ"ג)** ואפי' מבול ספק יש בו מ' סאה ספק אין בו. ע"י ב"ה"ה סס"ק"ו ר"ק"א"נ"י ס"א"ח"ו"ס ס"י י"א ד"ב"ר מקו"ס שגמ"ד ומג"ל חס"ר מ"ש"ו"דו ב"ח"ס"ז ע"ג"ו"ל"ן ל"כ"ו"ס"ך זו מ"ס חמ"ן א"ל"ל ס"לפ"מ"ס מ"ו"ל"ח"ן מ"סמ"ק"ו פ"מ"ו א"ח"ס ש"י"ש"ר ע"ל מ"ס לחמ"ו וק"ל"ן מ"ו"ס"ו"ן ע"ל"ו ע"י ש"ש"א"י"ן א"ו"ח מ"כ"א"ר ומחמ"מ"ן א"ח"ס ומ"ו"ל"ח"ן לח"ו"ב ומ"ק"ו"ס ז"ס כ"י למ"ס"ס כ"ר"כ מ"ש"ו"ר ע"י א"ל"ס מ"סמ"ר א' ומ"ש"ר"ה מ"ק"ו"ס א"ו"מ"ר מ"סמ"מ"ר ח"ס כ"י לו ל"פ"מ"ן ל"ש"ו"ר מ"ק"ו"ס מ"ס י"כ"י מ"ספ"ס נ"ש"ס"ס סמ"ב"ו מ"ק"ו"ס ח"ו א"ס ל"ר"כ"ו"ס לח"ו"ד ולפ"מ"ל א"ו ל"א ע"כ"ל כ"ש"א"ל"ס וע"ל"ל ש"ס מ"כ"ה ס"ס"ס ס"ק א"ס ס"ש"ס סמ"ב"ו ח"ו זו מ' ס"א"ס מ"ס כשרים ס"ק ל"א ח"ו זו וח"ל"ל ח"ל"ל ח"י זו שג"א פ"ס פ"ס"ס ס"ש"א"ו"ס"ס ס"ש"ו"ס"ו זו כ"ד לחמ"ו ח"י זו מ' ס"א"ס ו"כ"ן ד"ס זו רוב מים כשרים כ"י מקו"ס

דרכי

כשרים ור"א"י לפ"מ"ל"ה ח"ד"ס ע"י שח"י מ"כ"ס וע"כ"ס י"ס לסמ"ך כ"ד"ו"ן ד"ד"ן על ס"ך"ך שגח"ד מ"כ"ד ע"י"ש : **(שי"ח)** מ' הו' א"ס אין מקוה אחרת וראו לחקן אפי' צ"י"ב"ה להשתחמ על פני. ע"י ב"ש"ר פ"א"ה ס"ד"ס ס"י מ"ז ע"ד נ"מ"ס ס"ש"ו"ד ש"כ"ו"ן לס"ק ע"י ד"כ"ו א"ס אין מקו"ס אחרת ד"א ו"כ"ל"ס ל"ס"ס לס"ס"ר כ"ק"ו"כ"ס ע"ש מקו"ס כ"ד"ה ל"כח"ל"ס וס"כ"ל"ס ד"ג"ס ח"ס י"ל ד"ר"ק ע"ד מ"ל ח"י"ט"ו למ"ח"ה ו"י"ס"פ"ס ב"פ"ל"ס שח"ו"ל לפ"מ"ל כ"ד"ה ל"כח"ל"ס ו"ל"א ל"כשחמ"ה מ"ז א"כ"ל י"ח מ"מ"ל ל"א מ"ד"ח"ו"ס ל"ג"ס"ו"ס ע"ל כ"כ"ס ע"י"ש עוד כ"ס"י מ"ו ס"ל"ח"ח : **(שי"ט)** וק"ל מ' קצ"ח. ע"ש כס"י ס' ודרכי השוכה ס"ס ס"ק ק"כ"ב ע"י"ש :

סעי' ס"ז (שכ) ספק מים שאובין מדור. כ"ו"ן ד"כ"ו ס"א"כ"ס ס' דרבנן וס"ק"ו"ס לס"ק וס"י"י ב"פ"ח"ס כ"ס

ס"ק מ"ד ח"ה ד"ח"ק"ו"ה ל"א"ו"ר"ה ד"א ח"ו ס"ק דרבנן ב"ק"ו"ס ד"ח"ח"ו"ק ל"ח"ר"ח"ה ח"י"ו מ"ח"ל"ס ע"ל כ"כ"ו"כ"ל זו ע"י"י מ"ס ס"כ"כ"ב לע"ל [ס"ק ז' וס"ק כ"ו ר"ז] בשם ג"ד"ו"י ס"א"ח"ו"ס לח"ך ז"ס : **סעי' ס"ח (שכ"א)** כל' א' משנידים. ע"י ב"ג"ד"ס ב"ח"ל ס"ק מ"ס ש"י ד"ס"י"ו דוק"א ס"סמ"ק"ו"ח ס"ו"מ"ס ר"ח"ו"ק"ס ז"ס מ"ס בנמ"ן שא"ן ר"א"ו"ן להסמ"כ א"כ"ל א"ס ס"ו"מ"ס ז"ס ב"ל"ך ז"ס ור"א"ו"ס להסמ"כ א"ו ע"ש נ"כ"ב צ"י"כ"ס ס"ח"ס ב"ח"א ונפלו ג' לוגין לח"ך ח"י מ"ס"ס ו"ח"כ"י נחמ"ד"ו ש"י"כ"ס מ"ס"ר"ס. ו"ן

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף עא עב עג

מ באר הגולה

מ (ה) לפי (קט) (שכד) שהממא בחזקתו עד שידוע שמכל כריאו' וכן ממה שנמרד וממצא חס' בין שהיה המקוה ברשות הרבים בין שהיה ברהי כל המהרות שנעשו ע"ג למפרע ממאות עד שידוע זמן שנמרד בו והיה שלם (ומל ספי' מס): עב כ"ב מקואות (ק) שאין בהם מ' סאה ונפלו ג' לוגין לתוך אחד מהם וידוע לאיזה מהם נפלו (שבה) ואח"כ נפלו שניים ואין ידוע לאיזה מהם נפלו הריני יכול לתלות ולומר למקום שנפלו ראשונים נפלו שניים אבל אם בראשונים לא נדע לאיזה מהם נפלו ובשניים נדע לאיזה מהם נפלו אין יכול לתלות ולומר למקום שנפלו שניים נפלו הראשונים. אחד יש בו מ' סאה ואחד אין בו הריני אומר לתוך של מ' נפלו אחד שאוב ואחד שאינו שאוב הריני אומר לתוך של שאוב (ק) נפלו: עג (שכו) כ"ב מקואות שאין בהם מ' סאה ונפלו ג' לוגין לתוך אחד מהן ואין ידוע לאיזה מהם נפלו ואח"כ ירדו גשמים ונתמלאו (סה) לא יסבול

י סס יתענה
המכרת ו תוספת
מק' ג' ודקויות
י' שס ובר' יומי

באר היבב

דבריו השך בפני ע"ג רובא בברי' ס' ק"ח נ"ג כ"א ברעבר כשר ע"ש :
(מ"ד לפי שהממא בחזקתו. כתב המ"ד רוצ"ד ל"ד אף ע"ג המפיק האריותא לחומרא אפי' בלא חוקר לרעותא לפי שאין מירי אפילו בממא זוטא דרבנן ה"ב איתא לד"א במתניתין ג' ב' המקואות רמ"ל ל"ד ז"ב כן ע"ש וע"ן במשנה למ"ך מ"י מלכות מקואות ריש ר"ן ו' שבת דבריהם הל"ה הם בשמחה דאורייתא ומש בבי' דהרמב"ם פסק כרי' פ"ס וצ"ל בת"ק וכן בבאר הגולה וע"ן ביאר הג"א ו"ל מ"ק קב"ט נ"ג הפ"ג ל"ג ע"ס ק"י הריני פ"ס אוח' ק' תמ' ע"ד פ"ו הג"ל וע"ן בש"ע המלך מלכות מקואות בכל"י מפיקא ררבנן כל"א א' מ"ס בוד'. וכתב ע"ד הרמ"ם ז"ל ר"א רבמ"א דרבנן מפיקו פה"ד רוקא בולד הממא אבל באב הממא אף שהוא מ"ס נ"ג כן וע"ן ע"ד במל"ם פ"ד מלכות בכורות רל"ב א' בט"ף הפסק אחר שנשא ונתן בהלכה העלה ר"א אב"יין פסק דרבנן יקולא אלא ה"כ שנעשה שום דבר הפתור רק ע"ש א' : אם נעשה : במ"ן דבת' ו' או בש"ע"ר הפתור, אבל כל שיש פסק א"כ נעשה כלל דבר הפתור ב"ב ה"ו מפיקו לחומרא וכתב רל"גו ז"ל דמה דתנן מ"ב המקואות הפסק מכל מ' לא מכל דבממא דרבנן מפיקו פה"ד מירי רוקא דירדו לכפול הפסק א"כ מכל כ"ט דהיינו שמכל כל נ"ט או לא או פסק א"כ ה"ה בו דבר היצ"ק אבל אם מסופק אעיקרא רמ"ל"ג אם מכל א"כ לאו' לא אולי'ן לקולא אף ברבנן ואפשר נ"ב לומר דה"כ דפשיטא ליה ירדו לכפול הפסק א"כ מכל מפיקו פה"ד א"כ א"כ ירד לכפול מפיקו ממא ודבר צ"ד חלמ"ד ע"ד וע"ן מ"ש ל"ע"ל מ"י ק"י כ"יני פ"ס אוח' ק' על ז"ה. (מ"ד) לא יסבול בשום אחד מהם. ע"ן ברמ"ד שנתממא א"כ נתמלאו א' א"כ דהיינו לא

דרכי תשובה

ה"ה הוא כ"י סאה וספ"ט כ"א סאה מ"י אמרי'ן דתלין ד' לוגין שאזנין שרדו כשמעט בלא למקוה של כ"א דאין כשמעט פוסל ז'. או לא, וז"ל דה ח"י כ"א כ"א שבתרתי (ס"ק ל"ו) לדעת הרמב"ד דס"ד דשמעט כחמלס אי"כ פוסלת ואי"כ פוסל אי"כ א"כ יתמ' דשאזנין שלג בדרך כשמעט נפלו לשל כ"י סאה אי"כ מקלקלו ומש חז"ק לקולא א"כ ז"כ ונתקן א"כ ז"כ ולק"כ כ"א כ"א פסולים אכל לדפ"ד כ"ספיקוס דשמעט כחמלס פוסלת כשכ"ר שאזנין אי"כ ז"כ פוסל של כ"י סאה הוא מצי' מקולקל ושפ"ד תלין דשאזנין שלג כשמעט ירדו לאחורו של כ"י סאה והאחר כ"י כ"א סאה כשר ויזין דביתרתי ש"ס דשמעט כחמלס אי"כ פוסלת אי"כ כ"א עי"כ מקולקלי. וי"ל לכשתק א"כ א' כשמקואות האלו נחב"ט לגמרי או כשפיקו אי"כ למקוה כשר או כשכ"כר של ד"ך שנתבאר בפ"י כ"א דשמעט אי"כ לזון על מקוה ז"כ כלל אי יתמ' דכח"ר כראשון כדקילא א"כ נפל א' מ"כ ל"ס כוח"ו כולן וס"ך כלל"י פ"ס פ"י כ"א פסק דחד כחד שנתב"ר אפי' איסור דרבנן לא תכ"י נאכ"ד א' מ"כ דכ"י איחזק איסורא ואי"כ אסור כ"א' אכל האחרונים חולקים פל"ו ומתיר"ם אי"כ ג"כ כ"א' מותר פ"ל ב"ד"ס ש"ס .

מקוה כשר מדא"ו וקיל ומ"ד כ"א כ"א וסמ"ל דלר"ח כ"א נטול עוד הפ"ס ע"י"ס : (שכ"ד) שהממא בחזקתו. פ"י לפ"ל (ב"ס"ק ש"כ"ג) כ"א סמ"ד ד"ס"א אפי' תמ"ל דרבנן ופ"י ב"ד"ס ס"ק פ"ס ד"ס"א כ"א מ"כ"ס ופ"י כ"א ז"כ"א דאין כשמילס רק מדרבנן ג"כ דינא כ"י פ"ל :

מ (ה) ע"ב (שכה) ואחד כ"ך נפלו שנים ואין ידוע לאיזה מהם נפלו. פ"י בג"מ נ"ג ס"ק כ"א ח"ל וכן אב"ר רק אוח'ן כ"ספיקות כשמ"ח"ה שלג נתבאר בשפיקוס ס"כ ק"ל כ"ד"ר ש"א"ס י"כ לפ"ט"ו מפ"י"ן ומקוה ופ"י"ס כ"ס"ס ונפלו ג' לוגין לתוך א' מ"כ כ"י"ן דמדינא מפ"י"ן אי"כ נפסל כ"י לוגין אלא מש"ס חומ"ד כשמל"ג א"כ י"כ לחל"ט שנפלו למפ"י"ן דמ"כ למ"כ דק"י"ל ג"כ כ"ד"ה דחול"ט כ"י"שכ"ה על ד"ס כ"ס"ו אפי' ד"ס"א מקולקלה כ"י"ן דמדינא א"כ מ"ס"ס"ו וי"כ ס"כ ד"ס"א כ"א שפ"ד"מ מקיל"ן דמפ"י"ן אי"כ נפסל כ"י לוגין פ"כ פ"ס"ו דמקוה כשר ונ"כ"ס ד"ג"ס דמפ"י"ן כשר דמחל"ס לא כשמ"ד"ו כמפ"י"ן אכל לא כשמ"ק ופ"י"ס"ס מ"ס"ד"ס. וא"כ י"כ לפ"ט"ו כ"י מקואות א' ש"ס וז"ל חס"ר ולפ"י"ס כ"י כ"ל"ס א' של מ"י נ"כ ש"א"י פוסל כשמ"י מ"כ"ה וז"ל מ"י ש"ד"ה ונ"כ ל"ל א' כשמקואות כ"י א' כ"ל פ"ס"ו דתלין דמ"י נ"כ נפלו לתוך מקוה כ"ס"ס ונש"א כשר כ"י"ן דכ"א מצי' מקולקל וחד"כ"ה א' תלין דמ"י נ"כ נפל לח"ו"כ מקולקל כ"י ד"ש"י מ"כ"ה י"כ ל"י חק"ס אכל כ"י לוגין אין לו חק"ס. וא"כ י"כ כ"א כ"י מקואות וכל א' מ"כ כ"י או כ"א סאה ונפלו לכל א' ג' לוגין לא כשמעט ולא שלג כשמעט ד"ב פ"ס"ו כ"א ד"ש"י"ס סקולקלין. אכל כ"א י"כ לכשתק א"כ

מ (ה) ע"ג (שכו) כ"ב מקואות ואין ידוע לאיזה מהם נפלו. פ"י בג"מ נ"ג ס"ק כ"א ח"ל וכן אב"ר רק אוח'ן כ"ספיקות כשמ"ח"ה שלג נתבאר בשפיקוס ס"כ ק"ל כ"ד"ר ש"א"ס י"כ לפ"ט"ו מפ"י"ן ומקוה ופ"י"ס כ"ס"ס ונפלו ג' לוגין לתוך א' מ"כ כ"י"ן דמדינא מפ"י"ן אי"כ נפסל כ"י לוגין אלא מש"ס חומ"ד כשמל"ג א"כ י"כ לחל"ט שנפלו למפ"י"ן דמ"כ למ"כ דק"י"ל ג"כ כ"ד"ה דחול"ט כ"י"שכ"ה על ד"ס כ"ס"ו אפי' ד"ס"א מקולקלה כ"י"ן דמדינא א"כ מ"ס"ס"ו וי"כ ס"כ ד"ס"א כ"א שפ"ד"מ מקיל"ן דמפ"י"ן אי"כ נפסל כ"י לוגין פ"כ פ"ס"ו דמקוה כשר ונ"כ"ס ד"ג"ס דמפ"י"ן כשר דמחל"ס לא כשמ"ד"ו כמפ"י"ן אכל לא כשמ"ק ופ"י"ס"ס מ"ס"ד"ס. וא"כ י"כ לפ"ט"ו כ"י מקואות א' ש"ס וז"ל חס"ר ולפ"י"ס כ"י כ"ל"ס א' של מ"י נ"כ ש"א"י פוסל כשמ"י מ"כ"ה וז"ל מ"י ש"ד"ה ונ"כ ל"ל א' כשמקואות כ"י א' כ"ל פ"ס"ו דתלין דמ"י נ"כ נפלו לתוך מקוה כ"ס"ס ונש"א כשר כ"י"ן דכ"א מצי' מקולקל וחד"כ"ה א' תלין דמ"י נ"כ נפל לח"ו"כ מקולקל כ"י ד"ש"י מ"כ"ה י"כ ל"י חק"ס אכל כ"י לוגין אין לו חק"ס. וא"כ י"כ כ"א כ"י מקואות וכל א' מ"כ כ"י או כ"א סאה ונפלו לכל א' ג' לוגין לא כשמעט ולא שלג כשמעט ד"ב פ"ס"ו כ"א ד"ש"י"ס סקולקלין. אכל כ"א י"כ לכשתק א"כ

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף עג עד עה

ש ררנס גט
מכיה חלק בין
לכן העמם לא
רמב"ם ריש פ"ט
דיקוי"ט וכתב
גכ"ד וצ"ח דהשתע שאין זה חלל בואן שהיו ישראל יושגין על ארמון וכו' וכן משמע בחומתא י' תרכ"ז נפ"ד דנשתע בשם ר"ח וכתב שמשער שפעם
רש"י כ"ח דמחילת דליחה נזדה דף כ' ע"ב ובקפו ס"ק [דחשבתי] ליליתא נשתין מי ליבא הוא שזכרין פ"י דלכאזינן משוין ונזכרת דף כ"ד פ"א פ"ל
נכח יכ"י ע"ב פ"ל בחמין וחף ע"ב ג' דמתן גיזומא אש היה כ"ג אפסטיג מחמין לו שמין וכו' י"ל כמה דכתיב המידו נמקדש ואסרו נבטלן מדרבנן

באר היטב

כח שאר מיני פסול חולק פסול שפול ט"ך (ק"ת) לכתחלה. חלל דרישנד
פגמה לו נגינה כיון שידרו נגשים לחיב ט"ך. (ק"ת) פסולים כחז הש"ך
ול"ד לנזיל פסוק פ"ט והחם ריינו נשתל כיון ולכתחלה היה מקוב סכר

דרבי תשובה

נחשו לו ברל משום שאין זו בית קיבול כלל ותיקשו בזנין וסת
ובנה אח המקוב ומשם זה כדי לסמוך מחסויו אש להסת את
המקוב ונכתבם אש אין בה גזירה מרחללות ופולס והאריך והפלה
ליהרהר פ"י"ש וכי ברשה לב שלמה בספרדי סי' י"ט כי בשודל
כזו נשתע פס של ברל לספיקין בן הכהור והמקוב והמקוב
נחממת פ"י"ו והפלה ליהרהר ואלא יחוס כל למתקסקים על זה
פ"י"ש. ופ"י"ו בשויה קרן אשס בספרדי ויד סו כ"ז מ"ש פ"ד
אשס חולנית ר"ל וקטס לה כפיכל בלון אש מוחר למשך דרך
פילוטת פ"ס חמין לרסוף נלופן שאין משש ואיסור שאובין. והפלה
ד"ס להסיר ואין לחוש בה גזירה מרחללות פ"י"ש.
ועוד פ"י"ו בה גזירה מש"ב דבר (לכ"ג כ"ל"ב ז"ל) ח"יד סי'
ל"ח פ"ד שר"ס הכ"ג כשאל להחמיר לטוב בחמין משום
גזירה מרחללות וכו' והשיב דאין להחמיר בה ביעוט כלל משום
ד"ש לחוש שלא יבטלו כלל ח"י ובשרט ביעוט הסודף וסוד ז"ח
הסוף שס פ"ד כשאלס שמשס כר"ג ב"ק' אלג"י"ד בררשה בלמ"ים
כפין אמנפלות במרחן לטבילה נשים והפלה דמחמת רוח ופ"ל
דוד ר"ל ובשרט פ"ד"ו נרשה אש מעשו כבלמ"ים כח פ"י
בלמ"ים נשרס לעבילס ונקובים ומשכ"ס וקבועים בלרין ב"ו
ברל כלל אין למחור כגודו משום חומרות שמת יבואו לפסול
ולרחן בלמשפלות בביחס ובחדרס וכפין גזירה מרחללות דאין לו
לרסוף חומרות וגזרות במקוס ששתש ברור פן יבואו לדי ממשל
שלא לפסול כלל ח"י כפ"י [ופ"י"ו לפול דבדיעו כפ"י ו' ס"ק מ"ו
פ"ד כבלמ"ים כפ"ר חר"ג"ל בשם ש"ח משש אש ירהר כי הוא
היינו שודר דשאל ברשת מש"ב דבר משס חולס מ"ש כ"י כל"ב
במש"ב דבר כ"ח (פ"י בשט"ס ט"ס) כי הרבים מששס הממשלס
כחסי"א אין להם י"ד כהורסל לא כן כדנלים. בלרשה"י (גם מששס
המשש"ס) י"ס לפסוד פליכס כחמס שמששס כבלמ"ים מהחמס
פשאן כראוי פפ"י כהורס כ"ל (חממחי נלמח על לשון זה)
ורכוחס מפפ"יס כפ"יה מששס אש ג"י חפצות דבר ירהר כי
מי שר"ס לחוד זה כי רב במחמחש"ים שס מקלו ג"ד לו רק
השאלס מר"ני טיבה פ"ן ח"יס חר"ג"ל שס שאלו וברעשו ומ"ו
השיב לרסורס כי בלמח נפשו שלא פפ"י כהורס וס"ג כל"ב
הלמין לתומו כי בוד"י סמתקן (או סתקלק"ל) ז"ח בררשה שס
פפ"י כהורס בכל חומרות גם ג"י ברל כלל כ"ל (כ"ידס חוממס
ובלמ"ים של כ"י מלימ"א מחמח"ים ולא כ"י כק"י נלמח פ"ו
בעומת"ל כר"ס וכול"ל) ואינוכו חר"ג"ל"ס ובשרט כס"י רלפ"ן א"ן
כ"י כק"י יוחר בלמח ח"ק סיב"ג כעכומס ואפ"כ וע"כ כ"י סוף
פסוד יוחר להם נרדפ"ן: ופ"י כ"י לבגון נפס ס"ק ק"י פ"ס
ששאל בה פ"י"ו בחמנת חר"ס כלל ק"ב פפ"י כי פ"ס שגבר

סעי' ע"ה (שכ"ז) מקוה מים חמין. פ"י בבה להס יורה
על פפ"י זה מ"ש פ"ד כחכ"ג כ"י סי' ר"א
שא"ן לנשים לטוב בחמין בליל שנה שטרו יוס כשפ"י שא"ן
כפ"ק' אלא הטוב בזמן בליל שנה או שחפסול במוש"ק וכ' על
זה בביח להס יורה ט"נים לפסוק בה רק שחפסול בזמן בליל
ש"ק ולא חפסול במו"ש כדי שלא להרמיק הכפ"יס מהכפ"יס
פ"י"ש ופ"י"ו בה בלחם ס"ק רפ"ו וג"כ פ"י"ו לפול בש"ס יו"ד סי'
ק"י"ט פפ"י ד' ובדיעו בר"כ השודס שס ס"ק כ"ד עד ס"ק
ל' פ"י"ש ופ"י"ו בשויה שדי פכ"ס לנגוף מהרש"ק ז"ל חפ"י ל"ג
לכ"י ר"א כ"י ל"ד כ"י רלמ"י פ"ג ד"ומח שלא יאמרו כס"ג מובל
בלאובין ב"וכ"ס והפלה מה דמקוס הנפשה על כ"ג כ"ג ש"י
בש"ס פפ"י ז' בה דמוח לפשוה עקוס על כ"ג ד"ח א"ס ירהו
סוד בשלל שאובין לה יאמרו ד"ש לו דין כ"י ויאמרו דכלל כ"ו
שאובין חלל כפ"למ"א סיכ"א דאין במקוס על כ"ג רק בקרקע מוחר
לכטיל בחוט שאובין ב"ן חמין ב"ן לנגוף פ"כ במקוס על כ"ג
אסור לכטיל בו בלאובין מכה גזירה כ"ל. חלל אח"כ כ' בלופן
אחר לפ"ס כ"ו"ח כ"ו"ח"למי פס"ד מנ"ל"א סי' ש"ג בשם ר"ח
דכ"ור לכלל איסור בלמח ופ"י דאין לך חוקן גדול מה פ"כ
כ"ח מש"ס כ"ו"ח"למי דבשלמ"א בחול מוחר להרבוה שאובין מכה
כ"ק"ס וכו"ל חלל ב"וכ"י דכ"ס לכלל איסור לכתחלה כ"ג מ"מ
א"ס מששס ב"י"ל או שפ"ק כ"י אסור לחקן איסור בש"ב
ו"וכ"ס ו"א לא נחבטל ולא נחקן כ"י מובל בשאובין לכן ר"ח
להורס כטיל חמין למקוס בש"ב ו"י"ס א"ס כי כ"י"ב מח"ד
פכ"יד כפ"י פכ"ר פ"י"ש ג"ס לכ"ג כי בלמח י"ס לפולס כ"ס
ובשרט נ"פ"ס לכ"ו"ח טובה חדרות ומח"ס ואיסור"ס במקוס ש"ס
חכ"ס ש"כ"ל ח"י ככ"י"ב מש"י כ"י"ב ובשרט בדוחותט בוד"ל אין
נ"י"ח"ן כ"ן כ"י"ב. (שכ"ח) ו"ש מק"ל"ן ומח"ר"ן ל"ח"ל"ל מ"ם
המין לשפ"ד. פ"י"ו פ"ח"ס א"ן מ"ו מה ש"י"ן לרפה כפ"י חפ"ות
כ"י"ן להסיר בה ב"י"ני"ו ופ"י"ו בש"ח חס"ד ל"כ"ר"ס כספרדי
(לכ"י"מ א"כ"ר"ס חר"ג"ל"י ד"ל) ח"יד סי' כ"י שמת"ד למשך מ"ס
חמין למקוב ובשרט ב"ומח כ"י"ב בוד"ל אין להחמיר כ"ג פ"י"ש
בלוק"ן ופ"י"ו בשו"ח נכ"ר מכ"ס (כ"גמכ"ר"י פ"נפו ז"ל) סי' ר"ו
כשאל על כ"ס מ"ב מ' ח"י"ר"י ו' אר"ח ד"ל להסיר בחב"ון ח"ו
למשך ר"ח חמין מהמקוס כק"ב"א לחוק המקוס כגודלס לפ"ס
ל"נתן פ"י"ש כ"ג כ"כ כמס"ד כי כ"ש"כ"ס על כ"כ נ"כ"רס מח"ן
כ"ר"י"ק א"ן נר"ע לו כבוד"ל סי' כ"ר כמכ"יס"ס על כ"כ ל"כ"ר"א
פ"י"ש. ופ"י"ו בשו"ח א"ס א"כ"ר"ס כספרדי למכ"ר"א י"חק"י ד"ל ח"יד
פ"י"ו י"ס כ"כ"רס המקוס בש"ס א"ן חוקן ב"ו"ח ומ"ד סוף של המקוס
ש"ס כמין חס"ד ק"פן ופ"י"ו פ"ן ס"ד ונכ"ו של כמ"ד נח"ן פ"ס א"ן

יורה דעה הלכות מקואות רא סעיף עה

כשרים מותרת ליכנס למרחץ כדי שחמטם פלמט (מרדכי) (שלב) אבל לאחד ולרחץ אחיכ ים (קי) אורחיס (מרדכי בשם ר' שבט) וכן נכט :

רב דברים החוצצין בטבילה וכו' ט' סעיפים

א (א) אלו חוצצין בכלים (ב) *הזפת (ג) *הדמור (יש מעשה החמור ויש סתם חמור או הסומקין) בכרי (ה) זכוכית בין מכנסים בין מכווץ: ב (ד) יכל דבר שדרך (ה) להקפיד עליו חוצץ ואם לאו אינו חוצץ אא"כ היה חופת את רובו: טג (ו) שמרוחית סרטק ביוס (ז) מנתוך סוי כדופן: כולו ודרכו בך (ז) ואינו חוץ: ח ידות הכלים שאינן עומדים להיות סבועים בנגן שהכניסן שלא כדרך או שלא הכניסם כולן או שהכניסם כולן (י) ונשברו חוצצין: י (ח) יכל ידות הכלים שנשתכרו בנגן יד המגל והסבין אם

א ומטה ה' פ"כ דמקואות מניי סתן סלקים ולין ארס מקפיד על סיס הדבר אחר תדבק בזה לפי שנופל ומלויי הגני הוא דמדיק' מונח וקפיד עליהו כשיי טנת ד' סוי פ"ח ב מייחל דכך יתקן מיידין ד' פ"ג וטובה ד' ד' ג' וישנן כ' פ"י דמקואות וכפי כריס ויכליש' ד' מוספתא טס

באר היטב

הלל כלנות (כ) מנתוך ומשעשע דנפנים סוי מליה ויני דוקל אס סוי בדרך שמקפידין עליו כמיס נפי קיב סירג סדיו: (ג) וטנורו. נמור כמג ששנר למוך קתח ופירש סדיו שיקתח סוף שכל מכות כמו סכלי פלגו והקתח סוף מלול ותכניס בנמו סדיל על פל או פין אחר ותפנר סדיל נמך קתח נפלנו נמלל שילמדך להילולו למקט פמדם עיכ סוי סדיל מליה

דרכי תשובה

חמר דבן נופח וסיוט שנביי נדסם ככר בין שני חללי אריח מנקוס (חמר) [סעור] עייש: **סעי' ב' (ד) כל דבר שדרך להקפיד עליו. מיי בסי ערך סעלחן (לכסיג מנאוורלדק) סיי זס אום ג' דאן כרע אס סאות סס בעל סכלי מקפיד על חליטס כו' א' לא רק כדרך ספולס להקפיד בכה אפיג סטוח איט מקפיד חוץ וכן לסיך [לחומרת] אס סוף מקפיד חוץ אפיג דרובת דמלמט אין מקפידין בוס:**

ובן ביאר שם סודע בסיס כרס דמכיר אין חליטס רק ברוס ומקפיד ודבנן גרוז על רוט אפשיי שאיט מקפיד ועל מיטופ סמקפיד. וכן סדיון ככליס ולכן כל דבר שדרך להקפיד עליו חוץ ואס לאו איט חוץ אלאי חופס אס רובו חיס: **(ה) דהקפיד עליו חוצץ וכו'. מיי בחכמה ארס עטר אריס כלל ער ספיי יד שני דכוס עליו רק רובס חלוס אי שמרוחית על חוץ איט חוק ויס סכליס ש' להס קיטס שקורין שטליין אפשיי שאיט יכל לנקין סוי כמיטופ שאיט מקפיד עליו ואיט יכל לספידו ומנור לסנלן ק עייש: (ו) שודורית הדבור סיי בוס ערך סעלחן דוי כדופן הכלי ודרכו בכך ואינו חוצץ. מיי בסי ערך סעלחן כיל מסי' זס אום ד' שחמט על רביט סרמיטס מך דחק בנמטי דמקואות פיס סוף משנע ב' לא יפסל אס סקומקוס בעמחין אלאי שפס' וקומקוס סוף על נחש' שחממח ב' מים ומחמט ספסן נפסס סביבו סמחין חסו ממס כירס סביט' סס גס מלשן סריס מדבסטרט זל סלויי' לרך לשפס' סססן מפסס סביבו סקומקוס סייט סירוס קודס שיפסלס מר סניח בליס למס לא כ' זס רביט סרמיטס ולא סביט' כלל ק' דיע' דקומקוס סייש: (ז) ואינו חוצץ. מיי מיש בסיק סקודס בוס ס' ערך סעלחן ופייש עוד בדרך סעלחן אום כ' שסחשק גס לפי ססקו על רביט סרמיטס על' סביט' כלל ק' דקומקוס דרוק בנמרוחית על סכלי מחמט ספסן אולס אס רוב סכלי דרוק בנמרוחית וכו' קייל דבמס אף אס איט מקפיד חוץ וכמו סביט' סס מלשן סרמיטס סכלי יל גס לדי סרמיטס דנחט דרוק בנמרוחית חוץ ולדי' לנשט' קודס ספסילס וכו' בליס לדיע' סייש:**

סעי' ד' (ח) כל ידות הכלים. מיי כשרים שני מטרס לסנלן מכתק

אס נכלס סכסס' נדיי סמיס בנגן נמולס ופסיות סנקק וכוילס נגן סמחללו מיי נשייס ולא מ' ארס כשריס עכ"ל: (קי) חוקר ס. סלל יאנוו ורופקן סוף מוסרס כמו סענילו וסרסו נוקק' נסוד עכ"ל סדיו: **רב (ה) זכוכית** כמג ספייג' דריש סלר דכריס דסולגין ככל סכליס פסיט' דסולגין ככלי זכוכית וכמג כריס דסוי נזילס פלמט לסמחיר

חסי' מלבו סנלחן ככל מח' דירוסליס זל מסיב מס ספללס כס. **אולם** עור חידס סס כחשי' בנדול ססרס דלס סקוי מ' מקוס שמימי יסיס למקוס שמימו רפיס ומלוחיס לא מסי סקס' ז' כיון דסוי מין כשאיט מיט וכחשי' סוי כמיג' דכריס חסס עלו ממסנ' מש' רשח פיי דמקואות וקיל כריס דמטבילין יסיס דכריס פייס מכ ספלל וחי' על זס: **(שלב) אבד דחזור** ול-הווק אדכי יס אוריס. מיי כנכריס כמדי נכרס על ספיי זס מיש כסס חסי' פרי כלדמס סססרדי סססרד לכמס כמרחץ חמר סטבילס וי' כנכרי' סמל' סיוס נדולס לנדיו מנדול' סרלסוטיס רביט יספיי סרלשון כחטובחיו סיי קיב כחשי' לסחור כס למחן כניח סמרחן סוד ספסס דנדרס לא גרו כס וי' סרנ כרבי' סמחט דמחו כס ביומר עכ"ל סייש:

סעי' א' (א) אלו חוצצין בכלים. מיי כנכריס כרי' ומובל כשנכרי' כרי' זס כסי' ביי אום ג' חיל כחוב כלי מחכות ספסלו חלרס ואן יטוליס לספסירס לא פיי כשפי' ולא מיי נחליס סל' ויכר כס) מעס סויל מיטופו שאיט מקפיד ואינו חוץ כטבילס עכ"ל: **(ב) רחפת והמור-ובר.** מיי כדרך סעלחן לססיג מנאוורלדק כרי' זס אום ו' ססכיל' לשון סחוספסח' דמקואות סייז נפס סכוס וסנללוחיס מחול חולל' מחלדיו איכס חולל' כדיל' מביח סלומן אכל מביח כפסיב כ' חולל' סמוך וסקומוס בין ככוס בין כללוחיס בין כקפסרס בין כרמחיו בין מחוכן בין מחלריסס בין מביח סלומן בין מביח כפסיב כ' חולל' כולו חולל' לכולו סמריס ככוס וסנללוחיס וסמיס וככף' ספיי קרדוס וסי מנרס' איכס חולל' סגלדיו סרי' אלו חולל' עכ"ל סחוספסח' וסרמיכיס כריס כפיג מח' מקואות וסניח [כדרך סעלחן] כליס על סמוסי' סל' כביאוס וסרי' כלי ספסרס יסכס כאן סרוסיס כמכרי' כטבילס כליס חרש' וכרי' סביט' אף לא כפיי' אף כרפס' סס [כסי' ערך סעלחן] מכו נפס כס אס נפסיס סל מין סרד או כו כנז' כפיד דכנח נפס על זידיס וכל סומכין ספסולס שלסס וקומיס סוף גומיל' חסו סרף כלילטוס מיי כריס ניסין יס פיי סכחיד סס: **(ג) דמור.** מיי כרי' סיק א' ס' מסערוך ססו כפרישון סוד וסלסוח ופיי' כסי' ערך סעלחן סכל אום ב' וכן רלוי' כלמח למחן סבי' כס דסור סייט

יורה דעה הלכות מקואות רב

באר הגולה מב

(ט) משמשין מעין מלאכתן ראשונה אין חוצצין ואם לאו חוצצין: ה' המגל שנשברה ידו מן השפה ולפנים אינה חוצצת מפני שהיא בבית הסתרים 'מן השפה ולחוץ אם משמשת מעין מלאכתה אינה חוצצת ואם לאו חוצצת. סירגה בנמי או במשיחה היו חוצצת. דבקה (ז) בשרף אינה חוצצת: ו' כלי שכפה סיו למטה והכניסו למים 'אם סיו (ט) צר הצת ולא הפך סיו למעלה לא עלתה לו מכילה לפי שלא יגיעו המים לשוליו אפילו אם מכניסו כולו למים: טגס מותר למטל מלי בחך כלי אם יש בפי (ו) החיטך כשפופרת סגד (סד) ויהי' סגלי הפנמי ויהי' רפיי בחך כלי סח'אן לכן לא (ז) יחמוצ סכויים חוך לוי ויפגלס כי לא חסגל פגלס בראש וכן אם סגלי הפנמי סיה כבד וטוגח חוך סח'אן לא חסגל לו סכויס בנקוס טוגוח (י) ועיל סימן רח ספוק פ' ו' ז' כלי שצר מכאן ומכאן ורחב באמצע (יא) אין המים באים לו לכל צד עד שימרו על צדו: ח' כל כלי (ט) שפיו צר (וחמו משפופרת סגד) צריך להשהותו במים עד שיתמלא או ימלאנו קודם שיכנסנו למקוה: ט' כידות הכלים שהם ארוכות ועתיד להצצן (ט) מסביל (יב) עד מקום שעתיד לקוצצן חיו:

באר היטב

לפנינו סגלי עכ"ל (ז) נשקף סגול דיוקן ותיקון טוג על דעת להכניסו סס חקנה לפיכך אינה חולצת עש"כ נמי או נעש"ה, כיכ הלגוס (ס) לר' וכהניס כחג דלפילו פ"י רפג לא גלחה לו סכילה אגל סס הוה כלי רחג ודיו ט סגל גדול כח קפדוח וביחלל נחס כחג סכיו דלכ"כ מהני סכילה: (ו) סח'אן כחג סח'ד סייט כסח'אן סכור אגל כסח'אן לכך נ"כ סכילה לפילו אין נפ"כ כש"ה שחור דמנו דסקלק סכילה לפילן סלקא מ"י לפנמי כדלפ"ל ס"י ר"ס ס"י. (ז) סח'אן אלא יקשרס נחוס וכה"ג נדבד הכפו כיכ פ"ה וכמג ע"ד דוקא כלים סמללו מקודם דמחך סח"ה אגל

דרכי תשובה

מסרשק ז"ל חסור א"י לפי ר"ב שנסחפוק כהא דמבאר במשנה ובספ"י ז' בפ"ה י"ג דידוח סכלים אינן חולצין אם כהנה ככל ידוח סכלים אף דידוח פלמן לא בפי סכילה מיג אינן חולצין או דילמא סכונה דוקא באם סידוח פלמן בפי סכילה אז מנו דסקלק ענינה לסידוח סלקא נמי לגוף סכלי אגל סיכא דסידוח פלמן לא בפי סכילה חיי"ה שפ"ד ופלפל וסמלס להסחיר סיכא דידוח לא בפי סכילה שחור סיכא דלפ"ש לפיטל חסלס סידוח פ"ה: (ט) אם משמשין מצין מלאכתן ראשונה אין חוצצין ואם לאו חוצצין. פ"י בפי סרוך סגלמן או"ח ס"י סכ"ה מסחוססח"ה דמקואות סיו כל ידוח סכלים סככטסן כדרכן אין חולצין נחן סכסה וסשפוט בין במקום סקבב בין במקום סגלוק חולצין פכל סוספסח"ה ובוה ס"י בפי ס"י ד"ס לפעמים כסמכניסין יד אל סכלי נשאר"י מדיון נקב"ס או אפי' אינ"ס נקב"ס נמורים מיג כש"שפכו משקס בככלו יזוק למוך סיד מפני שאינו מסודק יסכ ולכן סוחמין חסח ונשפוט כ"י סיס"ה מסודק סיד יסכ ולכן במקום ססיד אינו חולצן נ"כ סס אינן חולצין וכססיד חולצן כנון סככטסן אלא כדרכן נ"כ סס חולצין ואפי' נגל סיד מסכלי וססח"ה נשאר פ"ל שפ"ה סכלי חולצן פכ"ד:

סע"י ו' (י) ועיל ס"י ר"א סע"ה מ'. סיינו דש"ס נחבאר דאם נ"כ כלי סח'אן לריך סכילה אפי' אין בפי כשפופרת סגד מותר דמנו דסקלק ל"כ סכילה לח'אן סלקא ל"כ נמי לפנמי פ"ה ופי"י בפי סרוך סגלמן או"ח י"ג כ"כ סכ"ה ר"כ לפנמן נקב

כשפ"כ אגל לפנמן כובד סכלי סכל א"י סהא דס"ה פ"ל כל פ"ס בפינן טנישו סמי"ס לשולי סכלים וא"ס פנמינו מכבד פ"ל סח'אן לא יניש סכילה לפניס"ס לח'אן לא חסלס מפני ססמי"ס לא ינישו לשולי פנכסי"ס ולספנמי לא ינישו סמי"ס לשולי מבחין פ"ה: סע"י ז' (א) אין המים באים לו לכל צד עד שימרו על צדו. פ"י בפי סרוך סגלמן פ"ל ס"י"ד לפ"ל ס"י ק"כ ספ"י י"ס דסיו"ט מה סקורין כוספלפ"ן או פלמפ"ד שפ"ס"כ ל"ר למסלס פכ"י כ' ס"ס דל"ס ימלא"ט פ"ס סלוי"כס ויכניסו למקום פ"ד פ"סקו פ"ס סככסקוק בפי סמק"ס ס"י סכילה וא"ל לסמוחו פ"ל ל"ד פ"ה:

סע"י פ' (יב) עד מקום שעתיד לקוצצן חיו. פ"י מ"ז ס"ק ס"י דל"ה ס"י מקום סרוך חלוצ"ה לפי סח"ה ב"ה ססח"ס"ס ואינו חולצן ופי"י כ"ה בפי סרוך סגלמן או"ח י"ה ססק"ס דס"ה אף דב"ה ססח"ס"ס א"ל"כ ב"ה"ה מ"ס בפי ס"ה לביח"ה מ"ס בפינן וסכ"י אינו ר"ה"ו לביח"ה מ"ס וב"ה"ה כחוס' דחולצן פיג פ"ה ד"ס מסב"ל כ' דסכ"ה אפ"רי בידוח ספשי"ס כפינן חלוצ"ה כחוס"ן שגל"ה"ה פ"ל כ"ר"ל ספשי"ן ככפוס"ה ויכנסו כ"כ סמי"ס בין חלוצ"ה לחלוצ"ה פ"ה"ה אגל כ"ר"ל"ס כ' בפי דמקואות פגס"ה ס"י דכוספסח"ה נשפ"ה דב"ה ססח"ס"ס לא חיישינן כ"ל לחלוצ"ה ולפי"י נר"ה דלפ"י ר"ה"ו לביח"ה מ"ס לא בפינן מ"ס"ס דל"ח א"ר"ס מקפ"ד ס"ס וכ"כ ס"ר"ס וכ"כ"מט"ר"ל ס"ס.

תושלביע